

THƯ TỪ LAI VÃNG 1992

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

VĨ KIÊN

Edition 2022

*Thiền sư Lương Sĩ Hằng Vĩ Kiên
(1923-2009)*

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thủ tự lại vãng xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động cùng chung đóng góp tử trước tới thanh, tử thanh tới trước để mọi người cơ cở hội tử cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây dựng cho nhau tử giây phút khác.

Đọc để cảm thức và tử dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu tự tiến và phá mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

Kính thưa Ông,

Sg 6.12.91

con kính thưa Ông, cũng quý quyền đáng nhiều
sức-khỏe. cũng mọi sự như-ý

Kính Ông, con là học trò của cô Hằng-Nga.
thời gian con học may với cô, con thường nghe
cô nhắc nhớ đến Ông và cô cũng có hỏi con
con xem những bài pháp của Ông. con có sự ham
thích, khi Ông biết làm sao có sự trực-tiếp với
Ông, lúc đó cô cũng đề tâm tìm kiếm Ông đùm
con, song hoàn-toàn vô hy-vọng, khi Ông gặp con
vừa nhận được thì cô báo đã gặp lại Ông ở
USA như vậy niềm phúc cho tôi con biết mấy.

Thưa Ông, quả bất ngờ đi với con, vì cô
chỉ nói đã đi mấy năm rồi vẫn không nghe
tin tức về Ông, con cảm thấy mong muốn quá.
Đi, biết đâu mà tìm-phần xú là quê người
thật là khi Ông có hy-vọng mãi mãi nào cả.
Song vậy con vẫn có niềm tin tin trên sẽ gặp
họ cho cô Hằng-Nga có cô ~~thời~~ gặp lại Ông.

Kính thưa Ông, chưa biết Ông, con mong
được biết Ông. khi biết Ông rồi con âu ngại
vô cùng, biết Ông có tiếp nhận con không?
vì đạo con bây giờ. Ông được như xưa nữa

so với cô Hằng-nga con lại không chung cũng
một đạo với cô.

1. 3/1/1974
q2 kính ông, con thành thật kính thăm ông,
biết ông biết nói làm sao với ông đây nữa, là
con rất mừng được tin ông, biết ông vẫn còn
khỏe mạnh ở xứ người. con thấy có sự vui
mừng. như vậy cô Hằng-nga và cô Thuý anh.
đều vui tâm vừa ý và con cũng có sự chung vui
cùng hai cô. Xuy rằng con với ông rất là xa lạ.
tự nhiên thấy vui vui ông ạ! hình như...Chắc
không lạ lắm phải không, thưa ông?

Được tin ông con cảm ơn, là là làm, nghe
chẳng đây là sự an-rủ lớn để thưa ông, có sức
mạnh nào đó, như là con trẻ không còn b3-03
nữa. từ ngày thấy con qua đời, con thấy con
b3-03 lắm, sự đạo của con bấp-bênh lắm, cũng
may con gặp được hai cô. không chắc rõ từ
thân con bây-giờ ra thế nào? từ ngày biết
hai cô đời con sống lắm. Bây giờ được biết
ông nữa sẽ là đến ngày con thông-dong an-
nhiên từ-tại lắm đây. hy-vọng là như vậy. có
kể nghiệp lực con đã mãn, nên có sự bất ngờ
như thế này.

con xin tạm dừng bút nơi đây, kính lại thăm
ông cũng cầu nguyện vạn sự như ý / con kính bút
T X H

AT Lan-ti-cu ngày 3.1.1991

✓ H

THỎ CỬA CON ĐÃ ĐẾN TAY ÔNG NGÀY 6.12.1991. ĐƯỢC BIẾT
CON ĐÃ NHẬN ĐƯỢC LỜI VUI VỀ TÂM THỨC

NGƯỜI ĐI THÀNH TÂM HƯỚNG VỀ BẤT CỬ MỘT ĐIỀU CÁI ƯỚC
MƯƠN, CƯỜI CƯỜI CÙNG SẼ THÀNH ĐỢT. ĐÓ LÀ NGUYÊN LÝ TỰ NHIÊN VỀ
ĐIỀU NHIÊN, THÀNH TÂM TRONG MÔI DUNG ĐIỂM KHÁC NHAU, NIỀM HY VANG
LUÔN LUÔN ĐỂ TÂM TRONG TÂM THỨC.

HÔNG - NGÀ CÓ LIÊN LẠC VỚI ĐANG BẮNG ĐIỆN THOẠI, LÚC NÀY
HÔNG - NGÀ VẪN VUI TRONG CƯỚC SÔNG, XA ĐUÔI HƯỚNG NHƯNG CẢM THẤY
TÂM THỨC LIÊN TẬN ĐỘ VỀ VỚI NGÀ NHIỀU HƠN LÚC Ở BÊN NHÀ, LÀ
ĐIỀU MAY MẮN ƯỚC NGUYÊN CỦA HÔNG. NẾP ĐÃ THÀNH TÂM, NHƯNG CON
ĐANG TỰ HỌC KHAI HỮU TÂM THỨC VẪN CÒN DÀI, ĐÃ MANG XÁC TÂM NHIÊN
THÌ PHẢI ĐƯỢC ĐIỀU LUYỆN TỐI ĐA, NHIÊN HẬU MỚI ĐƯỢC TỈNH HÓA VỀ
TRẦN LIẾT, ĐÓ LÀ LUẬT THOẢ LẠC CỦA TÂM ĐẤT.

Còn có duyên lành mới được ^{QUA} ĐƯỢC NHƯNG LỜI LỀ MỜI
MẸ GIẢI VUI CHỖA HỒN CỦA CẢNH CON, NIỀM LÒNG CẢNH NÀY SẼ CẢNH
ĐƯỢC ĐỜI ĐỂ HỒN, CẢNH ĐẾN LÚC CON CẢM THỨC ĐƯỢC CẢNH LÝ VÀ SANG,
LÚC LÀ Ở TRÊN MẶT ĐẤT NÀY CẢNH CÓ MỘT ĐI CÒ THỂ BIẾN CẢNH
TÂM THỨC CỦA CẢNH CON ĐƯỢC, ~~...~~ NÓ LÀ ĐỘC NHẤT VÀ KHÍ, NỮ
CẢNH LÀ MỘT KHẾ NỮA TRONG VỮ TÊN DƯƠNG NÀY, HIỂU ĐƯỢC NGUYÊN
LÝ NÀY CON SẼ KHÔNG CÒN HỒ THẸN VỚI TỈNH ĐỒI ĐEN BẮC NỮA, NỮC
LẠI CON LÀ MỘT KHẾ NỮA TRONG VỮ TÊN CẢNH KINH YÊU TỈNH PHẬT LẠI
CẢNH ĐƯỢC NỮC CẢNH TRẦN ĐỘ TỈNH HÓA LỬ TÂM LÒNG THẦN, DUYÊN
LÀNH SẼ ĐẾN TRƯỚC ĐÂY TRƯỚC TÂM THỨC, CON XA THẤY CON NHƯNG CON
BIẾT TÂM THỨC CỦA CON LÀ VỮ SANG, THÌ LỬK CẢNH CON SẼ KHÔNG CÒN XA CẢNH
NỮA.

ÔNG TÂM LÚC NÀY VẪN KHỎE MẠNH VÀ VẪN ĐUI YÊU MỌI NGƯỜI.

CẢNH CON VUI KHỎE.

ĐUI THỨC, *[Signature]*

Montréal, 29/12/1991

Kính thăm Ông Bà Tám.

Hôm nay cháu có vài hàng gửi thăm Ông Bà Tám, Chúc Ông Bà Tám trong năm mới được dồi dào sức khỏe. Cháu lâu quá không có gặp lại Ông Tám vì cháu bận đi học xa, nên ít khi về thăm nhà. Hôm nay nhân ngày Tết đường lịch cháu về thăm nhà, Ba Mẹ cháu kính thăm Ông Bà trong năm mới được mọi sự như ý, riêng phần má cháu công việc làm không có nhiều lắm nên nghỉ dài dài và chán đời lắm. Những lúc nào cũng nhớ đến Ông Bà Tám luôn, và thường nhắc nhở chúng cháu luôn luôn cố gắng niệm Phật, vì từ ngày biết Ông Tám và nghe bằng thay đời tính tình và nguyện cố gắng tu sửa những vẫn bị khổ liên miên, nhưng vẫn nhớ đến lời Ông Tám văng vẳng bên tai và thường khuyên chúng cháu không quên Ông Tám. Riêng phần cháu vì sức khỏe yếu nên học hành gặp nhiều khó khăn và nhiều thử thách vô cùng, cháu không biết ngày mai này sẽ ra sao. Cháu ao ước được tiếp tục học lên cao về ngành recherche về pharmacologie ở bên mỹ nhưng về ngành này không biết có được không, Ông Tám có thể cho con ý kiến được không vì con đã học lên đến đây, ngoài sức của ba mẹ con, nên không giúp con được ý kiến gì cả. Ông Tám đã cho con bài thơ "bệnh rồi nhiễm bệnh không ngừng," con

(2)

vẫn cố gắng phải làm gì cho rõ ràng họ Lương ơi
cha mẹ con nghèo bị khinh khi cho nên con nguyện
cố gắng hết sức của con để tìm hiểu học hỏi hy
vọng sau này ngày nào đó trở về quê hương mà
đem sự học ra điều đạt những chị em, anh em
không được may mắn học hành đó là ước nguyện
của đời con. Con biết khi con viết thư này, con
sẽ bị rầy những con chấp nhận, con mong rằng Ông
Tám sẽ thông cảm cho chị em chúng con Ông Tám
sẽ chỉ dẫn chúng con trên bước học và tu.

Con là L H N, năm nay 17
tuổi. Mẹ con vẫn thường rầy con về tội
bướng bỉnh và thường khuyên niệm phật
nhưng mà con hay quên hoài vì bận học
hành. Có lúc nhớ lúc không. Ông Tám
chỉ dạy con và con kính xin ông
Tám cho con một bài thơ. Tháng chín
con vào Cegep. Năm mới kính chúc ông
Tám dồi dào sức khỏe.

Chúng con rất mong nhận được thư của
ông Tám. Kính thư chúng cháu Trúc,
Phúc, Ngọc ...

L T T L H N
L H P L H N

Atlantic city, ngày 14 tháng giêng năm 1992

T con,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 29/12/91 được biết con đang dẫn thân học hỏi tiến hóa theo số nguyện của chính con . Đó là tinh thần rất cao quý.

Chế độ hiện tại luôn luôn nâng đỡ người hiểu học, vậy con nên tiếp xúc với những cơ quan cho vay về tài chánh theo dõi chương trình học vấn, sau khi ra trường sẽ hoàn trả . Có rất nhiều người thành công cũng nhờ chánh phủ giúp đỡ. Còn vấn đề tu học hưởng thượng niệm Phật thường xuyên để đạt được chơn thức của chơn tâm là cú cánh duy nhất của phần hồn ở tương lai. Tự mình tạo một ý lực giải thoát nhiên hậu mới cứu giúp được quần sanh ở tương lai. Tu ở kiếp này là xây dựng ở kiếp sau, đó cũng là một kỳ công tự trở về thực chất của chính mình. Chúng con có tổ ấm gia đình, nhưng ý lực là vô cùng. Chị em mỗi đứa khác nhau, nếu trì tâm hướng thượng giải thoát thì việc báo hiếu đời đạo sẽ phân minh. Ngoài cha mẹ bằng xương bằng thịt, lại có Cha Trời Mẹ Đất lớn rộng mệnh mông. Chỉ có thật sự tu hành thì mới cảm thức được vị trí tâm linh của mình tiến hóa không ngừng nghỉ. Các con phải đi tù giai đoạn một, cuối cùng mới có cơ hội thăng hoa tốt đẹp.

Ở đời này loài người bị sai lầm, phân sự giàu nghèo về tiền của nhưng quên đi chơn tâm là chánh. Luật nhân quả rõ rệt, biết quý thương cha mẹ, tương lai ơn phước sẽ tràn đầy, các con cố gắng tu dù nhiều hay ít, cũng dụng tâm tiến hóa là chánh. Lo thực hành để tự đạt. Hiện nay trình độ còn yếu kém, xin thơ các con cũng khó hiểu thấu, cố gắng tu một thời gian sau, chính con hướng về tâm linh, thi phú sẽ dồi dào. Tu là học hỏi, tiến hóa, chú không phải nhu học chữ rồi quên, chết không mang đi được.

Năm mới chúc các con và gia đình vui khỏe.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng.

ST. I ngày 02 tháng 01 năm 1992
NAM - MÔ A - DI - ĐÀ - PHẬT

Thầy kính mến.

Hôm nay con có vấn hăng gửi thầy, trước hết kính thăm sức khỏe của thầy và sau xin thầy tư vấn chỉ dạy con một vấn đề mà con thắc mắc.

Thầy kính! Hôm chi Mai qua thăm thầy về chi có nói với con, thầy khuyên con nên tìm hiểu niềm Phật và nên đi xin định ở Việt Nam. Trước thầy dặn này thì từ trước đến giờ thì lúc nào con cũng muốn xin định ở lại quê nhà, nhưng mới đây con có nhận được tin xin định 20-1-92 với Việt-Nam, thì con không biết là sao? Con có nên nói thẳng cho xin định con biết gấp để ở lại hay không? Xin thầy chỉ dạy cho con. Con cũng về phần con thì quá nhưng thì chỉ dạy trực tiếp của thầy, cũng như qua các bằng thì con cố gắng học và hành theo thầy cho đến ngày cuối cùng của đời con.

Con thành tâm xin kính chúc thầy luôn luôn dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con trên đường đời và đạo.

Kính thưa.

Con: N v N

Atlantic city, ngày 15/1/1992

N con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 2/1/92 được biết con có một tâm hồn tu học, đó là điều quý nhất cho phần hồn tiến hóa. Còn về việc nghiệp duyên ở đời, tiền kiếp có vay kiếp này phải trả, không có một ai có thể trốn tránh được luật nhân quả. Tổ ấm gia đình con đã tạo, thì chính con phải gánh vác, duyên nghiệp mới kết thúc được. Pháp Lý Vô Vi mà con đang hành, ứng dụng cho đời đạo song tu, nhờ hoàn cảnh nhện nhúc mà tiến thân. Gia đình có cơ hội tái ngộ, con nên nhận lấy tình thương đó mà tiến hóa. Tâm đời luôn luôn nghịch với đường tu, nhưng cố công tu luyện thì sẽ hóa giải mọi sự trở ngại ở tương lai. Con không nên ngăn cản mọi việc đã kết thúc, hoan hỉ đón tiếp tình thương.

Chúc con vui khỏe và tu hành tinh tấn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

M.

V.

28-12-91

Chính Đức Thầy Tôn Kính,

Con là L. H. đang lờ lẩn an
Đức Thầy. Có 2 ân chúng xin Thầy chỉ dạy

(1) Đang ngồi Thiền chợt thấy một
vết sáng từ trên chiếu xuống dưới
bên trái có một chiếc chìa khóa.

Bè trên đây con hiểu gì?

(2) Một tuần lễ sau, con cũng đang
ngồi Thiền. Mắt bên trái con phóng
ra một luồng điện thẳng tới một
khu vườn hồng, có hàng rào bằng gỗ
chiều cho thấy một người Nam đầu
trọc, đứng tựa lưng vào hàng rào,
tay trái nắm giò lên cao.

Như vậy ý nghĩa là sao

Xin Thầy mở thị ngụ cho con.

Trân trọng cảm tạ Đức Thầy.

Kính bái

L. H. N

ATLANTIC CITY, NGÀY 15/1/92

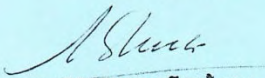
Kính Gởi bác M ,

VUI NHẬN ĐƯỢC THƠ BÁC, ĐỀ NGÀY 28/12/92, ĐƯỢC BIẾT BÁC NHẬN ĐƯỢC NHIỀU ẤN CHỨNG CỦA PHẬT SỰ ÂN CHIẾU TÙY TÂM HƯƠNG THƯỢNG CHƠN THÀNH CỦA BÁC. CẢNH GIỚI BAO LA SẼ TƯƠNG HỘ NHIỀU CẢNH GIỚI KHÁC NHAU, NHƯNG TÂM PHẢI GIỮ NGUYÊN LÝ THANH TỊNH, BIẾT MÌNH LÀ VÔ SANH BẤT DIỆT, THÌ CỨ AN NHIÊN THIÊN ĐỊNH, KHÔNG CẦN LƯU Ý THA LỰC THÌ MỚI TIẾN HÓA KỊP KỲ, GIỮ PHÁP THỰC HÀNH TỊNH TẤN, TÂM THỨC HÒA ĐỒNG SẼ ĐƯỢC KHAI MỞ, QUẢN THÔNG MÀ TIẾN TÙY THEO THANH TỊNH.

CHÚC BÁC TẬN HƯỜNG NIỀM VUI THANH TỊNH, NHÌN RÕ CUỘC ĐỜI LÀ BỀ KHỔ, NHƯNG NÓ CŨNG LÀ CƠ HỘI TIẾN THÂN, BÁC NÊN LƯU Ý VÔ SANH THÌ MỌI ĐIỀU SẼ ĐƯỢC GIẢI THOÁT.

CHÚC BÁC VUI TIẾN TRONG THANH TỊNH.

QUÍ THƯƠNG,

LƯƠNG SĨ HÀNG,

A , 30th - 12 - 91

Kính thưa thầy Tâm,

Con có vài điều thắc mắc về Tâm Linh Khi Lành Pháp
Kính xin thầy giải đáp giúp con 5 điều:

1/ Cách đây khoảng 5 tháng, trong lúc ngủ mê thì con thấy như nếu mẹ vừa tỉnh tâm dục đến và muốn xâm chiếm lấy mình rất mạnh, Con liền tu ý niệm Phật trên đỉnh đầu để giải tỏa. Thấy lạng lạng và có kết nút đi lên từ đỉnh đầu thật mạnh. Con nghi đó là tiền rút? Và ngay sau đó như thấy trong tim chần mảy con thấy có sự luân chuyển từ trái và phải một chút màu đỏ, trong ấy có những sợi vàng đi cùng. Và từ 2 bên phải trái luân chuyển xuyên vào nhau kết tụ lại thành một viên tròn đỏ từ nhỏ đến lớn. Sau cùng viên tròn đỏ rớt đứt rời 2 giống luân chuyển ấy và rơi vào ánh sáng vàng nhạt dần rộng lớn tỏa chan hòa phía sau làm vắng tỏa ánh sáng ấy xung quanh. Xin thầy cho con được biết đó là điều gì?

2/ Cách đây 3 tuần, sau khi thiền định con nằm ngủ trở lại, có lẽ được 5' - 10 phút con tỉnh trở lại và cảm giác mình đang ngủ ngoài. Muốn xác định hư hay thực con mở mắt để kiểm chứng, thấy mình ngồi tọa thiền từ bao giờ trên chiếc giường trong căn phòng. Lấy làm lạ con nhìn xuống thân mình có thật không thì thấy thân mẹ áo phật ngồi bên giường, toàn thân lấm lủi trong tư thế lúc kiểm chứng ấy tất cả đều trong rỗng, hư không thật nhẹ như không khí. (Nhớ tên con vẫn còn thích cái cảm giác đó.) Trong bóng đêm con nhìn thấy mình cùng màu áo tất cả chỉ là một màu xanh ve chai lấm

(2)

Con cố gắng tìm lại trong trí nhớ rằng có phải con đã ngồi tọa thiền hay đã nằm ngủ thì phải cố gắng ngồi dậy để cùng Thiền định với thân con đang ngồi lúc ấy. Khi cố tìm về trí nhớ con thấy tư tưởng bị lùi lại về phía sau thật mau và như những khoảng khắc vượt qua nhiều đoạn của tiền kiếp rồi tư tưởng trở lại với thân xác nằm trên giường có trở mình thật nặng nề khó khăn. Và ngay lúc ấy thân con đang ngồi tụt biến mất thật nhanh. Khi hình ảnh biến mất con như chụp hình ghi nhận thấy đóa phía sau lưng mình ngồi trong áo của Phật, bề ngoài thành nhiều viên tròn cột cao trên đỉnh đầu, ngồi rất nghiêm chỉnh và thật tĩnh.

Con biết con bị đóng lên hình ảnh ấy bị biến đi. Bởi con có hơi lo sợ khi ngủ mà có thể nào sẽ quên xác ai? Chuyện ấy có thể xảy ra không thưa Thầy? Xin Thầy giúp con giải thích để con được hiểu tâm tưởng mà tọa thiền được tĩnh tâm khi con thả tâm về hư không của Đại Thành Tĩnh.

3/ Thưa Thầy, Sau khi Pháp Luân Thường Chuyển là Thiền định do ngủ với ý tập trung trên đỉnh đầu rằng: "Cố gắng xuất hồn lên tầng tế Phật." thì con có thể niệm Lục Tự hay thả tâm hoặc ý vào hư không được không? Con không nghĩ gì cả để do ngủ!?

4/ Và khi ngồi Thiền định con có thể ngồi tụt bàn tay trái lên bàn tay phải, 2 ngón cái chạm nhau vào nhau được không trong tư thế bàn ghế? Bởi con thấy ngồi như vậy thoải mái với con hơn mỗi khi tập trung ý tưởng.

5/ Xin Thầy giảng nghĩa cho con được hiểu Thiền Định là gì để tránh trường hợp có thể mình bị lạc vào

ATLANTIC CITY, NGÀY 15 THÁNG 1 NĂM 1992

K H ,

THẦY VUI NHẬN ĐƯỢC THƠ CON ĐỀ NGÀY 30-12-91, ĐƯỢC BIẾT CON THỰC SỰ DẪN THÂN TU HỌC, CHO NÊN CON CÓ CẢM THỨC ĐƯỢC NHIỀU CẢNH THANH NHỆ KHAI THÔNG VÀ TẠO CHO CON MỘT Ý LỰC GIẢI THÓAT MẠNH MẼ, NHẬN ĐỊNH NGUYÊN LÝ VÔ SANH MÀ THẦY ĐÃ TỪNG GIẢNG. CẢNH SỐNG CỦA NGƯỜI CHON TU KHÔNG PHẢI Ở TẠI ĐÂY, NHƯNG KỶ THẬT NÓ LÀ Ở NƠI THANH TỊNH VÔ SANH. Ý LỰC LÀ CHÁNH, TÂM THỨC SẼ TRÒN ĐẦY, ĐÁNH TAN MỌI SỰ MÊ CHẤP, THÌ KHÔNG BAO GIỜ BỊ LOẠN LẠC NỮA.

QUÊ CỦA NGƯỜI CHON TU LÀ THIÊN ĐÀNG CÓ THẬT, TRẬT TỰ THĂNG HOA NHỆ NHANG, DỪ ĐỨNG TRƯỚC TÌNH CẢNH NÀO CŨNG VẬY ĐÓ THÔI. SỐNG Ở THẾ GIAN KHÔNG BÈ PHẢI NHƯNG CHỈ HƯỚNG VỀ CHON TÂM THĂNG HOA VÔ CÙNG, THÌ SỰ VINH QUANG LÚC NÀO CŨNG CHAN HÒA TRONG TÂM THỨC.

CÁCH NGỒI CỦA CON ĐÃ TẢ TRONG THƠ RẤT ĐÚNG, THANH QUANG CHUYỂN CHẠY ĐỀU HÒA, KHÔNG CÓ GÌ TRỞ NGẠI CẢ. CỨ TIẾP TỤC HÀNH NHƯ VẬY TRONG MỘT KIẾP NGƯỜI, THÌ SẼ VIÊN MÃN. KHÔNG NÊN A TÔNG BẤT CỨ MỘT LÝ THUYẾT MÊ CHẤP NÀO CẢ. CÒN ÔM GIỮ SỰ MÊ CHẤP LÀ TRÌNH ĐỘ MA QUỶ MÃ THÔI.

THẦY CÓ GỎI CHO CON MỘT BÀI THƠ, CON CỐ GẮNG ĐỌC NHIỀU LẦN, THÌ KHỐI TỪ QUANG TRÊN BỘ ĐẦU CỦA CON SẼ ĐƯỢC THĂNG TIẾN. THÂM TU THÂM TIẾN MỚI THÀNH ĐẠO. KHÔNG CẦN CHO MỘT AI BIẾT CHUYỆN CỦA CHÍNH MÌNH, THẬT TÂM HƯỚNG VỀ THANH TỊNH MỚI THÀNH CÔNG.

CHÚC CON THÂN TÂM AN LẠC.

QUÝ THƯƠNG,

LƯƠNG SĨ HẰNG.

M

, ngày 7-1-1992.

Kim Lay thay Tam Kim mền!

Đa tạ thay, con đã nhận tâm thiệp kính của thay đã chup nhận dịp Noel 91 để tặng cái bàn đảo 5 chân. Nhìn tâm hui, thay hẳn hồ đồ veste màu vàng lột với nước da hồng hào đáng thau, tiếp bao quanh, vô, còn mặt người đời chi đocai thay chúng 55 tuổi là cùng. Thế hèn cả tâm kính thay gửi cho con cuối năm 90 và 4 tâm do Ban Dũng gửi đến con, cái này gần 2 tháng nay, thật xứng đáng công thay hi chi thau, loe.

Có lẽ từ nay gặp bao đời, con cần rời đao, con chỉ cần một tâm hui, cái này ít năm cuối thay và 3 tâm hui trong hai năm 90, 91 và cuối 91 đầu 92 là con đủ có đơ tay, đi rớt đao.

Cái trẻ con em con nó vô tâm hui thay, ngan uhin không chớp mắt. Dũng uhi cái thay đã từng dạy chúng con "Làm một việc cho hết cả đời việc". Thau con xin đời 0n thay, con không đuo cái may mắn đi đơ khóa đau, loe do chui thay trong năm vào đầu năm 94 tại TV Vi Kiên. Xong con thu đơ cái cuối vì đi đơ và sang phòng vcin nhieu lau đao đi khóa và con đơ tở thau, loe bany eal. wong 6 viên thuốc mỗi lần; con mua nhân dịp đi đơ Đại hội Hà PC. và hien nay hang ngay tung 4 giờ trui con chỉ ăn đung 2 miếng bít còn gạo bít thoi chung với kê, sang 2 lát cau, mi uhi thay đã đay. Ngoài ra con Niêm phát, 50 hoi chiu mui đoi đơ. Hè vuc qua con đi đơ tenis suốt mùa hè. cho đin nay sié khoi em con hoi hoi hoi con 50 tuổi ở VN. Nam nay con 66 tuổi (tuổi bình đầu) và đin con ngoi 2 tiếng không biết mơi chân. Thi nào coi mơi có đieu ching thap khop uing thau con ben đung nước đia uhi thay chi? Hoi mùa hè vuc qua con đi chơi tennis với máy ngi Canadian. Đe, tở cho họ biết ngi grà VN không tở, con có ruot một trài bau, khq may con bi tở quai tron ngi lai, tở không hoi chi đau goi đep 4 chut, đim vì nhà đau rêm. Con bưn uhi Toa mui đic em thay, mui đim vì sang, con đay lam 4 ly cõ ^{1 nước đic} thien, xong con lam thêm 2 ly nước lau sang ngay sau con tiếp tục choi uhi thuong.

Hiện nay con đã dời địa chỉ mới, con vì ở chung nhà với cháu Phong. Kình-lê Canada 2 năm nay gửi Kình, các cháu không gửi, rồi mongget của 93 Hanson, nên chúng ta phải bán nó vào dịp cuối năm 91 vừa qua. Thiên đường của tu' con hồi này cũng không còn chung thiên vào mỗi chủ nhất cuối tháng như hồi các nay nửa năm trước. Vì nhà cháu quá chật. Con chỉ hy vọng nó bán tốt được cái này con không phải gửi mongget cho nó, con đi thuê nhà chi' phải vài bedrooms thì chúng con mới hợp được. Tháng 7/91 vừa qua, nhà con về VN nhân đi việc của Đalat, có mua đất + thuê đất diện tích 5.000m², có được 500 gốc cà phê, 40 gốc hồng ăn trái một số cây mít và chuối v... không có nhà, mới có 2 cái bếp tạm che mưa nắng với giá 5 cây vàng. Tu' con đi tu' vài tháng nữa tu' con về đất làm một cái rừng. Cho có hơi thuận tiện CS VN không còn. Lúc đó con xin phép thầy con di cái tên TĐ bà làm mà thay đất tên cho vì Đalat VN để con được thoải ý phục vụ bà tạo cho dân ngay con ra đi là con mãi nguyên lâu. Cui' xin thầy chúng tìm cho lòng ri' cũ của con. Nay chi' con vài tuần nữa năm Tân Mùi đã mãn. Năm nhâm thán đến với lòng mong mỏi của dân Việt hy vọng có đời mới. Con cui' xin ơn thầy. Ban nhiều hồng ăn trái thầy và gia đình để thầy đi giặt oan đảo 5 cháu chúng con một đoạn thiên hạ, mà chúng con lòng mong mỏi. Cũng đi tỏ lòng nhớ ơn thầy, con gọi là có chút quà môn Kình biếu lên thầy cui' xin thầy nhận cho con. Con xin Đạ tạ thầy.

Nam mô vi' Kình Phật.

Đệ tử của thầy.

f a L

Uuu

Atlantic city, ngày 16/2/92

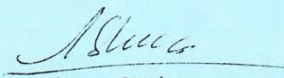
Kính gửi anh L ,

Vui nhận được thư của anh đề ngày 7/1/92 cộng với món quà quý giá. Trong thư anh đã tỏ ý muốn độ đời sau khi thực hành phương pháp bao nhiêu năm, không nhiều thì ít, ai ai cũng muốn giúp người kế tiếp thừa hưởng sự thanh tịnh của chính mình, tức là phần hồn bất diệt nằm trong nguyên lý vô sanh, sự phát tâm là một chuyện, còn sự gạt hái được hay là không cũng do tâm người hiền hướng thượng tự phá mê phá chấp, nhiên hậu mới khai thông ý đạo nơi cõi vô cùng thanh nhẹ. Chúng ta biết được cảnh đời là bãi trường thi, thiên đàng là có thật, đêm ngày tham thiền vun bồi ý lực giải thoát cho kỳ được chơn tâm sẽ được sáng bùng và thăng hoa.

Ở đời này ai ai cũng thích sự cao quý và tươi đẹp, chỉ có ý thức được ánh sáng từ bi là vô sanh thì mới có cơ hội đem lại sự an vui cho mọi người ở tượng lai, ngược lại hận thù và tranh chấp thì chỉ phá hủy thần thức của chính mình mà thôi.

Kính chúc anh chị cùng gia đình an vui trong tâm thức thanh nhẹ. , /.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng,

Thứ 7 ngày 20-12-91

Kính gửi thầy

Hôm nay con có vài lời thăm hỏi đến thầy. Đầu thư con xin chúc thầy luôn luôn vui-chỏe

Thầy Thương!

Con xin gửi thêm con lá Hồng

Sang em của chị Hoàng Anh và anh Danh Tân Lập. Con bị bệnh "tâm thần phân liệt". Vào mùa xuân năm 90 có bà Bảy Thanh Đa có vào thăm và bắt mạch. Bà cho là con bị bị đứt một sợi dây thần kinh

Hiện giờ có con có vài câu hỏi thưa thầy:

Cao nhất con nghĩ như có ai lấy kim châm vào đĩnh đầu thì đến chân mày... giống như châm cứu. Con có hơi anh hạp. Anh trả lời là: "Ông tâm đến châm" và về sau con thấy dễ. Sau đó vài hôm con nghe tiếng thầy giảng pháp với các bạn đạo hoặc nghe đài phật thanh. Khi giật mình tỉnh giấc thì ba đã con nắm mũi

Hai bên Hông bên có phải do thần kinh

con yếu hay là do bên ngoài mũi xém nhậy? Mong thầy giải thích và con hằng mong thư thầy.

Cuối thư con nhớ chú Thủy, Bà Tâm và các bạn Đạp
trên mái trên đường đạo và kính dâng lá chèo với cái
mừng để*

Th: Thủy gửi thư về

Thủy Thủy
Thắng
Đ T H S

Cháu kính nhớ!

Trên đường về nguồn lời dạy gian
nan thủ thuật, nghịch cảnh bao vây
hồi thức tâm con thêm cố gắng đầu óc
não con cũng cảm thấy thấy luôn mãi
bên con những con cá mai trong đ
và mong một ngày gần đây được về VN
cùng các bạn Đạp hội ngộ

Con.

H - A

H A

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 20/12/91 được biết khối thần kinh khối óc của con đang bị nhiều độc tố xâm chiếm, tâm thần bất ổn.

Con nên thanh lọc nước chanh theo lời chỉ dẫn kèm theo đây, có thể dùng nước chanh và đường mạch nha hoặc mía theo cân lượng đã ghi trong sách, nhịn ăn và thanh lọc thì con sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và thien lâu hơn. Sau khi ngưng thanh lọc, con phải uống nước cam như sách đã chỉ dẫn rồi từ từ ăn đồ nhẹ, nhai thật kỹ khoảng 40 lần mới nuốt, vì cần chữa trị tuyến nước miếng và thần kinh, con bắt buộc phải nhai kỹ trước khi nuốt. Sau khi thanh lọc xong, con có thể dùng cơm với rau hấp hay luộc, và nhai kỹ, con sẽ thấy cuộc sống thoải mái và thanh nhẹ.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thầy quý thương,

Con xin lỗi vì việc làm không
đẹp con muốn viết đẹp cho
Thầy đọc cho mắt con mắt nhưng mà làm rồi
cũng bận tâm cũng hoảng loạn vậy -

Chưa thầy con muốn xin thầy đáp đùm con
mấy cái rắc rối tờ lông này.

- 1 - Con muốn về Toronto để tìm việc làm
và sống gần bạn bè tốt nâng đỡ con
về việc đời và về nhân nghĩa, ở Ottawa
này không có một bạn nào tốt với
con - Họ đến với con là để con giúp
họ mà thôi này con đã cạn xếp lớp
hết rồi - Sức nào mà nhìn cẩu vật
vô tình vô nghĩa ở nhà hoặc
thì lãng phí, con xin dứt đôn hơn 10
chờ rồi không ai kêu làm cả. Con về
phần đáp tuy sống gần Montreal nhưng
con thấy chán chường nên thầy là ở
trên không cần con phải nói hết ra thầy
thấy rõ tâm can ai muốn gì làm gì
về bình, tìm của con thì ráng tới đâu
hay đến đó. Con việc nhà thiên sự
lúc này con trượt xuống 4 lần tởm
lúc chưa tu, không còn ^{nhu} mé nữa thì mà
mà lo lắng loạn độn tới bời.

hỏi thử nhét, có khi con căng
răng căng tẻ hơn, rồi cuộc tình
đập loạn xạ ngẫu không biết
một hồi sai pháp thì nào mà
sức khỏe rồi xuống đến như vậy.
Hay là nghiệp con quá nặng nên phải đến
bù thế thắm? lần này không giải thoát được con
muốn bố xác này cho luân hồi kiếp sau lên
núi ^đtu luôn. Con chán nản lắm rồi
tuyệt vọng. vì việc làm kỹ có, bạn tốt
lặng không, bạn đạo thì không bố. Con
niết hết rồi thầy, sức khỏe, nghề nghiệp
nhân nghĩa, giải thoát đều xa tầm tay con
sì.

Hay là một lễ nửa tử khi con tiếp xúc với
đám L. Minh Đảnh điển của con biến đổi
thành tà ma quỷ quái khiến ai ai cũng ghê
sợ muốn tiêu diệt con loại bỏ con ??? con
đang sống trong ác mộng của thú ththực.
Tâm thần con như chết rồi con cố gắng khác phục
từng ngày mà vô hiệu quả, chỉ muốn chết
thôi. Vì thế con muốn dọn về Toronto may
ra gặp lại bạn cũ để tìm lại nghị lực lúc
con trẻ mà phần nào trở lại, ở Ottawa một
mình con thấy lẳng phi quá. Nếu qua Vancouver
thì xa quá bên ấy ít bạn hơn nhưng tốn kém
lắm con sợ quá sẽ bệnh như thầy luôn

xin ngay nun nur u
gió mà cho con rõ con phải
làm gì -

Đôi, con chưa ra gì!
Đạo, một hít diện này khi còn tu
được nữa khi biết làm sao.

Đây là tiếng kêu S.O.S emergency đó thầy
xin thầy giúp con tìm ra sao làm này
con không muốn quyết định sai làm nữa
ở Toronto có nhiều việc chắc con có đường sống
hơn Ottawa, ở đó lại có bạn thân true friend
giúp an ủi con, còn đơn lין Ottawa là đi theo
học Đại Học vừa học được vài course thời
thì bị bệnh bỏ nửa chừng bây giờ về Toronto
kém học gì khác đi phần đầu nuôi con bở
hàng lúc tuổi xế chiều. Về già chán quá
không bán gì nữa sinh, lão bệnh, tử, ôi
cái vòng đời thời nhảm chán đó!

Vài hàng thầy rõ chắc con không có duyên với
vời nên bạn đạo với hát bài con, con đang
về Toronto sống một nũng tu luyện như mấy
ông ăn tu trong rừng hoang dã.

Trong lòng con vẫn không quên cái cảm giác lần đầu tiên
gặp thầy ở Florida và cái ấn tượng một niềm ki
hỉ của thầy lúc con bị nhân diện đi t - Suốt đời
luôn về tư Bi và giải thoát tuy con ở làm tuế.

Rồi lễ nhớ thầy

Atlantic city, ngày 23/12/92

Y con,

Thầy nhận được thư con được biết con mang tâm bệnh của xác phạm ảnh hưởng đến tâm đạo. Sự trách móc tràn lan trong thân hình khối óc, điều đó là thường có ở nơi người mang bệnh tim.

Ở trên đời này không có ai xấu và chẳng có ai tốt cả. Chỉ có người bằng lòng nhĩ n nhục, lấy oán làm ân, thì mới có cơ hội lui về sự thanh tịnh của chính mình, người đời ai cũng có một nghiệp thân của chính họ, chẳng có gì ân nghĩa quý báu bằng tâm tự thức. Không nên trách móc mà càng ngày càng lún sâu vào sự suy nghĩ không cần thiết. Cảnh đời là bài trường thi, con đang đứng trong tình trạng dự thi và thức tâm. Chấp nhận rằng xác làm người là phải bị kích động và phản động, nhiên hậu mới hiểu được lấy oán làm ân thì mới thức đạo.

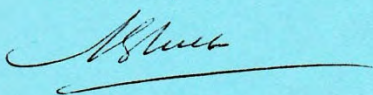
Con đã trải qua con đường nghiệp duyên và phân tráo của trường đời thì mới thấy rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, chẳng còn có gì lo sợ và buồn tủi cả. Sự nhồi quả là sự tiến thân, tu hành trôi sọt cũng là cơ hội thức tâm. Cuối cùng tâm làm thân chụ u, chẳng có oán trách một ai cả.

Hiện tình con đang mang bệnh tim, vậy con nên tuân theo lệnh của bác sĩ mà chữa trị, thì mới thấy rõ nghiệp thân và đạo lý hơn. Ở trên đời này mọi người đang thực hiện luật vay và trả. Còn nói về bạn đạo Vô Vi hiện tại đã đối hội trường mới, tức là Phan Cao Thăng, điện thoại số 514-651-6885, nếu khi cần sự tiếp tay của người, con nên điện thoại trực tiếp sau giờ làm việc, vì Thăng là một thanh niên giàu lòng giúp đỡ và bác ái. Hiện người đang lo về Mục Bi Tâm, nếu con cần có thể liên lạc, trong đó có đầy đủ sự giải thích về cuộc sống của tâm linh.

Nếu con có ý đi nh dọn đi Toronto thì tùy duyên quyết đi nh của con, chú Thầy thầy Toronto lúc này kinh tế khó khăn, thì nơi nào cũng vậy đó thôi. Sự cần thiết là con nên chữa trị bệnh tim trước khi đi chỗ khác.

Chúc con vui khoẻ. Qui thương,

Luong Sĩ Hằng,

S. G. , ngày 20-12-1991.

Giám đốc Thầy,

Con xin trình bày cũng thầy về việc sau để xin thầy cứu vớt linh hồn con.

Con tên là V. n. Gb

đang sống trong Trường La Saw cũ, hiện là Trường Đào Tạo Cán Bộ Quản lý Nông Nghiệp tại Phường 6, Thị xã Sot Tráng, số 37 Trường Mậu Châu 68.

Con bắt đầu theo Pháp của Thầy từ năm 1977 do anh Hiệp dạy. Con rất mừng vì đây là cái phao duy nhất cứu vớt linh hồn con. Con cố gắng công phu tinh tấn.

Đầu thời gian cái đây 6 năm đến nay trong việc con có 1 hiện tượng kỳ lạ. Bất kỳ con gặp người đàn bà nào, hoặc thuê thớt như đến ai, hoặc đọc sách thầy tên 1 vì tiền có tiền, ông nào lại trong đầu con xuất hiện 2 tiếng = Đi Ngựa - Sĩ việc này cũng xảy ra khi con

nghe' đũa cha kêu. Con lập đặt trư
niệm liền đũa khỏi nghe' tiếp. Nhưng
nổi những lần khác con đũa lại 2
tiếng ấy ầm ầm. Nhất là lúc
ngồi thiền, lúc bắt đầu Trì niệm
Pha. Nhiều lần, sau khi ngồi
thiền được 1 lúc, đũa con lại đi
đôi thì xuất hiện 2 tiếng ấy thì
đũa con liền lại những lần kỳ
cổ kỳ xảy ra. Cho' 6, 7 năm về
trước, trong lúc ngồi thiền, sau
khi thấy đũa con lại đi đôi
lần con thấy cảnh hiện ra trước
mặt như xem phim, nhưng
sau này từ khi có tư tưởng
đầy thì con không thấy cảnh nữa

Con rất lo sợ. Nhất là đũa với
cha kêu. Con rất kính trọng, nên bất
từ khi có cha đũa giờ con chỉ
Trì niệm Hồng danh cha thay cho
cần lúc tu. 2 chữ ấy cứ xuất
hiện khi con nghe' đũa cha kêu.
Con biết làm sao bây giờ. Nổi
niệm cứ ư ư rất con không biết nữa

cũng ai. Con nghĩ là con bị nhiễm
trước và tá xâu. Xin thầy già ở
đúng uy lực chữa trị cho con, thuốc
phải tã đó đi.

Xưa kia trước khi ngôi thiên pháp
mày con đã ngu muội đọc sách khiến
dầu rồi xử dụng "thủ dâm", suy
nghĩ bấy lâu trong lúc thủ dâm.
Đến khi ngôi thiên thì con đã đẹp bỏ.
Nhưng con nghĩ phải trước cũng đã
xâu nhập trong con rồi.

Lại 1 vấn đề nữa, lúc mẹ
con mất, lúc liệm xác thì mấy
ngày đó rồi, ai muốn xem mặt mẹ
lần cuối (không) như họ lại đả
tấn vài trước mặt con, lúc đó
không lẽ con nê thối, thối ra con
có thấy mặt mẹ mình. Mà mẹ con
tên Thái, con tên Tý - Con cho rằng
2 trời này kỳ nhau rồi lúc đó
phải trước mẹ mẹ con đã nhập
vô con. Bởi vì tiếng đi Ngựa là
mẹ con hay thối ra lúc con sống

Xin thầy qua ôn xưa tuổi phải
Trước đó ra khỏi cơ thể để con
tu hành tốt hơn. Con rất sợ.
Bởi vì nhất là hai người thiết,
khi người đời cha kêu hay vì nào
là con kêu theo 2 tiếng ấy.

Sau cũng con xin thầy cho con
1 tài này. Chúc cho con xin thầy
gỏi cho: ㊦ v ㊦

Nhờ thầy cho Tướng Việt Hùng.
Bên xin chue Thầy được nhiều
điều khỏe để đi dật chúng con
trên con đường tu hành.

Thỉnh thư
Con và Thầy

Kh

V v ㊦

Atlantic city, ngày 23 tháng 1 năm 92

V H ,

Thầy nhận được thư con đề ngày 20-12-91, được biết con đang đứng trong hành trình dục hành. Người tu về Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chỉ biết niệm lục tự Di Đà mà thôi, sáu chữ ấy là chấn động thanh tịnh khai mở nguyên lý vô sanh, chắc chắn là không có phần xâm chiếm, ngược lại nếu niệm danh Cha mà không ý thức rõ rệt, tức là rước ma vào xác, ý dục sẽ bành trướng, gia tăng sự tham dâm, quên căn bản thúc tâm tiến hóa. Từ ngày Thầy tu cho đến bây giờ, chỉ trì niệm lục tự Di Đà mà thôi, không chấp nhận bất cứ danh xưng của một vị nào, có thể tạo cho thiên ma xâm nhập, loạn tâm và mất quân bình. Các con ở VN, nghe đến danh Cha thì chỉ biết ý lại nơi Cha, quên hành đúng theo PLVKHHBPP, ý lại, tự tạo trần trước cho chính mình mà không hay, cho nên gần đây Thầy bắt buộc phải niệm trọn một cuốn băng Nam Mô A Di Đà Phật, dành riêng cho những người thực tâm tu theo PLVKHHBPP, tự hành và tự mở, không ý lại bất cứ một ai, thực hành đúng theo PLVKHHBPP thì sẽ có cơ hội hiểu rõ nguyên lý vô sanh của phần hồn.

Ăn ít thiền nhiều thì mới sớm đạt thức.

Ăn cơm với rau, thực hành tinh tấn, thì tâm thân sẽ được an nhẹ, không nên ăn uống nhiều thứ trong một lúc, thì thần kinh sẽ bất ổn trong lúc tham thiền, mỗi ngày một tăng thêm độc tố trong thần kinh khối óc, cho nên mới nghe được âm thanh ma quỷ vận trong khối óc, nội khoa tâm lý bất ổn, muốn hết tình trạng đó, thì phải trì niệm Di Đà cho đến lúc dứt khoát ngoại xâm, thâm tu thâm tiến thì mới đắc pháp.

Cách ăn uống rất quan trọng, dùng túng ăn uống nhiều là bổ khỏe, kết quả những bệnh nhon nằm trong nhà thương, hồi kỹ lại đều là ăn uống mất trật tự, sanh ra bệnh hoạn mà thôi.

Người tu có chút ít ấm no thì lúc tham thiền mới nhận được thanh quang bổ dưỡng của vũ trụ quang. Ăn ít thiền nhiều, thì mới chứng minh được người chơn tu.

Thầy vẫn khỏe mạnh, chúc con vui hành tinh tấn.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,

M, ngày 20.1.92.

Kính gửi Cô Bê.

Trước hết, tôi xin tạ giới thiệu là L M A, có hai điều nhỏ cô vui lòng trình Thầy để nhờ sự minh giải của Thầy để tôi được an lòng hành pháp.

Điều một: Sau hơn 11 năm lao động, hiện nay tôi bị bệnh nội thương khá nặng, đã kết hợp với thuốc bác sĩ cho, tôi áp dụng phương pháp thở Chiều Minh để trị bệnh. Mỗi ngày tôi dành 3 giờ để thở Chiều Minh (4 lần, mỗi lần 45 phút). Mỗi khi thở Chiều Minh tôi đều nghe tiếng giảng của Thầy. Tôi nghĩ rằng với 3 tiếng đồng hồ đó nếu tôi tận dụng niềm Lạc Tử Sĩ Đà, thì sẽ là một khoản thời gian đáng kể. Tôi dự định thực hành như vậy trong 1 năm.

Sau đây là điều thắc mắc của tôi:

Khi thở Chiều Minh, tôi có thể vừa thở vừa niệm Lạc Tử Sĩ Đà không? Khi hít hỏi vào bụng tôi niệm 1 câu, khi thở ra tôi niệm 1 câu. Như vậy 1 hơi sẽ ra tôi niệm được 2 câu. Tôi nhận thấy khi áp dụng cách này, thì tôi không lo ra ra và dù niệm Lạc Tử tôi vẫn nghe được lời Thầy giảng, không phân tâm.

Vậy xin cô hỏi đùm Thầy, tôi làm như vậy có được không?

Điều hai: Nhân dịp này nhờ cô xin Thầy ban cho con gái tôi một bài thơ để gửi đờ nó về Đồi

cũng như Dao.

Tên nó là : L - M - M - P

Tôi chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của cô.
Kính chúc cô mãi mãi ni tiến trên đường đạo pháp.
Cô cho tôi chuyển lời kính thăm Thầy và kính
chúc Thầy vạn an trên đường hoằng pháp, cứu độ nhân loại.

Kính.

Chánh

Thư xin gửi về :

L M A

Atlantic city, ngày 31/1/92

M S ,

Vui nhân được thỏ anh đề ngày 20/1/92, được biết anh đang áp dụng pháp tu để trị bệnh.

Những bệnh đem lại cho thân xác cũng do sự ăn uống mà ra. Anh nên lưu ý ăn trật tự, tức là ăn cơm với rau trong bốn tiếng đồng hồ tiêu hóa thì bệnh hoạn tù nó sẽ thuyên giảm. Con ăn cả với rau, đừng ăn lộn với cơm thì cũng làm cho thân xác được nhẹ nhàng. Ăn uống phải nhai thiết kỹ, mới nuốt thì hỗ trợ cho bộ ruột tốt, điện năng khối óc sẽ được dồi dào, chúng qui cũng là bộ tiêu hóa mà thôi.

Còn việc hít thở, trong lúc hít vô và thở ra, luôn luôn phải nghĩ ý lực giải thoát, tu cho phân hồn, không phải tu cho cái xác. Cái xác chỉ sống tùy duyên nghiệp mà thôi, những cần trật tự cho xác được yên ổn, hồn mới dễ tu. Vậy anh nên nghiên cứu kỹ về trật tự ăn uống, không phải ăn nhiều mà khỏe đầu. Vừa đúng là sẽ hỗ trợ cho bộ tiêu hóa, máu huyết điều hòa, thân xác yên ổn. Người tu phải luôn luôn nuôi dưỡng ý lực giải thoát, tức là biết được hồn của chính mình là vô sanh bất diệt, thì rất dễ tu và tiến nhanh. Ngược lại, ôm ấp chuyện đời làm ô nhiễm tâm thức, hắc bạch không phân minh thì rất khó giải thoát. Xác chúng ta là tạm, tâm chúng ta là chánh, vạn sự trên đời là không. Không nên nhầm lẫn tình đời là thật, ngược lại phải ý thức luật Trời là chánh, có luật nhân quả rõ ràng, tâm làm thân chịu, không có người nào cứu mình bằng mình từ thức và từ cứu. Đó là đường đạo vô sanh. Ước mong anh thực hành đúng đắn. Niệm Phật cũng phải ý thức rõ ràng nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật mà tôi đã từng giải thích trong băng. Người tu Vô Vi tiên thành một dưỡng khoa học huyền bí rõ rệt, không ỷ lại và mê chấp, đi đúng đường đến giờ phút lâm chung vẫn tỉnh táo ra đi trong lòng hoan hỷ, chứ không có sự buồn tủi như người thường.

Chúc anh vui khỏe và tinh tấn.

Qui thường,

Luông Sĩ Hằng

Kính Thầy,

Sẵn dịp Mẹ con gửi thư thăm Thầy, con xin viết vài hàng trước để chúc Thầy 1 năm mới vui - khỏe để dẫn dắt chúng sanh, và sau đó để tâm sự cùng Thầy.

Những lời dạy dỗ của Thầy trong cuốn băng "Zuang Vinh Thanh nhạ" vẫn rồi con mãi khắc ghi và quý pháp lo tu ở lo chạy theo bên ngoài như 1 số bạn đạo. Có lẽ con bảo thủ và "mê" Thầy những "Mặc ai biam mặc ai giếm - Châm lửa đốt Trời nhạ xác thâu" con thấy dường con đi ở sai lầm, và mỗi người có 1 căn cơ trình độ khác nhau làm sao nơi được, đối với người chưa có minh sư thì họ có quyền chọn lựa, nhưng đã có pháp rồi mà còn đòi pháp thì ở đúng là người tu, phải ở Thầy? Hay con còn có chỗ chưa đúng lắm, xin Thầy dạy dùm con. Tu hoài mà chưa xuất Hồn được có phải Bả Trần đang thủ tâm, hay con còn kẹt ở vấn đề ăn uống & "nghi bậy" như lời Thầy trả lời con trong đại hội Nguồn Sinh. Hiện giờ con ăn rất ít và bớt "nghi bậy" nhiều lắm, đôi lúc trở tập

Trung vào công việc, Niệm phát và làm công
 quả ở Thiên đường mà còn tránh được nhiều
 tà niệm. Tuy nhiên, làm công quả nhiều lúc
 cũng gặp thử thách, đó là lỗi đường nhiều.
 Con vừa tốt nghiệp kỹ sư điện, về mặt
 đời thì con làm thành công những chính cái
 bằng cấp đó mà nhiều gia đình có con
 gái đổ ý đến mà không nói là người trong
 bàn đào. Thử thách lúc nào cũng có và con
 quyết chí phải vượt qua. Đôi lúc để tỏ ý
 cứng rắn mà con biết phải làm buồn lòng
 quý Cô Bác có lòng thương nghĩ tới con,
 nhưng con ở biết làm sao hơn. Thấy có
 dạy lấy vợ lấy chồng là lãnh chung thân
 khổ sai. Quảng sáng của Anh chi đi trước
 đã nhắc nhở con nhiều lắm. Nói thì dễ,
 hành thì khó, con phải cố gắng nhiều hơn
 con đang bận khuôn ở biết nên đi học Tiếp
 Master hay, tiến sĩ vs hay đi làm. Bởi vì
 con đi học thì con còn nỗ xã hội và
 giúp đỡ gì cho gia đình trong khi Ba
 con đã lớn tuổi mà phải gồng gánh cho
 cả gia đình. Nhưng đi làm có tiền thì
 dễ vướng vào con đường duyên nghiệp.
 Nói chung con còn chưa quán thông nên
 chưa dứt khoát. Nếu hiểu rồi thì đi làm
 hay đi học thì tâm đạo vẫn giữ phải ở
 Thầy? Hiện thời kinh tế khó khăn nên khó

kiếm việc làm nhưng con vẫn tiếp tục viết đơn xin việc cho này cho nọ, con thời gian rảnh cố gắng thiền nhiều hơn vì con có cảm giác thời gian rất kể cần mà con còn lo nhiều quá sanh vọng động.

Me con và Di con (Hỗ thi Nghiã) nghiệp gia càng con năng quá những tâm rất thành và sống năng hành pháp lắm. Vì năng nghiệp, hành ở tiền bố nên đôi lúc buồn và viết thư hỏi Thầy. Riêng con thấy Thầy phải làm việc nhiều nên ở dấn phước Thầy, con chỉ cố gắng Thiền nhiều, theo sát lời khuyên mới nhất qua băng giảng rồi tự mình giải tỏa cho mình như Thầy dạy đây là thư này gói gém tâm sự của con đến Thầy cũng như dâng lên Thầy món quà chửi tu chửi hành, nên Thầy quá bận rộn thì xin Thầy hãy giữ sức khỏe và đừng hỏi âm. Con sẽ đơn nhân tình Thầy qua những giấc Thiền an định. Kính chúc Thầy và Quý Ban Đạo mạnh khỏe và tiến mãi trên con đường trở về nguồn cội.

Con kính bái

P m S

23/1/92

Atlantic city, ngày 31-1-92

M S con,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con đang trong hành trình tiến hóa đời lã đạo.

Phân sự lã con trong gia đình, điều quan trọng lã phải báo hiếu, lãm cho cha mẹ vui thì đường đạo con mới tiến. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bi Phát Pháp lã đời đạo song tu, nền tảng của nó lã ý lúc giải thoát, tu để giải nghiệp tâm chử không phải tu để ồm thêm nghiệp. Con bằng lòng tự thực hành, hưởng thưởng, giải tỏa nghiệp tâm thì tương lai sẽ lãm được đại sự cứu đời. Tu quang càng ngày càng thanh nhẹ, ảnh hưởng mọi người tử tinh cảm cho đên chân lý. Ngày hôm nay con được đại phước nghe qua những lối giảng nguyên lý vô sanh thì con cơ thể dẫn thân bất cứ nơi nào, giải thông nghiệp chướng, đem lại sự bình an cho mọi người, khi được gặp con. Chúng ta người tu nuôi dưỡng ý lực giải thoát, thì tương lai sẽ có pháp lực độ tha tại trần. Vạn sự trên đời lã không, chính con đang mang xác lãm người một thời gian nào đó, cũng phải hoàn trả lại đất đất rồi ra đi, nuôi dưỡng sự giải thoát ngày bây giờ thì tương lai hạnh đức của con sẽ được đời đạo tốt đẹp, vinh quang và thanh nhẹ, ngược lại tinh đời duyên nghiệp ở nhiệm tâm thức trì kéo sự phát triển của tâm linh, uông cho một kiếp lãm người, không biết rõ vị trí vô sanh của chính mình, lã tâm ma ý quỉ sẽ thường trực phá hoại tâm thân. Con người có học phải ý thức mình xét rõ rệt những chuyện cần thiết và những chuyện không cần thiết. Con tu tiến hóa về nơi ổn định, không còn lệ thuộc bất cứ một người nào, noi theo chơn lý mã hành, chỉ có chơn lý mới sửa được tanh tịnh tốt đẹp, khai thông trí tuệ, vô sanh độ đời, Lương tử bi càng ngày càng rộng mở, thức hoã đồng sẽ giúp đỡ biết bao nhiêu quần sanh ở tương lai. Con còn trẻ, có y thiện lành tu học, lã một đại phước cho quần sanh ở tương lai. Con khép mình tạo đức nhĩn nhục thì tương lai sẽ có cơ sở tâm linh tốt đẹp, hiện tại mặc ai chê mặc ai ghét, mặc ai khen cũng lã thầy của chúng ta cả. Nhớ những sự kích động đó, mới thấy rõ vị trí của chính con lã thanh tịnh hoã giải tất cả những gì kích động. Thầy tu đên nay cũng trên 35 năm rồi, Thầy đã vượt qua biết bao nhiêu sự chông gai cam ạo, những y chí không thay đổi mới có duyên lành bản bạc cùng con trong lá thư tâm huyết nhơn sinh hiện tại.

Sự học hỏi lã sự cao quỉ, nếu con có y học cao hơn, thì tương lai con sẽ đỡ được nhiều tầng lớp tiến hóa.

Chúc con vui khỏe và tu hành tinh tấn.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

S ngày 23/01/1992.

Thỉnh thưa Thầy.

Con là H L T 53 tuổi VH qua đấm liều 1 năm nay là mẹ của Sơn (nhỏ) trong ban văn nghệ ở thiền đường H. Phường Sydney.

Đầu thế, con xin thành tâm chúc Thầy trước thêm năm mới sắp tới, thầy được đời dài sức khỏe, đức đạt tâm linh chúng con, qua cầu trình tiến hóa.

Thỉnh bạch thầy, vừa rồi con có dự cuộc nói chuyện của thầy qua điện thoại với các ban đạo năm châu tại Sydney con với bà chị là Hồ Thị Nghĩa du lịch qua cũng với Sơn của con là Sơn. Vì số lần một thì giờ của ban đạo con ở dăm hỏi thầy; nên con đành viết thư này, trước thăm thầy sau con có vài câu hỏi, xin thầy gửi đáp dùm con.

1/ Sơn (con của con) có dự thành học ở Thiền Đường Melbourne về, và đã chỉ rõ cách thức nhìn ăn thành học cho con, may con đã thành học được ngày thứ 4, nhưng khi bắt tay vào con ngồi mãi thì chán hơn hằng ngày con rón ngồi lâu cũng không được, vậy tại sao thế thầy?

2/ Con ta thiền từ năm 1981. Con khi tập trung thì tưởng lên bờ đẩu, trên đỉnh đẩu có lỗ hổng, nhưng con rất tâm lý, chưa thấy được ánh sáng. Kính thỉnh khai mở cho con.

3/ Con bị tê 2 bàn chân, mang dép không thể kèm hay bị rớt đã 15 tháng. Chữa trị cũng không hết. Con tới Bác Sĩ chuyên khoa tìm cũng không thấy gì, con đi Châm cứu 6 tháng liền ở thiền quán. Nhờ Thầy chỉ dạy con mới điều, để con được khỏe mạnh lo tu, hầu đáp ơn Thầy trong muôn một.

Most lần nữa con chúc Thầy an vui khỏe mạnh.

Đệ tử H L T

Am

Atlantic city, ngày 31/1/92

H t T ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 23/1/92, được biết con đang trên đường trở ngại của nghiệp thân.

Đó cũng là do sự ăn uống mất trật tự mà thôi. Thanh lọc chưa đầy đủ, máu huyết chưa lưu thông đều hòa, vậy Thầy gởi kèm theo đây toa thuốc con đi mua và uống một ngày 3 lần như vậy, từ từ máu huyết hanh thông thì sẽ bớt te' chân. Nếu có cò hội Thầy qua Úc sẽ gặp lại và chỉ tận tướng hỏn cách tự trị thanh nhe khỏe mạnh.

Chúc con vui khỏe.

Qui' thương,

Lương Sĩ Hằng,

Kính gửi Thầy,

Đây là lần đầu tiên cũng như lần cuối cũng con viết thư cho Thầy. Không biết thư này có đến được tay Thầy hay không và không biết Thầy có trả lời thư con hay không. Nhưng con cũng phải gửi thư này đến Thầy để trình bày vài cảm nghĩ của con trước khi con xa Thầy.

Thưa Thầy, con có duyên may gặp Thầy và Vô Vi Pháp. Nhờ Thầy và Vô Vi con đã hiểu đạo và chịu khó học đạo. Nhưng càng ngày con càng thấy mình như bị lún sâu ở con đường nào đi hết. Con chán nản nhiều lần muốn tự tử chết nhưng nếu con có tự tử chết thì con cũng phải làm sao đứng có liên lụy đến danh nghĩa Vô Vi và Thầy, vì trong quá khứ và hiện tại nhiều người học theo Vô Vi đã làm may tiếng Thầy và Vô Vi, mặc dù Thầy và mấy đến tiếng tăm scandal nhưng con cảm thấy rất khó chịu khi nghe hay thấy những điều dở hơi do học trò Vô Vi làm ra. Thưa thầy, con thấy phân đống học trò Vô Vi, nếu ở cuốn tin thì cũng dở hơi, và có ai con gặp qua mà kính phục ngoài trừ Thầy. Cho nên giờ đây con thấy rõ là con cũng gần gần và cháu đời nên con quyết định sẽ tự tử chết nếu con tìm ra Thầy để đi học đạo. Con thấy con thiếu Vô Vi mà con càng ngày càng lùi dần thay vì tiến bộ, con nghĩ con đã hết duyên với Thầy và Vô Vi Pháp nên con cúi xin Thầy cho con

Kiên
cần,

cúi đầu lễ tạ ơn thầy và con sẽ xin từ nay
đi tìm một thầy lối thiêu khác và sẽ học
tu trở lại. Con xin thầy một lời chỉ dạy con
lâu chót trước khi con bái tạ thầy. Con
như nếu con vẫn ở ra khỏi trạng thái chầu nần
như hiện tại, con sẽ tự tử chết để mong đi
tìm một lối thoát khác. Con nguyện nguyện những
học trò cũ của thầy ở Houston và khắp mọi
nơi. Con chầu con và chầu luôn cuộc đời này.
Hôm nay con gửi thư này đến thầy để xin bái
tạ ơn thầy đã chỉ con con đường đạo, nhưng con
bất lực và ở đây ý chí để tu hay là tại
con làm gì sai quấy nên ở đây thấy tiến trên đường
tu, nên con xin tạ ơn thầy nơi đây. Con chỉ còn
2 con đường để đi = một là chết hay là tìm
gặp được Thầy để chỉ dạy con tiếp tục trên đường
tu học.

Con xin tạ ơn thầy và Pháp Sư Vi. Con cũng
xin thầy tha thứ lỗi lầm của con nếu con
đã làm phiền thầy qua bức thư này.

Con,

M D L

Atlantic city, ngày 31/1/92

L. con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 26/1/91, được biết con đã mang một tâm sự lo âu cho ngoại cảnh.

Người tu Vô Vi luôn luôn phải hướng về thanh nhẹ, giải nghiệp tâm, chủ không phải ôm ấp thế sự mà tạo sự bồn rộn trong nỗi thức của chính mình, tự tạo diện năng của chính mình bị yếu dần mất, đó là không đúng với nguyên lý vô sanh.

Còn chuyện thiền đường tại Houston cũng do sự phát tâm đóng góp tùy khả năng của ban đạo, muốn có một nơi rộng rãi, ổn định và trật tự để hướng dẫn người kế tiếp, đó là hanh cao quý, nhưng việc chưa thành âu là duyên lành chưa thành tựu. Việc đó là việc thế gian, không phải việc tâm linh tu tiến. Người tu ngược lại phải ý thức rõ phần hơn là căn bản vô sanh, thanh đãi bất diệt, phải chấp nhận bất cứ một sự lo âu tranh chấp nào cả, mọi thực sự là người tu Vô Vi, ngược lại chán đạo này đi theo đạo nọ, cũng vậy đó thôi. Trên con đường xây dựng tâm linh thì phải dùng tâm làm việc cho chính mình, chủ không phải dụng lý đối luận sai tạo loạn cho nội khoa tâm lý. Đó là yếu hèn nhất của tâm linh tái thế, người tu phải tận dụng ý lực giải thoát thì mới hiểu rõ phần hơn là vô sanh bất diệt, không cần hướng ngoại, nhưng chỉ giữ nỗi tâm tu tiến mà thôi. Việc ngoại tai để ngoại tai, chớ chủ xây dựng nội thức của chính mình mà thôi.

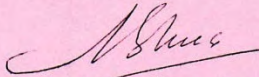
Còn về việc thiền đường mở rộng ở Houston, Thầy đã nhận được sự phát tâm của một người ban đạo đầu tiên, muốn làm những điều tốt cho những người kế tiếp biết đường đạo để tu, người ấy đã làm thành sự hai nơi. Một nơi ở Calgary và một nơi ở Cali. Thật sự xây dựng tâm thức cao quý độ đời và không chấp nhận bất cứ sự tranh chấp nào, ví thế Thầy có thường lượng với ban đạo tại Houston, cho hay có người muốn phát tâm xây dựng thiền đường, mở rộng đường đạo cho mọi người được tham gia, những việc ấy chưa thành cũng do ban đạo Houston không thật sự dẫn thân, gặp người phát tâm ban bạc chớ lý, tận độ quán sanh thì việc đó chưa thành mà thôi.

Con đường tu là chính mọi người phải ý thức tại sao tôi phải tu, tu để giải thoát, chủ không phải tu để ôm lấy sự tranh chấp, thiếu tha thứ và thương yêu, thức hỏa đồng không có, du chạy đi bốn phương trời cũng không tránh khỏi lưới dẫy dọa tâm thân. Con phải ý thức đóng cửa đời, mở cửa đạo, con tu cho chính con trước hết, nhiên hậu mới độ tha tại trần. Người chớ tu thì việc gì cũng có thể tha thứ và xóa bỏ được, không nên dụng ý nghi kỵ người khác trong lúc mình chưa đạt được sự thanh nhẹ của nội tâm.

Còn việc theo Vô Vi mà tu, hưởng thưởng hóa giải nghiệp tâm thì tùy duyên của mọi người mà thôi. Thầy không có quyền bắt buộc một người nào tu, chính Thầy tự đặt mỗi đêm sự thật ra công hiến cho mọi người tạo đức nhìn nhục cho bản thân, thì cuộc sống mới có ý nghĩa hơn. Dù có xa Thầy hay gần Thầy cũng không nên bỏ tâm của chính con. Tâm của con là quan trọng nhất trong vũ trụ này, nó từ nguyên lý vô sanh mà ra, nên thức tâm trở về với căn bản thì thức hồi sinh càng ngày sẽ càng mạnh mẽ hơn. Lượng tử bi sẽ lớn rộng và đở tha tại trần. Vấn tất ít hạn, qui thưởng con và muốn con tiếp tục xây dựng đức hạnh dâng Trời Phật, uất hận sẽ tiêu tan.

Chúc con tâm thân an lạc.

Qui thưởng,

Lương Sĩ Hằng

T

22. 1. 92

Kính Đức Phát thầy và Bà Đám thường,

Con vô cùng mừng rỡ và sung sướng khi nhận được thư của thầy, được biết thầy vẫn đang giữ sức khỏe, con rất xúc động khi nhìn hình thầy tươi, khỏe và sáng chói, trong lành như ánh nắng ban mai, trong tâm hồn con rất nao niền vui vô tận. Con cảm ơn cha Đám đã lo cho thân thể thầy và thầy ở nơi tam này có được sức khỏe dồi dào sau bao lần thầy đã tìm kiếm chữa trị thân thể theo từng cách từ đời xưa đến nay, từ từ thầy thoát cho đến phương cách nội, ngoại khoa để cho chúng con một niềm tin vững chắc và niềm lấy đó mà cố gắng đi cho đến đích dù cho bao thử thách bao vây người ta, nhiều lúc niềm tin đã bị lung lay tận gốc.

Đức Phát thầy ơi! niềm có nhân con, con vẫn một lòng, huớc làm sao thì sau làm vậy, dù bao biến chuyển từ n' bài học của đời sống đạo mà Đức thầy đã chuyển dạy con, con luôn lột thê thê mong chờ kết quả tốt đẹp với niềm tin vào "Xue Bu" và pháp lý của đạo hành.

Cảm ơn Đức thầy đã cho con n' tin tức căn biết. Vậy là Cynthia xuống rồi, dù x' thì có xây ra vu đi đi nữa thì Cynthia và gia đình có cách để n' xử đó. Con vẫn luôn luôn nhớ ơn Cynthia đã giúp đỡ con và 2 cháu, cho dù bây giờ Cynthia có hiểu làm con đi đi nữa thì con vẫn luôn biết con có phần lỗi trong đó, lỗi vì khi thiếu thốn, ở thế làm gì hơn được, con

Hy vọng một ngày gần đây con được gặp lại
Cynthia và các vị ân nhân của con ở Phi La,
nói một xíu nào trên thế gian này để nói lên lòng
biết ơn của con, khi con đã qua lời giới thiệu của
Đức thầy mẹ mẹ con của con được qua còn khôn
cung đó.

Đức Phật thấy ở, con ghi nhớ lòng tâm con nđiều
Đức thầy viết trong thư con vừa nhận được, búi
đường con phải đi đi trả bài trên con đường tu học
để được giải thoát ở kiếp này, con ở thế nào
hình khối con đường này vì từ phía đầu bên trái
chỉ còn một con đường này nên con dần thân vào
đó để xoay sở từ việc đời cho đến việc đạo, tuy
thần xác con vô cùng mệt mỏi nhý ý chỉ tu học của
con vẫn như lúc đầu. Con hy vọng được gặp lại Đức thầy
huyền đất Pháp. Hiện con đã dời chỗ ở để tiện bề làm
việc. Con có đọc thư Đức thầy gửi cho con, cho Bác
Mai và chúng trẻ. Chúng cũng lòng đong như con,
đời đã ở được gì, chỉ mong yên thân để lo tu mà
vì bình kẻ, nđ vẫn vậy bữa nđ cũng phải vất
lên với đời để có được thời giờ tu học, đời đạo sống
hành thật là vô vàn khó khăn, nếu ở có thể, che
nhích một chút gì tiêu tưng luôn.

Bác Mai và chúng trẻ lời thăm Đức thầy và Bà Đạm
riêng con, con nhớ Đức thầy vô vàn, hai cháu kính
lời thăm Đ. thầy, và Bà Đạm, chúng nó hy vọng được
mời Đức thầy và Bà Đạm một bữa cơm do chính tay
chúng nấu vì chúng nó vẫn còn nhớ câu nói Đức
và B. Đạm, 8 năm về trước ở Phi La; tuy con mà có đi
Rest. Lo tu; con mới thấy và Bà Đạm bữa cơm.

Kính thỉnh.
Con Xuan

Atlantic City ngày 22.2.1992

X H,

Thầy vẫn đi Cõi Thượng Giã và Tái Ngộ Đấng Đạo
Bản Tu nam Phu Lão Âu Đông Trong Trách Thế, yểu và Thôn
mặt, rất cảm động. Con cháu Bà Thi Lu Học Cốt Kíp Bản
Cấp Bác Sĩ y Học Cốt Kíp Bản Quốc Nam Mỹ Cốt,
Được Công Ty Sản Xuất Thuốc Bản KHEN, Cốt rất Kíp
Nhiệm Học Hồi Đế Cối Đế, Giúp Đế Được KHANG IT Bản Đạo
KHỔ MẠNH, KHỔ BẮNH BẮNG ENERGY RẤT THÍCH HỢP CHO
NGƯỜI TU THÂN.

Cũng Ta mỗi người đang được mang một Tam Hôn Từ Bị
Thầy Thu và Thuần yểu, y thực rõ Phấn Hôn là vũ Sánh Bất
Diết, Sánh Đế Học Hồi rồi Phấn Liã xác mà Học Hồi Tu
THAO DUYỆN NẾP HỢP CỦA MỖI CÁ NHÂN. Hướn, Thuần và
Thuần THÂN Tu Học Thái Được Cốt Lưu Bản Cốt của Trời Phật.
Cốt Hướn Ho Tạo y' Đức Sánh Cốt Lính Đế Tam Bả Thi
KHỔ KHÁC PHẤN HÔN ĐANG MANG RỐ RẮCH, THAY VỊ RỐ
CỐP LÍNH THƯỜNG, CỐT TRỜI PHẬT, SƯỚT ĐỜI CỐT LÍNH HOA VÀ
CỐT ĐẾ ĐẾ CỐT, LÍNH HÔN VÀ Bướn Tu mà THÂN, y lực
Tu Học Tu nó Bị mất Tạo THÂN yểu Kíp CỐT ĐẾ,
THÂN HOA ĐANG KHỔ BẮNH BẮNG MÀ HỒI, LÍNH TÁ Bả
CỐT LÍNH MÀ KHỔ HỒI, CỐT BẮT VẬT LÍNH VÀ SỰ MỖ
CỐT HỢP MỖ THỜI, KHỔ BẮT THƯỜNG VÀ KHỔ THÁC CỐT
LÝ CỐT MỖ, RỐT CỐT LÍNH VÀO SỰ CỐT Bả LÍNH ĐẾ
Tu Học CỐT, SỰ NHƯ NHƯ LÍNH CỐT BẮNH SẮC MẠNH TÁ Bả
NẾU CỐT KHỔ NHƯ NHƯ THỂ MỖ CỐT CỐT CỐT LÍNH SẮC
Yểu ĐẾ Tu NHƯ NHƯ NHƯ, KHỔ PHỤ BẮT CỐT MỖ, TẮT CỐT
ĐẾ LÍNH NHƯ NHƯ CỐT HỒI TÁ, PHẤN BẮT NHƯ NHƯ NHƯ NHƯ
mỗi THÁC CỐT LÍNH yểu THƯỜNG CỐT THƯỜNG ĐẾ, THÁC ĐẾ

Không Hand Tu Thanh Tâm 35 năm, không gian phần BBT mất đi, nhưng
 người vẫn hiểu lầm, và từ phía Hand lấy Hoa mà thời, thấy
 luôn luôn đi trong những sự hiểu lầm của tất cả người,
 vì họ chưa thật sự được hiểu và được hiểu của phần BBT & biết hiểu
 của của mọi việc, từ n. h. ^{cho} đến đến, chuyển lớn nhất trong
 suốt một kiếp làm người là gì của hiểu hiểu? Thấy hiểu mình
 cho con xem, & sự hiểu đến trên mặt đất bao gồm bản chất
 từ bị thanh thế & hiểu ta đang còn, còn việc lớn nhất ở về sau
 là lúc là đã với một tâm thức sáng suốt từ thanh thế, nếu ta
 tiếp tục chấp mãi, thì phúc đến rồi sẽ thanh thế ở trước
 lại, nhất hiểu biết bản chất, được sáng sáng đầu khổ vì
 sự hiểu lầm mà thời. Kỳ thật & hiểu rõ hơn ai cả, & hiểu rõ hơn
 khác tu sửa là còn sống tinh thần được hiểu ở trước mà thời, được
 lại tiền tài danh vọng cũng & hiểu mang đi đến đến cả,
 & Hand Tâm, tu thân, tế gia, tế quốc, biết thiên nhiên hạ thi
 thức hòa đồng mới khai thông, tại quốc là hiểu, hiểu rõ hơn
 sự ở hiểu trong nhà tâm, thì mới cảm thấy thế gian vô nghĩa
 sự, & hiểu còn mà chấp và là đến, & hiểu biết sáng & hiểu với tất cả,
 thì việc có khác của & hiểu như vậy, đi được đến khai tâm mà tại
 thay vì thanh chấp & hiểu tạo nên & hiểu & hiểu mình, & hiểu thấy thiên
 nhiên khác biết thiên nhiên, từ là phần trước con đường tu
 học mà mình đã phát nguyện từ đầu! sẽ tạo ra sự bất
 rồi và không có thật.

& hiểu con của & hiểu và các bạn sống Hand sớm thức
 tâm thức Hand theo con đường & hiểu mình đã hiểu.

T. B. Bà Tâm, & hiểu, & hiểu
 đều là là & hiểu gia đình con
 cùng các bạn yêu đời.

Đức Hiền
 /
 Lữ Anh - Sĩ - Hông

diễn thư
7.2.1988
24-2-92S

13 ngày 14. 11. 1988

Kính gửi ông Tâm.

Ông Tâm kính!

Đã gần 10 năm con không được
những lời dạy vãng ngọc của ông Tâm.

Hôm nay tiên, con có đôi lời kính
thăm ông Tâm nhiều sức khỏe, con rất
mong được nghe những lời vãng ngọc
của ông Tâm dạy con qua lá thư
này. Con có vài lời kính thăm ông
Tâm. Con xin phép dừng bút, chúc ông
Tâm được nhiều sức khỏe.

Kính, con

Thơ về con:

N t T

Tâm

Atlantic City ngày 14-11-1988

T Con,

Ông Tâm vui nhất được thờ của con ngày 26/1/82 được
con viết khấn như sau, thì hiện trên bàn thờ như sau.

Cuộc sống nhàn nhả như vậy, mới đây đã 10 năm và
cả đời, sự biến đổi không ngừng mãi từ khi thức dậy đến khi
thức ngủ, có của loai người là vô cùng, vẫn giao cảm theo
sự chuyển đổi theo luật của Trời Phật Âm Dương, Ông Tâm
năm nay cũng đã ốm xác thêm tại thế đã 70 năm rồi, cuộc
sống vẫn như trước Tâm Đạo như xưa ngày nay, Cuộc Ta đã nhàn
lành được một lần sống, rồi sẽ một lần chết là xong cuộc
hiện diện ở mặt đất, không người như từ Tâm Giới làm người
lại có cơ hội được sống với ý lực của Trời Phật, thật là
vô điều vô cùng, trên mảnh đất như này Ta lại có cơ hội Ban
Bạc và thăng như như, trên Đường Tu Học Tiến Hóa, Hương và
Điền Hồn Bất Diệt, Qui Thay và Luân Thay dịp may vẫn còn.

Có lẽ có từ thì mới có được Tạo Hóa là hiện thực
như xưa, còn Tâm Tâm yên ổn Hòa Lạc Hương Ngọt, Lạc Lối
Trở về với Hồn Tâm, thì rất vui như một kiếp làm người.
Mỗi mỗi do Trời Đất Hình Thành, mỗi mỗi của Do Tâm Linh Tiến Hóa
Mà Tự Thúc, Cũng như Phật nhập thì một việc sẽ được an nhiên tự tại.
Cuộc con vui như /.

Qui Hương
Khuê

Kính tham thầy thuốc đời giao sức khỏe
Chúc thầy thuốc sống lâu trăm tuổi
Đề dạy bảo chúng con thường yêu hòa đồng
Đề biết dùng về nguồn cội
Cháu đã thường yêu chỉ dạy mà chúng con
cố gắng học hỏi mà đưa đi đến đâu,
con cố gắng đi mà đi rất chậm,
Xin thầy tha thứ cho
Kính thầy,
con h v g

Cho con hỏi lời thăm cô bé mau khỏe
cô Bé tôi đã nhận được thuốc cô gửi rồi,
cô mua bao nhiêu tiền thuốc cho biết tăng tôi hỏi
còn cô hỏi chúng bình tiền anh Kien là gì
thì tôi không biết Kien là gì hết, chỉ Kien là chúng tôi,
tôi có hỏi anh trưởng thì anh nói Bác sĩ mới biết
chỗ làm sao tôi biết được.
Thuốc đó cũng mong hay lắm vậy cô bé,
tôi cũng vô thấy nóng trong mình làm đó cô Bé,
cảm ơn cô đã thăm hỏi tôi,
tôi rất thành thật cảm ơn.

Pearland ngày 17-2-92

AT/Con tử cty ngày 25.2.92

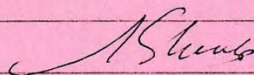
Ch Con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 17.2.92, được biết con vẫn khỏe mạnh và chúc thọ cha thầy, thầy rất cảm động.

Con đi ở đời này chỉ có hai đường tiền hậu, một là sống hay là chết, những chuyện ta đã có lập trường tu học, hướng thiện giải thoát, thì chẳng có gì đáng lo ngại cả, Tâm tu chỉ hướng về Phật tử như Lai, cho đến lúc tự đặt thức về sanh thì tâm hồn sẽ được viên mãn, cuộc sống hiện tại chỉ có hai cái đau và bạc mà thôi, chẳng cần bận tâm làm gì lúc này rất vui khỏe, cảm thấy là một khả năng trong vũ trụ được này, đi đi cuộc sống học và được tiến cả, chỉ là tu sửa là duy nhất mà thôi, kiếp này là hội tụ sự việc của kiếp trước, nếu chúng ta chịu tu học hiền lương tự thức, thì kiếp tới sẽ được an lành hơn.

Chúc con vui khỏe và bình an.

Đức Thầy

102804. Sĩ Hoàng

T K V

Ngày 24-1-1992

Kính bạch Côn Sư Lương Sĩ Hằng,

Cô là một thành viên di một tuần
hạnh không một mối của quý P.H.V.V. K.H.H.B.
P.P. từ năm 1973 tại Việt Nam.

Sanh vào ngày 10 tháng 6 năm 1944
tại Cholon (Saugon) bị đi học cải gọi là cải tạo
tại miền Bắc V.N. từ 15/6/1975, vừa được đến tỉnh
củ tại Houston hầu đôn tụ với luôn nội và với
quý Hội Sĩ Hưu tại Houston (202 - HAWKINS).
vào ngày 15/1/1992 vừa qua mô thối.

Đã ba lần kính viết thư đến
Quý Tôn sư từ Việt Nam đi đến được chỉ
đạo thêm nhưng không được hồi âm, có lẽ
do đã bị thất lạc tại quê nhà, nên hôm nay
xin kính làm phước Quý Tôn Sư chừa có cho
môn sinh theo lời dạy rằng "muôn tu giải
thoát, phải gặp Tôn sư".

Kính bạch Côn Sư, môn
sinh đã được thấy tại tam tinh từ năm

1987 vào một đêm thuyền định lúc tối hơn
Chuyến Nhàn và Mặt Trăng trôi nổi trong bầu
trời xanh mát, rồi lúc thuyền định (định th' n)
con thuyền lướt trên trên dòng sông, rồi đến
con thuyền cập vào bên có một gốc cây cổ
thụ thật to để rồi lại tiếp thành một cây
- đào trái tròn^{xanh} (như trái cam) rất say mê lại
có một chùm trái màu vàng khác nhau
nhưng có vài trái màu vàng cam như suu kết vậy
bù do đến nay, môn đệ cũng được thấy
như như Cố Đức vào năm 1990 và năm 1991
lại được nghe xưng danh và cấp bậc cũng
được trưng đỡ đỡ "Đắc Hải" và "Đa". Ngươi
ra cũng được dạy đạo qua hình ảnh màu chữ
T. Bên sau cũng ở đâu một cái tháp (như cái
qua tài) màu vàng kim sáng chói do hai
mặc áo màu đỏ, màu lam sẫm và lột
sắc như vào. v.v... Môn đệ đã tưởng chạy và
gần như chán dứt dứt nam nữ, hiện đã cầu
nguyện sau những bữa ăn và tập thể dục
trở, luôn cũng rửa các huyết đạo.

Bên thên năm mới Nhâm Thìn, khi nh
chức Quý Tôn tử và quý môn sinh trên quả địa
cầu này được luôn luôn tưởng ngộ đáng CHA LÀNH
LỜI N. H.

ATLantic ci ty ngay 25-2.92

mien Gi 7 K 1

Vui NHAN ĐƯỢC THỜ CÙNG BAN MUI TIỀN TRÊN ĐÀ TÂM LINH, TRONG CỬU
TRINH HỌC HỒI.

NHỮNG CỜ BAN ĐỒ NHỜN THẦY TRONG BỐI CẢNH TÂM LINH, TỨC LÀ
CỜ TIỀN HÒA ĐANG ĐO ĐÁI; BAN NÊN THƯỜNG HƯỚNG VỀ PHẬT TỬ NHƯ LẠI ĐỂ
NHÂN LÀNH NÀ HỌC HỒI NHƯ LẠI LÝ VÔ SANG CỬU PHẬT HÒA BẤT DIỆT, HƯNG
TA ĐỒ HỒN ĐIỀU ĐƯỢC SỐNG LẠM NHƯ LẠI, NAY LẠI CÓ CỜ HỒI TIỀN HÒA VỀ
TÂM LINH, TỨC LÀ PHƯỚC HƯNG SONG TỬ, CỬU GIỮ LUY CỬU TÂM
THÀNH LINH MÀ HỒN LẠI TỬ ĐUYN THÔNG MUI CỬU TIỀN HÒA, Ở ĐỒ THỊ KHAI
HỌC NHƯ NHƯ LẠI ĐỒ, CHẤP NHẬN CỬU NHƯ ĐỒ NHƯ CỬU MÀ TỬ, THỊ
CỬU CỬU SẼ GIẢI QUYẾT ĐƯỢC MUI VIỆC HÒA HỢP VỚI TỰ NHƯ VĨ SỰ, Ở
TRÊN ĐỒ NAY KHÔNG CÓ CỬU LÝ NÀO ĐỒ NÀO ĐỒI BẮNG CỬU LÝ CỬU NHƯ MUI
TỬ KHAI THỜ.

CHUYÊN BAN CHỈNH KIẾN TRONG THANH LINH, THỊ BAN MUI NHƯ RA
BAN LÀ MUI KHỔ NHƯ TRONG VĨ TỬ, BẮNG LUY NHƯ ĐỒ THỊ TỬ, CHỈ
CỬU CỬU TỬ PHƯỚC VĨ BẮNG MUI CỬU TỬ ĐỒ, CỬU CỬU TỬ TÂM TRONG LUY
LÀ TRÊN HỒI, SỬ THẦNH THẬP TỬ HỌC THỊ LUY NÀO CỬU CỬU HỒI
TỬ NHƯ.

CỬU BAN MUI KHỔ VÀ TỬ TÂM TỬ ĐỒ ĐỒ KHAI TRUYỀN TỬ
THỜ CỬU MUI RA.

ĐỒI THỜNH,

LIÊN SĨ - HỒI

T.B. RỬU NHƯ ĐỒ RA NHƯ CỬ BAN THẦY

SẼ TIỀN HÒA NHƯ HỒI

TPH - c - M. , 26 - 1 - 1992

Vô Lượng Thọ Phật!
Những lời châu ngọc đến tay trân,
Cùng tâm thùy hãm chẳng kể thâm.
Mong đạt Đạo lành như ý nguyện
Đến ởn chiếu có van ơn lớn.

Kính thưa Thầy,
Coi rất vui mừng khi tiếp được bao
nhiều lời dạy dỗ có ích lợi vô ngần
cho bản thân tôi từ đây đến về sau...
Những lời thọ mạng đến cho tôi sức
mạnh và diễn lành của Thầy làm cho
tôi có thừa sức hấp dẫn để thực hiện
rất ráo những lời chỉ dạy.
Để đến ởn lòng tri ngộ của Thầy,
tôi hứa: "Tu tâm sửa tánh tiền hoài"
"Không ngừng"
"Mã dĩ - Thân già, những tâm trẻ vui
say Đạo mẫu"
"Từ con nguyện niệm rên trui
Khải thông Ngũ-hâm để được an vui Đãi đời"

Kính dâng lên Thầy những lời chào
thành kính và niềm hy vọng mong
được tiếp an diện của Thầy là sức
mạnh thường giúp sức con "AN-TU"

T. 26-2-92

A. DI. ĐÀ PHẬT
Nguyễn Thị T.
Kính thư,
ích

E

25-2-1992

Kính thưa Đức phật Thầy Lương Sĩ Hằng.
Kính thưa Chi Bê.

Con xin gửi cho Thầy năm mươi đô la này
nhờ Thầy nhân duyên.

Con nhờ Chi Bê lấy tiền này mua rau cải
cho Thầy ăn dấm.

Con cảm ơn Thầy cảm ơn Chi Bê đã giúp
đỡ con, con biết mỗi lần gọi Thầy, Thầy
nói chuyện với con Thầy bị mất thanh tịnh
và mệt. con không biết lấy gì đền đáp
công ơn của Thầy.

Câu xin Thầy đừng để ban sức khỏe
cho Thầy được dồi dào để giúp đỡ nhân
loại trên con đường hoàng hóa đ. > pháp.

Kính thư.

Thư

H C H

T.B. Khi nào Thầy khỏe con xin Thầy cho
con vài chú.

Atlantic city, ngày 12/3/1992

T H ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 25/2/1992 , cộng với quà
quí giá.

Thầy rất cảm động và xin thành thật cảm ơn con đã có lòng tưởng
nhở đến Thầy.

Chúc con vui khỏe trên đường tu tập tinh tấn.

Quý thương,

Handwritten signature of Lương Sĩ Hằng in cursive script.

Lương Sĩ Hằng

Feb 4th 1992

Ông Tám kính yêu,
Hôm nay là ngày
đầu năm mới, con kính chúc
ông Bà Tám và bunn quyền
một năm tràn đầy Ơn Thương
Đê và riêng Ô Tám sống
lâu trăm tuổi.

Thứ Bảy vừa qua con
và em Thúy Bình có lên
Thiên Đường Dallas và nghe
Ô Tám nói chuyện. Vừa đến
Thiên Đường con gặp Chi
Bình, Chi Bình cho hay là
Ô Tám hỏi thăm con với
chi Võ, con thật cảm động
với tình thương của Ô Tám
đã dành cho con. Dù xa

xôi cách trở những tâm tư
con lúc nào cũng hướng về
ông. Ông đã đem nguồn ánh
sáng đến cho con, nên việc
gì con cũng dễ thông. Từ
cuộc sống đến tiền bạc,
người ta làm tay khỏe chân
kiếm việc không ra, con con
ở trong học chẳng ai biết
đến mà có công việc đem
đến đều đều, mỗi tuần trung
bình con được 125 dollars. Tuy
ít ỏi nhưng con thấy vui, thay
vì con ở không.

Tuy con bệnh tật nhưng
từ nhỏ đến giờ con đi đâu
cũng được kẻ yêu người chuộng,
đó là điều an ủi cho con.

Má con rất yêu thương con,
và con cũng thương má con
nhiều lắm. Cầu mong điều lành
ô. Tâm phải trở cho mẹ con
con xum họp. Nói về em
Thủy Anh của con thì công
phụ lúc nào cũng tiến triển
tươi con, nhưng tại sao em
con sống tách quá, không từ
kiến chi được, và có đôi lúc
con buồn nhiều lắm, nhưng
con lúc nào cũng tha thui và
yêu thương.

Ông Tâm kính thương,
Sống gần em con tâm
tự mình không được bình an,
vui đó, giận đó, khó đo lường.
Nhớ lúc con sống với má con

thật là hạnh phúc, má con vừa là bạn vừa là mẹ, má con là cái chân của con, con chỉ ngồi một chỗ điểu hành và sống việc gì cũng trôi chảy và tốt đẹp. Nhớ khi xưa con đi làm số Mỹ, con ngồi một chỗ mà ai cũng mến vì con làm được nhiều việc hơn người bình thường. Lần đầu đi làm với chức vụ thư ký, con đánh máy rất nhanh mà không trật chữ, con lại biết vẽ nên con vẽ bản đồ rất dễ dàng từ chỗ ra to và ngược lại, nghe và trả lời điện thoại được từ cả vùng điện thoại, lúc đó con làm cho quán đồ Mỹ

-ii-

ba năm, sau đó con thuyền
chuyển qua Cờ quan Tây Viên
Quốc Phòng. Lặn dưới 3 năm
thời gian phòng, sau đó con
trở thành thợ may và ở
phải đi học, con lại dạy được
như người thành tài. Đó là
mọi sự do Trời thưởng con,
bạn cho con sự sáng suốt,
và bạn cho con tình yêu như
loài nên con ở ghét ai mà
chỉ thương, con ước mong tình
thương của con sẽ làm mọi
người trở nên tốt hơn.

Con tạm dừng bút,
ước mong một ngày gần đây
con sẽ tái ngộ cùng ông.

Thương ông nhiều
H H

Atlantic city, ngày 12/3/1992

H N ,

Ông Tam vui nhân được thỏ con đề ngày 4/2/92 được biết con đã mãn nguyện sau cuộc chung hợp tình chí em ở tha hương. Con đã mang một thân bệnh tao cho con cò hồi học nhịn nhục tối đa để độ tha tại trần. Con nên nuôi dưỡng ý thiên lành, tâm tử bi khai mở tới vô cùng, từ dứt khoát sự mê chấp tại thế gian, hướng về Phật Pháp để tu học, khai mở tâm tử bi tiến thân tấn độ chúng sanh tại trần, đó là điều cao quý của con người thức tâm sống trên mảnh đất này. Cuộc chung vui hiện tại của con cũng do tâm con hướng thượng và nó sẽ hình thành nhiều chuyện bất ngờ ở tương lai mà chính con không biết được. Cần sự dụng hóa tấn niệm Nam Mô A Di Đà Phật, từ lập lại sự quân bình tư tưởng diên năng trong tâm thức của chính con, thì nội khoa tâm lý của con lúc nào cũng được tròn đầy và bằng an. Còn về phần em của con nóng này là vì nó chưa hiểu được chính nó mà thôi, nếu có cơ hồi niệm Phật cho nhiều, thực hành pháp lý tinh tấn thì nó sẽ từ thấy nó là một khả năng trong vũ trụ này cần học, tiến hóa giải mê phá chấp, từ khâu dạy tâm tử bi, thực hiện chơn pháp, đó là sẽ mang được một cái áo tinh thượng và đạo đức, thực hiện chơn tâm độ tha tại trần thì sự nóng này sẽ từ tiêu tan, và đức nhịn nhục càng ngày sẽ được càng gia tăng, thì mới thấy rõ cảnh đời là bài trường thi, chỉ có bình tâm học hỏi, thì mới giải thông được từ việc nhỏ cho đến việc lớn, tức là lúc do em con sẽ nắm được cây gậy chòn lý của Phật Pháp mà tiến thân.

Ông Tam lúc này cũng vẫn mạnh khỏe, chúc con vui tiến trên đường khai mở đạo pháp và an vui.

Qui thương,

Luong Si Hang

Luong Si Hang

4) S J February 25-92

Kính chúc Thầy hơn 1 năm rưỡi qua Con gặp thầy tận mắt nhìn về tâm thức đến quang Con gặp 5, 3 lần và mười gặp thầy bản bản Vedico thầy là gặp tự nhiên gặp tận hình thức bằng chân mà thôi, vừa qua thầy về thăm đường thiên thức tại Los Angeles thầy thuyết đạo và thầy ăn tết chay ở ban đạo Call, ngày đó trời mưa tầm tã tại Sân Jose và có tin báo lời, nháy Con và anh hiền có to, có khảm bát chọi mưa gió và giâu nguyệt cả ch. Mưa sao xuy thầy thầy là chủ rồi như thầy biết người trợ tâm thức, như xuy tâm nói thầy thầy đi về khỏe hơn đạo và thầy thuyết đạo hơn ngày, thành tâm và bỏ tâm thầy k ha và tốt, diên Mao thầy kời ngó, như một vị phật như Lai chỉ tọa bích hiệp, Con mừng ở ngũ chổe tâm đạo, rồi về nhà viết 1 tuần con ngũ ở chổe và giờ thầy thầy mà con khỏe suốt tuần một con đi lễ đi, về lại chỉ Hoa ca bà mẹ đi chỉ xue đượ quả chỉ qui tước một thầy chỉ khỏe rồi thầy chỉ xue đượ khỏe theo làm con từ tại chổe từ chơn tâm con lúc ở nước mà con luôn kời xa, giờ viết là tại tâm thầy con ở Sao Cầm mới khỏe một 1 là con quá mừng thầy sức khỏe hơn đạo thành quang chơn làm thầy như anh hào quang, 2 là con ngộ phật vô vi rất là vô ý diên phước mà con ngày ngày con gặp thầy thầy người thầy người đó vai vầy Cầm giao, con chỉ thầy phước và con ngộ phật hay, tâm thế ở có gì qui bằng, có gì hạnh phước bằng Sao mà con có phước chơn đượ chổe đượ tiết con gặp thầy mà ở hòa tâm và nói đượ lời gì, vì thầy ở thế tiếp riy có nhân ai thầy lo cho cuộc sống vô vi ngày tết năm con chỉ như thầy 1 gặp mặt tiên môn mà thôi, nên hôm nay con viết vài hàng chữ mà tại cái mới lấy của con thầy như thầy kính thầy viết tu học của con có tâm như ch. chơn ở thanh như cái ban đạo khác và viết tu của con con ở mười một tuần tâm chơn về con ở mười cho ban đạo phước năm chơn biết, mình tu chổe có ra gì và tu tu mà ăn chay nói ra ở lời cho con và con ở ở chơn mưa rười qua một thế, con thầy đượ với con là tu chơn con, thầy là một đượ đượ từ phước, 1 vị mình vầy thầy xot con do nên con mới thôi lo cho thầy và thầy giải đượ cho con vài chổe con mười biết cái lấy chơn thầy ngàn năm ghi tại.

Kính thầy khi con thanh lạc lần thứ 2 vì hình vị ở thầy ngoài thiên vị có đượ 150 ở bao giờ thầy thầy, con gặp thế cho thầy, thầy cho con ban thế thầy phước con tu và thầy mới đượ phước ở anh thầy thầy, nên con yêu tâm lo tu ở nghi chơn bao chổe cái, thì có 8 Thầy Tris lâu con thầy thầy trở lại lâu lâu thầy 1 lần, có hình con thiên xuy đượ đượ từ con ở thầy thầy Cầm trên vô ý đượ mà con chơn thầy lâu nay, thầy thầy ở 1 cái nhà đượ vô ý ngoài có 2 con riy chơn, ngo đượ mây phước tuyệt tự bốn lần đượ có 2 con non ăn chổe con đượ

21

Quê lay thấy ngoài sân con ở dưới vỏ túi chĩnh của thầy, thầy thấy con thầy cười rờn
con đi về phủ Nam qua 1 cái cầu mây lùn dưới nắng hửng xòa rờn con đi lại gõ te nhao
con thủa trỉn thỉn hay chiêm chin bao và ăn nước thấy nhà thầy 3 thân đang đứng qua đặng
ra suối ngay con ngửi chầu từ từ nhà thầy má. Con biết gì cho con chửi chửi chửi
quét nhà thầy thì ở con gì con quỉ bầy, thủa thầy ăn chửi thầy hỏi ở tran thủa nào
thầy hỏi thủa hay bị ngu có chầu lùn con ngu có 1 có 2 về thầy con đi ngay qua
có 11 mồi tôi là 10 anh má, má có ta ăn gần lùn, con nói tôi có 10 nhà nói có
đặng chầu tôi con thầy chin bao, sau 3 thầy con thầy 1 lùn nữa con đặng bùa từ ta và
con về học ngu lùn con phải nói thủa 1 lùn con bị mất chĩnh 5 thầy sau mồi có
chĩnh lại rồi con ở gõ có 11 mồi, sau con ngửi chĩnh cái đầu như của đặng chôn
nhỏ bên sau thì con ngu nam thầy hay con mồi này qua con mồi bắt có lùn
thầy cho con thầy một thầy có lùn này thầy mồi má ở thầy thầy, má sao con
bắt ngửi chĩnh và lùn ngu có thầy 1 em bé tran đó 3 tran mồi theo con nó
chợt hũa thầy hệ một phôi ngu và nó ăn mồi phôi ngu qua mồi em theo
con nó chửi hũa có phải anh mồi ở phi thầy con con rờn, cách thầy 1 tran
lùn con ngu thủa mồi mồi ở con biết bị trí mồi ở đặng, bị 11 mồi con thầy cái
thầy 9 tran con tới tới xanh mồi tran mồi cách thầy qua ở ta chĩnh thầy ở
từ Cao nhất con lùn thầy có 1 chầu đặng chĩnh qua con bắt 1 trái con ăn ngon quá
con ăn vừa xong thì thầy chửi phải Thỉnh C ở hiện ngay trước mắt con hũa
về có Càng hũa đặng má chửi phải tay tran chĩnh, chửi phải mồi gì con ở
hũa có hũa mồi rờn con quỉ xing lay phải rờn phải hũa mồi lùn chĩnh con con
đặng ngửi tran gói tran chĩnh 1 gói đặng con ngửi 2 tran đặng hũa má như có
20 phải, mồi con lùn xing nam ngu má có mồi phải mồi ngu má cái
đặng mồi hũa nhất nhất và mồi mồi và nửa ngu cái đặng như lùn rờn
mồi hay mồi có cái đặng con ở thì hũa như cái đặng ở có vậy con chửi
nhին ăn chĩnh mồi như con ở hũa hết thầy mồi, bầy gì con thầy thầy qua
con tran hũa đặng tại chĩnh hũa lay má thầy vậy cảnh tay phải kéo con lùn
chĩnh thành như chĩnh ở sách về mồi ta hũa chĩnh con hũa lùn sao chĩnh
đặng thầy quét nhà thầy giặt đồ thầy đó là đặng con hũa hũa con là con
của thầy và con nam ngu 72 tuổi chĩnh rờn ở biết con chĩnh lùn mồi,
vậy con hũa sư phụ chĩnh chĩnh con hũa khi con chĩnh xất con chĩnh hay đặng
hũa sư phụ quét chĩnh chĩnh con đặng có lùn xa sư phụ đặng con chĩnh con của con
lâm theo ý sư phụ đặng bao, lay ta ăn sư phụ hũa tên là tran Bao

3) Hình thức này 6 tháng qua Vài đi sinh hoạt tu học nữa ở có
anh biết Chăm lo thì vô vị tại SAN Jose có phần từ từ, vì lý do anh
Vài mất đi làm việc luôn cả thì 7 và chỉ nhất rồi tiếp anh về v. Nam
hơn 1 tháng qua, con anh Vĩnh hay giờ mất hơn ba từ 7 giờ sáng đến
8 giờ tối nữa. Về nhà có viết tu học bị từ từ mà nhớ anh biết nên say,
Viết trôi chảy ở bị bị bỏ: vì dụ như: Vài viết một lo như sinh cuộc sống
thì con và anh biết đi nghỉ nữa ra 8 thiên đấng lúc sáng nên 2 tháng nữa có
1 phiên họp nhà anh Vài và anh Vĩnh nghĩ mà trước nào ấy thiên chấy liền liền
ở bố giáo đản trước nào. Hơn thế 11. tới mùa xuân ta và anh anh Vĩnh anh
Vĩnh nào có hay, anh biết gọi điện thoại cho con phôi họp 2 anh em đi mua thẻ
phần chớ lên thiên viên hai ở cho 3 tu sinh an nếu lúc đó ở đến theo phần
lên thì mùa lạnh lạnh lại 3 tu sinh đấng, anh biết lại 3 anh rồi phần
tên anh ra đấng ở mùa xuân phần cho tu sinh đấng anh tu sinh đấng và của ở
lại tên hỏi, con thiên đấng lúc đấng anh biết tên ra mùa 4, do 1 cái gọi
mà anh mùa 35 cái gọi ở lại tên quý rồi vào biển chủ nhất anh liền lại
tất cả ban đấng nào ở biết nhà thiên lúc sáng thì 3 anh đến nhà chớ từ
ban đấng đi thiên chấy như anh Vài và anh Vĩnh ở biết chỉ cả, mà viết gì của
hỏi nếu cần thì anh biết say say giúp cho hỏi cả ở chăm hỏi ở phần năng
làm việc đấng rất hay say, hơn thế con đấng cũng anh biết mùa đấng và lên
thiên viên hai ở ăn thì chấy em đấng tu sinh anh Vài ở viết Nam, anh Vĩnh
mất mùa bầu, có có tâm và thiên đấng có 8 người ban đấng họ, con và anh biết
xung' lát ăn tết chấy đấng tại Last Angeles rồi con và anh lại 1 số hình
ảnh tại nhà in vô vị vì con đến thiên viên phát rồi 1 số đấng người Việt
và người Mỹ ai rất đấng rồi con rồi cái phôi Macl bắt ở nhà ở và
nơi lý long họ ai rất nhiều, con rồi con thì thu ban Casette ban rồi ra
ở nhà hay, viết Nam, ở Mỹ gọi nhiều cái như họ đấng khác vô vị quá nhiều
và lời giảng của chấy chấy con biết tên mùa ban và ra ra có Non 400 cuốn
ban của chấy chấy họ biết luôn là ban đấng thanh hải như xem hay quá con
ban chấy như thế ở hay máy, như nghe ban đấng thanh hải 3, 4 lần thì chấy
quá ở có gì nghe vì chấy chấy gọi mọi người: thế tâm lo tu mùa thời
con ban chấy nghe 5 vậy từ lên thì hay quá con nghe con thanh hải vì
ban chấy chấy chấy thế và chấy đấng phần hơn đấng có Macl lại, con
ban đấng thanh hải gần như mở ở có biển chấy thế thế như chấy chấy

4) Tôi lại thì bây giờ họ mê bán thặng nhiều lắm ai ai cũng muốn đi tu theo pháp môn của ngài, vậy cho nên anh không ngại gọi thế cho thặng con mà nay bây giờ thặng ai tét tại thiên đàng thế nào và con có 2 đứa cháu 2 cậu và cậu nó cũng tu theo vô vi con đâu 5 người theo vô vi rồi, con rất nhiều người chửi nhẩy hay chỉ chửi tu, con bán thặng về Việt Nam quá nhiều sau này con cứ gọi như lần trước 5 đứa nó bán như rai gọi như vậy lot ở thế này, 2 bán thặng mới giảng tại thiên đàng vừa rồi thì 2 bán đó hiểu ngay ở tại pháp và tuân theo về Việt Nam và về nhà họ tôi lại lời giảng pháp của ngài thặng, bởi vậy tiền bạc của ngài thặng con lần lần cho chạy ở các nơi nhiều lắm, như họ chỉ biết thặng về thì mất con nhiều sau về tâm linh chỉ người tuy đạo vô vi mới hiểu huyền bí của thặng mà thôi tôi lại xin thặng chỉ thăm cho anh biết sự đáng 1 chiếc áo về vô vi hành đạo cần phải bắt buộc lời.

Con xin cưới lấy ông thặng để con ra lần thứ 2 nữa ở có thặng hôm nay con đã 4 năm rồi hôm có một bạn đi rồi
Con đứng lễ thặng 12 ngày - bây giờ thặng quay về tại địa Tiên Bào

Kính Cô Bê thừa cô làm ở cô gọi cho tôi 3 hộp thuốc rửa mắt loại thuốc mà thặng rửa mắt đó bị mất tại gần nhiều nhà mất và chạy mất mất hộp hoa nghe bán thặng giảng thặng có nói có loại thuốc rửa mắt thặng rửa có 5 thặng mà mất thặng bỏ ra, hiện giờ tôi, và về tôi, và anh không ngại gọi thế cho thặng đều bị mất nhà vậy cô gọi lần cho 3 hộp nếu hết sẽ gọi tiếp và cô gọi cho loại thuốc thanh lọc bán thế như ăn để thanh lọc đó có gọi cho tôi thanh lọc 10 ngày, ngày uống 3 hộp buổi sáng chỉ đó mới làm 6 hộp 8 viên chỉ đó mới có hộp đầu rồi tôi nhận thuốc xong sẽ gọi thăm qua cho cô xin cô vui lòng, tôi làm phần cô xin cô tha thứ cho tôi nhé

Kính thặng đầu thặng 4 ngày anh biết lần thiên viên hai ở để anh tu học anh ở hai ba thầy chỉ đó, con cũng thấy tự cũng anh lên ở thời gian này con ở hạn định ở thế này nào hay ngày đó hôm con ở đâu mới với thặng lớn bao lâu vậy xin thặng chỉ thăm cho con và anh biết lần tu học cho thanh nhẹ, đầu thặng 4 con và anh biết ở; con ở thế này có để về con thanh lọc rồi con lên núi hai ở

Atlantic city, ngày 12/3/1992

T B con,

Thầy đã vui nhận được thư của con đã thực hành tinh tấn và khai triển tâm thức tuồng ngộ cảnh giới vô sanh tuổi đẹp; đó là cơ hội tiến tới một hiện nhân tại thế chăm lo tu học, tiên thân thì phần hơn luôn luôn tiến hóa, và tâm thức càng gay càng rõ rệt về đạo pháp hơn, hơn là việc tranh chấp ở đời. Còn sự phát tâm cứu độ chung sanh cho mọi người biết được cơ hội tự thức thì đó là cuộc phổ đạo độ tha tại trần. Nếu làm được điều này thì giờ phút lâm chung của người phát tâm khác hơn với người thường không biết đạo, tức là có cơ hội trực chỉ thiên đàng thay vì đọa lạc cõi âm. Thầy rất cảm động biết được mọi người thực hành PLVVKHHBPP đã bắt đầu thật sự hướng tâm về nguyên lý vô sanh, tử phá mê phá chấp chung hợp tinh thượng huỳnh đê bất diệt, thể hiện nguyên lý tư bị sẵn có của chính mình, tấn độ anh em chung sống hòa bình, đó là điều cần thiết của nhân loại cũng như Trời Phật. Các con quý mến Thầy, thực hiện đúng đường tu học tinh tấn, tức là tặng cho Thầy món quà yêu quý vô cùng.

Ở trên đời này không có gì quý hơn sự phát tâm và thật tâm của chính mình bất vụ lợi, chính bản thân của Thầy đã ngày đêm thực hiện trên 35 năm đến ngày hôm nay, Thầy càng hiểu rõ nguyên lý vô sanh thì chúng ta không còn sống chết và tội phúc nữa, chỉ biết tu thiện, hướng về quê xưa chốn cũ ở cõi Trời. Về đời thì chúng ta phải noi gương phục vụ thiên lành của Thượng Đế đã trao tâm. Lúc chết không còn lều luyên đèn xác nữa, nhưng chỉ giữ tâm thanh hoa và tiến hóa, cầu mong cho người kế tiếp đót xác chúng ta đi, phần tro rải dưới biển là qui rồi. Của thiên trả địa không ôm giữ làm gì nữa, nhưng chỉ giữ tâm thanh nhẹ tiến hóa là đúng đường hơn hết.

Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Luông Sĩ Hằng,

Thưa bác B, về thuốc xin bác liên lạc với Bích ở Hai Không để Bích mua dùm bác thuốc và hỏi Bích về thuốc thanh lọc lươn. Bích có phương tiện và khả năng hiểu biết để giúp bác về việc này. B.

TP.H C M , Ngày 17 tháng 12 năm 1991.

Chú thiêm TÂM kính mến !

Đầu thư, cháu là L -K -Q có lời gởi lên thăm hỏi Chú Thiêm TÂM, chúc Chú Thiêm được nhiều sức khỏe, vạn sự như ý trong dịp Noel và Tết nguyên đán sắp tới. Vì cháu bận công việc làm ăn để lo gia đình, nên ít có dịp để viết thư thăm Chú Thiêm, rất mong Chú thiêm thứ lỗi cho.

Vừa qua, cháu đã có làm nhiều chuyện rất không thích đáng làm cho Hai vị buồn về Cháu iều, đây một lần nữa cháu xin lỗi chú thiêm với tấm lòng thành kính nhất.

Thời gian gần đây, cháu đã nghiên cứu thành công sản xuất ra một loại sản phẩm mới và được thị trường tiêu thụ rất mạnh, cuộc sống của cháu nay đã đỡ nhiều. Đó là niềm thật đáng khích lệ đối với cháu nay thành kính báo lên cho Chú thiêm biết.

Gia đình cháu đều bình yên, chỉ có Ba ruột của cháu mới đầu tháng 11 âm lịch vừa qua vì tuổi già sức yếu, bệnh cũ tái phát, sơ ý bị té, chân trái bị liệt nay đang điều trị đó là điều gia đình buồn duy nhất.

Sự yêu thương của chú thiêm đã dành cho cháu, cháu thật cảm động, thời gian trước cháu đã có nhiều sai lầm và không thông hiểu được sự ưu ái của chú thiêm đã dành trọn phần cho cháu. Được sự chấp thuận của Ba Mẹ, nay cháu xin thành kính trình lên hai vị chú thiêm kể từ ngày hôm nay, cháu tự nhận làm con nuôi của Chú thiêm. Sau đây cháu xin thay đổi cách xưng hô. Ba Mẹ nuôi kính mến, trước hết con xin nhận lỗi trước Ba Mẹ vì sự ngu dại của con kính mong Ba Mẹ tha lỗi cho con, con sau khi trải qua nhiều đêm suy nghĩ, nhận thấy tình cảm của Ba Mẹ đã dành cho con nhiều năm qua là một tình cảm thiên liên mà con đang sống trong vườn hạnh phúc mà bản thân lại chưa nhận thấy điều đó. Từ nay con xin dâng lên tấm lòng hiếu thảo của con cho Ba Mẹ, kính mong Ba Mẹ nhận lấy nó, và con xin hứa sẽ không bao giờ làm buồn lòng Ba Mẹ nữa, mong Ba Mẹ chấp nhận.

Nay việc sản xuất phụ tùng xe HONDA của con sau 2 tháng miệt mài nghiên cứu đã được thành công trọn vẹn, thị trường tiêu thụ nhiều, con rất lấy làm vui sướng trước sự cố gắng và đã có kết quả như vậy. Hiện nay con chỉ muốn làm thế nào đầu tư thêm phát triển

mạnh ngành nghề này, mong Ba Mẹ thương tình trợ giúp.

Con xin tạm dừng bút, Nhân dịp xuân về và Tết nguyên đán sắp tới, Con xin cầu chúc cho Ba Mẹ được nhiều hạnh phúc, vạn sự như ý, phước lộc song toàn và luôn gặp được nhiều may mắn. Con rất mong từ nay về sau, Ba Mẹ hãy thường xuyên thư về cho con, chỉ bảo dạy cho con được thành đạt trên đường đời, con chân thành cảm ơn sự quan tâm của Ba Mẹ.

Con của Ba Mẹ,

L . K Q

Atlantic city, ngày 12/3/1992

Q con,

Ba đã nhận được thò con được biết con dần thân vào đời mưu sinh mới biết được giá trị của con người tại mặt đất, là một ánh sáng tu bị rò rết, phải tu thực tàn dung nguyên lý đó, thì mới có cuộc sống thoải mái tốt đẹp ở tương lai. Do là tu thời, thực hiện hiểu thảo, biết ân nghĩa của cha mẹ, biết nương yêu Trời Phật hướng thiện thì tâm thức mới được minh mẫn và hướng về con đường giải thoát mới biết được xác của chúng ta là tam. Cảnh đời là bài trường thi, phải dung chạm mới thức giác mới thấy rõ xác của chúng ta là chiếc thuyền đang trên dương dựa hồn về bên giác. Tâm làm thân chịu, tâm nghĩ điều sai quấy thì thân xác sẽ bị tai nạn triền miên, dâm dục tạo loạn cho tâm thân bất ổn, lương tu bị sản có không được khai mở và phát triển, bị lạc vào cảnh đồng tiền địa vị, ánh sáng bóng đen của nhân gian mà danh bỏ quên lãnh vực ánh sáng tu bị của chính mình thì rất dễ loạn lạc trong sự mê lầm của tình đời giả ảo không có sự thật, van sử trên đời là không, không có sự thật, tâm là chánh. Nếu ở kiếp này không lo tu học, chạy theo đồng tiền cạnh tranh, thì chỉ mất tâm, cuối cùng cùng mất cả tiền, của thiên trả địa, cơ tiền mua nhà mua xe hơi cùng đều là đất mà thôi. Lúc chết, nhắm mắt ra đi với hai bàn tay không, chẳng có gì đạt được cả. Con còn trẻ, con phải nhớ điều này, lo tu học, tâm con là của cái cuối cùng của chính con mà thôi. Cha mẹ sanh ra xác phàm, nhưng tâm thức là vô sanh, con tu hiểu và tu tiến, đó là điều chánh giác, cha mẹ chỉ biết thương yêu mà thôi. Tình Trời cũng vậy, nếu Trời Phật không biết thương yêu chúng ta, thì chúng ta không có sự sanh tồn ở ngay nay. Nếu ngay nay chúng ta biết được phần hồn, thì sự sanh tồn sẽ tiến tới vô cực vô biên, sẽ không còn đau khổ trong cảnh dâm loạn tam bộ ở thế gian nữa. Nhìn nhục tiền hóa thì tâm thân sẽ được ổn định ở tương lai.

24/12/92 ba sẽ về Montreal lâm rắng, khoảng sáu tuần sẽ rời khỏi Montreal đi Tây Đức và Pháp Quốc, nhiên hậu mới trở lại đây an nghỉ.

Năm nay ba mà cũng lớn tuổi rồi, nhưng thấy chúng sanh vẫn còn mê chấp đau khổ, không nỗ lực làm lo mà vẫn ước mong và cầu nguyện cho mới người sớm thức tâm trở về với chính nó và tu đẹp sự tham lam, gây hận thù tạo mê chấp, hơn via bất an, qua tới nghiệp, cho nên ba vẫn còn đi thuyết giảng do đây, cũng không ngoài nguyện ý tàn độ chúng sanh. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với những người tu PLVVKHHBPP mà nhận sách vở về đọc, để hiểu rõ hơn cõi bên kia thì việc làm của con sẽ được trôi chảy và tinh vi hơn người khác. Tu thực mới thực sự được bình an, không phải dụng lý luận của đời đời mà không hành thì mọi việc ở tương lai cũng sẽ đều thất bại cả.

Chúc con vui khỏe. Qui' thương,

Luong Si Hang

G, ngày 20 tháng 2 năm 1992.

Kính báo Đức Thầy

Ngày 13.01.92 sau khi điện đàm với Thầy, con được rõ tình trạng sức khỏe của Thầy - sau lúc mờ đi làm lại ham răng - phải cần có một thời gian dài để tình dưỡng, mới được kháng an, chúng con liền liên hệ ngay với Ban Giám đốc Jugendzentrum Ronneburg định hoãn khóa sống chung (định tính 5 ngày từ 21.4 đến 25.4.92) và xin được dời lại vào một thời gian khác thuận tiện hơn.

Ban lãnh đạo Ronneburg đã đồng ý và tận tình giúp đỡ, dần xếp với một vài Tổ chức đã thuê miền nơi đây để cho chúng con có được một khóa sống chung với Thầy. May mắn thay - nhờ có Bê Trâm và điểu lực của Thầy hỗ trợ - việc dần xếp đến nay đã có kết quả rất tốt, và khóa sống chung với Thầy tại Đức năm 1992 sẽ được tiếp tục tổ chức ở Ronneburg trong 5 ngày, từ 5.6.92 đến 9.6.1992. Thời gian này thật lý tưởng vì trong đó có hai ngày cuối tuần và một ngày lễ Pfingsten (lễ cái Thảm?). Do đó huynh đệ Âu châu sẽ rất dễ dàng hội tụ bên chân Thầy. Chúng con, đại diện Ban Tổ chức và ban đạo châu Âu kính dâng lời mời Đức Thầy về sống chung với chúng con vào dịp này.

Chúng con cũng dự định sẽ tổ chức thêm hai buổi thuyết giảng trước Cộng đồng Việt Nam tại Frankfurt và Wiesbaden (vùng kế cận Ronneburg) vào Thứ bảy và Chủ nhật các tuần kế tiếp (có thể là 13-14/6/92 hoặc 20-21/6/92) vì nơi đây có đông đồng-hương Việt Nam, và lại Thầy khỏi phải đi chuyên xa, vất vả.

Thông thường, các khóa sống chung hoặc các khóa Thiền, Thầy đều đặt cho một danh xưng. Có thể "khóa sống chung Ronneburg" này cũng không ngoài thông lệ. Nếu được, xin Thầy cho chúng con một "Tên Khóa". Hai buổi thuyết giảng trước Cộng đồng - con thì ở nghỉ - cũng cần có Tiêu đề để tiện bề thông báo trên báo chí và truyền đơn bướm bướm. Chúng con xin chờ tôn ý của Thầy.

Gần đây, chúng con có nghe chủ đạo hiền vô Vi Pháp cũng có ý định tổ chức một khóa sống chung với Thầy và đang chờ tôn ý. Huynh đệ Pháp đông đảo, nếu toàn bộ được dịp sống gần gũi với Thầy cũng một địa điểm là điều quá quý báu. Chúng con mong rằng Thầy sẽ vui lòng đáp lời của Đạo hiền Pháp quốc. Về thời điểm, nếu Thầy thuận ý gần lâu Pháp, chúng con xin Thầy tránh cho chúng con thời gian từ 5.6.92 đến 21.6.1992, vì đây là thời gian chúng con được gần gũi Thầy tại Đức.

Lời mời, chúng con xin kính chúc Đức Thầy thân yêu mà chúng con dõi theo sức khỏe, việc làm lại ham răng chong được bình phục, an lạc. Toàn thể Đạo hiền Âu châu đang nồng phẫn khởi chờ đón ngày đoàn tụ bên Thầy. Xin cho chúng con gửi lời thăm cô B.

Ngày 13.01.92 sau khi tiếp đàm với Thầy, con được rõ tình trạng sức khỏe của Thầy - sau lúc mỗi đề làm lại ham rãng - phải cần có một thời gian dài để tinh dưỡng, mới được Khang an, chúng con liền liên hệ ngay với Ban Giám đốc Jugendzentrum Ronneburg để hoàn khóa sống chung (dự định 5 ngày từ 21.4 đến 25.4.92) và xin được dời lại vào một thời gian khác thuận tiện hơn.

Ban lãnh đạo Ronneburg đã đồng ý và tận tình giúp đỡ, dần xếp với một vài Tổ chức đã thuê miền nơi đây để cho chúng con có được một khóa sống chung với Thầy. May mắn thay - nhờ có Bà Trên và điều lực của Thầy hỗ trợ - việc dần xếp đến nay đã có kết quả rất tốt, và khóa sống chung với Thầy tại Đức năm 1992 sẽ được tiếp tục tổ chức ở Ronneburg trong 5 ngày, từ 5.6.92 đến 9.6.1992. Thời gian này thật lý tưởng vì trong đó có hai ngày cuối tuần và một ngày lễ Pfingsten (lễ các Thánh?). Do đó huyện ở Âu châu sẽ rất dễ dàng hội tụ bên châu Thầy. Chúng con, đại diện Ban Tổ chức và ban đạo Châu Âu kính dâng lời mời Đức Thầy về sống chung với chúng con vào dịp này.

Chúng con cũng dự định sẽ tổ chức thêm hai buổi "thuyết giảng trước Cộng đồng Việt Nam" tại Frankfurt và Wiesbaden (vùng kế cận Ronneburg) vào Thứ bảy và Chủ nhật các tuần kế tiếp (có thể là 13-14/6/92 hoặc 20-21/6/92) vì nơi đây có đồng đồng - hương Việt nam, và lại Thầy khởi phải đi chuyến xa, vất vả.

Thông thường, các khóa sống chung hoặc các khóa Thiền, Thầy đều đặt cho một danh xưng. Có thể "khóa sống chung Ronneburg" này cũng không ngoại thông lệ. Nếu được, xin Thầy cho chúng con một "Tên khóa". Hai buổi thuyết giảng trước Cộng đồng - con thì nghỉ - cũng cần có Tiêu đề để tiện bề thông báo trên báo chí và truyền đơn bướm bướm. Chúng con xin chờ tôn ý của Thầy.

Gần đây, chúng con có nghe chủ đạo liên vô vi Pháp cũng có ý định tổ chức một khóa sống chung với Thầy và đang tính tôn ý. Huyện ở Pháp đồng đạo, nếu toàn bộ được dịp sống gần gũi với Thầy cũng một địa điểm là điều quý quý báu. Chúng con mong rằng Thầy sẽ vui lòng đáp lời của Đạo hữu Pháp quốc. Về thời điểm, nếu Thầy thuận ý quan lâu Pháp, chúng con xin Thầy tránh cho chúng con thời gian từ 5.6.92 đến 21.6.1992, vì đây là thời gian chúng con được gần gũi Thầy tại Đức.

Lời mời, chúng con xin kính chúc Đức Thầy thân yêu mà chúng con dõi dào sức khỏe, việc làm lại ham rãng chóng được bình phục, an lạc. Toàn thể Đạo hữu Âu châu đang nồng phẫn khởi chờ đón ngày đoàn tụ bên Thầy. Xin cho chúng con gửi lời thăm cô B.

Kính bái
Thầy một đạo hữu Âu châu
Minh

Atlantic city, ngày 12/3/92

Kính gửi anh Đ V T ,

Vui nhận được thư anh được tỏ chức những cuộc vui họp sắp tới, như anh đã đề ra trong lá thư. Chúng tôi hoàn toàn chấp nhận lời mời của anh. Nếu việc làm răng của bác sĩ được sớm chúng nào chúng tôi sẽ qua bên đó sớm chừng này. Cũng đã lâu ngày rồi, chưa có cơ hội tương ngộ, nay lại có một dịp tái họp giữa sự mong muốn của chúng ta, là điều quý nhất của người có tâm đạo.

Chúng tôi xin thành thật cảm ơn, lời mời của quý hội, và kính chúc tất cả bạn đạo vui khỏe.

Qui' thương,

Lương Sĩ Hằng

Đ. m ngày 11-10-1991

Thỉnh Anh Chi Tâm

Hai em kính gửi lời thăm anh chị và cháu Tuyết Châu
Quốc, hôm trước cháu Minh có gửi hình chụp chung
anh cháu Tiên, cháu Minh lúc này anh ốm quá vì anh
sức mệt nhiều quá lâu cho cả thể quá suy yếu dần lúc
này thấy anh ốm và già lắm, vậy anh đừng nên sức mệt nữa
lúc này anh ^{tuổi} già rồi em xin anh nên nghỉ ở nhà với chị
Tâm cho chị vui tới nghiệp chị cứ ở một mình rất buồn tủi
Cần Cường con bà Cường mới là chị Tâm ở bên đó
giờ trẻ cũng khổ tới nghiệp vậy lúc nào có tiền các bạn có
giúp đỡ cho anh, anh nên gửi về cho chị xài tới chị, em
nghe cần Cường nói em rất thương chị, vậy từ nay anh
đừng nên gửi tiền về Việt Nam cho lắm gì lúc này
của hàng anh Hai buồn bán rất nhiều khách hàng đặt
lắm dù ăn còn cháu Quà cũng khá lắm không có ai
túng khổ đâu, anh có gửi về thêm phụng phí về lịch số
tiền đó anh nên gửi cho chị Tâm đó là sự hạnh phúc
an n? lúc tuổi già để cho chị vui anh đừng nên để chị buồn
vì chồng lúc tuổi già cần phải què trong với ^{gần} anh nhau
anh à, em thấy vô chồng chị ba lúc tuổi già anh đỡ
xỉ với chị rất tẻ, chị ba đảm bỉnh còn điều trị tại Saigon
anh thì lo tìm ở khác để ở, các chị ba bình này
các cháu đánh tiền mà anh không thêm vô còn chola ông
Tổng thống còn chết nhưn chi dân em thấy anh ^{nhất} bạc đời
con người anh rất tẻ, không hiểu trước kia chị ba bị cái
nghiệp gì mà nay lại bị nhưn cảnh như vậy, em ghét
em cũng không thêm tới ~~chả~~ anh nữa, mấy cháu Hoa, Lạc
Phúc, Hải đứa nào nó cũng tẻ ba nó, còn buồn cho mà nó
mất hạnh phúc lúc tuổi già đứa nào cũng hận ghét ba
nó, nó nói là để mà nó nằm tại Saigon cũng nào chết thôi
nó không cho về Quinhon với ba nó, nó thàn lắm.

Còn về phần Di Tâm Di Văn khỏe có nhem được số tiền anh gửi
về cho Di gọi lời cảm ơn anh chị đã tưởng đến Di lúc tuổi già.
Chỉ riêng có phần Di ở chung với anh Hai mà ăn riêng, em
luôn đau ốm thì có em lui tới lo thuốc thang và ăn uống cho
Di chứ còn anh Hai thì một viên thuốc không có, thấp ngọn
điện ba tất trong phòng còn phải trả tiền tháng chỗ anh không
cho thấp, chỉ còn chút Di thì lâu lâu anh gọi cho chút ít
nấm chue hay một hôm cũng được ~~số~~ để cho Di bảm mưng
chứ cũng đừng nên gọi cho ai chi thêm phung phí rông.
Về phần gia đình hai em và các cháu vẫn khỏe em đã
có cháu ngoài rồi sắp có cháu một nữa, còn về phần buồn
loạn làm ăn cũng đã sống qua ngày tin cho anh chị mừng
Còn chị Năm cũng thông thả lắm, còn phần mộ của ông Ngoại
với cậu Sáu ở làng Tỉnh Giang mấy chị em gái bỏ tiền ra xây
mộ còn anh Hai không rút ra một đồng ảnh keo lắm, để tiền
cho con dãi ít vợ thối Chỉnh mộ xã thôi mới nó phung
phí lắm lớp ăn lớp áo không tiết ảnh dãi dãi mãi.
Cuối thư hai em xin kính chúc anh chị và các cháu
khỏe và vạn sự như ý

Em Chinh An

L + L

Ngày 12/3/1992

Cô C

Anh đã nhận được thư của em, được biết chung em rất có lòng thường mền gia đình anh và khuyên bảo anh là điều quý.

Những số nguyên của anh lúc khởi đầu tu, đến bây giờ cũng thực hiện đều đều và giúp đỡ mọi người tu biết tu học để tiến thân. Anh không còn lưu luyến chuyện tình cảm u ó của trần gian, nhưng anh chỉ hướng tâm về thực chất tiến hóa của chính anh mà thôi, nhiên hậu mới ảnh hưởng mọi người đồng hành đồng tiến, tự vượt qua mọi sự đau khổ đua đòi của thân xác, chẳng đi vào đâu.

Ở bên ngoài, họ nhìn anh đối đãi với chị không tốt là hoàn toàn trái ngược sự thật. Chính chị Tâm là người hướng phúc nhiều nhất và không lúc nào thiếu thốn, chị có thiếu thốn sự tu học của chính mình mà thôi. Những người theo anh chỉ mong ước được tu học tiến hóa, hướng về tâm linh giải thoát, chứ không hướng về sự tranh danh thi phị mè chấp của trần gian, mà không đi vào đâu cả. Anh rất lấy làm cảm ơn những sự chiếu cố ở xung quanh những tâm của anh trước sau là một, chỉ có nung nấu sự tiến hóa và giải thoát mà thôi. Còn tiền bạc là phụ thuộc, không phải điều chánh mà anh mong muốn. Còn sự giúp đỡ là do hạnh đức tu học tự gặt hái được và không mền tiếc tiền bạc mà lâm nan, trách móc lẫn nhau một cách vô lý và phân hôn không tiến hóa nổi.

Mọi người đều có một chòn lý của chính họ, tức là thật thà với chính mình, hướng về con đường giải thoát, bằng không sẽ bị lâm lạc trong sự mè chấp và trôi buộc lấy chính mình.

Sự hiện diện của con người ở mặt đất này thật sự nó là một ánh sáng tử bi mà thôi. Không lý do gì người tu đặc lại bỏ người chưa tu.

Ngày nay tuổi tác của anh cũng đã lớn, nhưng tâm hành đạo của anh lúc nào cũng trẻ trung, vui hĩa với các giới là mong tất cả mọi người đồng hành trong chu trình tiến hóa, không bị lệ thuộc vào tiền tài danh vọng hủ ảo của trần gian nữa.

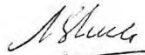
Bao năm xa cách chúng em không biết được sự tiến hóa tâm linh của anh đang ở vị trí nào.

Nếu sau này có dịp tương ngộ thì em rất hạnh diện được một người anh mang xác phàm như các em nhưng giàu lòng vị tha tại trần. Lúc này cháu Minh cũng đang tìm tòi, đọc những cuốn sách, nghe qua những cuốn băng với lời giảng giải của anh, trên 2000 cuốn băng đã giúp đỡ mọi người. Từ ngày anh ra đây đến nay, làm việc không ngừng nghỉ, hành khổ để tiến thân, chứ không sung sướng gì đâu. Người có hạnh đạo thì lại cảm thông và thường quý anh nhiều hơn, cho nên gần đây gia đình Võ Vi càng ngày càng rộng, mọi người đều biết thường nhau và cùng nhau xây dựng cơ đồ tâm linh cho hậu thế tiến.

Nếu em cần sách vở tu học, nên viết thư cho cháu Minh và kêu cháu

Minh lần lượt gọi về cho em đề đọc và nghe chọn lý của một tù
mẫu, của một hiền thê và con người hiếu nghĩa phải hành bằng cách
nào cho cuộc sống được an vui. Chúc em và các cháu vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

G. A NGÀY 10 THÁNG 2 1992

THỬA ĐỨC ÔNG TÂM KINH TRUNG,
CON ĐÂY LÀ MADAME C T NHỮ DANH
L T T, MẸ CỦA T. CON RẤT
MỪNG GẶP LẠI THUẬN SAU NHIỀU NĂM
XA CÁCH. CON CẢM ƠN ÔNG TÂM NHIỀU
THÊM NỮA, CON CÓ NHẬN CỦA Ô TÂM
1000 ĐỒ. CON ĐÃ GIÚP CÁC NƠI KHỔ
HẠNH: VIỆN DƯỠNG LÃO THỊNH NHỆ
VIỆN TRẺ EM TÀN TẬT THỊNH NHỆ
VIỆN TRẺ EM MỒ CÔI GỖ VẤP (BOSCO)
TRẠI HỮU CÁT LẠI, BẾN SÀI
NHÂN ĐỊP TẾT, CON CỬU LẠI ÔNG TÂM,
CHÚC SỨC KHỎE ÔNG TÂM VÀ CẢM ƠN
ÔNG TÂM THẬT NHIỀU.

A T

Atlantic city, ngày 12/3/1992

Kính gửi Madame C T ,

Vui nhân được thỏ của bà để ngày 10/2/1992 được biết bà đã hưởng tâm về nhiều người đau khổ, tận tình giúp đỡ mọi người là điều vinh quang nhất của phần hồn ở tương lai.

Duyên lành mỗi cơ cò hội làm việc thiện trong lúc tuổi tác cũng cao. Đó là sự tu phúc ban từ quang cho các con trẻ được hưởng lượng tử bi của bà ở về sau.

Kính chúc bà được vui khỏe và tiếp tục hướng thiện giải thoát là điều duy nhất của phần hồn ở tương lai.

Quý thương,

Luông Sĩ Hằng

Bach Thầy

Con xin cảm ơn

Thầy hồi âm của Thầy
Đọc thư Thầy như ăn

được quả đào tiên, khiến con Thầy
tăng cường hi vọng, từ nay con sẽ
lo cho sức khỏe và tu luyện, con đã
ở nhà 6 tháng rồi, có khi thấy
mình vô dụng quá không làm ăn
gì được không ra trò trống gì cả
con càng bồn chồn lo lắng con càng
không tập trung nhập định được
nhắm mắt mà cứ thấy chớp lia lia
thi ra thân kinh càng thấy ảnh
hưởng đến tinh khí thần. Con bị chạm
thần, cố gắng tu hoài bảy giờ con thấy
hỏi mẹ mẹ cười cười, nghe bằng mà biết
mình gục gục vẫn nghe tiếng nói nhưng
mê đi đó 1/2 tiếng là con thấy hết,
muốn ngủ, rồi lại tiếp tục thấy
mình, con thấy con thấy được sâu hơn
trước có phần vui mừng -

Con xin nhớ mãi đến chữ **VÔ SANH**
BẤT DIỆT - CHAI THOÁT như ý dẫu từ

trước cũn đã làm con say mê như điên
đại từ khi con vừa đúng 20 tuổi - Suốt
20 năm ^{qua} con đi tìm lý tưởng, con thất vọng
vô cùng nay con gặp pháp này con yên tâm
theo đuổi từ đây cho tới đời sau, cho dù
phải xuống địa ngục con cũng chấp nhận
ngồi dưới đó tu luyện, lên trời hay xuống
địa ngục con cũng vẫn theo pháp này vì
nước miếng con luôn ngọt lịm ^{đó} đến chỗ
con biết không phải con bị gạt nữa.
Nhớ đến thầy và các Đức Di Đà, Đức Từ
Kim Mẫu, Đức Yếu v.v.. là con thấy vui
mừng rồi. Con vẫn tiếp tục vừa học thêm
cho có vốn kiến thức để lo kiếm sống, năm
nay chắc con đi Đại Hội không được nhưng
chắc con sẽ mừng tiên đi vì từ nhỏ con
sống với người tầu, con có pa, ba mẹ
của con là người quăng con nguyên việc
thăm nước tầu 1 lần hàng đờn con, khi
con là 1 tu sĩ ở đờn Tiểu Đức chúa
Yếu con có nguyện dâng mình cho nước
tầu, con có ý định sang HK ở với chị
Tô Anh vài tuần để ^{thực} hiện nguyện ước
từ lâu. Con đang học ^{tiếng} quăng để
chuyên bị sang bên đó. Con không hề có
ý nguyện về Việt Nam, được ra khỏi VN là
phúc lớn như tái sinh rồi, nếu có về A' đờn là
con sẽ về tầu - Xin thầy giải đùm cho con
tại sao con ^{luôn} hướng về tầu mà không về VN mặc
dẫu cha mẹ con là người VN, trong lòng con không

Có gì xui nào là VN cũ - con sau ra và lớn
lên ở Cao Miên chung sống với người tày và
miền nhiều về VN năm 1970 sống 10 ^{mới} với
người VN nhưng lúc nào con cũng thấy xa lạ
với họ, kiếp trước con chắt chắt con khô
phải là người VN, thế này không quan
trọng con chỉ chú tâm tu luyện chửi sau
này thường đi đây đi đâu cũng được
trong lòng con không phân biệt chủng tộc
màu da đen da trắng da khác vì cũng
đều là con người chung thân phận kiếp
người con đâu phân biệt gì nữa, nhưng
trọng tâm tâm áp vì ngày đêm về sống
với người tày. Khi nhớ đến đời đó con thấy
vui sống thêm lên.

Kính chúc thầy yên lành sáng láng
mười năm - con thường nhớ thầy lắm
từ đời ^{này} đến đời sau mãi ^{mãi} có xuống địa
ngục cũng nhớ đến thầy như thầy giảng
con như kẻ ăn mày chân lý, ngôn nghiên một
từng lời giảng chân lý con đời khát chân
lý lắm thầy có biết không cho dù con vớ vẩn
mất nhưng con vẫn hướng về thầy với đời mất
đời khát chân lý và tình thương ngàn kiếp
với con chỉ đời khát thế này thế kia chết có
đời, chết đứng một mình chỉ vì cho chân lý
và tình thương hoàn hảo này mà thôi.

Xin thầy tha cho lòng con

đ
y
Feb 7th 1992

Atlantic city, ngày 12/3/1992

Y con,

Thầy đã nhận được thỏ con được biết tâm thức của con vẫn còn sự mê chấp và ước mong. Con phải dạy công niêm Phật để từ lập lại sự quân bình trong tâm thức của chính con, nhiên hậu con mới cảm thấy thức hóa đồng là cần thiết, từ mình phá mê phá chấp, không còn ôm lấy một lý luận nào cả, tâm thức sẽ trở về không. Đó là căn bản của hành trình tu học, khi con đạt được chơn Không và lui về Chơn Không thì thức hóa đồng và lòng chắt từ bi của con sẽ được đổi đạo, phong phú hơn xưa, chỉ có biết chúng sinh đau khổ là vì họ chưa biết họ mà thôi. Giống dân tộc nào trên mặt đất này cũng ôm lấy khối óc nhưng chưa chịu thực hiện chơn pháp để từ khai mở thức hóa đồng, thì nội khoa tâm lý lúc nào cũng không được yên. Không còn tẩu tẩu đối với người chơn tu Vô Vi, chỉ có chơn thức để hóa độ chúng sanh tùy duyên trao pháp mà thôi.

Ngày hôm nay con đã thấy rõ nhân thân nan đặc, tức là xác của con không phải có một ai có thể chế tạo ở trần gian này cả, pháp nan ngộ, tức là phương pháp khứ trước lưu thanh mà con đang hành tại chỗ không bán thì rất khó tìm. Ngày hôm nay con đã có cơ hội, vui thay và lạnh thay, từ xây dựng và khai triển trên đường đời cũng như đường đạo, không còn sự sống chết với chính con nữa. Nhưng có duyên bắt ngộ, đó cũng do hạnh đức của chính con mà con đã từ ngộ. Con nên vui lên, học nhin nhục tối đa, tâm thần tiên hóa từ giây phút khắc, nhiên hậu mới cảm thông được nguyên lý vô sanh của căn khôn vũ trụ đã sẵn có và ban chiếu cho chúng sanh từ thức, thăng hoa để dài.

Chúa là sự thanh nhẹ vô cùng, còn Phật cũng là phải từ giải thoát mới được thanh nhẹ. Sự cảm thông vô sanh ấy cũng là một mà thôi. Ước mong con từ tạo lập một kỹ công tu luyện cho chính bản thân của chính mình, từ thức nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần. Con không hiểu được con thì con cũng không có khả năng nào cứu giúp được đũa con của con cả. Hưởng thượng giải thoát là điều chơn tâm tu thân trong hành trình tiến hóa, nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần.

Chúc con vui tiên. Cười lên những nụ cười thanh nhẹ, nguyên ý cảm thông cả căn khôn vũ trụ, đó là hạnh phúc nhất trong đời của con người chịu tu, giải bỏ sự ô trước, mê chấp mà tiến thân.

Quý thường,

Lường Sĩ Hằng

* Kính gửi thầy Tam.

Đầu thư con xin chúc Thầy cùng các đạo hữu ở CANADA được gặp nhiều may mắn và nhiều sức khỏe. Nhân dịp được biết địa chỉ của Thầy nên con liền viết vài lời, trước hết để tỏ lòng thăm Thầy và sau đó con có vài điều xin Thầy giúp đỡ cho.

Thưa Thầy chắc kiếp trước gia đình con vung tu nên ngày hôm nay mới gặp vài điều đau khổ như vậy. Cũng đêm con và mẹ con ngồi thiền và cầu nguyện trời Phật để cho gia đình sớm tai qua nạn khỏi; nhưng mai rồi cuộc vẫn bị nạn mãi hoài; cho nên con muốn nhờ Thầy giúp đỡ cho gia đình con; để sự cầu nguyện của con và mẹ con cũng không sao báo được gia đình con ra khỏi chốn tai nạn này.

tên
nguyên-thức

Thưa Thầy con có 1 người em trai năm nay được 25 tuổi mới lập danh như hai; ngay từ lúc sinh ra em con đã khổ khổ và gặp quá nhiều đau khổ cũng từ năm nay cho đến lúc trưởng thành; nhiều khi con thấy hết nạn này đến nạn khác đến với em con; thấy nó rất khổ sở và tang thương lắm sao, con rất lấy làm đau lòng; nhưng mình không biết phải làm cách nào để cứu em con, chính vì vậy mà con xin Thầy cầu nguyện dùm cho em con và gia đình con để sớm tai qua nạn khỏi; em nay suốt đời gia đình con không bao giờ quên được.

Thưa Thầy gia đình con gồm 6 người:

Mã con: Nguyễn

con: Nguyễn

em con: Nguyễn

Nguyễn

Nguyễn

Nguyễn

(2)

với sự giúp đỡ của thầy dạy sẽ bỏ tiếng ôn lên đời với gia đình con.

Thì nhà thầy qua Paris; xin thầy cho gia đình con biết; gia đình con rất lấy làm hoan hỷ và rất mong sẽ được gặp thầy.

Thưa thầy; hiện giờ con đang luyện tập về pháp môn thiền của thầy do 1 vài người quen ở Paris chỉ dẫn dùm cho; con đã thành thiền được không chừng 8 tháng nay; những con gặp quá nhiều khó khăn và trở ngại không thể nào diễn tả được; nhiều lúc con cảm thấy rất là thất vọng và muốn quên bỏ đi cho xuôi; hình như con đã có cảm cơ với pháp môn thiền này; và hồi con quyết định không bỏ dở và tiếp tục luyện trở lại; mặc dầu cho gặp khó khăn tới đâu con vẫn không ngừng; không chịu thua. Khiêu đêm trong lúc làm phép chiếu mình vào thiền, tự nhiên con có cảm tưởng hình như có 1 người nào trong thâm tâm con nói với con rằng: "Mày đã thầy chưa, từ trước tới giờ mày đã luyện tập rất chuyên cần nhưng mà chưa có kết quả gì cả; công của mày chỉ là công dã tràng trong nước; con người mày vẫn còn đây tại thế, tanh vẫn còn thô lỗ, cộc cằn, đau khổ, mày sẽ không bao giờ tiến lên nổi; bức màn đang chắn trước mặt mày không thể nào bị đâm thủng được; mày sẽ không thể nào thấy được những cái gì sau bức màn này; chính cái màn này đang bao bọc xung quanh đầu của mày; nó sẽ không bị phá nổi; nó sẽ là vô diệt". Những lời này làm cho muốn điên đầu lên; con muốn khóc thật lớn và chết đi cho rồi; con có cảm tưởng hàng suốt đời con sẽ không bao giờ cắt đầu lên nổi và vẫn sống mãi mãi trong sự tối tăm. Thường xuyên trong

Lúc ngồi tập trung tư tưởng con đã cảm giác thật sự rằng có 1 bức tường đang chặn bước mặt con; chính bức tường này đã làm cho con chết đi sống lại; từ người biến xuống thành chó; dờ dợn dờ dợn trong suốt 8 năm trời.

Thưa Thầy hiện giờ con đang tiến thời lượng nam; đầu khổ tuyệt vọng; con không biết phải làm cách nào để thoát khỏi tình thế này. Con chỉ con rủ vào thầy hướng dẫn dùm cho con, lời chỉ dùm của thầy con hy vọng rằng sẽ giúp cho con tìm ra 1 tia sáng cuối cùng để tiến lên trên con đường mà con đã đi; xin thầy sớm cứu giúp cho con và gia đình con.

Đến đây con xin dừng bút; con xin chúc Thầy gặp nhiều niềm duyên tốt đẹp trên đường truyền Đạo cứu những vong linh đang chìm đắm trong biển khổ; trong cõi hữu sinh và vô sinh. Rất mong thầy sớm hồi âm.

Ngũ

- Gia đình con gửi lời chào đầu năm đến với thầy.

- Con muốn xin 1 tấm ảnh lên của Thầy để treo trong phòng con; để hàng đêm con có thể tưởng niệm đến Thầy trước khi vào thiền.

- Hiện tại con đang gặp nhiều khó khăn trong việc tập trung tư tưởng và định tâm; xin thầy chỉ cho con cách luyện tập thế nào để sớm vào định.

Atlantic city, ngày 12/3/1992

T P ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con đang mang một tâm trạng bối rối của nói khoa tâm lý. Có tiên can mỗi có hậu kiếp, kiếp trước ta làm điều không phải quá nhiều, kiếp này phải nhận lãnh luật nhân quả nhiên hậu mới được tiến hóa. Biết được luật tiến hóa của tâm linh thì ta phải từ thức và lui về thanh tịnh, chấp nhận những sự nan giải hiện hành, chuyển tâm hướng về tu học, giải bỏ tất cả những gì từ bao nhiêu kiếp đã nung nấu, muốn hình thành một việc không thể bao giờ đạt được. Vậy ta nên bình tâm nhìn thẳng vào luật nhân quả của xác thân này đã định rõ việc tiến kiếp đã gây nên, mỗi mỗi đều có bằng chứng, không phải cầu nguyên mà đạt thành được, chỉ có tu bỏ sửa chữa, tận tâm khổ óc bằng lượng tử bi sẵn có của chính ta, học để tiến, tự giải mở lấy để thông thì mọi việc không cầu mà nó sẽ thành tựu. Năm vững ý lực giải thoát, xây dựng nói khoa tâm lý của chính mình nhiên hậu mới đạt thành. Ở trên đời này, ai ai cũng muốn thanh tựu một việc mà mình hằng mong muốn nhưng những chuyện bất ngờ luôn luôn xảy đến với chúng ta. Đó là chứng minh ta không thể cầu mong bất cứ một sự việc gì ở thế gian này, nó đến rồi nó sẽ đi bằng một cách tự nhiên và hồn nhiên. Có hơi đó mới là một cơ hội tự xây dựng theo chiều hướng của định luật tiến hóa không ngừng nghỉ. Ngày nay con mang xác làm người, biết bao nhiêu chuyện thử thách từ việc lớn cho đến việc nhỏ, cũng đều là cơ hội cho con, vốn ven học hải chủ nhin nhục mà tiến thân. Chẳng có gì phiền hà cả, trên đời này vạn sự là không, tâm làm thì thân chịu, nhưng phải hiểu rõ tâm ở đâu. Tâm lúc nào cũng hiện ra từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ, kích động và phản động không ngừng nghỉ, nhiên hậu mới giúp được khối óc của chúng sanh, tự tìm ra chân lý tự nhiên và hồn nhiên, tức là đạo gia. Đạo là điện năng quán bình tử trong có tang tới khối óc, cũng do sự sáng suốt của con người tự tìm ra, nó là liều thuốc linh được trị bệnh tâm lẫn thân.

Con lấy cặp mắt đời nhìn thấy và lỗ tai đời nghe hiểu, nhưng sự cảm thông cũng do chính mình và chạm phải, dẫn thân tu học, giải mở nó ra, thì ác nghiệp sẽ không còn lưu luyến trong tâm hồn của chúng ta nữa.

Luật nhân quả rất công bằng, tâm làm thân chịu, không có trách móc và nhớ đờ ai được cả, tìm ra tội lỗi của chính mình mà cải sửa nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa hợp thời được.

Trong pháp Vô Vi có khuyên người đời nên từ thức, niệm lục tu Nam Mô A Di Đà Phật để từ thu hồi chấn động nguyên căn quán bình, đã tu sai từ bao nhiêu kiếp, cho nên người tu Vô Vi nuôi dưỡng ý lực giải thoát và dụng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật không ngừng nghỉ để sớm được tự giác và cảm thức sự quán bình của tâm linh là duy nhất, nhiên hậu mới truy ra căn bản tâm lý mà từ học hồi, giải mở phá chấp, không còn tiếp tục rước chuyện ngoài tai, phá hủy trí óc và dập tắt nguyên lý từ bi khai triển của tâm linh. Phải nuôi dưỡng tâm thức giải thoát, tu luyện cải tiến văn minh, điện năng càng ngày càng dồi dào và không bao giờ cảm thấy bỏ vợ giũa vũ trụ và con người thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên lý vô

sạch mà chấp nhận sự kích động và phản động trong chu trình tiến hóa dù khó khăn cho cách mấy, nếu ta thấm thía với chính ta, từ hướng về chơn tâm giải mở thì mọi sự nan giải cũng sẽ biến thành không. Ở trên đời này chẳng có gì quan trọng bằng từ thức thì chơn tâm mới giao cảm được, cũng vạn linh mà tiến hóa. Khó! Vô Vi là một nhóm người nhỏ tu tu tiến, tu lập một kỹ công nhin nhục, thăng hoa và giải mở tất cả những sự ràng buộc trong tâm thức. Tâm lắm thân chịu, luôn luôn tri niệm lục tứ, cảm minh đời đạo mà tiến thân.

Không chấp nhận lấy danh đạo, không hành là tu hủy với tiềm thức sẵn có của chúng ta. Nó là một kỹ công tiến hóa hòa hợp với căn khôn vũ trụ, không phải là một của cái riêng biệt của một cá nhân, tâm linh tiến hóa là hành trình chung của nhân loại tại mặt đất. Người tu Vô Vi không còn ý lại nhờ đở và nuôi dưỡng sự mé chấp nữa, chỉ có tu tu tiến thì mới thật sự gạt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai.

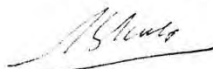
Làm người đã sẵn có cuộc sống là quan trọng, và cuộc chết cũng là quan trọng. Vốn vốn chỉ có hai điếm trong một kiếp người, chỉ có sống và chết mà thôi.

Ngược lại người tu, khi chết được thanh nhẹ, cũng nhờ sự cải sửa của hành giả mà thôi. Nếu chúng ta hướng thiện tu thân tiến hóa thì sẽ không còn sự chết sống hăm dọa. Cuối cùng cũng phải lui về chơn không từ thức, tức là Vô Vi chánh pháp.

Con nên bình tâm tu học và đọc những tài liệu của Vô Vi đã và đang có như Địa Ngục Du Kỳ, Thiên Đàng Du Kỳ, cộng với những bài giảng của Thầy thì con sẽ có cơ hội giải nghiệp tâm rõ rệt. Mừng được khổ để tiến hóa, thay vì sung sướng tu cao và sẽ đắm chìm trong cõi âm lúc nào không hay. Không nên nhìn cảnh sung sướng của nhân gian, phản ảnh thấy mình đau khổ là điều sai vô cùng. Mỗi mỗi đều là chân lý đạo Trời sắp đặt, không chịu tu thì không bao giờ vượt khỏi nạn tai sẵn có.

Nếu con có ý định tu Vô Vi thì con phải cố gắng liên lạc với nhóm Vô Vi ở Pháp hay là ở Hoa Kỳ để thấu nhận thêm tài liệu tu học do con người tu hành từ thức và từ giải được nghiệp chướng trong tâm. Chúc con vui tiến. Kỳ tới Thầy đi Âu Châu, nếu con có thiện chí thiện tâm tu học, sẽ được gặp Thầy tại Pháp. Con liên lạc với Huỳnh Minh Bảo tại Paris để nhờ rửa hình Thầy, nếu con muốn.

Quý thường,

Luông Sĩ Hăng

D M C

A

, 26.2.92

Chưa Chây,

Êm tình con người đời lue
như sóng nổi ba đào, có khi lại
vô cùng tĩnh lặng, ghi lại những
khúc từ tình, được kết hợp lại thành
hai thế dưới đây, kính gửi đến Chây.

Có thể đó là những lời chọn thật
phát xuất từ tâm can những tình thơang
vẫn còn cảm giác mình chưa phải thật
như vậy!

Có chăng tư tưởng con người vẫn thường
gạt găm lấy chính họ? Cho đến bao giờ?!

Con.

Datchau

2

Như thuở bao giờ!

Giông Đai Chặt Chứa Phi Sa,
Ta về Ta Tắm Áo Nhè Vẩn Hồn!
Gần liền tỉnh Nghĩa Keo Sơn,
Nước sông chẳng phạm, Trành Cơn Sóng Đầm
Tu Thiên giũ² Xứ Trong Tim
Bổ Đâu Hưởng Thường Im Lìm giả Ngây
Non Cao Chẳng Dám Sinh Tay
Hòa Minh với Nước Trong Ngoài Thân Nhiên
Hòa Hình Bấu, Ông Nào Phiền
Mắt lòng lữ² Khách Ven Biên, ~~giữ~~ đang
Thâm Sơn, Củng Cốc, Quan Sơn
Đường Quê, Phố Thị Bạt Ngân Phong Sướng
Chữ² Tình liền với Chữ Thường
Vần yêu gieo dính Vần Đường Ven Nghi
Hàn Thù giữ² Gió Bay đi,
Dĩ Âm Những Khúc lâm ly, Đoạn Trường!

Thủ Thạ lòng Hết Vần Vương
 Ấy Đới Truyền Kếp Theo Vầng Mây Tan
 Lấm Mưa Rười Khắp Tràn Gian
 Tuyết Đông Phiến Náo, Tâm Nhân Thường Tráng.
 Lung linh Soi Bóng Nguyệt Hằng;
 Quời Tươi, Nắng Rải Ánh Vầng Đầy Ao.
 Rỉ Rào Mây Ngon Phiêu Lâu,
 Nhìn Ta Ôm Bóng Tráng, Sao Ngỡ Ngang
 Đất Trời, Vũ Trụ mệnh Mang
 Có Thân Chiếu Bóng Trờ Đàng về Dục
 Biết Chàng, Ta Nhớ Cầu Thế!
 Từ Sinh Bao lượt lết lê Phong Trần
 Giang Hồ Mới gột Chỉnh Nhân
 Băng Khuôn Tảch Bước Xa lân Bên Mè
 Mông Tãn, Chiếu Chín Nơi Kê!
 Thửe - Hử, Giả. Thiệt Muốn Bê Eo le
 Đờc No Âm lạnh Kéo Bê
 Sang - Hên, Vinh - Nhưc Em ghé Tâm linh
 Từ Thân Rang lầy Lệ Hinh?!
 Thật Tình, hực Dục gặt Minh Bầy lâu
 Mè Nhiêu lại luy Càng Sâu
 Đăm Hoai Trong Khổ, Ôm Sâu ịch chi?

Cõi Vong lãn Quân Vất đi,
 Mi.Nam Tũ, Nữ Nhi Mã Đao.
 Trở về Hẹp Với Trời Cao,
 "Tâm Không" Bưng Mỏ Rạt Rào "Tĩnh Siêu".
 Thủ' Tha, Hay Thủ' Tha Nhiều,
 Thường yêu muôn loại: yêu điều trước Thanh
 lặng Thỉnh Tâm ý phân Rãnh,
 Mỏ' lông Như Thế' Trời Xanh Dung Tĩnh.
 Vẫn Còn Đây Mảnh Địa Linh,
 Vẫn Còn Tráng, Nước Hữu Tĩnh Nên Thổ.
 Vẫn Còn Như Thuở Bao giờ...
 Vẫn Mong Đa Diệt Con Khó Thủ' Tâm.
 Căn Khôn Lo Đản Bao lần,
 Thiên Cơ Xoay Chuyển Âm Thâm Vi Ai?
 Hồn Sĩ! Ân Nhân Dối Mãi,
 Đền Minh Tạo Dựng Cơ May Quy Hối.
 Đạo Đồi, Động Tĩnh Đi Đồi,
 Cha Trời Công Khố Jun Bối Đại Xây.
 Hồn Ngoan Bối Cảnh lâm Thầy,
 Câu Kinh VS Tự Vui Vây Sớm Hôm.
 Hoa lông Hề Tỏa Hương Thơm,
 Quyện Trong uểng Gió, Đuộm Nồng Tâm linh.

Atlantic city, ngày 13/3/1992

D M C ,

Thầy nhận được thò con, được biết qua hành trình tu học của chính con, con đã tự đạt được tú quang thanh nhẹ, giải mê phá chấp, tu hòa tiến thẳng.

Bài thò con đã viết ra, tức là bài học của chính con, nếu theo đó mà cảm nhận tú quang do tâm và trình độ hướng về Phật Pháp, nhận lấy và tự giải mê phá chấp, thì mọi sự sẽ đạt thành ở tương lai. Vốn ven chỉ có cái tâm. Tâm càng thanh tịnh, thì thi thò sẽ càng dồi dào, và lưu lại cho những người kế tiếp, tự hiểu lấy họ và tự đi. Hành trình bị lôi cuốn bởi xác thân trần trước, những tâm vẫn tiến hóa đều đều. Tâm tức là nguyên lý vô sanh, hằng hữu nơi mọi khối óc ở trần gian, càng dày công tu học thì sẽ đạt thông mọi điều, và sẽ không lường gạt lấy chính mình nữa. Cứu cánh của nó là thanh tịnh mới tự đạt được thức hoa đồng, đem lại sự an vui cho chính mình và tất cả mọi người ở tương lai. Chúc con vui tiến.

Qui' thường,

Luồng Sĩ Háng

TP HCM. 12.2.1992.

Linh chú hiem.

Tết, con cũng gia đình mới về thăm Quý nhóm vào
thứ liền đến thăm - Anh em lâu ngày gặp nhau mừng
lắm, anh cho biết bác khỏe chú tốt hơn trước và
nhìn hình chú thấy có ốm hơn nhưng sắc da tươi
tốt, con biết bác khỏe chú đã phục hồi hoàn toàn
so với trước đây khi xem cuốn băng chú giảng ở
Mỹ ốm và già đi, con lo quá. Ba con bệnh lên
mũi cao đã gần những ở tuổi 80 nên không còn
mạnh mẽ lắm, mỗi cũng yếu đi nhiều - Vừa nói
chị Ba có nhớ con lên gọi 250 đ tiền chú cho ăn
tết, con chân thành cảm ơn chú. Ở đây con cố gắng
làm việc với bác mình và đồng thời cố gắng tu
hành theo lời chú dạy bảo để xứng tiền lương
đi công tâm linh, con vẫn vâng vâng nghe lời
chú dạy:

Chỉ gần vô nạn nì.

Bà nhân thành kiên thì thôi hoa.

Vâng! ở tuổi 40 khi ốm hơn đã bớt đi rồi,
nhưng lúc trước nạn nhất, thật vọng nhất con mới

Vâng! ở tuổi 40 khi cảm nhận được
những lúc buồn nhất, thật vọng nhất con mới
hiểu rằng nếu cuộc đời con không có chú, con cũng
không biết mình sẽ đi về đâu và làm việc gì.
Thật may mắn thay và hạnh phúc thay khi con
được làm cháu của chú. Từ năm, do cảm nắng
lời chú dạy, từ quang xuyến ^{con}, con xin gửi
chú bài thơ diễn đạt tâm nguyện trên đường tu học,
mong nhận được lời dạy dỗ của chú tiếp theo.

TỰ VẤN.

Đầu năm nhận được tin vui.
Xác thầy nay đã kèm chân Vĩnh Trường,
Hồn thầy tỏa hồng hồn phương.
Đất diu con trẻ tiên đường về quê,
Dạy con lập bỏ đường mê.
Chữ con thầy rõ ngộ về chơn như.

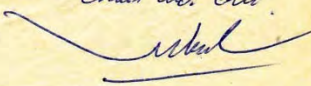
*

**

Bà nhân lời thầy vắng vắng đó.
Thành kiến từ từ tất khai thông.
Thái hòa tâm thức tủy duyên bên.
Cửu đỉnh, liên hoa ứng hiện tiền.
Ứng hiện tiền lục tự phai mình
Lẽ mình sẽ đến cõi vô hình.
Âm thanh sẽ tiếng từ nay diệt,
Biết niệm thương xuyên, biết niệm vô!
Hỏi rằng cảnh giới trong hoàn vũ.
Đâu tuyền chí nguyện đến Tây phương?

*

* * *
 Tay giương xa? gần lấm?
 Ở cùng tần tuổi xanh?
 Hay ở trong tâm thức?
 Đó người nơi cho xa?
 Thấy biết với không với!
 Trò mê lẫn quán tìm!
 Tay giương đầu có xa...
 Hay ương Bè Jam cũ.
 Hoa vui cũng hoan lạc
 Hân thú hay thú tha...
 Vô Đank nguyên lý ấy -
 Trông tôn thức đó tha.
 Ấc mơi là chính ta...
 Thiên phần cũng là ta.
 Sống tồn ven tấc thường.
 Tay giương đầu với xa...

Chấn vũ chi.

 L. K. Q.

Atlantic city, ngày 13/3/1992

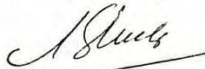
K Q ,

Chú nhận được thỏ con đẻ ngày 2/2/92, được biết gia đình vẫn bình an. Lúc này chú vẫn khỏe, và sẽ tiếp tục đi Âu Châu vào tháng tới.

Hiện tình con đã hiểu được chú đã làm gì cho chính mình, giải nghiệp tâm và thăng hoa tu tiên. Ở đời này chỉ có hai điểm quan trọng, một là sống, hai là chết. Xác thân nan đăc, pháp nan ngộ, nhưng mây thay và lãnh thay, chúng ta đang nắm trong tay xác và pháp, cứ thúc hăng mà đi tới để khi chết được thanh nhẹ, hơn là chết nặng nhọc. Con đã ý thức được con đường tu, vậy nên cầm đầu tu, tướng lai sẽ có cỏ hội ảnh hưởng quần sanh ở tương lai.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lường Sĩ Hằng

Kính thưa thầy

Đầu thư con kính xin chúc thầy luôn tâm thường lạc, kể từ khi từ Ulaari con trở về VN, cho đến nay con mới viết thư thăm thầy, vì nhân đây con xin bày tỏ nguyện vọng của con cho thầy con xin thầy vui lòng mà thường cảm tình cùng của con hiện nay mà thầy giúp đỡ cho con. Bây giờ con đang ở nhà bên nhà vợ, mọi giờ đều ở không còn cho con ở nhà, xin thầy đừng con đi Ra khỏi nhà, con cũng không thể trở về nhà con được, con rất buồn vì không biết nương náu vào đâu nữa. Nên con mạo muội kính xin thầy nếu có điều kiện thầy cho con mượn 300 đô la để con tìm nơi sinh sống, và con xin hứa với thầy con sẽ làm để trả lại

cho thầy. Con xin lấy thầy làm thầy
để con xin thầy như cha, con luôn
đảm lời đúng lòng tin để làm được
thầy, mà vì luân của bài ngang anh
đầy con như thế, con mong rằng
thầy luôn dõi con, Ana như con
không thể viết hết nỗi lòng con được
vì thầy giúp con được, xin thầy
gợi về địa chỉ như sau

- Nguyễn Thị Hương,
Số 9 đường Võ Trí
Phường 9 - Q. 8 TP. Hồ Chí Minh

Kính thư
con

Mura
T V P

Atlantic city, ngày 13/3/1992

V P ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con đã lằm vào tình cảnh bị dất, đau thường của tình đời. Do cứng là cở hơi thức tâm, thấy ở sự đen bạc của tình đời đã đời xử giữa con người và con người chẳng có gì đáng lưu luyến cả. Chỉ có biết tu là thượng sách, những tình cảnh đã qua, con đã chứng kiến ở xứ người, cũng đều là do sự tham gian, xảo trá và không bao giờ đem được kết quả tốt đẹp cho nhân sinh. Chỉ có tu tu tu tiến thì mới có có hơi giải quyết những sự nan giải, lập hạnh tu học thì hạnh đức sẽ được đời dao, tu giải nghiệp tâm nhiên hầu mới cảm thông tình yêu thương quý báu của Trời Phật đã dành sẵn cho nhân loại trong cở tiến hóa này, sau cái khổ là cái sướng đó con!

Có cở hơi kham khổ tu học là một cở hơi tốt nhất ở về sau, sau khi nhắm mắt liã xác, hồn sẽ được vinh quang do sự nhìn nhục cấu thanh, lòng tu bị khai mở, đó tha tai trần, không con mưu lợi, gây thu hán, kích bác lẫn nhau nữa. Đó là cảnh giới thật của phần hồn nếu tu bằng lòng tiến đến đó. Chỉ có PLVVKHHBPP mới thật sự xây dựng ý lực tiến hóa của nhân sinh tại trần.

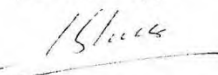
Con không nên buồn về chuyện đời, lằm oán lằm ân, ngược lại chúng ta phải cảm ơn những người bạc đãi chúng ta, thì tâm tu bị sẽ được khêu dấy, chấp nhận tiến hóa trong sự khai mở đời lằm dao, thông suốt trong hạnh trình tiến hóa. Bốn phần lằm người chỉ có nuôi dưỡng sự sống và chớ chết là hai điểm duy nhất mà thôi. Nay con đang sống vất vưởng trong dung điếm sống của lòng người, đen bạc phản minh, chỉ còn cái chết. Nếu con hướng thiên thì sự tiến hóa của phần hồn sẽ được thanh nhẹ ở về sau.

Con nên dồn tất cả ý lực hướng về Trời Phật thương yêu và xây dựng, tận độ tâm con sớm thức cho mọi sự nan giải đón đáp trong tâm của con no sẽ tiêu tan hết.

Chỉ có tu mới giải quyết được cuộc đời tu ở nhiệm đến trong lãnh, thật thà với chính mình là điều cần thiết.

Thầy năm nay cũng lộn tuổi rồi, không lằm gì ra tiền bạc, chỉ chăm lo tu học và chấp nhận mọi sự tiến hóa xảy đến. Nếu con đã hiểu qua trình lực Thầy ở VN đến bây giờ cũng vậy thôi, không bị ô nhiễm về tiền bạc, duyên tình và địa vị, không dính liú với Thầy. Tâm của Thầy đã dứt khoát từ lâu, nếu có dịp bạn đạo muốn giúp đỡ tiến cho những người đau khổ, Thầy sẽ nói họ gởi đến số tiền mà con cần. Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Luông Sĩ Hằng

HỘI ÁI HUU VÔ-VÌ DALLAS-FORT WORTH

THIÊN ĐƯỜNG THÔNG HẢI
4806 LARUE STREET, DALLAS, TX 75211
Điện thoại:

Dallas, ngày 24 tháng 2 năm 1992

Kính Gửi: ĐỨC THẦY.

Chúng con trong Ban Chấp Hành cùng toàn thể bạn đạo Dallas-Ft. Worth và các vùng phụ cận trân trọng kính mời Đức Thầy nhin chút thời gian về Thiên Đường Thông-Hải để chúng con có dịp gần gũi Đức Thầy trong tình thương yêu kính mến. Hiện nay chúng con đã làm xong phòng vệ sinh nối liền với cốc của Thầy và đã gắn máy 'central air' sử dụng cho cả hai mùa nóng và lạnh, và một điện thoại cũng được gắn xong.

Chỗ nghỉ ngơi của Đức Thầy được hoàn tất và trang bị đầy đủ phướng tiện là do sự phát tâm của tất cả các bạn đạo địa phương chúng con đóng góp mà thành hình. Đó là món quà tinh thần, tình yêu thương kính mến mà chúng con kính dâng lên Đức Thầy với tất cả tâm lòng kính yêu của chúng con.

Chúng con xin kính chào và mong tin Đức Thầy.

Kính thư,

T/M Bạn Đạo VOVI Dallas-Ft. Worth

Trần Minh T
Quách Long V
Nguyễn Văn T

Tái bút: Chi Bé:

- Chúng em kính mời chi Bé về thăm tụi em trong dịp Thầy về đây.

- Chúng em kèm theo một money order \$1,000.00 trong thư này để Đức Thầy và chi làm phướng tiện di chuyển.

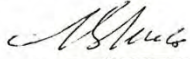
Atlantic city, ngày 14/3/1992

Kính gửi Hội Ái Hữu Vô Vi Dallas,

Nhận được thư của quý Hội cộng với lộ phí mời chúng tôi đến thăm thiên đường. Chúng tôi thành thật cảm ơn, hiện giờ khoảng 24/3 này, chúng tôi phải trở về Canada để làm lại bộ răng theo sự chỉ định của bác sĩ. Chương trình sau khi làm răng xong sẽ đi Tây Đức, Pháp rồi có thể trở về Atlantic city. Khi thuận tiện, chúng tôi sẽ ghé thăm quý thiên đường.

Thành thật cảm ơn sự ưu ái của quý thiên đường, chúng tôi ước mong sẽ có ngày tái ngộ gần đây. Kính chúc các bạn đạo vui tiến và khỏe mạnh.

Quý thường,

Luong Si Háng

Kính gửi Phụ Thân thương quý ,

Vợ chồng con và các cháu kính lời thăm Phụ Thân an vui. Con đi về VN, 5 tháng qua tuy mệt, ốm đên, qua bao sự khảo đảo, thấp tử nhứt sanh, để lo cứu khổ ban vui, đạo pháp truyền bá khắp nơi, vui mừng thay, và hạnh phúc thay, cho nhân loại biết tu. Tâm con bao quảng khổ nhọc với chiếc xe, hai bánh (con ngựa sắt) trên đường dài, nhờ điện tử của Phụ Thân sống gần con và Trời Phật.

Con xin kể chuyện vui cho Phụ Thân nghe :

Tháng 11.91 đi Di An, không có ai ở Saigon chờ, nên anh Sáu Luông lấy chiếc xe mobilette từ thời 63, đi từ Di An lên Saigon đến gặp con, là chết máy, anh Luông sửa hơn nửa giờ mới nổ máy, con lo chắc xe sẽ nằm đường nên niệm Phật quá xá; xe cứ nổ bit-bit mà chạy và bù đạp, đến đoạn đường đàng trái, dầu hết dính luôn chiếc dép của anh Luông, con không hây, xe cứ chạy bit-bit đến Di An, là rá máy nằm luôn; đến nhà anh Luông nói "tôi còn một chiếc dép như Bồ Đề Đạt Ma", lúc ấy con mới hây vụ mất dép. Chuyện ấy đi ngồi đầu đít quá, mà không dám than, vì thấy anh Luông cực khổ hơn con. Nhiều chuyện vui buồn ở VN làm con khó quên; kỷ niệm êm đềm nhất là tình thương của quý Bạn Đạo VN, tuy nghèo mà chơn thật không có quyền hành; con rất thích ngồi đất ăn cơm và ngồi ghé củ, phải học từ thanh đến trước, từ giàu đến nghèo, từ cao đến thấp mới biết thương người. Năm tháng qua con sống lang bạc bình dân khắp nơi, nên ai cũng quý thương con.

Phụ Thân à! hình như năm nay con trưởng thành hơn xưa, con tự cảm giác như sẽ có sự đổi mới về tánh tình, (diện quang búng sáng rõ mình hơn ai). Là một cái là hết người này, lại có người khác chờ đi. Có Cha Trời lo huyền diệu quá. Tất cả Bạn Đạo VN kính thăm Thầy. Bao giờ Phụ Thân trở lại quê hương thăm lại người xưa? Khi con rời VN biết bao người thương tiếc, làm tâm con rối lè, chia tay cũng như lúc tưởng phùng, làm con người khó hiểu quá. Xin Phụ Thân an tâm con tự biết tu sửa, con không còn dám nóng, nói làm người chung quanh buồn nữa; vả con hây bướng lắm, con cũng khổ về tánh con lắm, bởi vậy muốn bỏ xác chết; con xin thể nhin nhục (lần đầu tiên) tôi đa để làm Phụ Thân vui; dù con có chảy nước mắt, khóc, con cũng phải nhin nhục theo lời dạy. Phụ Thân nói từ bi thiếu nhin nhục cũng như không.

Con mua nhà trên miếng đất 1900 m² ở trước mặt đường; con định xây cất nhà lầu và phát tâm làm Thiên Đường, xin Phụ Thân và Trời Phật chứng tâm thành của con. Nhà ở xa thành phố 6-7 cây số, có gió mát, khí hậu trong lành; Phụ Thân sẽ thích lắm, giống như villa ở Kam Sheung Road, hồi xưa con nói với anh Hoàn Luông mua tặng Phụ Thân ở, Phụ Thân không chịu ở, tui con hết tiền là phải bán, nửa trả tiền bank. Khi nào Phụ Thân và Mẹ Tam về VN, tui con kính mời Phụ Thân về ở chung, Bửu Chia chịu ở chung với con. Trời đang lạnh qua từ Tết đến nay không có mặt Trời, lạnh chạy nước mũi tề cả tay chân. Miếng đất nhà đứng hướng hạp tui con; con có mua máy Sony video, 2 quây Bạn Đạo VN; Chị Tam con gái Ông Tú có kính lời thăm, bác Bay Đông và Văn cũng thăm Phụ Thân. Chiếc vòng CT của em Bê con ở Hong Kong vì chưa bán được, chứng nạo Bê qua HK Đại Hội chỉ đưa lại. Số tiền ở Florida anh Lạc đưa cứu giúp Bạn Đạo VN và còn lại 440 US\$ (con định lấy tiền in cuốn sách thiên mới của Phụ Thân cho Bạn Đạo,

con cùng photocopy một số, Ban Đạo cho không đủ, luôn 10 ngày thanh lọc uống nước chanh hiện giờ đang phổ biến. Tiên, con coi nghèo thật mới giúp, và giúp đỡ người nghèo.

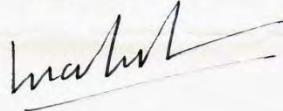
Chuyện bác Ba Tạo, từ lúc con về bác chỗ con đi dạo đã 3 lần, và kiếm mua nhà; thăm tỉnh ấy con cảm thường lắm (bác 74 tuổi); ngày 13.10.91 bà Thái Thúc Nha (kêu a pho) mời ăn cơm trưa xong khoảng gần 3 giờ đi Thủ Đức, đến ngã tư lộ 13, bác không thấy xe camionnette màu xanh, rô ga chạy thẳng đâm vào hông xe; con và bác dăng ra chết giặc, khi con tỉnh lại (vài giây) thấy bác nằm chết dưới đất, mắt mở trợn trắng đờ đẫn trong rồi, đầu thì bên mặt lưng một lỗ, bằng ngón út, tay chân mặt đầu chảy toàn máu, con sợ quá khóc, mấy chục người bu quanh coi, tài xế chạy trốn mất số ở tù, con khủng khiếp chữa bao giờ thấy, con kêu người đỡ bác dậy, bác ngó ngay con máu mau và chảy nước mắt, (có phải bác chết ứ lăm không; trước một thang bác đòi chết hoài, con xin quẻ Thổ Thần nói bác chết đúng số; sau bác cho biết là số tử vi có nói bác chết 74 tuổi ở ngoài đường xa không thấy mặt vợ con, người dùng chôn luôn); con lúc ấy muốn phát điên, kêu xe xích lô trở đi nhà thường, có người nói ông già chết rồi, máu chảy qua đi không kịp, người khác kêu xích lô máy, con leo theo, trên con đường đi nhà thường Chợ Rẫy; máu lỗ ở đầu chảy ứ người bác, con để tay trái vỗ bít lỗ niệm Phật chuyển điện qua bít lỗ máu hết chảy, con mắt vẫn đờ đẫn trong hết thọ, tay con dính toàn là máu của bác, lúc ấy con khủng hoảng qua, con để một tay lên đầu, một tay lên ngực chuyển điện lức qua bác, cầu xin Trời Phật và Thầy cho bác sống lại; Võ đến nhà thường bác chữa tỉnh, mắt vẫn trợn trắng, y ta bảo con lấy khăn nhum nước lau hết máu khô, con lúc ấy mới ổn sơ mau, con cứ tiếp tục cầu xin và tay để lên đầu bác, đến lúc gần 6 giờ chiều bác mới nhắm mắt lại, đầu tiên chỉ biết tên Tô Anh và hỏi tôi ở đâu đây, con nói bác ở nhà thường Chợ Rẫy, bác cứ hỏi tôi ở đâu đây, tại sao tay tôi chảy máu, Tô Anh không sao (thật là huyền diệu, con không hiểu tại sao con không có gì, chỉ có ba sườn, non bị bầm và lũng bầm), bác tỉnh mà quên hết vợ con gia đình, chỉ biết ngoài con ra; con tiếp tục để tay trên đầu chữa lại bộ óc, bằng cách thoa bóp sửa lại và nhắc bác các chuyện xưa kêu bác niệm Phật; gần 8 giờ tôi đi chụp quang đầu, đầy mạnh qua lỗ đầu tét lại, chảy máu có vôi, nhờ con biết nên kêu bác sĩ, 9 giờ đem đi may lại bằng chỉ luôn chân, lăm đến 10 giờ mới ra phòng lạnh; con cho vô nước biển mua thuốc chích cho bác, đến 11 giờ 15 con mới đi xích lô về; con lạnh như xúc chết, mượn áo xích lô mặc, cả nửa ngày lo sợ ở nhà thường đầu có ăn cơm, về đến nhà 12 giờ khuya, chị Liêm sợ con đi đâu, con ôm chị Liêm khóc và bình luôn một tháng đến tuần thứ 5 mới có điện lại, mỗi đêm con vẫn thiên niệm Phật mà mệt quá Phụ Thần ơi! tưởng chết rồi, con khóc; thường người trả giá rất đắt, luôn mạng sống của mình; cả tuần đầu gọi thiên là thầy bác người đầy máu hiện ra trước mắt, đến bảy giờ con cũng chữa mạnh như xưa. Tỉnh ổn người con phải trả xong; Phụ Thần, tại sao điện quang trong người hết, mắt cũng mở, cả tháng sau mới sáng lại.

Đạo hiện giờ đang trở lại, đồng Ban Đạo tu lại rất đúng, con chỉ lại cách lạy của Phụ Thần, mặt ai cũng sáng ra, thanh lọc ngũ tạng, nước chanh với mật nha có nếp hay lăm; con hỏi Ban Đạo, Tô Anh có hữu dụng hay không, Ban Đạo trả lời TA rất hữu dụng, đi đến đâu làm mọi người vui và đoàn kết, tu trở lại hết; con nói nếu TA hữu dụng, TA sẽ về VN ở, bây giờ nhiều người mới tu do miệng quảng cáo của con; Phụ Thần coi con tại không! cần bộ cũng tu, vì người ta bình qua, như là bình tâm thân nhiều, lăm; họ thấy con không già, vui tươi, bình dân, tóc không bạc, mắt sáng, người con leo ngựa sắt được mỗi ngày, cơ tình thường, nên họ cảm mến, chịu tu, họ thật tâm tu mới lạ, vui, về mà tu; mở tiệm phải có chắc lượng, ngon thơm ở cần tiền mà chữa hết bệnh; như là phương pháp phải chỉ đúng. Sao này Phụ Thần về VN, con sẽ tặng món quà vô giá cho Phụ Thần, là chúng sanh phải biết tu trong tình thường tha thứ.

RẦY ĐÂY MAI ĐO ĐI MAI MÃI
HỌC HỘI TINH HOA CỦA ĐẤT TRỜI
TÂM CON ĐÁU SÓN BAO VẠN NEO
SỐNG VỚI TRỜI ĐẤT RỘNG MỆNH MÔNG
SỐNG CÙNG CHA TRỜI TINH HOA AI
SỐNG VỚI PHỤ THÂN NHỎ NHỎ THƯỜNG
SỐNG CÙNG NHÂN LOẠI TÂM TỬ BI
TINH HOA VŨ TRỤ CON HỌC HẾT

Kính thưa Phụ Thân , 18.2 con đi VN đến 15.3 con về HK.
Đại Hội con cúi xin Phụ Thân chu toàn dùm .
Con mới đi họp ngay 14 tháng 2 với ban tổ chức của Hotel , là
lại thêm một tháng đến cuối tháng 4 để cho Ban Đạo ghi danh ;
Vì đạt 20 000 HK\$, họ có gửi catalogue Hotel cho trên 100 địa
chỉ T/Đ và T/T .
Tháng 5 , 10 tây phải trả thêm 50% số tiền chắc chắn bao nhiêu
người .
Con về sẽ điện thoại báo kiện Phụ Thân ; khi Phụ Thân đi du
thuyết khắp Năm Châu , cho con xin kính lời thăm chúc hết Ban ,
Đạo ; con xin cảm tạ và hôn Phụ Thân nhiều ; kính biệt hẹn tại
ngộ trong Đại Hội .

Kính bái ,

con , T A

H , NGÀY 14.2.1992

CUNG THỈNH ĐỨC SỬ PHỤ

Con xin thay mặt Ban Tổ Chức Đại Hội , kính mời Đức Thầy giá lâm dự lễ , chủ tọa Đại Hội DU HÀNH TỰ THỨC vào ngày 24 đến 26 tháng 7 năm 1992 tại Hotel Miramar , Hongkong . Kính mong Đức Thầy nhận tâm chơn tình của toàn Ban Tổ Chức Đại Hội cảm tạ thâm ân .

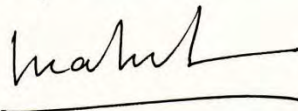
Ngày 11.2.92 con điện thoại Đức Thầy nhận lời mời tham dự Đại Hội , từ Âu Châu sẽ đến Hongkong. Tâm tử bi của Đức Thầy làm con được sưởi ấm tâm hồn , thật tình làm con cảm xúc siết bao .

Cầu xin Trời Phật và Đức Thầy cùng chủ Tiên , ban cho tụi con và quý Ban Đạo Năm Châu , đồng cầu nguyện cho Vietnam và thế giới thái bình , hạnh phúc .

Ban Tổ Chức và quý Ban Đạo Năm Châu , mong chờ ngày Đại Hội vinh hạnh thay Đức Thầy giá lâm ban rải tình thương. Thưởng chúc Đức Thầy hành trình du thuyết khắp nơi an khang .

Con kính xin Đức Thầy tặng cho Đại Hội DU HÀNH TỰ THỨC một bài thơ dễ dàng lên Lá Thở Vôvi , con xin cảm tạ .

KÍNH BÀI
THAY MẶT BAN TỔ CHỨC

M. T. A

Atlantic city, ngày 14- -1992

T A ,

Vui nhân được thỏ con đề ngày 14-2-92 được biết con sẽ tổ chức đại hội tại Hongkong ngày 24-26 tháng 7 năm 1992.

Qua cuộc điện đàm khắp năm châu vừa qua, mọi người sẽ chọn theo chiều hướng đại đa số. Kết quả ngày nào Thầy chưa biết, vì thời gian rảnh rỗi của mọi người riêng biệt.

Nhưng con tổ chức vào 24-26/7 năm 1992, nếu có dịp và có phương tiện và sức khỏe, Thầy sẽ đến đó tham dự, chung vui với các bạn đạo tại Hongkong.

Thầy sẽ đi qua Âu Châu một vòng từ tháng 6 đến tháng 7, vẫn còn ở Paris. Mọi sự thành tựu sẽ do sự quyết định chung của bạn đạo, như Thầy đã tuyên bố giữa đại hội Hối Quang Phản Chiếu từ rầy về sau tổ chức đại hội đều là do bạn đạo tổ chức, nếu có phương tiện Thầy sẽ đến tham dự, bằng không thì thôi, bạn đạo từ tổ chức hằng năm để có dịp trao đổi và học hỏi thêm, đó là trách nhiệm chung của bạn đạo, chứ không phải riêng một mình Thầy - từ rầy về sau, làm được điều gì hữu ích chung, phải có sự đồng ý chung hợp. Vậy con nên liên lạc về Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội tại Hoa Kỳ, rồi quyết định cùng chăng muộn.

Từ rầy về sau, Thầy sẽ làm việc tùy duyên mà thôi.

Thành thật cảm ơn sự chiêu cố của tất cả bạn đạo tại Hongkong. Kính chúc tất cả mọi người vui khỏe.

Quý thường,

Lường Sĩ Hằng

cc: Ủy ban tổ chức
và anh Vũ Quang Minh

N , ngày 25.02.1992

BẠCH ĐỨC THẦY!

Vãi hăng kính thăm sức khỏe Đức Thầy được bằng an.

Những cuốn băng cassettes mới mẽ của Thầy như: "QUANG VINH THANH NHE" và mấy cuốn băng "DIỄN ĐAM" vừa qua đến với Ban Đạo Úc Châu thật là quý giá.

Thật vậy; đây là tiếng chuông chấn lý đã cảnh tỉnh một số Ban Đạo Úc Châu, trong lúc mang danh tu mà thiếu hãnh, nên trong một thời gian vừa qua tâm thức trên đường tu đạo không được ngay thẳng và chân chính. Hướng ngoại loang quang. Tình thương của Thượng Đế, của Chư Phật và của Đức Thầy luôn luôn vẫn xây dựng, thưởng yêu, tha thứ và hướng đố.

Con nhận được điện thoại của chị Xuân An, có nhắc muốn con là một hội viên của ban tổ chức Đại Hội "DU HẠNH TỰ THỰC" để giúp chị Mã Tổ Anh hình thành Đại Hội Hong-Kong khả quan hơn. Mọi bối cảnh trang hoàng trong hội trường cho ngày Đại Hội con đã xấp sẵn trong tâm thức. Về phần nội dung của Đại Hội xin Thầy gợi cho con bài thơ khai mạc Đại Hội. Con sẽ dựa trên những lời thơ để thảo nội dung cho chương trình Đại Hội trong tương lai.

Thành phần tham dự Đại Hội của Ban Đạo Úc Châu kỳ này chắc khả quan hơn mấy kỳ trước là nhờ sự đồng ý của Thầy và đa số Ban Đạo đổi ngày Đại Hội vào tháng 12. Nhưng rồi con lại nhận được thơ của Mã Tổ Anh ngày 17.02.92 cho biết thầy vẫn đồng ý tổ chức Đại Hội vào tháng 7.1992. Vậy xin Thầy xác nhận lại cho con rõ, cũng với thơ này con gợi cho Mã Tổ Anh để lấy dữ kiện kích thớc phòng hội để con giúp Mã Tổ Anh trang hoàng cảnh trí Đại Hội.

Con xin tạm ngưng bút chờ tin Thầy. Kính chúc Thầy được bằng an.

Chân thành kính thưởng,

Con

V Q M.

DU HÀNH TỰ THỨC

Du ngoạn không trung rõ chuyến trình,
Công trình khối óc tạo thần kinh
Địa cầu thấu ngấn nay tương ngộ
Huynh tỷ cùng yêu mở hành trình.
Hành trình khai mở địa linh,
Chón tâm sẵn có hướng khuyñh Phật Trời,
Dẫn thân học hỏi nơi nơi,
Cảm thông thiên địa tự với lòng sâu.
Không gian có sẵn không cầu,
Chón hồn có sẵn chiếc tàu về quê.
Cảm thông nguyên lý muôn bề,
A Âu tòng ngộ giải mê cõi trần.
Hành trình tự xét tâm thân,
Nhòn sinh khối óc tối cần dựng xây.
Xa xưa cho đến ngày nay,
Vô Vi khai mở tâm này đạt an.
Chung vui Đại Hội bạc bạn,
Lui về thanh tịnh cam an cam hòa.
Dẫn ta khai triển đường xa,
Du hành tự thức chan hòa tình thường.
Chẳng còn chèn ép đau thường
Văn minh tiên hóa hợp đường khai thông
Người tu tự thức lập công
Đạo tâm phát triển một lòng thanh thời
Khai thông trí tuệ tự rời
Vui trong ý thức nơi nơi an toàn
Cùng chung tương ngộ hợp thời
Huynh huynh đệ đệ mở lối nhủ khuyñn.

Qui' thường,

Lương Sĩ Hằng
Ngày 9 tháng 3 năm 1992

B , le 22/2/1991 .

Cháu kính mến,

Đầu thư con thành kính cầu chúc cho thầy cũng
tầm thế gia-quyền luôn dồi dào sức khỏe, vạn
vạn an lành .

Hồi cuối năm 91 bạn con về Việt Nam có
quay được cuốn băng video tại nhà mới của bác
bây

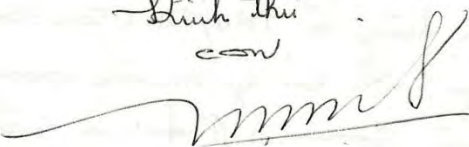
Nhà ở đường MINH-PHUNG đã bán từ lâu và
hiện nay ở căn nhà mới cất kiểu VILLA rất đẹp
khang kiện và khang trang, cho nên ông bây có
nhau thầy và Bà Lan về VN chơi, có mời để
ngủ nghỉ.

Điều chúng con đang mừng nhất là được
biết thầy đã có nhà, để hưởng tuổi già, và
tiếp tục hưởng dưỡng đạo pháp để cứu độ chúng
sinh. Gia đình con nơi chúng tất cả đều bình
an, riêng về phần con đã lập gia đình ngày
24/7/1991 sau một ngày đấu tranh với ba con
và giới pháp cuối cùng đi đến quyết định. Hiện
tại ba con đã bỏ hút thuốc lá, thay vì
ngày từ 2 đến 3 gói .

Để phần bên đố con thì anh vợ là chủ
nhà hàng ở THUYSI (SUISSE) và con làm phụ
bếp, và có ý muốn con qua làm phụ bếp
hoặc serveur ((có bắt buộc)) tùy ý lựa chọn

Thỉnh con có nghe bằng thầy khuyên bạn nào
không nên mở nhà hàng, vì sẽ gây thêm nghiệp
sát. Riêng mẹ con thì muốn đi làm ở hãng xăng,
nhưng kết chưa biết tiếng Đức như vậy con có thể
sửa chữa tạm thời trong nhà hàng, như vậy có gì
trở ngại trên đường tu học của con không?
Hiện tại con con ở bên pháp và đã xin
nhập quốc tịch pháp hồi tháng 4 năm 1991 nhưng
chưa có quyết định họ cho vào hay là không. Chắc
khác với con cũng đang nhập quốc tịch thụy sĩ và
nếu có giấy tờ hợp pháp sẽ bảo lãnh con qua
thụy sĩ. ~~Đã~~ với con thì bị binh bán thêm bất toàn
đã đến 2 năm nay, con đã dùng phương pháp
chăm chỉ những chỉ biết thôi nhưng chưa được như mẹ
muốn, vì bà ấy quá mập con có giới thiệu mẹ
con qua Đức chỗ ông BS ZIMMERMANN để rửa ruột
những BS bên thụy sĩ họ không cho đi, và nếu mình
tự ý bỏ tiền tu đi họ sẽ hủy bỏ hồ sơ điều trị
và không chịu trách nhiệm, vậy con phải làm sao?
Kính mong thầy chỉ dạy, và cho con ý kiến.
It hàng vẫn an sức khỏe đến thầy con xin
tạm dừng bút. và một lần nữa kính chúc thầy.
Vạn sự an lành.

TB: Rất mong thư
hồi âm của thầy.

— Linh thư
con

Ngày 14/3/1992

T P ,

Thầy đã nhận được thỏ con được biết con đã có gia đình, nhận nghiệp và sẽ tự giải nghiệp. Cảnh đời là bài trường thi, tùy duyên phát triển, nhưng giữ pháp tu là cần thiết. Sống với cha mẹ, lo bệnh hoạn cho cha mẹ, ngày nay sống với vợ thì phải công thêm bệnh hoạn của mẹ vợ. Đó gọi là nghiệp chướng, càng ngày càng gia tăng; nếu có con, con còn sẽ gánh vác nhiều hơn, nhưng nuôi dưỡng ý lực giải thoát, nhin nhục tối đa, hòa với mọi người, đó cũng là cở hội tu học tiến thân, nằm trong nguyên lý đối đạo song tu, càng ngày càng biết mình ngu, thì mới có cở hội thức tâm, nhiên hậu mới thấy đạo là cứu cánh của tâm linh.

Ngày hôm nay con đã có gia đình, thì cũng phải tùy duyên trợ hân, tùy công việc làm ăn mà phát triển, làm ngành thì hưởng ngành đó, duyên nghiệp nhân quả rõ ràng, đã vạch rõ trong tài liệu Địa Ngục Du Ký. Con chỉ bình tâm tận nhân lực tri thiên mạng. Nếu mẹ con muốn xúc ruột thì tại Thụy Sĩ cũng có cho xúc ruột rất tốt, khỏi cần đi ông Zimmerman. Con nên liên lạc với chị Yến Minh (hỏi anh Dominique sẽ cho số điện thoại), hỏi địa chỉ của bà xúc ruột tại Thụy Sĩ.

Người tu PLVVKHHBPP phải chấp nhận đối đạo song tu, nhiên hậu mới giải được nghiệp tâm. Bà con đã bỏ thuốc là điều quý, giúp cho thể xác về già được yên ổn hơn, trong lúc chết cơ thể bớt được một phần ô nhiễm trong bộ phổi và khối óc. Thầy cũng biết rõ bác Bảy đã mua nhà, nhưng gần đây bác Bảy đã lâm bệnh, cũng vì sử ăn uống bất cần mà sanh ra, và vẫn đang chạy chữa ở VN, chưa biết ra sao.

Thầy vẫn khỏe mạnh, chúc con và gia đình vui tiến.

Qui' thưởng,

Lưỡng Sĩ Hằng

M K 04-1-1992

Kính thưa Thầy,

Đâu thư con kính thăm Thầy và
gia đình Thầy.

Chúng con bên này vẫn mạnh.
riêng con còn ngu muội, tôi tâm
kính xin Thầy mở trí cho con để
con được sáng suốt tu học tinh
tâm hơn.

Con làm pháp luân chắc con
sai nên hơi ngứa - chưa thông
nên tính nóng và hay quên -
càng ngày càng thấy nhiều tật
hư tật xấu - nên con bình do
đó con hay giả dối, lời biếng
nay con mới bắt đầu hành niệm
mỗi ngày một tiếng và lấy kinh
Nô Vi.

Kính xin Thầy ban cho con
lời dạy bảo.

Cuối thư con kính chúc Thầy
được nhiều sức khỏe để dẫn
đắt chúng mình trở về bên gia đình

Con

M

L - n

M

Ngày 14/3/1992

L N A & L N M ,

Thở của con được đến tay Thầy hôm nay, được biết con muốn tu hành đặc đạo là điều mừng cho tất cả nhân loại. Vậy con nên ý thức rõ ràng tại sao tôi phải dẫn thân tu học. Tu học để làm gì? Nguyên ý phải hiểu rõ sự giải thoát trước hết, nhiên hậu mới thực hiện chọn pháp một cách tinh tấn, từ đó sẽ dẫn tới cho con một sự khai mở tuyệt vời trong tâm thức của con. Con sẽ nhận định rõ rệt mức tiến của phần hồn.

Phưởng pháp của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thực hành đúng đắn, tâm không hướng về chuyện đời thì pháp sẽ sớm thành tựu, ngược lại ôm lấy sự đua đòi tranh chấp thì mạng tiếng tu Pháp Lý những chẳng đi đến đâu. Nghiêm chỉnh Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiên Định, con sẽ tự khai thông Nhâm Đốc, điện năng căng ngày sẽ căng được dồi dào hơn, ý thức rõ sự liên hệ giữa con người và Trời Phật không ngừng nghỉ. Vì con đang ăn những thực vật qua ngày, năm, tháng do vũ trụ quang chuyển hóa, những gì con đã thụ vào xác, tất cả đều là điện năng của vũ trụ mà thôi, liên hệ với sự yêu thương của Trời Phật tận độ nhơn sinh trong chu trình tiến hóa. Người tu Pháp Lý Vô Vi tự thực hành và tự khai mở tâm thức, quân bình nội khoa tâm lý thì không còn bỏ võ trong chu trình tiến hóa sẵn có của Trời Phật đã ân ban.

Ý thức rõ thì niềm tin càng rõ rệt, khối óc của chúng ta không phải là người thể gian có thể chế được. Tự cảm thức sự hình thành hiện tại, tâm thức của con người là vô sanh và bất diệt, nó cũng là một khả năng trong vũ trụ, một tâm tử bi sáng láng sẵn có tùy duyên thức tiến hóa của chính nó. Mỗi khi thực hành Pháp Lý, phải nhớ kỹ sự nhịn nhục là trên hết, lấy oán làm ân thì mới có cơ hội tiến thân dễ dãi, còn tranh chấp và thù hận sẽ bị đắm chìm trong cõi vô minh căng ngày căng lun sâu và không bao giờ thức giấc được. Con nên ý thức rõ rệt những điều kể trên trong khi hành pháp và khi nhận pháp đề tu tiên, phải thực hành tinh tấn mới khai minh tâm đạo được. Ngược lại, nói chuyện thần thông của thiên hạ đồn đãi là tự hại lấy tâm thân của chính mình mà thôi.

Vậy con nên liên lạc với những người có nhận được pháp thiên tu học rõ rệt hơn, gần đây đã in ra cho tất cả mọi người nghiên cứu và thực hành. Tuy duyên hành đạo của mọi người thì mới khám phá được thực chất thường yêu của Thượng Đế cũng như sự ban chiếu tử bi của Chủ Phật. Từ con cũng sẽ cảm thức khả năng tử bi sẵn có của chính con ngày càng phát triển. Lúc ấy mới cảm vui, tự giải nghiệp tâm và nhận lãnh tử quang ban chiếu của Chủ Phật, vui say trong mùi đạo thì tâm thân sẽ được thưởng lạc, cũng do đức hạnh của người tu học mà thôi. Chúc con vui tiến.

Qui' thường,

Lưỡng Sĩ Hằng

S. , 20/1/1991

Đình Thừa Châu,

Con hành thiên được hơn
một năm, sau ngày giải phóng
Châu có đến nhà anh Brian mỗi
tuần giảng cho một số bạn đạo
có cơ duyên, lúc đó mỗi tuần
con đến đều, lúc Châu giảng
con thiên, con cảm thấy bản
thể con tan biến ra từ trên tay
báo vũ trụ, hàng thời lúc đó
rất sung sướng và nhẹ nhàng
con không thể diễn tả được.

Thiên này con không còn gặp
lại hàng thời đó nữa, vậy vậy
con từ không có thiên sao?

Con niệm "Bát cha" "điền chủ"
chạy con có nên niệm không? Điểm
thứ 6 trong cuốn "Phương pháp
cùng q-ba" năm 1991" khác với
cuốn "lược thuật hồn của ông
Bử, vậy cuốn nào đúng?

Con đọc bài "BÈ TAM" giải
tỏa được nhiều nỗi thắc mắc
trong con.

Thầy Minh yêu.

Ngày hội tu, giữa thầy và
các con cũng gần 100 mà con
thi tên tôi quá thật đáng sợ
Con Minh mong được sự chỉ dạy
của thầy.

Con Minh chúc thầy được
nhiều sức khỏe trong năm mới.
Đề đầu đất chúng con trong
bức trường tu học. Kính chúc
Bà Bàm tu tiên.

Thầy Minh yêu

TB: Đây là Chi Mã, chi
bà em con kính

con

mong được sự
giải đáp của thầy
cho từng người.

Truật

L n B

Ngày 14/3/1992

N B

Thờ của con đã đến tay Thầy hôm nay, được biết con đang thác mắc trên con đường tu học. Người tu chỉ biết tâm là quan trọng, cho nên lúc con tưởng ngộ với Thầy, chúng ta dùng tâm hưởng thưởng, nghe lời chơn lý phân giải tiến hóa nhẹ nhàng. Đó là cở hội chúng mình được tâm của chúng ta cơ thể hòa tan với căn khôn vũ trụ. Đó là nguyên lý vợ sanh, không còn mé chấp và lo âu nữa. Còn về phương pháp công phu từ xưa đến nay cũng vậy đó thôi, nhưng có điểm phương cách nắm hít thở để hỗ trợ điện năng trong bộ ruột được thanh nhẹ hơn, cuối cùng cũng qui vào pháp SOI HỒN, Pháp Luân, Thiền Định của ông Tử, chứ không có tách rời, vì con người tham lam nóng nảy, ai ai cũng muốn tu cho mau đắc đạo, nhưng quên đi căn bản thanh tịnh và tư bi của chính chúng ta sẵn có, chuyển thức thành sử thác mắc mà thôi. Kỳ thật, người tu phải tận dụng nguyên lý tự nhiên và siêu nhiên để giải tỏa trước khí của bộ gan, nhiệm vụ mới nhận lãnh được thanh quang tiến hóa trong khối óc, thì mới ý thức được câu ông Tâm thưởng nói: "Ban thân bất đồ hà thân độ". Chính mình, mình không có giải được cho mình, làm sao giải được cho người khác được! Gần đây con có cở duyên đọc mục "Bé Tâm", cũng như Thầy đã sống bên cạnh con, và thờ thể trong tâm con để chờ con có cở hội tự giải quyết một cách nhẹ nhàng. Chúng ta chung sống trong nguyên lý điện năng của cả căn khôn vũ trụ sẵn có, hòa làm một, thì pháp luân thưởng chuyển mọi cở hiệu lực. Điện năng càng ngày càng dồi dào hơn. Dẫn thân vui tiến trong hạnh đức sẵn có của chính mình, nhiên hậu mới có cở hồi ảnh hưởng cho người kế tiếp. Chúc con thanh tịnh để mình xét lại nguyên lý của căn khôn vũ trụ mà thực hành thì nội khoa tâm lý của con sẽ không bị xoắn trộn. Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Quận , 09 - 01 - 92

Kính thưa Thầy,

Hôm nay, con xin mạo muội viết thư này đến Thầy để ngưỡng mong nhờ hồng ân soi sáng, dẫn đường chỉ lối cho chi của con sớm trở về sum họp gia đình.

Chi của con đi Mỹ từ 1974, và từ khi ly dị với chồng cách nay khoảng 5 năm - thì bỗng nhiên không có thủ tục, tìm việc gì cho gia đình nữa! Chạy thủ ngày giờ yên, ngày đêm hờn dỗi mãi mãi!

Kính xin Thầy dạy bảo để chi sớm trở về Việt Nam.

Thành kính tri ân.

Kính thư,

MM

Hj. t. u a - l

Atlantic city, 15/3/1992

Q L ,

Nhận được thư con đề ngày 9/1/92, muốn dùng thân lực để chuyển cho chị con trở về với gia đình. Đó là điều không thể làm được, vì Thầy đã lớn tuổi rồi, không lãnh nhiệm vụ dùng tha lực để phục vụ mọi giới. Chỉ có khuyên người tử tu, thức tâm trở về với chính họ, chứ không làm chuyện bừa phép như con đã tưởng lầm.

Nếu con thành tâm học pháp tu luyện để khôi phục sự quân bình của nội tâm của chính con, nhiên hậu mới đến đáp được sự đối đãi giữa con và cha mẹ hiền, không cần phải tiền bạc hay sự thăm hỏi giữa tâm ở thế gian. Chơn tâm của con là chánh, nếu con chịu tu hưởng về thanh nhẹ thì con mới là thật sự cứu độ cứu huyền thất tổ, chứ không phải chỉ con có khả năng làm được, dù có sự hiện diện của chị con cũng vậy mà thôi. Tùy theo duyên nghiệp nhân quả luân hồi của cha mẹ mà tiến hóa sau giờ phút lâm chung. Trên đời này chẳng có ai có quyền hại và chuyển tâm thức của một người khác, trừ phi họ tử tu tử tiên. Đó là điều cần thiết nhất của một linh hồn tại thế gian.

Chị con đã có chồng, nhưng không biết hướng tâm về cha mẹ thì chị của con sẽ bị khạo đảo bởi luật nhân quả hiện hành ở về tuổi già. Phần còn lại chính con phải tìm đường tu học, siêng năng tu hành tinh tấn thì sẽ gỡ rối cho gia cang ở tương lai. Chúc con vui tiên.

Qui' thường,

Lường Sĩ Hằng

Thiên Đường Bankstown Sydney

Bankstown, NSW 2200
Australia.

ngày 2 tháng 3 năm 1992

Kính thưa Thầy Tâm.
Kính thưa các bác, các chú, các anh,
các chị, các đạo hữu ở khắp năm
châu quý thương.

Trích yếu: V/v Chương Trình Đại Hội DU HÀNH TỰ THỨC.

Được tin rất hoan hỉ là đại hội sắp tới đây sẽ tổ chức tại HONGKONG trong 5 ngày từ ngày 23/7/1992 đến ngày 27/7/1992, và được sự chấp thuận của Đức Thầy với tên là DU HÀNH TỰ THỨC, chúng tôi một số ban đạo của thiên đường Bankstown Sydney Úc Châu có một số nhận xét như sau :

- Trong 10 năm qua chúng ta đã có 10 lần đại hội, hầu hết là được tổ chức tại Mỹ, Gia Nã Đại, Pháp. Và đây là lần đầu tiên chúng ta có một đại hội được tổ chức tại Á Châu, và đó là một nơi có nhiều người Việt tỵ nạn đang được chờ đợi đi định cư đang nằm rải rác trong các trại tại HONGKONG.

- Trong 10 lần đại hội đó chúng ta đã học hỏi rất nhiều cho sự phát triển tâm linh. Tuy nhiên chi phí cho một lần đại hội quả thật là rất tốn kém mà lợi ích cụ thể thì chỉ có những người được may mắn dự đại hội mà một thiểu số rất nhỏ trong các bác, các anh, các chị là lãnh hội được thôi.

- Ở thời điểm hiện nay, số người ở các trại tập trung, trại giam tại HONGKONG không phải là ít, sự đau khổ trong tình trạng tuyệt vọng để được đi định cư khiến cho nhiều người phải hủy mình. Và mới đây có những vụ ẩu đả ở trong các trại này giữa các người Việt mình với nhau gây ra có nhiều người bị chết và bị thương.

- Chúng ta là những người may mắn được định cư sớm, và càng may mắn hơn nữa là chúng ta đã PHÁP trọng tay chúng ta không thể nào lằm ngổ cho đành mà thưởng thức món ăn ngon ở đại tẩu lâu ngu êm ấm trong khách sạn đầy đủ tiện nghi để được thanh thoi dự đại hội và rảnh thời giờ đi du lịch và mua sắm ...

Trong các nhận xét như trên, chúng tôi gửi thứ này với mục đích là tha thiết kêu gọi mọi ý kiến đóng góp trong chương trình đại hội sắp tới đây, như thế nào đó mà chúng ta không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm để kết quả đại hội được thêm phần có giá trị, lợi ích cho toàn thể nhân loại nói chung và đồng bào Việt Nam nói riêng.

Chúng tôi mạn phép đề nghị một số ý kiến sau:

- Kính xin Đức Thầy cho phép tổ chức đại hội này như là một dịp để chúng con được góp phần nào đem lại niềm an lạc cho đồng bào con hiện đang khao khát bàn tay cứu vớt của Thượng Đế bằng cách chuyển phương cách tổ chức đại hội không như mọi lần, mà là tổ chức các buổi nói chuyện, trong các trại; và chúng con sẽ sinh hoạt chia sẻ ngọt bùi với đồng bào trong trại.

Với phương án giải quyết đó chúng con nghĩ rằng may ra chúng con trả được phần nào công ơn dạy dỗ của Đức Thầy bấy lâu nay. Dù rằng sự chờ đợi để được đi định cư có tuyệt vọng đi chăng nữa thì với phương pháp hành thiện này chúng con chắc rằng sẽ xoa dịu được phần nào nỗi đau khổ đang còn vương vấn ở đó.

Với vài dòng thiện ý như trên, mong cầu ơn trên ban phúc lành cho đồng bào chúng con.

Kính chúc các huynh các tỷ thân tâm thường trụ.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT, VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Thay Mặt
 Chúng Đệ Tử TĐ Bankstown Sydney
 Kính Bái,

N H A

Atlantic city, ngày 18-3-1992

Kính gửi ban đạo N H A ,
Đại diện thiên đường Bankstown, Sydney

TRÍCH YẾU: VỀ VIỆC TỔ CHỨC ĐẠI HỘI TẠI HONGKONG

Chắc hẳn các bạn đã nghe qua những lời tường trình của anh Vũ Quang Minh tham dự đại hội Hội Quang Phục Chiếu. Tôi đã tuyên bố như sau rằng: "Muốn tổ chức đại hội là do ban đạo phát tâm hình thành, chứ không phải do quyền của bất cứ một người nào."

Mười lần đại hội đã qua ở khắp các nơi là do ban đạo tu thiên thức tâm dựng ra tổ chức. Về phần tôi, tôi được mới đến tham dự cũng xây dựng tinh thần yêu trong hành trình giải thoát, chứ không có ý đồ mưu lợi cá nhân. Sự đóng góp chung đã hình thành trọng nguyên lý thiên lành, vui hòa học hỏi, thăng hoa tâm thức, cam thức mọi khía cạnh đều là chôn lý tiên thân của mọi phần hồn.

Qua những lời minh xét của ban đạo thiên đường Bankstown, Sydney đóng góp không ít cho những người có thiên ý dò tha tại trần. Đối với người tỵ nạn, chính bản thân của tôi làm việc trong tâm tỵ nạn khả năng sẵn có. Tại chạnh eo hẹp, mấy năm về trước, tôi còn phải lãnh những bệnh nhân nhà giàu mới được chút đỉnh tiền đi thăm người tỵ nạn tại Hongkong và in sách tìm cách gọi vào trại cảm cho những người tỵ nạn đau khổ đọc để tỵ thức tâm. Tại Hongkong, có một lần tôi được mới đến trại tỵ nạn nhưng những người có trách nhiệm với chính quyền không đồng ý, tôi phải ra về. Những người trong trại đã mời tôi đến nhưng họ không có được phép đem người ngoài vào trại để giảng đạo, thành thử cuộc nói chuyện không thành công. Tại Hongkong, muốn làm điều gì cũng phải tiền bạc đi trước, người đi sau. Vừa rồi, anh Phước tại Philadelphia qua trại Hongkong cùng cảm thấy sự đời dài của họ có thái độ kỳ thị người VN. Điều này đã tạo cho anh Phước một không khí không được cởi mở. Khi anh về đây gặp tôi, anh than thở cho những số phận của những người tỵ nạn tại Hongkong trong trại cảm. Do đó, với ý thiên lành của các ban đạo tại thiên đường Bankstown có nhà ý muốn chia sẻ cùng đồng bào trong trại cảm, nơi các ban đang ở là gần Hongkong hơn chúng tôi, các bạn có thể liên lạc trực tiếp xem họ có cho phép, nếu được nhận dịp đại hội Hongkong thành công, thì chúng ta có thể đề nghị một ngày ra cho mọi người xem xét, có thể tham gia hay là không, cũng do ý của ban đạo mà thôi. Chính bản thân của tôi làm việc không ngừng nghỉ, tụy duyên trở hành, nơi nào cần, tôi sẽ đến, và tôi rất ít khi nào từ chối, trừ phi thiếu phương tiện và sức khỏe mà thôi.

Chúng ta đồng tu đồng tiến, chứ không có một nhà độc tài nào có thể không chế chúng ta được. Vậy qui thiên đường có thể liên lạc trực tiếp với Ủy ban Tổ Chức Đại Hội tại Hoa Kỳ để cùng nghiên cứu một giải pháp tốt đẹp với sự đề nghị của các ban tại Úc Châu. Sự dẫn thân làm việc là điều quý, có dẫn thân thì mới rõ sự việc hơn là lý thuyết suông mà chưa làm được việc gì. Riêng tôi, tôi không có quyền hành gì trong ban tổ chức. Tôi chỉ giúp đỡ khi họ cần đến tôi mà thôi. Còn việc làm cứu độ là do khả năng và tâm thức tu học của chính tôi gặt hái được bao nhiêu thì sẽ công hiến

được bấy nhiêu, ngày đêm tu luyện thanh tâm hồi hướng về những người đau khổ là do những người đồng trong cánh ngó ty nạn, thúc tâm lo tu, mới thật tâm thúc lòng làm việc thiêng liêng này. Tôi ra đến đây bao nhiêu năm nay, không có ngày đêm nào dám bỏ quên những người đau khổ đã đồng hoàn cảnh như tôi đã nếm qua. Ngày nay được sự thương yêu của quý vị nhớ tưởng đến người đau khổ, tôi cũng ước mong quý vị có dịp dẫn thân cứu độ một lần cho biết.

Những lối đề nghị trong lá thò của quý thiên đường, chúng tôi cũng đã và đang làm trong khả năng tài chánh eo hẹp của chúng tôi. Nội niệm nhớ nhung của người đau khổ trong trại, chúng tôi không bao giờ dám quên. Hiện tại thiên đường Montreal cũng đã bảo lãnh những người ty nạn các nơi về đó, cũng do khả năng đồng góp và phát tâm thất sự của ban đạo đã và đang làm. Chúng ta nên làm thật, không nên nói mà không làm. Điều cần thiết nhất là nhiều hay là ít, cũng do tâm thành thật của chúng ta mà ra. Qua nhiều lần ghé qua Hongkong, chúng tôi cũng đem được một số người nhỏ nhỏ về Canada như Montreal và Vancouver. Một hành trình dài dằng dằng, đối với người ty nạn như tôi, tài chánh eo hẹp, phải đi làm việc phục vụ những người có tiền, để có chút đỉnh đóng góp vào cho những trại ty nạn. Chúng tôi đã làm rất nhiều năm không bao giờ dám quên.

Con về việc tổ chức cuộc Du Hành Tu Thúc, ban đạo Mã Tổ Anh yêu cầu tôi làm một bài thò thì tôi đã làm xong. Ban sao tôi đã gởi cho Lá Thò Vô Vi và anh Vũ Quang Minh. Con sự thành tựu và ngày giờ cũng do ban đạo lựa chọn theo đại đa số. Kính xin quý ban đạo xét kỹ lại việc làm của tôi do sự yêu cầu của ban đạo, chứ không phải do tôi đề ra, vì khả năng và phương tiện, tôi không có. Tôi chỉ thừa lệnh và thực hành đúng theo niềm tin giải thoát, theo sự dẫn thân hành đạo của tôi và chung hợp cùng mọi tâm thức thực hành tu tiên.

Nhiều người đã tu cho chính mình nhưng hay đổ thừa "do lệnh của Thầy Tam" là điều sai quấy, không đúng theo luật đạo. Lúc nào tôi cũng giữ thức bình đẳng và học hỏi nơi các bạn. Tôi ước mong rằng từ rày về sau những người đã lợi dụng làm ăn kiếm tiền nhưng đổ thừa "lệnh của Thầy Tam" là điều không đúng.

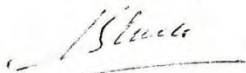
Chúng ta đang trong hành trình tự tu tự tiến, nên ý thức và mình xét từ giai đoạn một, không nên đặt mình vào chỗ mê tín dị đoan, và tạo cho người khác sự va chạm lẫn nhau, là phạm luật Trời, cuối cùng những người ấy đạt được mục đích tiên tại danh vọng, nhưng rốt cuộc phải lãnh sự bi thảm của phần hồn ở về sau.

Trong hành trình trên 10 năm ở hải ngoại, tôi từ cảm thấy tôi đang học nhịn nhục và chỉ thừa lệnh tùy theo nhu cầu của ban đạo và sự khai mở tâm linh cho chính họ, cũng như sự tiến hóa của chính tôi. Sự mong ước của tôi đối với khối óc con người là phải có thức bình đẳng trao đổi, học hỏi trong sự tiến hóa có thức chất, không ý lại Bề Trên mà không dẫn thân tu làm việc cho

chính mình. Chính tôi rất kính phục ban đạo Úc Châu đã có những buổi họp chung sống hòa bình hằng năm, cộng hưởng sự tiến hóa tâm linh của ban đạo mà không cần sự hiện diện của tôi. Tôi cũng ước mong từ rày về sau các nơi sẽ noi gương thiên lành của ban đạo Úc Châu, từ đó chúc khắp các nơi để có cò hơi tuồng ngộ và cảm thức sự giải tiên của tâm linh. Giá trị đó là vô cùng.

Thành thật kính chúc các ban tâm thân thường lạc, tu hành tinh tan.

Qui thường,

Lường Sĩ Hằng

Tue March 24, 1992

Kính thăm thầy Tâm,

Đầu thư, con kính chúc thầy trường thọ và vạn sự như ý, con tên là M C T N, trước kia ở Philippine con có học nhóm võ đai của Thầy Trọng mình Bui. Con vào nước Mỹ năm 1990, thi khoảng tháng tư con mang thai với người làm việc ở tiệm may, gia đình con nói rằng con phải ra khỏi Texas, chỗ không thì làm hư danh gia đình. Con đi qua Florida nhờ ở nhà chị bạn, chị ấy tên là chị Thủy. Được 2 tuần con qua Minnesota con ở tạm với nhà bạn con tên là Thuận Cảnh cô đơn, con sau khi sinh ra đưa con trai con đặt tên cho con của con là D C N, sinh ngày Feb 19, 1991. Tháng 12, 1992 con vô năm ở nhà thường tâm thần, người ta để con con trong nhà foster parent; người ta nói khoảng tháng tư người ta cho con về nhà và tháng 6 người ta cho con đưa con lại. Con rất mừng chỗ này đơn tự với con

Con rất thương David mà con thì lại không thích. Con viết thư này hỏi thầy con nên giữ David, hay là cho một gia đình có đầy đủ điều kiện và tiền bạc. để gia đình nuôi David được nên người.

Ngày mai con bắt đầu đi học lớp Day treatment program. March 25, 1992. Người ta sẽ hiểu việc làm, con có nghề may trong tay mà con ở trong bệnh viện nên khó hiểu việc làm. Con mong nhận được thư thầy hỏi âm và xin cho con biết điều con quyết định giữ David nuôi là đúng hay sai, trước giờ con đưa vào liên xã hội, nay con quyết định đi làm, con thương con lắm nên muốn biết quyết định giữ đưa con nuôi là đúng hay sai, đợi thư thầy.

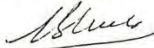
Kính thư
m c

Montreal, ngày 31 tháng 3 năm 1992

M C con,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con đang do dự không biết có nên cho con hay giữ lại nuôi trong hoàn cảnh khó khăn. Theo Thầy thấy, con nên cho con cho một gia đình cố giáo dục để đứa bé có điều kiện trưởng thành, và có một tương lai sáng lạng hơn. Không nên ôm lấy đứa con trong khi mình không có phương tiện và khả năng đầu tư để nó tiến kịp nền văn minh hiện tại. Con nên tiếp tục đi học, và nếu có cơ hội cho cháu được an ngủ nơi tốt đẹp hơn.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

đầu năm Quý Dậu.

Gần đây, trong lúc công phu bông dăng
con lỉnh cảm được sáng, về sau khu vườn này sẽ
phát triển thành một làng xóm như như xưa lúc
ấy V.N sẽ có nhiều làng với chủ không phải 1.

À! Có một em trẻ này ta gần đó có 1 số nhà
chôn rùa rùa, có ảnh hưởng gì không thưa Thầy?

Chúng con rất mong nhận được sự Kiện dạy
báo của Thầy về việc này, nên tiếp tục hay chỉ
lại? Nếu mọi việc tốt đẹp và được sự đồng
ý của Thầy, thì chúng con rất vui được công tác
với các bạn đạo nào muốn ta đứng làng với
ở V.N, hiện chúng quanh Vườn chúng con còn rất
nhiều đất trống. Cuối năm này ở đây sẽ có thêm.

Con đã làm mất thì giờ của Thầy quá
nhiều khi kể lể dài dòng, nhưng được Thầy đọc thư
là một điều khó, cho nên xin thầy cho con hỏi vài
điều của chúng con.

Năm nay con 38 tuổi, hành pháp hơn 10 năm,
đọc thêm, muốn sống lương tâm cho đạo pháp, nhưng
còn 1 mẹ già và 1 người anh mất sức lao động, phải
mười ruộng, nên phải sống nửa đời nửa đạo. Con làm
nghề thợ rèn, sức khỏe không được dồi dào lắm, nên
hành pháp chưa đạt kết quả khả quan như mọi
người. Nhưng con luôn cố gắng, mỗi ngày 3 giờ
thời, khuya, sáng, trưa, mỗi lần ngồi từ 1 giờ đến 3 giờ
cố gắng làm thì chỉ 2 giờ. Khi công phu đến rồi con
lười, thỉnh thoảng lại chửi lời tục tĩu, lỉnh hỏi công,
nhưng vẫn tinh táo, ít thể hiện mình được rõ hay
ngủ quên.

② Về rất chặt thì không đáng kể, đặc biệt hơn hết là
trường hợp của anh con, người được coi như là người trưởng
ở phần về anh hãnh pháp đã làm, có học thức cao (kỹ
nệ điện tử) Khi chưa đến Kim đất tiên đây, anh không
có ý định lập gia đình vì cho rằng mình có khả năng
quản lãnh được công đường trong tầm thế. Sau khi
thông ở lại một mình nơi vườn, anh thay đổi nhiều,
đầu-lien anh đời đời 1 cô nàng dân làng quê. Con
đã hoang mang và đau khổ rất nhiều khi biết ý
định ấy, vì con vẫn coi anh như là thầy dạy đạo
vào đời cho con. Việc tạo dựng Kim vườn này là
do con đề ra; với mục đích tiến lên chung cho mọi
người chứ không vì lợi ích cá nhân, thế mà anh
con lại có ý định tạo dựng nơi đây thành 1 Kim
vườn riêng của gia đình với đầy đủ bìa đất rất
đẹp. Con đã cảm thấy rằng anh không đời đời
ấy, nhưng lại có một đứa con rồi đời đời này.
Anh có ý chí cũng rằng ở lại vườn 3 năm trước
nguyên, đời - về thị xã đời về khác, cuộc sống về
chồng anh đã làm anh từ bỏ, nhiều bạn đạo
thầy này đêm năm chuyển pháp khác.
Riêng con như là việc này mà không còn bìa
viên nào một ai. Con đã phát nguyện trước thầy,
tuyệt đời một đời để phụng sự cho sự tiến hóa.

Còn lại Kim vườn, khi anh con về nhà, cũng
con đã chặt rất một thời gian để tìm người thay
thế. Hiện nay 1 chi bạn đạo tình nguyện lên ở một
mình, và vẫn làm đạo mỗi cũng duy tình lên đời tu đạo

đình đêm như tên lương 1/3 quả tương gạo, từ chiều nay,
Xương Xương Ngọc Lâm, làm 4 tờ như lương dân ngon tuy.

Có lẽ rơi mỡ phía sau nên con thường thấy
mỡ. Tương lúc công phu chữa thấy q, nhưng
mỡ thì thường thấy lại trên kiếp, trong đó có 1 kiếp
còn lại con trên thế giới của gia đình họ Lý kinh tâm
đời Phương Thiên. Kiếp gần đây nhất là nó gọi Philip.

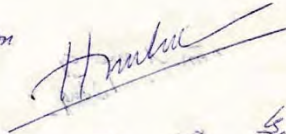
Mình khi gặp đại nạn, con thường được đức Quang
Âm đến trong mộng trên cao. Thỉnh thoảng khi thuê gạo
con khế nước rửa tiệt cho thế đạo con tâm thì rửa chân
tức.

Mình điều trên đây lui hay thế, điều đó không
quên trong. Hiện tại con luôn cố gắng thế nên tâm công,
nó đã trở thành hình hoạt thường nhất không thể thất
đi của con.

Con tin chắc sắp về rửa món quả mà con đã định
đăng lên đây là nó hoàn chỉnh phần công phu, cũng
gần sạch nghiệp gia đình để công luận trên đời như cho đạo
pháp.

Yên thư

con

046

7

5

Ngày 7 tháng 4 năm 1992

H ấ L ,

Thầy đã nhận được thơ của con ngày 30-2 năm 92, cộng với sự phát tâm lớn lao của chính con, gom một ý lực cứu độ chúng sanh.

Người tu PLVVKHHBPP đạt được không nhiều thì ít, cũng muốn phát tâm trao pháp cho những người kế tiếp, đó là hạnh của người tu Vô Vi qua hành trình nhịn nhục vị tha, kết quả sẽ gạt hải sự thiện giác cho chính mình, không sợ thiếu, cũng chẳng khổ tâm, vui trong mùi đạo thăng hoa, tiến hoá đến vô cùng, nằm trong nguyên lý vô sanh bất diệt.

Ngày hôm nay con đã và đang tận dụng khả năng của chính con, lui về thực chất, khai thông căn bản tha thứ và thương yêu, mở lượng từ bi cứu độ chính mình và ảnh hưởng những người ở xung quanh; đó là nguồn sống bất diệt của tâm linh. Con công phu tham thiền chưa định được, đầu còn lác, tức là luồng điện của chính con chưa thừa tiếp được thanh quang của vũ trụ. Vậy con nên kiểm lại sự ăn uống trong ngày, để tránh sự kích động giữa thực phẩm, có thể gây nên trục diện trong tâm và khối óc. Ăn dụng là sao? Ăn dụng là ăn lộn xộn, cơm, với cá, rau,.. Ăn như vậy sẽ chậm tiêu, dễ lên men, cho nên không cung ứng được điện năng thanh nhẹ cho khối óc. Khi điếu xuất ra, lại bị dội trở lại, cho nên bộ óc phải lác. Vậy con nên lập lại sự ăn uống trật tự như sau: ăn cơm với rau hấp cho dễ tiêu (trộn với dầu và chanh với xì dầu) thì trong vòng 4 tiếng đồng hồ sẽ tiêu, như thế điện năng bộ tiêu hóa sẽ cung ứng cho bộ đầu tinh khiết hơn. Con thủ dưng trong một tuần lễ xem thì khối óc của con sẽ nhẹ và bớt lác. Nếu con không ăn được cơm với rau thì có thể ăn cá với rau cho no bụng, cũng rất dễ tiêu khoảng 4 tiếng đồng hồ, không nên ăn cá, cơm và rau chung một lượt, khó tiêu và trì trệ điện năng khối óc, khó thoát và hòa với vũ trụ được.

Con thủ nhìn xem những cây cổ thụ, dụng rễ hút nước và dưỡng khí của vũ trụ mà có thể sống trên trăm năm, ngược lại chúng ta ăn uống phức tạp, nhiều gia vị hơn cây cổ thụ kia mà chỉ sống được mấy chục năm mà thôi. Người tu phải xét kỹ hậu quả của những thực phẩm rúc vào thân xác sẽ ra sao? Hướng thiện thì sẽ được hòa hợp với tình yêu thương của Trời Phật, càng ngày càng lớn rộng, phần nhẹ làm trôi, phần nặng làm đất và nhận định rõ rệt thì mới cảm thức sự sống thiên nhiên hơn, nhiên hậu mới thấu đáo căn bản siêu nhiên, vô sanh ,tự thức. Còn về chuyện mồ mã, thì tâm làm thân chịu, mỗi người duyên nghiệp khác nhau, xác của con người là một nắm mỡ ở trần gian. Khi chúng ta biết được điều này thì sẽ không có sự dị biệt giữa kẻ sống như người chết, tâm tu sửa thăng hoa mà thôi. Hiện tại t a hoạt động tại mặt đất hiện hành, tức là đã có sự sống, chỉ chờ sự chết. Đó là hai điểm quan trọng nhất : sự sống và chết mà thôi. Khi chết, nếu hướng thiện là con đường tự cứu. Nếu hướng hạ thì có định luật trùng trị thăng tay. Mỗi mỗi đều có định luật của chính nó, không nên lo nghĩ về mồ mã của người khác mà đành quên tâm thân của chính mình, thức hòa đồng không mở được, lẫn quẩn trong vòng mê chấp . Bao nhiêu lời kể trên, mong con ghiền gẫm để tự thức, nắm lấy mà đi. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

S & , ngày 19 tháng 1 năm 1992
Kính thưa Thầy,

Gia đình "Pháp-ly" Võ-Vi Khoa-Học Huyền-Bí Phật-Pháp" rất cò mổ, tự do, không hề đặt ra nghi lễ có nề qui hay điều lệ gì ràng buộc cho các đê nhập môn. Tuy nhiên, đã qua' quen việc trước khi vô nhà của bất cứ ai cũng đều phải lên tiếng cho thấy nhà có người mở cửa mời mời mời chào, cho nên con là người đã từ âm thân, cô đơn tu tập theo Võ-Vi ở VN được hơn một năm, đã đến định cư tại nước Mỹ theo diện HO được vài tháng nay, rồi đã do học và sinh hoạt được vài tuần nay với "Thiền - Dưỡng Thiền - Thức", "Nhà Tu Võ-Vi", con thấy có bốn phần phải trình báo với vị "trưởng hộ" của gia đình Võ-Vi là Thầy mà con chưa có dịp được diện kiến, đành kể dù con háng ngượng mủ, siết ao được gặp. Do đó, sau khi biết được địa chỉ, con vội viết ít hàng này xin trình hết cho phép con được gọi bằng Thầy như các' bạn đạo khác, sau là được từ giới thiệu sơ lược được đây tiền sử của con, để gọi là giới thiệu ra mắt Thầy.

Con tên Nguyễn - Quốc - Nhung, tuổi Ất - Sửu, là cựu sĩ Quan Quân - lực VNCH, thuộc gia tộc thờ cúng Phật với Ông Bà và chịu ảnh hưởng của lễ nghi - giáo môn cũ tưởng là ăn ngay ở thẳng, làm lành lánh dữ, giữ cho trọn Tam - Cang, Ngũ - Thường và đem hết tinh thần ra phục vụ cho non sông, đất nước là quá đỗi rồi. Bởi qua' mủ muối như vậy và cũng do công việc biến chuyển theo thời cuộc ngày càng rắc rối phức tạp qua' bận rộn, con chưa để ý lo nghĩ gì đến việc chăm sóc tâm linh. Mãi đến sau ngày 30/4/75, vì ở lại VN, phải đi cải tạo, cho đến lúc con được 56 tuổi là tuổi ở VN phải về hưu, con mới có cơ may biết và để ý đến Võ-Vi qua một anh bạn tu. Rồi lại phải chờ đến sau ngày 8/9/87 là ngày được trả tự do (đã chấp tu đây hết 12 năm 2 tháng 25 ngày) nhằm lúc đã được 63 tuổi là tuổi "lão già ăn chi", con mới có cơ duyên mới mới được với chị bạn đạo là vợ của anh bạn tu hóa để mượn chép lần lượt được vài cuốn sách rồi trả lại (bởi tu tập theo Võ-Vi ở VN con bị cấm đoán, bắt bỏ triệt để nên ai còn hình sách, chôn giấu được đến coi như của báu) như: "Tối Tâm Đạo" của bạn đạo Hồ - Văn - Em, "300 câu vấn đáp" của Thầy, "Thiền - Đế giảng Chơn - lý", "Đạo - Ngục", "Thiền - Dưỡng Sư ký".

Sau khi chép, đọc xong, con thấy sao tránh khỏi có nhiều thắc mắc, nhất là lo ngại vấn đề bị tấn hỏa nhập mà nên chầy có Minh - Sư, nên có gắng tìm

2)

gặp được vai bạn đạo để hỏi thì đều cho biết cũng mới hành pháp, chẳng thấy có gì để chỉ dẫn thêm, còn các bạn đạo lâu năm có tiếng lúc trước thì đều đi ẩn từ lâu hầu tránh bị giam cầm, không sao gặp được.

Tuy gặp trường hợp gay gắt như vậy, nhưng những "chiêu bài": "Tự tu tự tiến", "Không bị ràng buộc bởi luân lý sắc tướng", "Chẳng lệ thuộc một ai, v.v." rất "hay" với lòng con và như thế giữ con mãi nên con quyết tâm hành thiền, thâm nghĩ cứ làm đúng theo thầy sách, đừng sửa đổi, thêm bớt thì có lẽ chẳng sao đâu. Trước khi bắt đầu, bởi thấy Thầy có huyền như và như là Thần Thần cha nhắc đi nhắc lại, nhân mạnh nhiều lần việc ẩn chạy trốn với đức đức là tốt cần thiết cho giai đoạn này, con tự như là để thử ẩn chạy trốn với người dục một thời gian, nếu thấy chùn dững được thì sẽ tiến hành luôn, còn không thì theo chỉ cho vô ích.

Thử liên tục được 2 tháng, thấy ẩn vẫn ngon chỗ không bị có gì phân rã, con về ngừng dục có cảm thấy khổ chịu mỗi khi bị "cứng", nhiều có nhiều thì thấy nhỏ, dốt, nhưng con đều cố gắng chế ngự chẳng cho đi đến hành động, nên con bắt qua hành Thiền từ 3 pháp Sĩ Hôn, Pháp luân thường chuyển và Định Thần luôn. Được ít tháng sau thấy có vài triệu chứng đúng như thầy sách viết, như: cảm thấy tăng tăng trên bộ đầu, rồi mắt mắt theo khe mắt như có gió thổi lơn, rồi hơi rần rần, lúc Sĩ Hôn quả có nghe tiếng ở ở, việc tập trung từ tưởng có giảm bớt loạn động dốt dốt, v.v., con cảm thấy có đủ bổ năng hành thiền chính thức luôn nên con chọn đúng ngày rằm tháng giêng năm Canh Ngọ (1990), khi hành thiền pháp Nguyễn vào giờ Tý như thường lệ, con đã lập đại nguyện như sau: để từ nay bước triệt để vào việc tu tập, hoặc bỏ cuộc nửa chừng vì chán ngán hoặc vì lý do nào khác:

- 1) - Trường chạy và tuyệt dục suốt thời gian còn lại của cuộc đời này,
- 2) - Nếu được đắc quả, sẽ cứu độ chúng sanh tùy theo trình độ hoặc tùy theo sự phân cấp của Bồ Đề.

Sau khi đến Mỹ được vài tháng, nếp sống của gia đình được tạm ổn định, con có dịp tìm đến thầy Thiền - Đức và nhân dịp đến ngồi Thiền cùng được mấy lần, con có học hỏi các bạn đạo lâu năm nên vài tháng trước kia có được giải đáp, cũng như về Sĩ - Hôn, được chỉ bảo và gợi mở và giữ lại cho đúng

3/

chỗ hiền. Ngoài ra, con cũng được biết có nhiều thay đổi và mời mẹ hiền ở VN, như:
- người mời tu tập chỉ nên hành 2 pháp Sơ-Hiền và Pháp Luân chiếu - Minh thay
vì đều 3 pháp Sơ-Hiền, Pháp Luân chiếu - Chuyển và Đỉnh - Thân,
- phần Nguyên bát câu "Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn" và thêm
"Qui y Phật, Qui y Pháp, Qui y Tăng, Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình",
- phần Xã Thiên có thêm việc up & ban tay lên bộ đầu rồi mới chạ tay,
- thêm phần dạy Kinh Vô Vi và Cầu Nguyên sau mỗi bữa ăn,
- không nên công phu từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối,
nên con cũng đã lần lượt sửa theo.

Nhờ có đấng Thiên-Đường hành pháp chung mây lâu, con cảm thấy bộ đầu có
phần đờ nặng nặng hơn trước. Tuy nhiên, con vẫn chưa thể tự mình đứng
ngủm là có điều và được thầy chữa để hành thêm pháp Mật Kiệm Bát Chánh,
cũng như con cảm thấy hết quá đạt được so với thời gian đã tu tập hình như có
phần chậm chạp, chắc rõ đó là do:

- con còn thiếu sót phần nào cần thiết trong việc công phu,
- hoặc còn hành sai điểm nào của pháp (như đã bếm sai 2 ngón trở và giữa
bhi Sơ-Hiền)
- hoặc đầu óc còn lảm loạn đờ về chuyện gì đó, sẽ hết
- hoặc có vọng đờ gì hay có phạm gì gọi là công cao ngạo mạn mà con hay
còn tâm tới chưa tự nhận ra để tránh, dứt (như đã từng biết lần là y' nghĩ
phóng thốt, dù là xấu, cũng chắc có tội gì hết)
- hoặc là hiệp trước hay hiệp này con đã gây tội lỗi gì nặng nề mà con không biết
nên hiền cho việc hành Thiền của con phải bị trì trệ, khó thăng tiến được.

Con cũng biết con là người trần mắt thịt, thế nào con cũng có lảm thối hư
tật xấu, về chữ Dũng và chữ Bi thì có thể con có được chút ít, nhưng riêng về
chữ Trí thì thật là uổng tiếc, còn quá mê muội, ngu đần, phải đợi đến già đến
mới thuê giá được phần nào mà vẫn chưa hiểu thấu đáo những lời giảng của
Thầy trong bầy, sách, thành ra thấy con dường trở về nguồn cội hay còn tâm
tâm, mũi mũi trong khi thời giờ đã quá cấp bách nên con thiết tha thành khẩn
xin Thầy hãy xét thưởng cho một bề có lợi thành, biết ăn năn hối tiếc
cho những tội lỗi đã gây ra trong quá khứ, có thiện chí bắt đầu lo tu tập,

u

chăm sóc đến tận linh, mà chỉ vì con qua' nài nỉ, muốn mang, lại thêm tốt da, chăm hiên, để:

- đặt ăn bàu cho con một bài thơ "Sỏi cầu"
- nêu ra những sai lầm, thiếu sót của con
- và bàu cho những lời chỉ, dạy, giảng, giải quy' bàu về trường hợp riêng biệt của con

để làm kim chỉ nam soi đường dẫn lối, giúp con, với cố tâm trau dồi không ngừng nghỉ, được mở mang trí tuệ, thêm phần sáng suốt, minh mẫn, thấy được những tội lỗi cũng như khuyết điểm, lầm lạc, thiếu sót, hèn bực thời lo ăn năn sám hối, từ từ bỏ dần dần những thói hư tật xấu nào con mắc tại, sửa sai, bỏ khuyết những sở xấu, lệch lạc trong việc hành pháp, mà sớm tách rời được bên mê và bực tội nơi bụi giặc.

Cuối thơ, con xin thành kính tri ân Thầy và nhân dịp năm mới Nhâm Thân sắp đến, con cầu xin cho Thầy được sức khỏe thật dồi dào để tiếp tục làm tròn sứ mạng cao cả của Bề Trên giao phó và diu dắt gia đình Vô-Vi được ngày càng tiến bộ về mọi mặt.

Trình thơ,

Thích Huệ

N - N - N

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

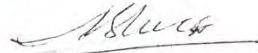
P N ,

Thầy đã nhận được thư con, ôm ấp một nỗi lòng thằng hoa hương về đạo pháp, tình yêu đó sống động hòa thành một biển yêu lớn rộng, liên hệ với trời đất, tình duyên đời đạo rõ rệt.

Nay con đã có một dịp chứng thực khối óc của non sinh phát triển tùy thời tùy lúc, mỗi người một nghiệp duyên, học từ bài học trần trước cho đến thanh cao, cuối cùng là tâm linh giải thoát, cứ việc lo tu thì việc đâu sẽ vào đấy, gia đình sẽ được ổn định ở tương lai.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

KINH THƯA THẦY CON CÓ NHIỀU
CÂU HỎI MUỐN HỎI THẦY XIN THẦY GIẢI THÍCH CHO CON CẢM ƠN

THẦY

CÂU 1: ĐỨC PHẬT TẠI SANH BẰNG TÂM GÌ

2: PHẬT GIAO LÀ GÌ

3: ĐẠO PHẬT LÀ GÌ

4: ĐẠO PHẬT DO SỰ SÁNG LẬP NÀO

5: VI ĐÀU CÓ CÁC MÔN PHÁP CỦA ĐẠO PHẬT

NAM TÔNG

BẮC TÔNG

THIỆN TÔNG

KHUẤT SI

BA LA MÔN

VÔ VI

TÔI THƯỜNG THƯA

6: ĐẠO PHẬT DU NHẬP TỬ ĐÀU ĐẾN

7: DUY THỨC LUẬN KHÁC GIỚI SIÊU LÝ HỌC CHỖ NÀO CỦA TIỂU THƯA
VÀ ĐẠI THƯA

XIN THẦY QUAN HY GIẢI THÍCH CHO CON TƯỜNG TẶN

M

H

,H

3-12-92

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

M con,

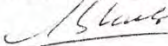
Thầy đã nhận được thư con đề ngày 3/12/92, được biết con đang thắc mắc về các đạo khác nhau trên đường tu học.

Chúng qui chỉ có một mà thôi, trăm con sông cũng trở về biển, vạn đạo cũng về trời, tất cả cũng do tâm con người sanh ra mà thôi. Đạo nào cũng chỉ dẫn cho tâm được thanh nhẹ và tiến hóa, tùy theo khả năng của hành giả mà thôi. Con đã thực hành Vô Vi thì phải tự ý thức rõ con đường giải thoát và tiến hóa đến vô cùng thì tâm của con sẽ không còn lệ thuộc bởi đạo này đạo nọ nữa. Nội khoa tâm lý sẽ không còn bị xáo trộn và thúc tâm niệm Phật cho khối óc quân bình và tiến hóa nhanh nhẹ hơn, không còn bỡ ngỡ trên đường tu. Nó cũng là chìa khóa, vượt khỏi sự thử thách của đời lữ đạo. Ở trên đời này, không có một môn phái nào xấu cả, chỉ có tâm của hành giả, chịu thực hành đến nơi đến chốn hay là không đó thôi!

Muốn truy nguồn gốc của mọi sự việc thì phải ý thức nguyên lý vô sanh, trong không còn không nữa., thì mới rõ được căn cội vô sanh, mà đồng thức. Người tu pháp Vô Vi mà thiếu niệm Phật thì chỉ sống trong mơ ảo mà thôi. Ngược lại , bằng lòng niệm Phật , tự thắng hoa, từ bi khai triển thì cuộc sống sẽ được an nhiên tự tại, vốn vẹn có sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, thực hành đúng thì mọi việc sẽ được giải quyết tốt đẹp.

Vạn sự trên đời là không, vạn lo tu là trước hết. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Qui Thương,

Luong Sĩ Hằng

L x , ngày 08 tháng giêng 1992.

Chánh Kính thánh li Chây.
Cầu chúc sức khỏe Chây đi về đờ đào
để Chây hỏi ngộ và dân đất chúng
con tu học.

Đã hơn mười năm, nay được biết
tin chắc chắn về Chây con mừng vô
cùng. Phồn dịp này. Xin Thầy ban huân
tử và cho con pháp danh - Con sanh ra
đi học, mãi tới bây giờ, dùng tên họ không
phải cha mẹ đặt ra - thật sự họ trong
thân tộc của con là họ Trưông, van...
giang. Bây giờ trở lại họ thân tộc cha
mẹ chỉ mất hết rồi - Chây là tôn
sư về linh hồn con.

Hôm rồi, cháu tu đẹp về quê nhà ăn Tết
có cho một bức ảnh nhỏ nhất của Chây
thấy ảnh nhìn không được vì li tưởng
mãi lúc sau mới nhìn kỹ, cháu đẹp
nói anh thấy thay đổi nhiều, thấy không ăn
thức phẩm nhiều nữa.

Hiện giờ phải nhớ cháu đẹp ở
chỉ đi liên lạc với thầy, ở nhà gần
đỉnh, khó khăn quá.
Kính chúc Ba Thầy và cháu mạnh. Kính bái,
tu H

Kính Thầy xem tiếp sau -

Hồi trước về cuộc tranh đấu Phật.
giáo, chánh quyền gắng cho con tên
Thích Thiên Hạp - con muốn Liêng thiên Hạp.
Hiện giờ con ở tại gia đình như cũ
muốn trở về chỗ cũ từ mỗi học
đạo là ở tại vườn nhà khi xưa
mới bắt đầu học đạo - tăng có
thứ hành bước tiến học đạo - Con
nhỏ rồi thấy có dạy: đạt được thành
lĩnh thư Long Hoa trước mặt chỗ
đi đầu tìm " ở gần gia đình có
nhiều trở ngại quá -

Hình Bai,

T H

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

T H ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 8-1-92 được biết con đang trên đường tu học giải tỏa nghiệp tâm. Ở trên đời này, danh là danh giả, dàng là dàng tu. Người tu Vô Vi không cần pháp danh nhưng cần sự thực hành tinh tấn. Khi đạt tới nguyên lý giải thoát thì sẽ làm việc theo trình độ và khả năng từ bi của hành giả. Danh là dành riêng cho những người phạm tục để nhớ nhưng vị trí tạm bợ của mỗi hành giả mà thôi, chứ kỳ thật Vô Vi là không danh không lợi tu tiến đến chơn không là kết quả. Còn mỗi gia đình đều có sự kích động và phản động để diu tiến tâm linh, thế gian vô nan sự, đối với người chơn tu thức hòa đồng khai mở, chỉ giữ tâm thanh tịnh, nhịn nhục tối đa, thăng hoa không ngừng thì mới lấy oán làm ân, hỗ trợ cho cuộc hành trình tiến hóa, bình tâm niệm Phật, đầu sế vào đấy và an nhiên tự tại, tâm hướng về không, trong không sẽ không nữa, thì chẳng còn ôm lấy sự mê chấp ở trần gian mà đau khổ.

Thiên địa hữu tình như loại hóa,
Mặt người thú tánh nhận không ra, l
Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà!

Thầy vẫn khỏe mạnh, ước mong các con ý thức rõ rệt đường tu giải thoát của Vô Vi đã và đang hành. Cứu cánh của nó là vô sanh, bất diệt, chỉ biết ngày đêm lo thực hành, thì mới khai ngộ được chánh pháp.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

B 3-17-92.

Minh gửi Đức thầy!

Con là T v Đ con sang thăm thầy và mẹ qua lui
thầy mới chuyện với bạn đạo khắp năm châu, trời đất
con có hỏi thầy và cần hỏi biết thêm sau,

Sứ theo thầy theo 2, em rất cảm động khi
thầy thầy rất mệt sau khi mới chuyện với bạn đạo say
ngay thì say, ngày đó thầy nói con, như con vẫn
2 từ mới thầy, em về nghe lời thầy từ chối và thanh
lực, nay sứ theo em đó đến rất nhiều, tại sao
thường xuyên em như đến đến thầy trên trán của
em, a con có hỏi thầy về vụ đi làm 11 giờ đến
đến 7 say, nay em đi bỏ thể thao, nay em
chưa quen với giờ ngủ và làm, thầy cho em xin
hỏi thầy làm thế nào để cho một hướng thiện
nhiều hơn hướng hạ như là ban ngày, em
thầy tất cả mọi chuyện ở nhiều em ngày rất
đi bỏ xa nhà đi học hôm nay, em như trời mây
mây gió thầy nhẹ như mìn em phải tìm 1 cái
giờ em đi qua thầy tu học nhiều, quên đi
cái thể gym là tầm, em rất như đến Đức
thầy, em 2 bạn giờ quên tiền sứ công ở đây
đó ở đây che lẩn đi giờ cho em

phôi cuối thư thầy gửi sứ sứ ra đi về canada
em lấy tiền sứ cho thầy sứ theo đó đó đi đi
đặt chửi em cứ khổ đau tại trên gym, em có
chết hơn như em làm sứ thầy nhưm đây cho em,
em xin trả lễ thầy trong tâm of con

Con T, D 30 tuổi tại B

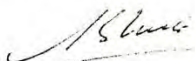
Ngày 11 tháng 4 năm 1992

Đ con,

Thầy đã vui nhận được thư của con với món quà, được biết con đang bị dần dục giữa đời và đạo. Sự mưu sinh ở trần gian luôn luôn tạo ra sự cạnh tranh vô lý, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm, con đang hòa mình trong giới đó. Thầy thường nhắc rằng cảnh đời là bãi trường thi, học xong bài học rồi cũng phải ra đi, vậy hằng ngày con phải dụng tâm hướng thượng tiến về con đường vô sanh giải thoát thì con mới thấy rõ ánh sáng từ bi của con đã sẵn có từ bao nhiêu kiếp. Ý thức điều này thì sự bận rộn của chính con và xung quanh con sẽ tan biến mất. Trong pháp Vô Vi, dụng nguyên ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để tự cảm thông mỗi cử mỗi động của chính mình. Vậy con nên dùng ý niệm càng nhiều càng tốt, bất cứ ở vị trí nào.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

G , ngày 06.04.92

Thưa Ông Già!

Con không hiểu làm sao mà con người, cứ mỗi hành động, cứ chữ, ý nghĩ, thường hay ghét đều "được" hay "bị" Ông Trời "sờ" cho hết vậy?

(Con muốn nói là chacun de nous est inspiré par Dieu pour la moindre pensée, les moindres sentiments ou présentiments ou envies.)

Vậy con người sống chỉ có nhiệm vụ "chịu đựng" và "khi hành" ?
Kết quả xâu thì họ phải trả, còn tốt thì họ được hưởng ?

Cứ trả và hưởng mãi đến khi nào họ cảm thấy chán, để chấp nhận và chịu đi tìm Góc Điên ?

Vì những gì họ nhận được direct của Ông Trời hay họ được Ông chiếu để biến cái lại đều là biến thể của Điên Quang cả, cả phải vậy không ?

Con mong Ông Già dịch lại dùm cho gọn và rõ ràng ý nghĩ của con vì viết ra lâu và tedious quá, con chỉ có cảm nhận nhưng tedious tã ra lời.

Mong Ông hỏi âm nếu Ông không bận chơi Roulette hay đi thăm bác khỏe nhà sẽ.

Ông không trả lời cũng không sao, con đi hỏi Ông Trời.

Cứ Đều như Sinh Hút Bả Trẻ

Tâm Trật Cầm Khắp Nơi Nơi

Tâm Trật Trê Trê Duyên Khôn Đẹp

Buồn Bõ Đói Này Rất Thôn Thôn

Con,

Y M

Một Cũ Một Đều Cũ Như

Sinh Hút, Đều Trê Trê Bả Trẻ Chôn

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

Kính gửi chị Hai Y M ,

**Già đã nhận được thơ của chị dạy già học chữ tây. Rất tiếc già dốt chữ tây, tự
già này nở ra 4 câu thơ để đáp lại nguyên ý của chị Hai như sau:**

**Cử động nhơn sinh hút bởi Trời
Ý tâm tình cảm khắp nơi nơi
Tâm thân tri trệ duyên không đẹp
Buôn bỏ đời nay rất thành thời.**

**Già nhờ chị Hai dịch dùm 4 câu này gửi qua cho gia học tiếp. Thành thật cảm ơn
cô Hai Yên Minh.**

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

①

X . ngày 06. 04. 1992.

Hình thư Cháu,

Đâu thì con xin cầu nguyện ở trên cho Cháu được nhiều sức khỏe cũng Bà Tâm và Cô Bé.

Thật là một sự hạnh phúc và sung sướng biết bao khi được tiếp xúc với Cháu bằng giấy trắng mực đen, hôm nay con bao dung viết thư gửi Cháu, xin Cháu thư lời cho con.

Con là V T P , chồng con là L M T , con có hạn hành được chỉ khóa học HUNG TÂM ở Thiên viên Qui Thức vào năm 1987 và chồng con chỉ khóa DUNG CHI. Con vào Thiên từ năm 1978 ở Việt-NAM nhờ một chỉ bạn đưa chỉ biểu, tháng vào năm Cháu rời Việt-NAM nên con chỉ được nhìn hình ảnh, một phương pháp tu luyện mà con từng áp dụng từ nhỏ thế mà cho đến nay, vì lười biếng ham chơi, tổng loạn con cũng không tiến bộ là bao. Máy tháng gần đây nhờ ở trên chuyện con được rảnh rang. Con ăn chay kiêng Cha ngày 2 lần mỗi lần 50 cái như Cháu dạy và Thiên ngày 2 buổi. Bỗng chình con thích làm thơ, một điều mà từ trước con không thích và không làm được một câu. Con làm thơ và viết trong một cuốn tập của riêng con để đọc đi đọc lại nghiền ngẫm, thích thú và từ hồi tại sao mình có thể làm được. Con xin Cháu dạy em những tiêu sau đây.

— Con không biết đó là do khả năng của con hay do phần diện ở trên gia đình. Con đi có đúng đúng Cháu hay không? Nếu con làm thơ được, thì nên tiếp tục làm nên ý nghĩ chít hiện đời học hỏi hay tốt hơn nên giữ tâm thanh tịnh, phảng lảng. Đã nếu con làm thơ nên giữ riêng cho con học hay chửi thề mang ra đọc cho bạn bè cũng nghe.

— Tại sao vào năm gần đây Cháu dần (Chỉ niệm, chỉ bắt đầu bằng 6 chữ NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT (ba lần) mà (Chồng con niệm danh Cha NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỜNG TẾ VÀ CỬU ĐAI THIÊN ĐỒN.

- Sau này là người tu Minh Thương có non cùng
mây móc để cho huyết đạo mà chạm đến không? Điều đó
tốt hay, không tốt đối với một người biết thường không biết hoàn
gi - hết.

- Cuối cùng con xin chày - cho con một bài thơ chày
bài con thêm phần chứng tu tập của con, và một bài cho chày -
con là Lê Minh Tuấn, sau năm 1948. Rồi con là Võ THỊ PHONG
sau năm 1949.

- Sau đây con xin dâng chày - bài thơ LAY của con làm
tập tễ

Cúi đầu qui LAY Kiêng Cha,
Thức hành thể thảo thức là qui thay.
Năm niên cúi đấng Thảng Ngay.
Mỗi ngày hai cử Chuyền Lay Tâm Thân.
Pháp số Thầy dạy ăn cần.
Tưởng là thờ yếu chày cần - hơns qua.
Đời đem lý luận ba hòa,
Điều này - lẽ nọ mà ta không cần.
Cảm Ngụ, tảnh Khí, cơ Thân.
Cánh nào, tất này' quay quân lay thân.
Ngũ - đản điều pháp đứng chân,
Thức hành cang thức, mỗi lần - đứng đi.
Lay này - ta đẹp từ thì.
Cái' là riga' man, chao ni ta chĩa.
Loan dân khắp nước cang ủa.
Theo đấng Trung đạo quyết Thủa hưởng lên.
Hạng cang ng' thêm tiến lên.
Cung đều - ta - ta tiến lên về như.
Lay này - từ hiếu mẹ cha.
Lay này - đến từ nư mà có cảm.
Đảnh minh nghi' này tiến thêm.
Lay này - đến đạt trăm năm tuổi đời.
Nghi' an gans nặng không lời.
Nhịp nhàng lên xướng. Tâm thời dius tâm.

2

Mở khai tung lớp chàng lấm.
Sang sớt Truê chầu thật tâm tìm về.
Cảm ơn ơn đức mọi bề.
Ơn này thêm nặng, chẳng về là chôn.

14-2.1992.

Chạy Kín yêu.

Con biết Chạy đời đời đất con đung vớ
rất nhiều, Chạy là người gần gũi con hơn cả
Cha Mẹ, Ông Con, Tỉn Thủng và sự biết ơn này
con biết nói sao cho vớ

Xác thân này do Cha Mẹ tạo.
Mảnh hồn Kia lại chịu ở Thầy -
Hiền Trung mặt gấu bìn nâu nung.
Ơn này phải là, Chử tương Tù.

14-1-92.

Thôi, Con không dám làm mất thời giờ của Chạy -
nữa. Con luôn cái nguyện ở trên cho Chạy có sự khỏe
đề tiếp tục công đi cứu khổ ban vui và đời đất chúng
con cho đến khi thành đạo.

Con.

V T P

Ngày 21 tháng 4 năm 1992

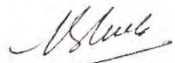
P con,

**Thực hiện do tâm kết quả thành
Thí Thơ giao cảm trí hòa thanh
Trí tâm mệnh mộng duyên hành tiếp
Tái ngộ chơn tâm kết quả thành.**

**Võ trụ cần khôn chuyển tiến lần
THỊ hòa tâm sự giữ tâm thân
PHỤNG loan kết hợp tình duyên đẹp
Thức giác về quê xét xét phân.**

**Xét phân chuyển tiến bao lần
Đối nay tâm loạn ân cần dựng xây
Bộ đầu khai mở vui vầy
Nam Mô lục tự đối thay thế tình
Tu hành thanh tịnh công minh
Tình thương đạo đức hành trình tu thân
Điền thanh siêu diệu xét cân
Thơ thi lưu loát nghĩa ân tràn đầy
Đạo tâm khai mở vui vầy
Trí tâm thức giác vui say đạo màu
Cơ duyên thanh nhẹ là tâu
Đưa hồn tiến hóa đối trao chơn tình
Vô sanh nguyên lý hành trình
Giúp cho nhơn loại tự mình thức tâm
Lý trời siêu diệu thức tâm
Trí tâm hành pháp dương âm điều hòa
Cảm thông nguồn đạo thiết tha
Tỏa ra khắp nẻo chan hòa tình thương
Thực hành nguyên lý rõ tường
Nói nào cũng vậy cũng đường tâm tu
Tùy tâm học hỏi chẳng mù
Khai tâm mở trí trung tu hoải hoải
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Trí tâm giải thoát tiến hòa không ngưng
Pháp luân kết hợp tung bừng
Bề trên tận độ lại ung luật trời
Thức tâm tiến hóa hợp thời
Đó đây là một tự rời tham sân
Dùng tâm hành triển cao tầng
Lâng lâng nhập định cân phân điều hòa./.**

Qui Thương,

Lương Sĩ Hằng,

I.P.H.C.M. 30/3/92

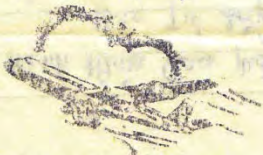
Kính thưa Cầu Mẹ,

Bác Tú sắp về lại Canada, con viết thư trình thưa Cầu Mẹ với ước mong bạn sẽ an lành luôn đến với Cầu Mẹ.

Thưa Cầu Mẹ, Lâu nay khi mọi việc lo cho Tú đi chữa trị không xong, con dẹp hết mọi ý định cũ, phó mặc cho tình mệnh - và chữa trị Tú trong kia năng hơn đẹp cũng như cầu may trên đời này và sức lực của chính mình. Tâm Hội nó cũng bớt suyễn và vẫn mập. Bất may là con đã kéo phàn xạc, lỵ, vãng tưởng lại khi up ban giao với người cuối vẫn mình. Khi có may sẽ thành lập người bạn văn tại VN và lúc đó chắc là Tú sẽ được chữa trị đúng mức.

Con đã dồn hết số tiền định lo cho cháu đi trị bệnh để đầu tư vào địa ốc - và con đã thành công trong việc đầu tư với khả năng kiếm tiền sẵn có - con đã mua đất và cất được 1 căn nhà khá rộng lớn không trang - và cũng con rất bận rộn, các việc trong nhà. Đầu tư kia quả báo đến là 2 đời! Nhưng có đầu cũng xong - nay con đã học xong mọi việc tâm hồn. Con đã rước má con về nhà mới để

chiam hoc va an ur me con phan nao trong thanh lieu dau
binh hoan ma me con chieu dung qua lau - ve thay dich o
trong phong song, mat me, bien ngli ma con nay co ve tuoi
trinh, hong hao con rat vui khong vi da tip do ma con
tan hương phan nao cai khong do con lai. Egon luc nay
cup din du do 1 tuan le cup ket h ngay, ma hong nay
cong ngap the con da hương xuyen dua hai ve khi moi
de no duoc hương gio mat - nhia con cat 1 thot e lau
khia dep hương mat, con hong hoa nhieu o lau ben va
sơn hương, chieu chieu day ma con tren xe lau va ngai
hoa - ma con huc lai va long con agap tram thanh phuc
vi o ngo trong 1 thoi gian ngai con da huc len duoc
hoai bao ay. Con cho cau xin on tren hương me con de
cua voi me con qua con binh, binh phuc lai de song
nhung hương ngay con lai em dem, nhie nhong, an voi - gi
day hương gi co the lam duoc em me, trong khia nang la con
co lam.

PAR AVION VIA AIR MAIL

Em Tiên con ve VN choi da qua
lai nay - no rat huc can nhia moi
cua con, xa caih qua lau gap lai nhac
cua mat tuan trao, chung con om nhau

qua bước 26: Hết nhưng ngay hết với về ngân quỹ qua nhiều
báo nhiều là tâm mi là đưa gởi lại nhưng cho nhưng khối óc
rên đưa và bây giờ là như nhưng, nó đi 26: cả nhà cứ nhắc nhủ
và như Hướng -

Thưa Cầu mẹ, Bé ghi nhớ Hết tâm liêu về tâm liêu - gần hôm
Bác Tú đến ở nhà con chơi với Bà với Cháu - nó cứ theo tâm
liêu về Hết và nay bác Tú đi 26: nó vẫn với Hết Hết
nó với ao được gặp Cầu để được chỉ dạy - Con nghe nói có
thế nó ~~ở~~ ở về up chơi vậy nữa đừng như vậy đừng về
mà cho hay Hết con đi đến và nó về ở với cùng con cho
vui - Con sẽ Hết xếp đưa nó đi chơi

Trên đây con gửi bưu Cầu mẹ 1 bó hoa cúc vàng của
Hồng Hằng mà đêm con bán - vì nó gọt gang trên cho Bác Tú
mang đi - nó như Chưng trong phòng để với Hết như mẹ
như đến " con ngai Hết " là được 26: ở đây Chưng con vẫn
nhắc đến Cầu mẹ Hết - em trên về cùng Hết như về
Cầu mẹ Hết tất cả tình kính yêu.

Kính chúc Cầu mẹ được nhiều sức khỏe và an lành,
mong sớm gặp lại Cầu mẹ -

Cháu của Cầu mẹ

Thư

T. T. K. - P

Ngày 21 tháng 4 năm 92

K P con,

Nhân dịp bác Tư về Canada, có đem thư con và bó bông cho cậu/mợ và kể chuyện ở bên nhà. Cậu mợ rất vui mừng.

Cuộc đời biến chuyển từ hoàn cảnh này cho đến hoàn cảnh nọ nhưng tâm vẫn là tâm, căn bản hiếu thảo vẫn trường tồn giữa mẹ con yêu quý, dù học lẫn nhau đến giờ phút cuối cùng của tâm linh. Qua những cơn thử thách vầy xéo tâm linh, giúp cho mẹ và các con tiến hóa không ít, tầm nhìn sâu và hiểu rộng, đối với thể xác thì cũng sẽ ra đi với hai bàn tay không, còn phần hồn sẽ tiến hóa sau bao kiếp học hỏi ở trần gian mà ra đi với trình độ sẵn có của người. Đó là luật trời, công bằng và bác ái, dù có xuống địa ngục đi nữa, cũng là cơ hội học hỏi và tiến hóa mà thôi, trừ phi những phần hồn gian ác ám hại nhơn sinh thì chính nó sẽ bị tan rã.

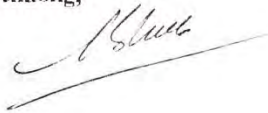
Con nhìn Thi thì con sẽ thấy rõ căn bản của nhơn sinh đều có tâm đạo nhiều hay là ít đó thôi. Cháu mới lên 10, đã ước mong được cơ hội tu, chứng minh kiếp trước cháu đã có tu, cho nên kiếp này được sống dưới sự quý yêu của cha mẹ. Cháu cũng là một giảng mới đem lại tài lộc cho gia cang.

Chúng con làm cha mẹ phải cố gắng tìm hiểu và nhận xét tâm linh của mỗi đứa con một. Có kẻ thiện người ác, càng ăn thịt nhiều thì lại càng ác ôn hơn, tức là mưu lợi trong sự chết của vạn linh, nhưng không biết đường lối để hành giải và cứu độ, thì tương lai sẽ nhận đủ nghiệp lực tàn phá cơ tang trước khi lìa trần.

Hiện tại ở xứ văn minh bên ngoài, những nhà tỷ phú đều hướng về con đường trường chay để bảo vệ sự sống ở phần tuổi còn lại, tự nguyện đem kinh nghiệm của chính mình giúp đỡ những người kế tiếp. Nghịch lại, những người gieo thù hận, thì tự hành hạ lấy chính mình mà không hay, tưởng làm tiền bạc là có thể giải quyết hết mọi sự việc, nhưng kỳ thật đồng tiền không chế tạo ra con người. Con người là một ánh sáng sáng tạo tại mặt đất, lúc nào nó cũng có khả năng tự vệ và tự tiến tùy theo khả năng sẵn có của chính nó.

Nếu tháng 7 này có dịp đi HongKong thì Mợ sẽ về VN thăm con. Cậu có nghe được các con về quê lòng bất người yêu của ba, là một điều sái quấy, ba cũng đã già rồi, duyên nghiệp của người thì phải để cho người có cơ hội tận thức trong lúc các con bận rộn và không có cơ hội báo hiếu. Cậu khuyên các con nên giữ lấy chữ hiếu, không nên làm phật lòng ba má trong lúc tuổi già. Người cha mà các con đã từng kính trọng, nay các con lại phản trắc, thì đó là một lỗi lầm to lớn nhất. Các con nên cùng yêu thương những gì cha mẹ quý, thì mới đúng luật nhơn đạo. Cậu vấn tất ít hàng thăm các con và ba má các con. /.

Quý thương,

G G , ngày 18 tháng 3 năm 1992

Kính gửi : Đức Thầy

Kính thưa Thầy,

Con là T T B , con xin mạo muội đánh máy lá thư này gửi đến hầu kính thăm Đức Thầy và bưu quyền, cũng các thân hữu đang cùng Đức Thầy trên con đường tu tịnh, con xin Đức Thầy bỏ lỗi cho, vì con đã không viết tay, mà lại đánh máy như vậy.

Sau đây con xin thú thật là con rất dốt và không mấy khi biên thư, học lực rất ít, chữ viết rất to và xấu quá, nên con đánh máy để trình bày rõ ràng hơn.

Lần đầu tiên con viết thư đến hầu Thầy và kính xin Thầy hóa giải cho con những khổ nạn, đã từ hơn năm qua, con không thể nào giải quyết được nổi. Vậy con kính xin Thầy cứu giúp cho chúng con, con có thằng con trai tên là Tử-Quốc-Toàn, sanh năm 1960, tuổi Canh Tý, hiện nay là 33 tuổi ta (4/5/1960), nó đã mất trí từ 4 năm qua. Vì mất việc làm, bị áp bức ở sở, nên đã từ từ bằng fogger, tức hơi ngạt để giết dần, nó để 4 bình hơi ngạt trong phòng, mở lên hết và ngồi ngay giữa. May mà con có ở nhà, hay ra và cứu kịp, chứ tưởng nó đã chết lúc bấy giờ rồi.

Sau đó con hỏi tại sao, nó không bao giờ nói cả, nhưng con biết cháu Toàn không phải bị thất

tinh đầu, vì từ trước tới giờ cháu Toàn không bao giờ có bạn gái, và cũng không có bồ bịch gì hết.

Lúc rồi tri, con đã nghe theo lời nhiều bạn bè, ai chỉ nói nào con chỗ cháu Toàn đến đó, nhưng không có kết quả gì hết, còn bị gạt nữa.

Con kính xin Thầy bỏ lời cho con, số di con phải kể lại hết với Thầy, là vì lúc con hoạn nạn như vậy, và cũng vì thương con nên ai bảo sao con cũng nghe. Nào là Ông Bao Truyền, Ông Tôn-Thất-Lang (Nhân Điện), và sau rốt là Ông Thầy bùa, xưng là Thầy Nam, Thất Sơn Tam Bảo, ở xeo xeo trước nhà con hiện giờ.

Lúc trước cháu Toàn bị bệnh, chúng con vì ở trên Suland, quá xa Bắc-Si Tôn-Thất-Niệm, nên chúng con phải dời nhà về Santa Ana ở, cho gần để gần vùng này, và dễ dàng đưa Toàn đi Bắc-Si. Nhưng tưởng đến vùng này có nhiều người đồng hương sẽ được giúp đỡ, con đâu ngờ, con bị gạt nhiều hơn, như Ông Bao Truyềnvv.. Ai cũng bảo con quá ngu, dễ nghe lời quá, và đã mất đức tin với Chúa, nên bị phạt, con nhận hết và cũng có một vi cữu tinh để cữu cháu Toàn.

Khi con mới dọn nhà về vùng Garden Grove nay, từ nhiên Ông Bà hàng xóm chạy vô nhà con từ ngã sau, trong lúc con đang khâu các thứ vào nhà, bâng ngả sau, Ông bà cụ này cũng rất tốt với chúng con, một thời gian sau, lời 2 tháng thì con có nghe bà cụ nói là con bà là Thầy Nam Thất Sơn Tam Bảo (là Thanh-Long đạo của Cha Già Lam) và bảo chúng con đem cháu Toàn qua bên, cho con Cụ chứa cho, và có nói là chỉ

chứa cho cháu Toàn trong vòng 2 tuần là sẽ khỏi.
Nhưng sau đó Thầy qua nhà con, bảo con phải dẹp
hết hình Chua Jesus và hình Đức Mẹ Hằng Cứu giúp,
con xin lỗi con quên nói với Thầy chúng con có đạo ^{chua}
Con không hiểu sao, lúc đó họ bảo sao con nghe hết,
và về sau con thấy con đã có lỗi với các đảng con
đã thờ phượng; nhưng vì cháu Toàn con đành phải làm
theo, hầu mong Thầy đó chữa cho con của con khỏi bệnh.

Rồi thời gian qua, càng ngày Toàn càng
gầy ốm, không chịu uống bùa của họ nữa, ra cung cứ
lại, không chịu đèn lễ Phật như lúc đầu, thế là đã
gần 8 tháng. Lúc đầu họ bắt Toàn uống những lá bùa
vẽ bằng giấy vàng, chữ đỏ, sau đó xam vô lưng hình
Phật, gọi là Nam ông, bằng chu sa pha với vàng lá bột.
Đã 2 lần xam như vậy, rồi bắt buộc Toàn cạo tóc và
mặc quần áo màu nâu như sa di, và phải ăn chay luôn.
Hồi đầu con thấy làm như vậy cũng tốt, vì Thầy Nam
dạy cho ta biết tu hành, ăn chay niệm Phật, thời thì
rán tu để cầu mong Phật Trời cứu giúp cho Toàn được
chóng lành mạnh.

Thầy Nam đã dẹp hết đồ thờ bên Chua và
lập trang thờ cho con. Trên trang có rất nhiều vị
Phật như là : tượng Đức Phật Thích Ca, tượng Phật Bà
Quan Âm, tượng Phật Di Lạc, và một khung vẽ bùa tức
là Chú Vi 5 Ông. Đồng thời, ngoài cửa bước vô thì
có một kệ thờ tượng Quan Thánh, và dưới thì có tượng
Ông Thần Tài hay Ông Thổ Thần con không biết rõ vv...

Rồi thi bắt đầu từ đó trở đi, con phải cúng bái mỗi tháng hai lần, vào ngày rằm và 30 âm lịch. Từ trước tới giờ con đâu có biết cúng lạy, cầu tài, mà bây giờ lại cúng hoai, khời hương cả ngày, y như là một cái am vậy. Vì ở xeo nhà con, nên bên đó bao qua bên đó thiên mỗi đêm, từ 12 giờ trở đi, con và cháu Toàn qua đó thiên và đọc kinh bằng tiếng Tô. Thật sự thi con cũng không biết gì hết, củ ai bao gì là làm cái đó, y như cái máy vậy, và cũng cao tốc, ăn chay, và kính nể Trời Phật. Thật sự trong tâm con không có gì cả, nhưng con nghe Thầy Năm nói là sẽ dạy cho con lên đồng như Thầy và các người bạn kia. Con không dám cãi lại, nhưng vẫn không muốn làm bả thầy bói, hoặc bả đồng đầu. Con có nói với họ là, con đã già rồi, thôi thi cho con tự thân thôi, chớ nhà con không chịu cho con làm như vậy đâu, và lại con không thể bỏ gia đình con mà lo bên Tam Bảo đó.

Con cháu Toàn, thi nó không chịu làm đầu thân thể nó hoai, nó nói : đó không đúng đâu, đúng có thờ ma nữa. Rồi bỗng một hôm nó bị bên đó lôi kéo nó qua, nó đã đánh họ, và không chịu bên đó qua nhà con nữa. Sáng hôm sau nó mang thang ra gỡ hết các bùa, mà lúc trước Thầy Năm đem qua dán khắp các nòi trong nhà con cũng như bên ngoài và các cửa .

Thưa Thầy, nhà con lúc đó y như một cái chùa, bùa dán đầy nhà, Toàn nó đã gỡ hết và đem ra sau nhà đốt hết. Con sợ họ em cháu Toàn, nên có nan ni, Thầy Năm đem các Tượng về thờ dùm, thì họ có sợ

bảy hình vẽ, 5 ông và hình hồ lô, đem về bên đó rồi, còn lại vài món họ không đem đi hết.

Sau đó Toan nó gổ hết các bùa và gọi các tượng Phật, đem lên cúng trên chùa Hương-Tịch hết, những ván còn quên vài la bùa nữa. Trong lúc Toan lấy mấy tượng Phật đó, con có dấu bột tượng Đức Phật Bà và cai chuông, hiện giờ con đang thờ trên trang, con kính xin Thầy chỉ dạy cho con có nên thờ vị Phật Bà hay không. Vì tượng này do Thầy Nam khai quang điểm nhãn và mang từ bên nhà Thầy qua đây thờ. Lúc thường các tượng Thầy đó có cúng, rải muối gạo và các thứ dầu đu mầu, gọi là bình khạp nhà con, và sau đó Thầy bao con cúng 2 lần mỗi tháng, nếu không thì ho pha, và con phải đốt giấy tiền vàng bạc nữa.

Con cúng rần cúng cho cháu Toan chóng hết bệnh, nhưng có hết gì đâu, mà trong nhà còn ròi ren hơn, chóng và các con của con, chúng nó củ nư quạ, lúc hỏi đó như một người điên khùng, đêm không ngủ được, nhìn chỗ nào cũng thấy như có bóng đi ngang, đêm con không ngủ mà đọc sách hoặc làm việc nhà hoài. Con phải đi Bac-Si thân kinh một lúc, cứ tưởng là con cũng sắp điên luôn. Lúc bảy giờ có một câu cúng theo nhóm của Thầy Nam, bao nhớ con là nên nói với Thầy Nam ở tại nhà tu cúng được. Con đã có nói với Thầy ấy là: Xin đừng giận Thang Toan vì nó qua bệnh hoạn và đồng thời cũng xin cho con được ở nhà tu thân, khỏi phải qua bên ấy thiên nữa, con cũng nan nỉ rằng là : con đã già qua rồi, chóng thì hay rầy, con đau, mẹ bệnh, mà phải thức mỗi đêm để thiên không chịu nổi nữa vv...

Cung nhờ cậu Trần-Van-An đã chỉ dẫn cho con, nên con đã biết bên đó là vô Phật, con không thể theo nổi. Vì thế cậu An đã chỉ Chi Khê, và con đã tìm đến Chi Khê, con đã được sự giúp đỡ về mặt tinh thần nói Pháp Ly Vô Vi và ban đạo rất nhiều, không còn gì vui mừng và sung sướng cho bằng con đã tìm được đường về nhà xưa. Con có cảm tưởng từ bấy lâu nay con đã đi lạc đường tìm về nhà cha mẹ, nhưng tìm chưa ra, bây giờ được gặp rồi. Tôi ngày con say sưa nghe bằng Thầy giảng, có đi ra ngoài thì tham niệm Phật, tự nhiên thấy thanh nhẹ, yên vui, không còn muốn ăn ngon, mặc đẹp nữa, không so sánh với ai hết, an phận thu thân, không còn đi mua sắm, mà chỉ thích nghe bằng thôi.

Lúc trước con không làm được những việc rồi rậm, không thể dọn dẹp sạch sẽ, mà bây giờ con vừa làm vừa niệm Phật trong đầu, mọi việc đều gọn gang sạch sẽ hết. Lúc đó là con bệnh rồi, đầu nhức, nóng nảy hay giận dỗi, không thể xếp nổi một đồng quần áo nhiều, đi học không nổi, làm việc cũng vậy. Thế mà bây giờ thì thay thành tịnh, vui vẻ, ai làm sao cũng đang, không dè y, và biết lo cho họ nhiều hơn. Lúc trước bên kia cửa đầu xe trước nhà hoài thì rất gian, nhưng bây giờ thì nghe lời Ông Tam, mọi sự trên đời này đều là Ông Thầy tốt, nhờ họ mà mình làm nổi bầy, và đã trả bầy rồi.

Giờ đây con xin cảm ơn tất cả các vị đã có lòng chỉ cho con biết thọ phụng các đấng thiêng liêng, vậy cũng nhờ hạnh của Đức Thầy cảm hóa cho con.

Lúc con lên Thiên Viên Vi-Kiến, con có rất nhiều điều muốn thưa với Thầy, nhưng con nghĩ là ngay Tết Thầy về chung vui với các con, để thầy Thầy và các bạn vui, nên con không dám thưa thốt gì về sự trở ngại của con.

Vậy hôm nay con xin Thầy ra ỏn gỏ rồi đùm chúng con về nhưng lá bùa và 3 điều sau đây:

- 1)- Con xin gửi kèm theo thư này nhưng lá bùa đờ xin Thầy ra ỏn hóa giải và trả lại cho họ giúp chúng con.
- 2)- Ông Thầy Năm đờ chưa thu hết các binh mã ông ấy đã rải trong nhà con (bây giờ con không con cũng lấy họ nữa)
- 3)- Thầy ấy vẫn nói là con ông Tô ở trong thân của con và Toan, vẫn con chưa về Thiên.

Đong thổi ba cụ bên ấy vẫn tới lui nhà con và hay nhắc con cúng Phật, và cho con trái cây đã cúng ở bên đó, con không dám làm bả cụ buồn, nên tạm nhận, rồi khi cụ về là con đem ra sau vv..

Nhưng lúc Ba Cụ có cho như vậy là con có cảm giác như là đồng loan trong chỗ gần hầu môn, con biết là có phản âm theo phá rồi. Con không thể nào làm buồn Ba cụ của Thầy Nam, vì ba vẫn tốt với con. Con đã biết bên đó thờ âm binh, và lên đong, mua vô (vô Phật). Con có tâm sự với Cô Phụng, Phụng đã chỉ con là nên uống một chút nước tiểu của mình, con đã uống và hết. Cũng có lúc con bị họ đeo nổi đầu ngón chân trái, chỗ ngón áp út, làm đầu ngón đó té không cảm giác nữa.

Con kính lạy Thầy, xin Thầy ra ỏn cứu con, xin chỉ cho con phải làm sao để dứt khoát nợ nần với bên Thầy búa đao. Trước khi rút lui về, con đã làm lễ cúng tại am Thầy năm để trả lễ, và ba con ở đó đã biết, thỉnh thoảng con cũng có gửi chút tiền nhang khói, nên bên đó không có giận con, họ con mong con trở về với họ nữa.

Hiện nay con chỉ muốn học theo Phật Pháp Vô Vi của Thầy, để được yên tĩnh tu tu, âm thầm ở nhà tu. Con cầu xin Thầy giúp con giải hoá được các vụ rắc rối đó, để con tu thiền an ỏn, chỉ nếu cứ bị họ qua lại hoài, và dỏm ngỏ con thờ phượng thì làm sao con thờ được kiên vô vi. Con đã xin phép Thầy hôm ở Vi Kiên rồi, nhưng van sỏ họ biết và gây rắc rối làm. Thủa Thầy con rất dỏt nên nói năng lượn thườn qua, con kính mong Thầy thương mà độ cho con vượt qua mọi chướng ngại kia, để theo Vô Vi Chanh Đạo mà tu học. Từ nay con nguyện học theo hạnh Thầy, ai chưởi cũng xem đó là Thầy mình, và có bị ức hiếp và đau khổ thì cũng cảm ỏn những kẻ đã làm mình khổ. Con nghe nói Thầy con khổ gấp trăm ngàn lần con mà, vậy con phải noi gương sang của Thầy chịu đựng tất cả, vì không có cái gì là thất hết, rồi mọi sự vật cũng qua, và cứ thế mà tiến hoá mai mai.

Nhìn hạnh Thầy lòng đã thực tình, nghĩ đến Thầy thì lại thấy đó là Ông Cha nghiêm trang và cũng là Bà mẹ nhân từ. Kính lạy Thầy cho con được kính mến và qui trong Thầy như Cha Mẹ ruột của con,

vi trên coi dối nay con không còn Cha mẹ ruột nữa, những phúc đức thay con lại gặp Thầy. Lần đầu tiên qua diên đăm với Thầy, con đã thừa với Thầy về vụ cháu Toàn, và con được Thầy dạy bao nên lo tu hành để cho gia đình an vui và con cái hưởng phúc. Lời Thầy đã dạy con xin ghi ởn muôn vạn, từ đó cho đến nay con cố tập ăn chay, niệm Phật và mọi việc đã được tốt đẹp an vui, đó là nhờ ân diên của Thầy ban cho gia đình con. Con lại cầu mong Thầy độ cho mọi người trong gia đình con chịu đến với vô vi, và cũng chịu nghe bang Thầy như con vậy. Con chưa đủ trình độ tu học, nên chưa có thanh diên, bảo cháu Toàn tu được. Nếu trong gia đình con đều tu học Vô Vi hết thì an vui lắm, vì mọi người biết kính nể lẫn nhau, chung học, chung thiện, ăn chay hết, và như vậy là con gì tốt cho bang. Nếu cả mọi người trên thế giới này đều tu như Thầy thì đâu có chiến tranh, hòa bình khắp nơi rồi.

Trước khi con dứt lời, xin thành thật chúc Thầy an khang, khỏe mạnh, song mai để diu đất đăm con cháu lạc đàng, đem về bên giác.

Trần trọng kính chào Thầy, xin Thầy chớ vội lo hóa giải cho con, vì Thầy con phải tỉnh dưỡng để lam rang mới. Xin đa tạ Đức Thầy.

Kính bái,

Con T -T -B

Tai but : Con xin lỗi Thầy, con không nói rõ về vụ bên Thầy Nam và nhà con, chỉ cách nhau một cộn đường, nhà con hiện ở là nhà của chúng con mua, nên không thể dời đi dễ dàng được (Cô Phụng khuyên con nên dời đi chỗ khác). Con bên đó là am, chùa, nhưng họ thuê, đồng thời không có giấy phép, nên hàng xóm, nhất là người Mỹ họ than phiền lắm. Vì thường đêm có rất nhiều xe tới đó, đánh hết các chỗ đầu xe hai bên lề đường, và cái điều khó nhất là nhà con thì đi làm về khuya, sau 12 giờ, đôi khi phải đầu xe thật xa (xóm con ở không có garage trước nhà, nên cứ đầu xe trước lề đường trước nhà thôi) Hàng xóm toàn là người Mỹ trắng, nên họ rất khó khăn, họ cứ gọi cảnh sát tới đó hoài, nên vì thế mà chồng con không cho con qua bên nữa. Và cũng có lúc cãi nhau vì chỗ đầu xe trước, nghe kể lại là lúc trước cũng vì đánh chỗ đầu xe, những người trong nhóm đó đã bắn chết em của một ca si vv...

Đã ló leo lên lưng cạp rồi, nên chúng con đành phải im hồi, lang lê lui về nhà, chỗ chúng con không dám làm họ buồn, và cũng vì thế chúng con không sao được tự do tu học, chỉ sợ họ biết họ em vv.. Từ lúc con đến với Vô Vi, tới giờ, con nhận thấy có sự bình an trong nhà con, và con làm theo lời Thầy răn dạy, tự tu học, và không còn mê tin dị đoan nữa. Con mong Thầy thương xót cho chúng con, mà chỉ dạy cho, nhưng lời Thầy dạy chúng con xin ghi nhớ đời, và chỉ có Cha Mẹ mới thương và chỉ dạy các con thôi. Muốn van đỗi ơn Đức Thầy.-

Con T .T -B

Ngày 23 tháng 4 năm 1992

B con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 18/3, được biết con đang mắc phải lời hứa với bùa phép bên vô phật, vì không hiểu rõ nguyên lý của sự việc, cho nên đã xảy ra sự rắc rối cho gia đình, cũng không ngoài tình mẹ thương con. Ai bày sao nghe vậy, tự mình đánh mất niềm tin đối với Chúa kính yêu.

Người tu đạo Chúa chỉ biết dâng tất cả từ tâm lẫn thân cho Đấng trọn lành và hành đúng nguyên lý bác ái từ bi thì mới được giải thoát ở tương lai. Nhưng nay con đã đi ngược lại con đường tin yêu kể trên, nhưng dịp may vẫn còn, được gặp PLVVKHHBPP, là một phương pháp thực hành trật tự, trở về với chơn thức, tự tái lập lòng tin yêu vô cùng hướng về Chúa Thượng để tự giải tỏa sự phiền não sai quấy từ bao nhiêu kiếp và hiện tại. Trong thực hành sớm thức tâm, lui về từ bi sẵn có của chính con, làm một hiền thể, hiền mẫu độ tha tại trần, cũng do sự dầy công của chính con, tự khép mình nhậm nhục tối đa và tạo hòa khí cho gia cang thì sự may mắn của gia đình sẽ có ở tương lai.

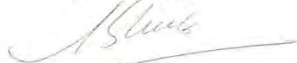
Thầy đã thành tâm hướng về những vị đã giúp đỡ con qua bùa phép, cho phép con được tự tu tự tiến qua PLVVKHHBPP, để đền ơn những vị đã lo cho con, nhưng chưa thành. Con nên ý thức rõ rệt cuộc sống hiện tại, duyên nghiệp trần đây, giải chưa xong, lại ôm thêm một mối ân nghĩa về bùa phép, đó là mối nợ nặng nhất của tâm linh, còn về phương pháp Vô Vi là khứ trước lưu thanh, tự giải nghiệp tâm, ý thức rõ rệt chính mình đang làm việc cho mình, và tự đào sâu nguyên lý vô sanh của chơn tâm, thì cuộc sống sẽ được khôi phục êm dịu hơn, dù cho phong ba bão táp, ý chí vẫn không sờn, nhiên hậu mới thành đạo được, cũng là một kỳ công tự thức, tự biết cảm ơn có Trời Phật, Thầy bạn, mới có ngày hôm nay. Cuộc sống liên hệ với Chư Tiên, Chư Phật, quần sanh cứu độ.

Con muốn giúp đỡ con của con tiến hóa nhanh chóng hơn, thì phải tự quyết tâm niệm Phật bằng trí, bằng ý trong thanh tịnh, thì từ quang của chính con mới có khả năng truyền cảm cho con của con, nghiệp duyên của chính nó cũng sẽ được giải tỏa dần dần. Sự may mắn không phải cầu xin mà có, nhưng phải hành thì mới đạt thành.

Những gì Thầy đang bàn bạc với con đây, chính bản thân của Thầy đã thực hành và đạt thành từ trong khổ mà ra, chứ không nghề ngao, nói phét, vẽ bùa nhưng không hiểu nguyên lý của bùa là gì, cũng sẽ bị dọa nay mai, chỉ có thực hành khứ trước lưu thanh thì mới nhận được phép lạ của Chúa ban. Hoàn cảnh thay đổi bất ngờ, chính con cũng sẽ không sao hiểu được, chỉ cần mồm thực hành, chắc chắn sẽ đạt được kết quả ở tương lai.

Chúc con và gia đình giữ vững niềm tin trong chu trình tiến hóa hiện tại. Việc làm giải thoát là sự cần thiết cho kỳ mang xác làm người này nhiên hậu mới thấu triệt giá trị của thiên cơ và vị trí của chính con.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

T

18 - 4 - 1992

Kính thưa Đức Phật Thầy Lương Sĩ Hằng.

Hôm nay con viết thư này nhờ Thầy giúp đùm
cho con một vài lời khuyên bảo.

Con có một người chị ở California, chị ấy
có nghe con kể chuyện bị người Mỹ dùng thuốc
diện bắn vào đỉnh đầu con đau và làm cho
con thấy diện xanh đỏ trong con mắt, chị con
liền gọi hình của bà sư cô Thanh Hải và
kêu con đeo và niệm tên của bà sư cô thì
sẽ hết, nhưng con không muốn niệm tên
bà nữ cô Thanh Hải vì con phải niệm Nam
mô A Di Đà Phật và con sợ đem hình bà sư
cô vào để trong nhà ~~thì~~ vì con có thờ
Kính Vô Vi hình Ông Cửu và Của Thầy.
Con không biết có phải gọi trả hình của
bà sư cô lại cho người chị hay không.

con sợ bà rầy là không chịu nghe lời.

Xin Cháu cho con vài lời khuyên bảo.

Không biết con đi hình bà sử cô trong bao

thời đi trong nhà có sao không xin Cháu

Chỉ dạy đi con ~~...~~ Chỉ muốn tu theo

pháp ông Sư và của Cháu mà thôi.

Con xin thành thật biết ơn Cháu Cầu xin

Chứng Đe ban ơn phước cho Cháu sức

Khỏe dồi dào để cầu độ chúng sinh.

Tỉnh thi.

Huân

th & th

FB.

con chỉ muốn tử tu tử tiến không muốn nhờ

đồ và niệm tin bà Thánh Bà.

Con không biết chúng nào Cháu trở về
mấy người tu theo pháp của Bà Sư cô nói lại nếu
ai mà không tin bà thì sẽ bị tai nạn có đúng không Cháu

Ngày 5 tháng 5 năm 1992

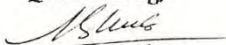
T H ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 18/4/92, được biết con đang đứng trong tâm trạng bán tín bán nghi của chính mình. Vị trí của người tu Vô Vi luôn luôn phải ý thức là con đường giải thoát là chánh gốc, tức là hồn phải xa lìa xác phàm để học đạo, chứ không tin bất cứ những lời hăm dọa từ đâu xảy đến. Ý lực phải tròn đầy, hướng về con đường giải thoát, từ quang sẽ sống động thăng hoa thanh nhẹ, chỉ nhận từ quang của chư Phật ban chiếu mà hành sự mà thôi, chứ không lệ thuộc bởi giới nào cả: tâm ta ta giữ, đường ta ta đi thì mới đắc pháp. Thầy thường nhắc các con là tâm làm thì thân chịu, không nên nghĩ kỹ bất cứ một ai cả, chỉ lo tu luyện để tự đạt đến sự quân bình mà thôi, ngày thành đạo cũng chỉ do kỳ công của hành gia mà đạt, còn hình nộm là chiều hướng ảnh hưởng mà thôi, còn có thực chất tu học thì mới có cơ hội đạt thành. Mỗi người có một quyền sống tâm linh khác nhau, có người ý lại dựa nương thì tâm mới an, có người tự thức thì tâm mới tiến, cũng do tâm thức của mọi hành gia mà thôi. Thầy thường nhắc là trăm con sông cũng chạy về biển, trăm đạo pháp cứu cánh của nó cũng giải thoát về Trời. Người đốc lòng tu, không cần phải đổi hướng đi của chính mình.

Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, mà hiện tại con đã có cả hai, chỉ chờ ý chí cương quyết của chính con mà thôi. Vạn sự trên đời là không, ý thức điều này thì tâm thức vô sanh sẽ được hồi sinh thanh nhẹ và sự mê chấp nó sẽ tiêu tan. Tu là tự chọn đường về Trời, chứ không phải tu để hướng về con đường màu xanh đỏ, để lo âu vô ích. Con hướng tâm về người tu thanh nhẹ thì lúc nào cũng hữu ích cho chơn hồn của chính con. Ở thiên đàng không có sự cạnh tranh giữa các đạo, ngược lại ở cõi thế gian luôn luôn phải có phe phái khác nhau, nhưng Vô Vi hòa đồng, không dị biệt bất cứ phe phái nào cả, chỉ biết nuôi dưỡng năng lượng từ bi là tha thứ và thương yêu. Đó là cơ duyên tiến hóa của hành gia.

Nếu con cảm thức được bà Thanh Hải có thể giúp cho con tiến hóa trọn vẹn hơn thì con hoàn toàn có quyền chọn lựa, đó là linh quyền tối hậu của chính con. Thầy không cấm cản bất cứ một ai hướng về con đường đạo thăng hoa, tự thức. Thầy chỉ biết hành đạo, chứ không dạy đạo, mỗi mỗi đều có lý do tiến hóa của chính nó. Hình là hình giả, tên là tên giả, đàng là đàng tu. Chúc con vui khỏe và tinh tấn.

Quý Thương,

Lương Sĩ Hằng

C

APR. 1 - 92

Kính thưa Thầy Tâm

Tên con là N T H

Đã lâu con không được gặp thầy. Nhưng con hằng ngày
Nguyện nhớ đến Thầy Tâm luôn luôn cho sáng suốt chiếu
rọi cho chúng con.

Nay con có một thắc mắc muốn trình hỏi thầy chỉ
đạo cho:

- 1) Khi ngồi Thiền có Tập Trung trên đỉnh đầu không?
Con thường nghe thầy nói: ngồi Thiền, Tập trung "như
Thăng giữa hai chân mây để thấy ánh sáng."
- 2) Vậy Tập trung giữa hai chân mây thì làm sao
Tập trung ở giữa đỉnh đầu được?
- 3) Khi nào thì ta tập trung lên đỉnh đầu? hay chỉ
khi ngồi niệm Phật thôi?
- 4) Con tập trung trên đỉnh đầu có lúc thấy sự ướt ướt
ở đỉnh đầu có sao không?
- 5) Nếu con ngồi Thiền «lúc» thì tập trung ở đỉnh đầu
«lúc» thì ở giữa hai chân mây như thế có đúng không?
Chúng con rất chân thành đoi Đu, Công Đu Thầy đã khổ
công, nhọc nhằn dạy dỗ dui dắt chúng con, nhưng chúng
con còn u tối nên còn thắc mắc, cúi xin thầy chỉ dẫn.
Chúng con xin kính chúc Thầy Pháp Thế AN Khang để
diu dắt chúng sinh trong 4 bề năm châu trên con đường
trở về nguồn cội.

Chúng con xin Đa tạ

Con:

fbac

N

T

H

T. Đ.

Nếu Thầy có thư gửi, con phiền thầy cho con bài thơ Tâm con ở trên
và cho con gửi lời thăm cô Bé cùng các bạn Đạo có duyên
ở gần thầy kính mến.

Ngày 6 tháng 5 năm 1992

N t H .

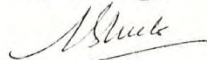
Thầy đã nhận được thư con đề ngày 1/4/92, được biết con có nhiều thắc mắc về công phu. Trong lúc Soi Hồn, khi tập trung giữ chân mày sẽ gom diễn xuất phát từ trung tâm chân mày, lâu ngày mới trụ ngay đỉnh đầu được, chứ không phải tập trung chân mày và đỉnh đầu một lượt được. Nó sẽ tuần tự phát triển từ giai đoạn một thi hành giá mới cảm thức rõ rệt hành trình tiến hóa của chơn tâm. Lúc niệm Phật thì phải nhớ nơi đỉnh đầu, nhắm mắt, ý nhìn thẳng trung tâm chơn mày để tự sửa tánh tình ngay thẳng và không động loạn như lúc mở mắt. Khi tập trung trên đỉnh đầu, có chút dính chuyển chạy, đó là ý lực diễn quang đã bắt đầu khai triển nơi đó, không sao đâu. Lâu ngày nó sẽ thành tựu, nhớ tri niệm nhiều hơn thì sẽ có kết quả tốt. Tập trung ở chân mày cũng là tập trung ở đỉnh đầu, nhưng khởi điểm lúc nào cũng bắt đầu từ trung tâm chân mày mà phát triển. Khai mở trung tâm chân mày thì mới cảm thức được chiều sâu của đạo pháp. Dưới đây là bài thơ của tên con:

*NGUYỄN giảng trần thọ hưởng nghĩa ân
THị hòa tâm sự tự phân lân
HòE sanh ý thức đường tâm đạo
Khai mở đường tu tự xét phân.*

*Xét phân đời đạo bao lân
Dở hay hay dở ân cần dựng xây
Dù cho thế cuộc đổi thay
Tâm ta vững chắc ngày ngày tự tu
Cảnh đời loạn động tiền xu
Trong đời có đạo học ngu học hòa
Mưu sinh thức giác tỉnh ta
Học hoài không hết tự hòa tiến lên
Thuận trời cảm thức Bề Trên
Vô sanh khỏi óc đặng nền khai thông
Chẳng còn lý luận lòng vòng
Giải mê phá chấp tham tòng đường tu
Tự minh thức giác giải mù
Qui y Phật Pháp trùng tu hoài hoài*

**Kỳ công tái lập thanh đài
Lui về thực chất tiến hoài không ngưng
Cần khôn vũ trụ tung băng
Thành thành đạt thức lại ung luật Trời
Khai thông tiên hóa hợp thời
Yêu thương muôn loại đời đời dựng xây./**

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

KINH THƯA THẦY:

TRƯỚC HẾT CON XIN CHUC THẦY SỨC KHOE VAN SỰ NHƯ Ý
CON CÓ HIỆN TƯỢNG RẤT KỲ LÀ XIN THẦY GIẢI THÍCH GIUM CON
CON ĐANG NAM TRÊN GIƯỜNG NIEM PHÁT KHAN 2 SANG , KHOAN
15 PHUT THI CON NGHE TIENG NỔ VANG TỬ TRÊN ĐAU NỔ RA
MUÓN ĐIỀC LỎ TAI LUÓN. CON THẦY ỒNG GIA RẬU BẠC TRẶNG
NHỨ ỒNG TIEN VẬY KINH THƯA TRẶNG THAI ĐO LA GI,
CON XIN CAM ỒN THẦY RẬT NHIEU.

M

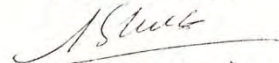
H , H 4-13-92

NGÀY 6 THÁNG 5 NĂM 1992

M CON.

THẤY VUI NHẬN ĐƯỢC TẠO CON. ĐƯỢC BIẾT LƯỜNG ĐIỀN NƠI TRUNG TÂM BỒ DẪN CỦA CON ĐANG BẮT ĐẦU KHAI MỞ. TIỀN TỚI TỪNG SỐ THANH NHÉ. MỚI CẢM THỨC ĐƯỢC NHỮNG LƯỜNG ĐIỀN CỦA NHỮNG VỊ TIÊN TẬN ĐỒ QUẢN SÁNH. CON NÊN NHỚ SỰ XUẤT PHÁT ĐÓ MÀ TIỀN TỚI CON ĐƯƠNG VÔ SÁNH Ở TƯƠNG LAI. CĂNG TỤ CON SẼ THẤY CUỘC ĐỜI LÀ TÂM. MÀ HÀNH TRÌNH TIÊN HÓA LÀ CHÂN. VẬY CON NÊN CỐ GẮNG NHƯN NHƯC THĂNG HOA TRONG TỤ THỂ KHAI THỞNG ĐỜI ĐẠO SONG TỤ. CHÚC CON VUI KHỎE VÀ TINH TẤN.

200 THƯƠNG.

LƯƠNG SĨ HẰNG.

S. L , ngày 11 Tháng 4 năm 1992

Kính gửi: Thầy Kính yêu!

Con là T. n T , pháp danh T. a n ,
Sinh năm 1929 (tức năm sinh là 1928, Mậu Thìn, 65 tuổi). ở Việt Nam
thuộc Tỉnh Bình Dương, mới đến Mỹ vào ngày 5-3-1992, Thành phố
Saint Louis, Tiểu Bang Missouri. Thuộc diện 107.

Gia đình con đang ly ra đi 6 người: Vợ chồng con
3 đứa con gái và 1 thầy cha người Tên Di An 10 tuổi. Nhưng vào giờ
chót, ngày khám sức khỏe Tổng quát, để hôm sau ra đi, thì con gái
nhất của con Tạ Thị Xuân Đào năm nay 27 tuổi bị bệnh nên phải ở
lại VN bị bệnh đi lâu. (Họ nói nó bị người Thiên nhiên nên điên loạn)
- con thì không nghĩ như vậy. Lúc nó mới có gì đi cùng gia đình đi
Thiền dưỡng Hồ văn Em, học đạo với thầy, vì quá Thây thây nên nó
- chạy lại ôm bụng thầy, thầy cười nói với nó, Tôi có bản vải đầu mà
- con đó. về nhà thầy lại đi cùng chết. Lúc đó con ở tù trong trại.

Xuân Đào rất kính Thây thầy, ngày được đi Mỹ diện HO
nó mong đi từng ngày và nhắc hoài, con được qua Mỹ con sẽ tìm
Thầy và xin Thầy cho con ở Thiền dưỡng luôn, con tu cho đến ngày
thành đạo. Mà ngày ra đi con của tôi lại phải kết ở lại bị bệnh
con buồn quá. Hôm nó từng ngày hết bình để qua đây cho gia
đình được sum họp.

Con ở tù từ tháng 6 - 1975, đến tháng 2 - 1982 mới được về
nghĩa thầy đã viết biên năm 1978 và hiện ở Canada. Con có
gửi thư đi tìm thầy, nhưng kể từ ngày ấy đến nay vắng bắt tin thầy.

Con liên hệ với bạn đạo Việt Nam, làm nghề bán và thể
Thầy gửi về Việt Nam dạy đạo.

Nay qua Thủ Đương Mỹ, con có đi tìm bạn đạo, để biết
Tổ Tuế mình thầy và Thiền dưỡng tại Hoa Kỳ. Nhưng tại Thành phố
Saint Louis thầy chưa thiết lập Thiền dưỡng. Con có ý định sẽ
đi chuyến gia đình qua Cali Formia, đến Thiền dưỡng học đạo
và có cơ hội để gặp thầy. May thay con đã gặp được bạn đạo
Nguyễn Văn Nga ở, cho con mượn băng và đặc sản, là thẻ với
- con mừng quá. mấy hôm nay, ngoài giờ đi học sinh ngữ, con
thỉnh phát băng của thầy cho gia đình và bạn đạo cùng nghe.

- Con cũng không hiểu có duyên ra sao? con thì có ý
định đi chuyến gia đình đến Cali ở để gần quê Thiền dưỡng
gần thầy, gần bạn. như khi được người bạn gọi con về Cali
nhiều lần và mới hôm qua 9-4-92 gọi cũ về máy bạn qua
như con lại là, từ chối và gửi về bạn trả lại bạn mình.

- Con mong được Thây mở Thiền dưỡng tại Saint Louis

Tiền Bang Missouri để dạy Đạo cho toàn thể các con !!
Tiền Bang này nghe nói có khoảng chừng 5.000 người VN
Ty nạn - Thành phố Saint Louis, một thành phố miền Trung 1
châu thổ phụ thuộc Ca và Me hiện Quân Thế âm Bồ Tát, ở
một 13 người Việt Nam vượt biên gặp tại đây, câu chuyện Mẹ Quan
âm - cầu Đố, khi được thoát nạn qua đây, họ thức ăn làm việc
chưa có tiền để thuê nhà ở câu chuyện khi làm nạn tại ---

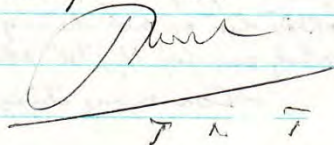
Ban đầu họ muốn 1 căn phòng của hội Thiên Nguyễn để
phụng thờ - Chủ phát, một đây họ góp tiền mua 1 căn nhà, để dạy
nghe Tam Bảo - Ngày 15 Me Quan Âm một đây 19.2 - âm lịch
là Me được TĐ chúc, có hàng trăm phật tử tham dự lễ -

- còn xin nhắc lại đêm giao thừa năm Bình Dân 1986 -
con được diện kiến thầy học đêm mồng 1, July giờ Tý, con có
hỏi sao Thầy về Việt Nam quá sớm, con chưa thiết lập thiền đường
xong tại tỉnh Bình Định. Thầy có dạy, trước sau gì Ông cũng lập
thiền đường tại tỉnh này. Con có hỏi thầy, con gặp thầy học giờ
mồng chằm báo vậy là mồng hay thực. Thầy báo như tu kíp có
mồng - dù gặp nhau thầy hoàn cảnh nào cũng là thực. Thầy liền
từ giờ con và học Thủ năm thầy sẽ đến nữa, nhưng con nhớ
mãi mà không được gặp lại thầy -

Kính bạch thầy, - con xin thầy hoan hỷ, dạy cho con rõ -
con và gia đình, nên ở lại Saint Louis hay đi qua California
và báo giờ Saint Louis mới có Thiền đường - và con có cơ duyên
gì đối với việc này không? Kính xin thầy dạy cho con rõ -
Đồng thời xin thầy cho con biết, Ban Đạo Nguyễn Xuân
Kiêm hiện thời ở đâu? có liên lạc với thầy không? Ông đã
qua Mỹ một năm rồi - Ông Hồ Văn Em, ở tù về có liên
lạc thế nào với thầy không? Cha Kim còn ở tù tại trại
K4 Hàm Tân, Thuận Hải. v.v. -

Con xin câu nguyện ơn trên cha Trời, ban hồng
ân cho đồng bào dân tộc VN - và Câu nguyện Thầy và
Ban Đạo được đầy đủ sức khỏe, để chờ ngày trở lại quê
hương xây đời, dựng đạo - Nhưng con không biết ngày Thầy về
mức con xa hay đã sắp đến rồi Bạch Thầy ?!!

Nay kính cầu

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

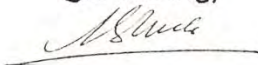
T N T ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 11/4/92, được biết gia đình đã bình an đến nơi. Con muốn có một thiền đường nơi Missouri thì con phải ý thức rõ do đâu mà có thiền đường? Do tâm của hành gia mà ra. Đường lối của PLVVKHHBPP là thực hành tự đạt, chứ không nhờ đỡ mà không hành. Tâm làm thì thân chịu, hạnh nguyện tự phát, giữ giới thăng hoa, trì tâm tu luyện, tận độ chúng sanh bằng thực hành chứ không nói khoét. Những người không thực hành theo PLVV có quyền phê phán, thì chúng ta cũng có quyền xem xét trình độ của họ đang đứng ở đâu? Bất minh chơn tâm, động loạn nên phê phán, mang khẩu nghiệp tạo ra sự thị phi vô ích cho nhơn quần, hậu quả sẽ tự gánh lấy đau khổ trong giờ phút lâm chung. Với con đường tự tu tự tiến hướng về giải thoát, không quay quần trong sự mê chấp, thì chúng ta ở nơi nào cũng có thể mở thiền đường thanh nhẹ, để ảnh hưởng quần sanh, tùy theo thức hòa đồng khai triển của hành gia. Nếu mình biết tự tạo một kỳ công thăng hoa cho chính mình, thì đó là cơ hội tận độ quần sanh; mình làm một việc cho tất cả mọi việc như Đức Thích Ca đã tự hành rồi sau mới tận độ quần sanh. Ở California, đông người VN nhưng vốn vẹn sự tu học chỉ là do tâm của hành gia mà tự đạt.

*Hữu duyên thiên lý nang tương ngộ
Vô duyên đối diện bất tương phùng*

Hữu duyên thì lúc nào cũng gặp, kể cả từ trong mộng cho đến thể xác. Tùy duyên mà tiến, tùy duyên mà học, giấc mộng không bao giờ quên là giấc mộng vàng, giữ lấy để thức tâm mà tu học, giải mở chánh giác, quý về Phật Pháp, nổi niềm thanh cao, từ bi bác ái rõ rệt. Đó là đạo, dẫn đến chiều hướng tự thức, tự tu tự tiến là chánh pháp. Chúc con và gia đình vui tiến.

Qui thương,

NAM MÔ NGỌC HOANG THUONG DE VO CUC
DAI KHIEN CON NAM MO A DI DA PHAT

KINH GIU THAY ONG TAM

LONG HOAN NGAY 26.2.92

CON LA P V D 65 TUOI VO CUA CON LA
N Q B 64 TUOI

NAM MO VO CHONG CON DE TAM THAY CON CO
DAI LOI DE XIN HOI THAY, CON NHO THAY GIAC THICH
QUAN LA GI VO CHONG CON QU VAY LA DUOC
15 NAM NHUNG MA CON COI QU CON KET LAM CHO
NEN DE NHO THAY BAN BO DIEN LAN CHO VO CHONG
CUA CON, CHO DEN MAO VO CHONG CUA CON CUNG
HUNG THUONG VE BEN THAY THUA THAY TUC VAY

DE HANG BON THOI DUOC THY, CON CO HOI QUI
DE BEN VAY NOI CHO HANG PHAP CO HAI THOI
HANG, CON HAI THOI MOT LA THOI 12 GIU THUA
HANG, CON 6 GIU THOI CUNG VAY THY NEN
CON CO PHAT MAT NHO THAY GIAC THICH
DE HAI LONG, CON BAY GIU THAI SAC CON
TUC LAU TE NGOI CO HO LAU THU NO BAT
CHO NEN THY CO NGOI LAU DUOC, CON CAI
NAY THU THY CO TU 70 CAI TE TU DUOC

THU NO DI CHUNG MOT CHUC THU NO CHO
THY GIAC LA NGU BOI GI CON CO KIEM
DE HOI CHO NEN CON BIET NO THY PHAI LA NGU CON
CON PHAP NIEM PHAT TRONG 1 HOI CHU NHUNG MA CO
LAI O CAI LUAN SA TRAI LA DAP TRUNG MA THOI
NAY CON NHO THAY GIAC THICH QUAN CHO CON BIET
A NHU MA HUNG RANG HET CONG PHU CO THUC HAI VI THY
NAY CON NHO THAY CHO BIET THUA THAY HANG CON PHAP
VO VI THY THO CUNG VA THY CO TOT NHAN DUOC THY NHO
THAY CHO BIET. THOI CO BAO NHIEU LOI DE CON CAN ON
THAY CON LA DE LOI CUA THAY CON CHAO THAY

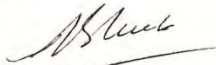
CON LA P V D VO CUA CON LA N Q B
(CON XIN THAY HI XA CHO CON

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

P U Đ .

Con có thể thiền buổi sáng, 12 giờ trưa, 9 giờ tối và khuya. Muốn thiền lâu, nên ăn chay, và ăn nhẹ buổi tối. Còn về niệm Phật, con dùng ý niệm Phật, chứ không phải dùng hơi thở để niệm Phật. Tu bằng trí bằng ý, chứ không phải tu hình thức bề ngoài. Ngồi thiền không lâu là vì lo chuyện bên ngoài. Tu là ăn thua ý chỉ thiền lãnh hưởng về Đức Phật, chứ không phải tu bằng xác. Rung rẩy cũng tu được mà ở hoàn cảnh nào cũng tu được. Kính chúc bác vui khỏe.

Zui thương,

Lương Sĩ Hằng

CÔNG KHỎNG BIẾT ƯỚC ĐỜI ĐÂY ĐỂ CHO THẦY HIỂU. TỪ TRƯỚC ĐÓNG NHỮNG CÔNG BIẾT ĐÂY CHIA HINH ANH VÀ BẠN TỬ DO ANH CHỈ (KHOẢNG HƠN NHƯ CÔNG) ĐI Ừ -

HƠN HAY CÔNG ĐIỀU ĐIA CHỈ CỦA THẦY BÊN, CÔNG KINH BỒI BACH QUANG THẦY HẾT TÂM SỰ CỦA CÔNG VÀ CẢM KINH THẦY CHỈ ĐỂ CÔNG MỘT KHỎNG ĐI ĐƯNG -

KINH THẦY THẦY! TRƯỚC KIA CÔNG THẮO BÊN THẮT SỎNG THẦY QUANG, ĐÓNG YÊU LUYỆN THẮO ĐỂ THỂ ĐIỀU KHỎNG MẠNH - VÀI NHỮNG CÓ MỘT ĐIỀU BACH ĐỂ KHAI QUANG TỬ TÂM ĐẠO T (NHỮNG 1980) TRƯỚC ĐÓ CÓ KHỎNG ĐANG ĐANG CÔNG ĐỀU VÀ CÔNG THẮO ĐÓ MÃ THỂ HANH - QUANG TRƯỚC THỂ QUANG NHỮ CÔNG QUANG ĐANG ĐÓ VÀ TRAO ĐÓ ƯỚC KHỎNG BACH ĐẠO, CÔNG ĐIỀU MỘT TRÍ KẾT KHỎNG ĐIỀU "CHAM THẦY" MỘT ĐIỀU CỦA KHỎNG MÃ CÔNG TIẾP XƯC -

CÔNG CÓ CHAM ĐIỀU TRÍ BACH ĐỀU BACH CÔNG Ở MỘT CỦA KHỎNG THỂ VÀ KẾT BACH ƯỚC MỘT BACH ĐỀU QUANG THẮO ĐỀU NHỮ VÀ QUANG CHAM ĐIỀU HẾT TÂM QUANG TỬ ĐÓ CÔNG BACH ĐỀU KHỎNG VIEL ĐỀU, CÔNG ĐÓ ĐỀU BACH ĐỀU (Ở MỘT KHỎNG THẦY) VÀ ĐIỀU BACH ĐỀU HIẾT LÀ TRỮ DUYỆN BACH ĐỀU QUANG CÔNG ĐIỀU ƯỚC, ĐÓ LÀ BACH HỌT THỂ BACH CỦA ANH KHỎNG HƠN NHƯ CÔNG.

KỂ TỬ ĐÓ SỎNG ĐỀU ĐỀU ƯỚC BACH ĐỀU CÔNG, ĐỀU THỂ TRÊN ĐỀU ĐỀU ĐỀU ƯỚC VÀ CÔNG BACH TRƯỚC ĐỀU KHỎNG ĐỀU MÃ KHỎNG KHỎNG LẠI ĐIỀU - ĐÓ ĐỀU LƯC CÔNG MỘT ĐỀU KHỎNG KHỎNG ĐI Ừ ĐỀU HAY LUYỆN THẦY KHỎNG CÔNG BACH - TỬ MỘT KHỎNG TRAM TÂM ƯỚC ƯỚC CÔNG TRỂ BACH THỂ LỘ ĐỀU CHAM VÀ THẦY LAM ĐỀU THỂ, LAM LAM CÔNG ĐỀU TRỂ KPI CHAM ƯỚC THẦY THẦY THẦY LAM ĐỀU VÀ CÔNG LAM ĐỀU ĐỀU CHAM ƯỚC THẦY TRỂ NHỮ KHỎNG KHỎNG ĐỀU ĐỀU, BACH THẦY KHỎNG VIEL CHAM, CÔNG ĐỀU (BACH ĐỀU) KHỎNG MỘT ƯỚC ĐỀU ƯỚC ĐI SỎNG (CHỈ CỦA ANH CÔNG) ĐỀU Ừ NHỮ - ĐỀU LƯC ĐỀU CÔNG

CON KHÔNG BIẾT NƠI ĐI ĐÂY ĐỂ CHO THẦY HIỂU.
TỪ TRƯỚC ĐÓ NHƯ CON BIẾT THẦY CỦA HÌNH ANH
VÀ BẠN TÔI DO ANH CHỊ (KHOẢNG HOẢNG LONK)
CỦA Ủ.

HỌA KAY CON ĐIỀU ĐIÁ CHỈ CỦA THẦY BÊN
CON XIN BỒI BACH QUỠ THẦY HẾT TÀI CỤ CỦA
CON VÀ CẢU XIN THẦY CHỈ CHO CON MỘT KHOẢNG
ĐI ĐƯỢC.

KINH THÁI THẦY! TRƯỚC KIA CON THẼO BÊN
THAT SỎN THẦY QUYỀN, CỐT YÊU LUYỆN THỂ CHO ĐÓ THỂ
ĐIỀU KHOẢNG MẠNH - VÀU NẦY CỎ MỘT NẾUỒN BACH CHO
LẺM, CƯỜN TỖ TẦM ĐẠO T (NĂM 1989) TRONG ĐÓ CỎ
MỈỂN DẶN CÁCH CỎN BACH VÀ CON THẼO ĐÓ MÀ
THỂ HẦNH - CỬN TRONG THẦY QUẢ NẦY CON CỬN
ĐẠO HỎ VÀ TRAO ĐÓ THỂ NHỮC BACH ĐẠO, CON ĐIỀU
MỎ TRỊ KÁT NHỮC, ĐIỀU "CHAM THẦY" MỎN ĐIỂN CỬA
NHỮC MÀ CON TIẾP XỨ -

CON CỎ CHAM CỬN TRỊ BACH CHO HẦ CON Ở MỘT
CỬA CỬN THỂ VÀ KẾT BACH VỮ MỘT BACH ĐẠO
CỬN THỂ BACH NẦY VÀ CỬN CHAM CỬN HỒI THỂ CỎ
CỬN TỖ ĐÓ CON BACH ĐẦU KAO LẮM VỂ ĐẠO, CON
CỎ ĐỂ HẦ BẦY (Ở CỬ KÁ THẦNH ĐẦ) VÀ ĐIỀU BẦ ĐỂ
HỒI LÁ TRỮ QUYỀN BACH SẦM CỬN CON CỬN Ủ, ĐÓ
LÁ BACH HỒI THỂ AM CỬA ANH SẦM HOẢNG LONK.

KỂ TỖ ĐÓ SỎN ĐÓ ĐẦ ĐẦ THỂ QUA ĐẦNH CON,
HẦ THỂ TRỂ ĐẦ ĐỂ ĐẦ ĐẦ VỂ VÀ CON BỂ TRỂ ĐỂ
ĐẦ KHOẢNG ĐỂ MÀ KHOẢNG BỂ ĐỂ ĐỂ ĐỂ - CỎ ĐẦ
LỂ CON MỂN BỎ KẮC NHỮC ĐI Ủ ĐẦ HẦ LẮM
THẦNH KHOẢNG, CON BỂ - TỖ MỘT NHỮC TRẦM TẦM Ủ
Ủ CON TRỂ ĐẦ THỂ CỎ CỎ CHẦ VÀ TẦM LẦM,
ĐỂ THỂ, LẦM LẦM CỬN BẦ TRỂ KỂ CHỂ VỂ THẦNH
THỂ THỂ THẦNH LẦM ĐỂ VÀ CON LẦM BỂ ĐẦ CH,
CỬN SẦM CHỂ TRỂ BỂ KỂ KỂ ĐẦ ĐẦ ĐẦ, BẦ

THẦNH KHOẢNG VỂ CHẦ, CON ĐỂ
(BẦ ĐẦ) KỂ NHỮC NỮC NỮ ĐỂ
NỮ ĐỂ SẦM (CHỂ CỬA ANH LONK)
ĐỂ Ủ NHỮC - ĐỂ LỂ ĐÓ CON
QUẢN TRỂ QUA KỂ NHỮC BỂ ĐẦ

PAR AVION VIA AIR MAIL

LÀM ĐẠO CHO QUẢ KHÓI CÓN HỒN NÊN NÊN
CỨ NHƯ THỜ KỔ DẠI LẠI CHO ĐỂ ĐAI
NÊN GI (KHOẢNG 10 NĂM) CÓN MÃ ĐƯỢC VỚI LẠI
ĐAI Ở ĐINH VÀ ANH CỦA THAI ĐƯỢC ĐỂ LỜI ĐINH
ĐAI CHINH ĐỂ ĐƯỢC ĐAI GI ANH HỒN LỜI VÈ
NƯỚC THAI ĐỂ HỒN VÀ CỨNG KHÉ ANH LẠI
NÊN ĐÓN ĐAI ĐAI TÌ HỒN TRỞ LẠI VÀ ĐAI BỊ KỂ
ĐAI -

KINH THIA THAY! HỒN NÊN CÓN MƯỜN TÀI ĐAI
TRÊN ĐƯỢC ĐAI, MƯỜN MƯỜN ĐƯỢC NÊN ĐAI
NÊN ĐAI ĐỂ ĐƯỢC HỒN ĐAI ĐỂ ĐỂ ĐAI ĐỂ
VÈ ĐAI NÊN ĐAI CÓN ĐAI NÊN ĐAI ĐAI
CHO CÓN CÓN HỒN ĐAI, CÓN LẠI NÊN ĐAI ĐAI
LÀ ĐỂ CHO ĐAI ĐỂ ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI
CÓN ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI
CÓN KINH ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI
ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI ĐAI

CÓN

TRANG 111

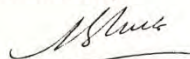
Ngày 8 tháng 5 năm 1992

P M D .

Thầy nhận được thư của con đề ngày 4/4/92, được biết con đang tự đi và tìm hướng đi. Khi con bước vào con đường trước thì phải đi cho hết con đường trước mới tiến đến thành. Đang trước mà muốn thành thì phải gặp những sự động loạn làm xáo trộn nội khoa tâm lý. Khó, khó, khó mới bước vào biên giới Phật Pháp, sống trong khổ mới cảm thức sự sai lầm của chính mình mà tự ăn năn sám hối, mới hướng về trọn lành của tâm linh, mới có dịp giải thoát. Tâm tư lúc nào cũng phải dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới giải tỏa được sự phiền muộn trong nội tâm, thâm tu thâm tiến nhiên hậu mới có cơ hội đắc pháp. Tình trường là cánh đồng hoa, đồ ai vào đồ không sa lệ sầu. Rất tiếc cho tuổi trẻ không tin sự vấp ngã của người đi trước mà đành phải lâm nạn mà thôi. Rốt cuộc mình phải tự lui về ý chí vô sanh bất diệt của chính mình thì mới ngộ được chơn pháp mà tu. Như Lai thanh nhẹ, thì mình phải trở về với Như Lai thanh nhẹ; lúc đó mình mới có cơ hội giải mê, phá chấp mà tu. Vì cánh trần trước mặt của trần gian lời cuốn, tạo con đường tham dục và khổ nên khổ tu đó thôi. Con phải cố gắng tiềm tàng khả năng của chính mình thì mới cảm thức được câu thế gian vô nan sự, bả nhân thành kim thị thái hòa. Cuối cùng phải nhin nhục tôi đa mới thành đạo.

Ngày hôm nay con làm cha trong gia đình, phải tự nuôi dưỡng ý chí nhin nhục tôi đa, nhiên hậu mới đem lại hòa khí cho gia cang, gỡ rối từ giai đoạn một, tái vọng thân an, tâm tịnh hướng về giải thoát, thực hiện cho kỳ được ý thức vô sanh, ý lành xuất phát độ tha tại trần. Cuộc sống ai ai cũng đã hình thành tại mặt đất nhưng chỉ chờ chết thì mới thấy rõ hậu quả của người tu. Chúc con tu hành tinh tấn, và tiến hóa trong nguyên lý đời đạo song tu.

Lai thương,

Lương Sĩ Hằng

P.A. 3/19/92

Hình gửi Ông Tâm!

Cháu có vấn đề muốn hỏi và xin Ông Tâm chỉ dạy cho cháu. Số là vào năm 1988, cháu có đi học võ ở thầy Mã Thành Lộc (những bây giờ thầy đã mất gần 3 năm), lúc vào học được 5 tháng, vào một buổi tối, vì thời gian còn sớm nên chưa ai vào, trong phòng chỉ có cháu, thầy và một người vào học trước cháu, thầy có kêu anh ấy lại gần thầy, lúc đó cháu ở gần thầy nên cháu thấy và nghe tất cả, thầy lấy giấy vẽ hình người và giảng, có thể con người cũng như cái bình, nên khi ta hít vào thì khí sẽ chạy trong cơ thể, và mình dùng ý chỉ điều khiển nó chạy (khi hít vào mũi cho nó chạy) xuống lưng, rồi tới hậu môn, khi tới đây thì mình nhún đồ dít lại, vì mình làm vậy khi khí chạy tới sẽ không thoát ra ngoài mà sẽ chạy qua luôn, rồi tiếp tục đi lên lưng, rồi lên ở, đầu, vòng qua trước mặt rồi tới miệng thở ra, thầy có nói thời gian đầu tập sẽ không thể làm khí chạy đủ vòng được, về sau mỗi buổi. Mỗi tối tập trước khi ngủ, ngồi tư thế xếp bằng, mặt quay về hướng Bắc, và trước khi tập miệng niệm 3 lần câu "Huyền Võ Đạo phục ma đại đế quan thánh, tế quân, đại bi, đại nguyện đại thánh, đại từ, chơn quân thiên ứng chiếu minh đức hườn đại thiên tôn", sau khi nói xong thầy quay qua nói với cháu là không nên tập bậy, nhưng vì về điều này cháu rất thích và tò mò, nên nhớ kĩ những điều đó, về sau mỗi tối cháu tập trước khi ngủ, nhưng không đều, có khi cháu bỏ cả cả tháng mới tập lại, nhưng khoảng 2 năm tập như vậy, thì mỗi lần tập xong là toàn thân cháu mồ hôi toát ra như tắm, người nóng bừng, sau khi tập xong cháu nằm xuống ngủ. Những thời gian đó cháu hít vào tập trong và cảm thấy có luồng khí nóng chạy trong cơ thể, chơn điều khiển nó đúng theo cách thầy cháu chỉ, lúc đó cháu chỉ giơ tay lên là có cảm giác lông đàn tay nóng lên, và cánh tay tê tê. Lúc đó khi cháu vào lớp (khoảng thời gian 1990) cháu giống với bạn con, cháu và bạn

hai người cũng giở ngón tay trở chạm hai đầu ngón tay, và đưa hít
 vào điều khiển luồng nóng chạy ra ngón tay trở, truyền vào người
 bạn ấy, nhưng bạn ấy nói là bạn ấy cảm giác có 1 luồng nóng chạy
 vào cánh tay của bạn ấy những chỉ tới cuối chỗ mà thôi, thấy vậy
 cháu cố sức thêm, nhưng cũng vậy. Và trong lớp cháu cũng có một
 bạn cũng có luồng khí lạnh trong người trái với cháu, cháu và bạn ấy
 đều tình nghịch nên hai bên đều đưa hai ngón tay trở chạm nhau,
 hai bên truyền khí ra, một hồi ngón tay bạn ấy run lên và bạn ấy
 giút tay ra, bạn ấy nói bạn không chịu nổi. Lúc đó bạn ấy được
 anh bạn ấy chỉ tập được 6 tháng, mỗi tháng ôn lịch từ 10 → 20, trời
 ra từng ngoài trời thu khí mát trắng, thời gian tập ~~khoảng~~ 10 giờ
 khuya đến 4 giờ sáng, trong khoảng thời gian đó tập lúc nào cũng với
 những chỉ thu khí của mát trắng vào cơ thể không quá 3 lần. Về
 sau cháu và bạn ấy đổi cách tập với nhau, về phần bạn ấy thì
 bạn ấy cháu như không có tập, còn về cháu có tập những chỉ có 1, ⁱⁿ
 cháu tập ở trong nhà khoảng 10:30 tối, cháu cũng có ~~chạm~~ ^{cum} giác khí ~~lạnh~~
 theo ngón tay chạy vào người, về sau cháu bỏ luôn, từ đó về sau luồng
 khí trong người cháu cũng yếu đi, và không còn truyền sang người khác
 được, và càng về sau thì không còn có thể điều khiển nó chạy theo đường
 thấy cháu chỉ nữa. Về sau cháu được bạn khác chỉ cho con tập cách của
 ông Trường Tam Phong (Võ Đang), tập đưa khí từ đan điền chạy đến
 chỗ ² giao nhau giữa hai chân mày, hai ngón tay giữa chạm nhau, và
 từ đó dần dần đến giữa hai chân mày, và đến đều thấy dòn nóng
 chạy đến đó, lúc đó cháu nhắm mắt giờ hai bàn tay chạm phát khí
 thấy tay nóng, và hai bàn tay của cháu có thể ² chạm ứng được với
 nhau, nhưng về sau cháu ~~biết chạm như thế này và chạm khí từ chân~~
 cháu không có tập nữa (kể cả tập đến nay khoảng nửa năm), khoảng
 thời gian này có ^{cháu} tập Sôi hơi và chiêu minh của Ông Tam, nhờ chỉ
 bà cai ở ỨC về chỉ cho, nhưng cháu tập không đều. Những khi
 qua đây, tới bây giờ cháu đọc được cuốn sách nói về cách tập của
 ông Tam, cách Sôi hơi và chiêu minh và cháu hiểu được thêm một

số việc nữa, nên bây giờ cháu xin hỏi ông Tâm, cháu nên bắt đầu tập lại cái gì (trong quyển sách Tội Tâm Đạo), kính xin ông Tâm chỉ dẫn cho cháu. Cháu còn một việc nữa hỏi ông là cháu bị một chứng khó thở, cháu bị khoảng 2 năm rồi, cháu không biết là cháu bị trước hay bị sau khi tập. Bây giờ mỗi lần cháu hít sâu vô ~~hít~~ bụng thì khi hơi vô tới ngực thì cháu cảm thấy hơi nghẹn và cảm giác như có cái gì chèn người khi hít vào ra ngoài, cháu còn cảm thấy hơi đau ngực nữa. Cháu không biết đó là cháu bị gì mà cháu đi khám bác sĩ, không một ai chữa hết và cũng không biết cháu bị gì nữa. Bây giờ thì cháu lại muốn tập thiền theo cùng mục đích với ông Tâm. Kính xin ông Tâm chỉ dẫn cháu nên tập cái gì và bây giờ cháu phải làm gì.

Cháu quên nói tên cháu là H Đ T (người Việt gốc Hoa)

cháu sinh năm 1975

ngày 17-8 (âm lịch). sinh vào lúc 11:30 trưa

Cháu còn quên nói là cháu thường hay bị luồng khí lạnh chạy từ xương sống lên làm cháu rùng mình ớn lạnh, đến nơi bây giờ cháu chỉ cần nghỉ sẽ bị rùng mình thì lập tức cháu đi rùng mình ngay, và đầu liệt là từ nhỏ đến lớn cháu không ăn tỏi được, mỗi lần ăn ngấm trúng tỏi là lập tức ớn ngay, và nghe mùi tỏi cháu cũng không chịu được.

Cháu thật liệt ớn ớn.

Cháu

H.Đ.T

Cháu còn có việc là: khi ngồi tập thiền thì lưỡi để trên nóc họng và răng cắn chặt, nhưng Cháu thì để lưỡi dưới, còn răng thì không cắn, bởi vì cháu bị ~~stung~~ hủ 2 răng cửa (trên trên) nên đã nhổ đi, mà nếu như nó còn thì cháu cắn chặt răng, răng của Rừng không đứng, cháu phải làm sao? Xin ông giúp cháu.

cháu quên nói cách ngồi là từ thế ngồi kiết già, cách bắt ấn là:

từ trên nhìn xuống thấy 2 ngón cái, ngón trỏ tay trái, 2 ngón giữa và ngón út tay phải

Vào buổi tối ngồi cháu cảm thấy sau lưng mát lạnh, con có niềm Phật nhưng chỉ bắt lạnh chỉ không hết, xin hỏi ông đó là triệu chứng gì? Và bây giờ cháu có thể tập suôn của thầy cháu chỉ cùng với môn của ông Tâm được không? Hay là cháu chỉ nên tập suôn của ông Tâm, xin ông Tâm chỉ bảo, cháu thật biết ơn ông.

Ngày 8 năm 5 năm 1992

H D 7 .

Ông Tâm nhận được thư của con, được biết con đã tập luyện lung tung làm cơ thể mất sự điều hòa, phương pháp nào cũng muốn tập mà tập không lâu, vì điện năng của con bị rối loạn, cho nên rất dễ bị ngoại xâm, đặc tả chuyên chạy lung tung. Con cần phải thanh lọc để giải ra, nhiên hậu mới thiên được theo PLVVKHHP, bằng không để lâu ngày sẽ kết thành bệnh nan y khó trị. Để thanh lọc con có thể liên lạc đến các nơi như sau:

Thiên đường Thông Hải

Dallas, TX 75211

hoặc ở Vi Kiên, Los Angeles. Để biết thêm chi tiết về khóa thanh lọc ở đây vào mùa hè này, thì con nên liên lạc với Thiên Uy hay anh Nguyễn Hoàng Long, tel:

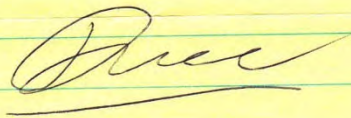
Con nên thanh lọc theo phương pháp uống thuốc thanh lọc (bentonite) nhìn ăn và rửa ruột trong một tuần lễ là tốt nhất. Chúc con vui khỏe.

Yêu thương,

Lương Sĩ Hằng.

e. 21-4-92

Ông tam kính !
Cháu có duyên được đọc qua
cuốn "Tâm tâm đạo" và tâm muốn công
phụ nhưng vì không có ai đã thành công
chỉ dẫn nên cháu chưa dám mà cháu
không thể qua tận Canada được, xin
ông chỉ dẫn cháu một phương cách và
cháu cũng xin nói thật hoàn cảnh là ba
cháu rất khó, không tin cái gì cả, nếu
ba biết cháu hành "thiền" thì không ổn,
tức cháu còn u mười nên không biết cách
giải quyết. Giờ cháu chỉ có thể hành được
có lẽ là từ 0 giờ đến 2 giờ khuya, và
nếu ba cháu bắt ăn nhiều thì có hại gì,
không. Cháu còn đi học high school. Nếu
ông có ý gì xin trả lời cho cháu gấp.
Còn về câu nguyện "Nam mô Ngọc Hoàng
Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn" là niệm suốt
trong khi công phụ hay là chỉ niệm lúc
khởi đầu. Nếu ông tam có gì chỉ thêm
xin biết cho cháu. -HỌC SINH-

T.B: CHÁU CÓ THỂ GỌI

ĐIỆN THOẠI KHÔNG ? VÀ GIỜ NÀO THÌ THUẬN TIỆN.

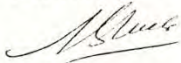
Ngày 8 tháng 5 năm 1992

H D ,

Ông Tâm nhận được thư con đề ngày 21/4/92, được biết con muốn thực hành theo PLVVKHHP để tự khai mở tâm thức, để giúp đỡ cho sự học hành tiến bộ càng nhanh hơn. Con đang đứng dưới sự bảo trợ của gia đình, bên trên có cha mẹ thì con nên bàn bạc với cha mẹ trước khi con thực hành, không nên giấu diếm mà tạo ra sự sức mẽ tình yêu thương giữa cha và con. Luôn luôn phải có sự đồng ý của người cha yêu quý, thì mới có thể phát triển về tâm linh. PLVVKHHP là giúp cho sinh viên, học sinh sớm thức về triết học, ổn định tâm can, tự xây dựng điện năng trong cơ tạng, nội khoa tâm lý sẽ được xây dựng tốt đẹp, hiệu quả hơn, không bị bỏ ngõ trên đường đạo cũng như đường đời ở tương lai, Ông Tâm đề nghị con nên bàn bạc với gia đình trước khi tiến tới một giai đoạn mới trong gia can. Phương pháp mà con đã đọc trong cuốn Tái Tâm Đạo là không bắt buộc một ai trên mặt đất này phải tu theo, nhưng luôn luôn hỗ trợ cho sự tự thức của cá nhân mà thôi.

Con nên theo sách Phương Pháp Công Phu gần đây mới in ra mà hành. Con chỉ cần niệm Nam Mô A Di Đà Phật, mà không cần niệm Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế mà làm gì. Con đọc kỹ để hiểu rõ mà hành. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Zui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 14-8-1991

Cô Ba,

Nhận được thơ cô, được biết cô muốn đọc lời thơ phân giải của tôi. "Rất tiếc vì bận rộn, không có thì giờ phúc đáp", xin cô tha lỗi cho.

Người đời với tâm đạo khác. Người đời có quyền phê phán bất cứ trình độ nào đề tự thức, còn người đạo nhìn nhục, trầm lắng đề tự thức tâm, thăng hoa theo chiều hướng phát triển của tâm linh. Không biết nói gì hơn, tôi chỉ biết lo tu để cho mọi người có cơ hội thức tâm, thay vì bàn bạc quá nhiều nhưng họ chỉ có ý lại mà thôi.

Kính chúc cô dường vui khỏe.

Quý thưởng,

A stylized handwritten signature in black ink, appearing to read 'L.S.H.' with a long horizontal stroke extending to the right.

Lương Sĩ Hằng

Kính gửi Ông Tâm 29-9-91

Tôi có nhận được thơ của Ông Tâm và được biết lúc này Ông rất "bận rộn" không có thì giờ phúc đáp. Xin lỗi Ông vì đã làm phiền đến Ông, Ông dạy tôi rất nhiều, sự thực tôi không dám phê bình gì đến Ông cả, tôi còn trọng tuộc, chưa biết được mình thì biết ai mà dám phê bình Ông, tôi chỉ viết lại, hỏi một người, k- n nói về Ông, để chọc Ông chơi, chớ tôi không bao giờ dám phê bình Ông là một hay ăm, 100 hay thấp cả. Tôi còn nhớ lại cách đây vài năm Ông có viết trong một cái thơ "M/M cứ việc viết thơ cho tôi, còn một hỏi thơ nào, là tôi trả lời cái thơ đó" Nhưng nay thì khác rồi, "Rất tiếc vì bận rộn, không có thì giờ phúc đáp".

Đến nay thì tôi cũng ~~xin~~ ^{xin thưa} "rất tiếc vì đã làm phiền ông"
Nhưng ông chối bỏ, tôi sẽ không làm phiền đến thời giờ
bạn đến mua ông nữa đâu. Ông xin trả lại ông lá thư
này, và ông chối bỏ bán tâm đến tôi nữa. Để sao có thì
như trong thư là "chỉ biết lo tu để cho mọi người có cơ hội
thức tâm" Cảm ơn ông rất nhiều đã cho tôi có cơ hội thức tâm
đây không dám làm phiền đến ông nữa

Kính chúc ông tu càng ngày càng tiến, thế còn có nhiều người
nữa thức tâm

Kính thư

Cố Ba

Hình thư ông Tâm,

Chúng con là con của ông M ép dân phòng ở Đ X đã tu theo pháp lý vô vi từ năm 1972. Chúng con đã sang Pháp gần 2 năm nay và rất mong ước được gặp ông Tâm. Chúng con không có đủ phương tiện và thủ tục ^{để đi dự} các ngày đại hội cũng như các buổi sống chung ở các nước nên phải chờ đến khi nào ông Tâm sang Pháp để gặp mà thôi.

Chúng con nghe nói tháng 6 này ông Tâm có ghé Pháp nhưng ban chấp hành bảo là Thầy sang để nghỉ ngơi chủ không phải để tiếp xúc với các bạn đạo, tất cả phải chờ đến tháng 8 khi nào Pháp tổ chức khóa học rồi gặp Thầy luôn.

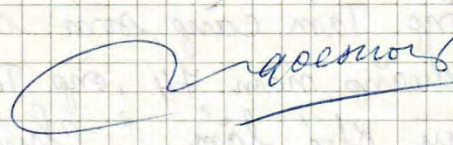
Ông Tâm ở, chúng con biết rằng hằng đêm ai cũng được gặp Thầy qua lương thiện, nhưng tánh trần còn, chúng con rất mong mỏi được gặp ông Tâm càng sớm càng tốt. Chúng con còn nhớ khoảng năm 74, ông Tâm có nói "sau này gặp tôi khó lắm." Chúng con đều nghĩ rằng nếu không gặp ở xa lộ thì đến Hoa Hùng, cũng lắm thủ chạy thẳng vô chớ lớn thì gặp chủ có gì đâu mà khó. Bây giờ mới thấy lời ông Tâm quả đúng, đã đi mấy chục ngàn cây số và chờ gần 2 năm mà Thầy có sang Pháp cũng không được phép gặp nữa.

Cheri thư ông Tâm hãy thường tìm chút lòng thành của chúng con mà cho phép chúng con được gặp ông Tâm trong tháng 6 này đi. Cả ông bà Âu Vĩnh Châu (con gái và rể của bác Sáu Lâm Quang) đã sang Pháp gần 1 năm nay cũng rất mong gặp ông Tâm.

Nhân dịp ghé Pháp, khi nào ông Tâm cho phép gặp mặt thì báo tin cho chúng con biết, trong vòng 2 tuần tiếp theo hồ di Thầy ở xa xôi cách mấy chúng con 4 người sẽ tìm cách đến được (Chúng con và ông bà châu đều ở ngoại ô Paris)

Chúng con viết thư này không ngoài mục đích mong muốn được gặp Thầy và tỏ lòng biết ơn Thầy đã dạy dỗ nhắc nhở chúng con nhiều trên đường tu học. Chúng con nguyện cố gắng sống mãi mãi tinh thần hơn để khỏi phụ công Thầy hoàng trời. Mong Thầy được khỏe mạnh, sống lâu để dân đất nhân sinh về bên Ông.

Thường nhớ vô cùng,

L - V - V
N - T - N - S

Tây Đức ngày 4 tháng 6 năm 1972

- 5 -

Ông Tom đã biết mẹ anh Tây Đức đã nhận được thư của hai con. Tình hình đây cũng bình thường nhờ vậy mẹ anh muốn được sớm tái ngộ.

Còn con đi! ở trên đời này cũng sống lý tử biệt lý ở huyện thành thành, nhiều người lại tình đời người tu lại có cơ hội tái ngộ hơn vì phần lớn lính trẻ xác, các con hiểu tại sao không? Hỏi thì người tu đêm đêm hằng tháng lên tâm tu hành, tại chiếu sâu cạn lý sẽ được khai triển niềm tin yêu sống đẹp hơn, lúc cần ^{hướng} thì đương cần đi bên sẽ được giao cảm với các người sẽ không còn sự ngăn cách và khó khăn nữa, chi có thất tâm tu học thì mọi sự sẽ được thành tựu.

Ông Tom sẽ đến thăm thăm hai con. Sau khi ông Tom đến Pháp, trước khi rời khỏi Việt Nam ông Tom có thăm nhà chi ở nhà và bác lớn đang trong tình trạng đi, ông Tom lúc nào cũng còn nhớ và không bao giờ quên.

Chiếu ở nhà con vẫn rất chi ở nhà với học ... /.

Chiếu Thành,

1/5/72

Lưu ý Sĩ. H. H.

Kính gửi Đức Thầy:

Trước hết con kính chúc Thầy quý thể an Khang,
Sống lâu muôn tuổi, để lãnh đạo Phật pháp và cứu
độ chúng sinh.

Hôm nọ con được nghe những lời Thầy giảng dạy
qua đài sống điện telephone, con rất lấy làm phấn
khởi và hứng thú và nhận thấy con được nhiều tiến
bộ về tu học. Hôm nay con xin mạo muội nhờ cô
Danh kính chuyển thể này đến Thầy, để hỏi thêm
vài điều thắc mắc mà con chưa được hiểu, vậy mong
Đức Thầy từ bi đại lượng niễng chấp và giải thích cho
con được rõ, kính đờn ơn Thầy.

Dưới đây là những câu hỏi:

1. Sau khi được Thầy giảng dạy, thì con tiếp tục thiền,
đêm kế đó khi con đang ngồi thiền thì bỗng nhiên từ
trên bộ đầu con có một vật gì phóng nhanh ra, khi ấy
bấm thử con rất lạ như nằm, hình như là đang ở
giữa không trung vậy, một lát sau thì bấm thử trở lại bình
thường, trường hợp như vậy có phải là xuất hồn không?
bạch Thầy.
2. Kế tiếp mấy đêm nay khi con thiền, thì nhận thấy
trên bộ đầu hơi tê và cảm thấy đầu con từ từ cao lên
như cái tháp vậy. Sau khi con xả thiền rồi thì đầu

2)

trở lại bình thường, hiện tượng như vậy là như thế nào và con có nên tiếp tục như vậy không? Bạch thầy.

3°. Hồi con còn nhỏ mới bắt đầu vào trường học, thì mỗi ngày mà con đều thấy bóng ^{con} sách xếp về nhà và đi về trường tự phòng trước khi tan trường, sau đó vài phút thì con mới thật sự về tới, vậy có phải là hồn con đi về trước không? Bạch thầy.

4°. Khi con trưởng thành, thì má con thường khuyên con nên đi tu chớ đừng lập gia đình, con cũng rất chán ngán cảnh hôn nhân tam bửu này, con cũng muốn nghe theo lời má con lắm, nhưng mỗi đêm con đưa nhau một lúc thấy có bốn đứa trẻ con mặc đồ màu xanh nước biển cứ rượt bắt con hoài, có 1 lần chúng nó rượt con chạy tới đường cũng bị ngõ thì bị chúng nó nắm được, 2 thằng thì nắm lấy 2 bên vạt áo của con còn 2 đứa kia thì nắm áo 2 đứa trước. Sau đó thì con lập gia đình và sinh được 2 trai và 2 đứa bị hong, vậy có phải là con thiếu nữ chúng nó không? Bạch thầy.

5°. Hồi con còn nhỏ thường hay bị ma nhát lắm, có 1 lần nó biến thành 1 cục đá đen đỏ chừng 5 bát vuông đè trên bụng con, con sờ nó thì lạnh như nước đá vậy, con bèn kêu lên, má ơi! Cục gì đè trên bụng con, máng giã nè. 1 má con xoay qua thì nó liền bay xuống giường

(3)

Và biến mất. Có một lần con đang ngủ, thì có 1 người đàn bà mặc bộ đồ đen đứng trên đầu giường con và bóp cổ con, con liền dùng 2 tay đánh ngược trở lên và niệm Phật to lên, thì nó liền buông ra và biến mất. Có 1 đêm con đang ngủ say, thì nó nhéo mạnh vào tay con con giật mình và ngồi nhồm đậy và hơi lớn lên, ai vậy! thì nó liền chùng xuống dưới giường, con sờ theo thì ^{thấy} nó xoắn tóc dài và mặc đồ trắng đoạn biến mất, kể đó thì chúng cũng tiếp tục phá con bằng những trường hợp khác nhau, nhưng từ hơn 20 năm nay thì tình trạng đó bớt con nữa, vậy có phải là chúng nó thì ghét con hay là phá chơi? và cái con mà mặc đồ trắng đó là thuộc về loại ma gì? mà từ xưa tới nay con chưa hề được mình Sư nào giải rõ, vậy mong thầy giảng rõ cho con biết, con kính đợi ơn thầy.

Kính thư

N

N

Amphion, ngày 21-6-1992

N con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 12-6-1992, được biết con đang bị tình thế ô nhiễm của điện năng, chuyển hóa thành hình dạng cúng quảy, tự làm yếu mình tạo thành ngoại xâm là vậy, con đã cố gắng từ quang từ kiếp trước tu học cho đến bây giờ, cho nên trạng thái con có, người khác thiếu thanh nhẹ không thể giải thích được.

Qua cuộc điện đàm giữa Thầy và con, con được một sự hỗ trợ thanh nhẹ hóa giải tâm tư và điện năng của chính con, cho nên cảm thấy có kết quả liền, luồng điện càng ngày càng được vọt lên cao, thì từ quang của con càng ngày sẽ càng được thanh nhẹ và sáng suốt, luồng điện xuất ra và trở lại, chứng minh luồng điện của con đến đó nhưng không đủ sức lên cao nữa cho nên mới hồi lại, cứ vậy điều luyện nhiều ngày năm tháng thì sẽ cảm thức rõ ràng mô-ni-châu tức là Thánh Thai của chính con, nhiên hậu mới có cơ hội về Trời, con đường Thiên Xích, phải nhờ sự phát triển của điện quang, mới khai lối mở đường cho phần hồn tiến hóa.

Khi thiền cảm thấy đầu tê và từ từ cao lên rất tốt, cứ tiếp tục thiền và nguyện xuất hồn đánh lễ Phật, tập trung ý niệm một lần rồi quên đi, tâm hướng về Niết Bàn thanh nhẹ, chư Phật sẽ ban chiếu cho con từ quang thanh nhẹ ở tương lai.

Muốn đi đâu thì vía lo sắp xếp trước khi hồn đến nơi, mỗi mỗi đều có trật tự, chứng minh con người có hồn có vía, chứ không như người đời hiểu một không hiểu hai. Duyên nghiệp từ tiền kiếp nay tái hội, tạo thành cảnh gia cảnh không sai chạy, thiếu nợ thì phải trả nợ, người thật tinh tu thiền thì mới dứt khoát được mối nợ trần gian, lưu luyện từ kiếp này cho đến kiếp nợ, sự cúng quảy là cơ hội cho ma ý lại và phá phách, chỉ có trì tâm tu luyện thì mọi vọng linh sẽ hàng phục và giúp đỡ cho chúng được tiến hóa nhanh hơn thay vì ỷ lại, xáo trộn cuộc sống của người phàm và thiêng liêng, người chơn tu hướng tâm tận độ thì mọi việc sẽ xong và kết quả tốt về con đường tu học.

Chúc con vui khỏe, tiếp tục giữ lấy chơn pháp mà tu, thì mọi việc sẽ được toại nguyện ở tương lai./.

Quý thương,

Lương Sĩ Hàng

P, ngày 26 tháng 5 1992

Kính thưa Đức Thầy.

Con mạo muội viết lá thư này cho Thầy. Con kính xin Thầy rộng lượng hải hà dạy bảo cho con điều ngay lẽ phải. Con làm nghề Nail được gần 8 năm nay, con bị bệnh Allergic khá nặng, Năm nay con ghi tên học Anh Văn ở PCC, con học giỏi lắm Thầy ơi, con muốn lấy A không hề! Chồng con tên là Trần Như Long, có bằng P.H.D, nhưng ở chiều đi làm công, anh chỉ thích làm business thôi. Gánh nặng gia đình, chồng chất trên vai con ngày này qua ngày khác, mắt con bị cận thị rất nặng, con rất là môn mõi và cực nhọc. Chồng con và con xa nhau 14 năm. Chúng con đoàn tụ vào năm 1986, nhưng gia đình chúng con hay lục đục với nhau vì chồng con rất ư là mong con đẻ ^{đứa con riêng của anh.} Bé Trúc. Con liền gọi đi làm và đi học rất là cực nhọc, con tính dành dụm 1 số tiền mua 1 căn nhà nhỏ khi nào Thầy về VIỆT NAM, con kính xin Thầy ghé nhà con chơi để con có dịp hầu hạ cơm nước cho Thầy. Lúc này kinh tế khó khăn, con tính share phòng 1 bà bạn gần trường PCC, nhưng con lại lo Bé Trúc về chơi nhà người ta rồi nó phá phách, lúc lời đồ đạc của người ta, người ta xua đuổi, con lại phải học hành đồ đạc, thì chồng con lại nổi giận lên, đôi đũa sti nhà khác, ảnh mõi ảnh ở chiều đứng con được nữa. Con không

biết sự này lời của con hay lời của anh. Con đã lo hết sức mình mà cũng ở với lòng anh, con cũng không biết làm sao bây giờ. Tiền lương của con lãnh ra là con phải lo chi trả tiền nhà, cơm nước và gas điện và con phải châu cấp cho Cha Mẹ già và anh em ở VIỆT NAM 1 tháng 100 dollars. Chồng con chạy business ở ngoài, chi bỏ túi xài riêng. Nhưng mỗi lần xe lui là anh kiếm chuyện cãi nhảm với con, mặc dầu anh mỗi lần anh cho con đi, con đều đưa tiền cho anh đó xằng. Con nhớ Thầy bởi sáng mỗi việc cho con, con đã rảnh hết sức mình rồi Thầy ơi. Thấy thấy vợ chồng con cãi xa nhau, tủ tu và tủ tiền. Hay lại cãi nhau chung sống với nhau, chịu đựng nhau. Con không muốn mang tiếng mẹ ghẻ hờn hiếp con chồng, con ruột của con, khi nó làm quá, con có quyền này là đánh đập nó. Con con riêng, thì mỗi lần con tham phiên thì chồng con, anh lại bức bối, 2 vợ chồng con lại cãi lộn đuc, cãi và với nhau. Mà chịu đựng ở nơi ra, thì con rất là bức bối. Con xin tạm ngưng viết nơi đây. Con nghe tin Thầy đi Âu Châu chơi, con kính thăm Thầy thượng lộ bình an. Thầy nhớ viết thư trả lời cho con rõ nữa Thầy. Con xin nhớ Thầy dạy bảo cho con điều hay lẽ phải. Con hiện đang phân vân và bối rối.

Con kính lay Thầy 100 lay.

Con hôn Thầy nhiều

N
l
(Ca Sĩ Ban T X)

Am Phien las Binh ngay 23-6-92

N 1

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26-5-92, được biết con đang học văn và lo âu như sanh kê.

Con là con của ông Birt tu thi sĩ có ở Hội Giải Quyết Tất cả những sự nặng nề ở trước mắt, nhưng tu phải luôn luôn ý thức ta là người đang được kích ở trên Cơm, như như học học không ngừng mà tiến tiến, như sự kích động và phần động của gia công, cũng ta nói có ở Hội tu lại về lãnh vực thành linh của một tâm mà sống, ngày đưa ngày thành đưa thành năm đức năm lâu ngày một cảm thức điếu khổ nặng chày đung của chính mình là điếu, như như để tu phát triển tâm từ-bi vô sanh. sống có.

Hiện tại con đang ở vai hiện thế và hiện mẫu, không có một cảm giác của ông, nhưng chỉ có tâm chỉ học hỏi hay không? Liệu có thể của con là học-hỏi trước tiên và như như, thì sẽ đem lại hòa-khí cho gia công.

Ông của con học về kinh tế, làm thương mại là đúng. Muốn có sự thành công của phải nhờ sự hòa khí của vợ con, thì liếc làm một thành suốt được, con không nên sợ viết hay là cơ, chỉ cần tâm thương yêu và đùm bọc thì mọi việc sẽ được tốt đẹp ở trước mắt, hình ảnh của ông con trong gia đình, cũng là phát sanh từ một lòng thương yêu mà ra, vì con ở vợ mà sống, đó cũng là yêu từ xây dựng cho ông, con phải làm nước lại thì chỉ có như như và thể hiện từ bi là sự yên vui. Đã nói là vợ ông thì không còn tâm toán nữa thì mới mua tìm được hạnh phúc cho gia đình, con có thể từ nên đọc mục BR tâm nhiều lần trong ngày thì sẽ giải quyết mọi việc tốt đẹp hơn.

Chúc vợ ông con vui khỏe trẻ đẹp.

T.P. không nên làm sức khỏe
Yêu thương và vui trong (hạnh phúc).

Đức Thuận

S

21/9/91

Trái Thuá Ông Tâm,

Con Đ. T. H. kính thưa Ông Tâm, Cháu Ông Tâm
lên học mẫu giáo; đợt đầu cháu con được vào học ở trường mẫu giáo
Tâm khi con nhận được thư và thư của Ông Tâm
tới này đã lâu lắm rồi, tuy vậy cháu vẫn luôn luôn
sợ học của Ông anh, con luôn luôn nhớ lời dạy
của Ông Tâm.

Con có hình ảnh cho Mẹ con gửi theo Ông
Tâm; đợt này đã tạm ngưng rồi, mẹ con luôn tận tâm
lên, cả mẹ con tin tưởng nhiều hơn, biết học học
sẽ rất nhiều.
Bố bị ốm luôn cả ngày cho mình sách và bài tập
hồi giờ của Ông.

Con là con cả trong gia đình, giờ này cháu luôn luôn
đảm sóc cho cả cha mẹ và hai đứa em khác nữa. Vì
cả là gần 20 năm nay, con mới biết học viết
giờ, cháu có viết làm, và nhà của đợt viết từ mới
mùa mưa sang tới lúc học làm sao 30. Muốn viết chữ
ngón nhà tâm, có dấu chấm dứt chữ như thế này cả
khi làm viết giờ em cho + 1 giờ viết 10 chữ.
Con có viết bài viết của Ông anh Ông anh Ông anh,
bố luôn có nói đi viết theo Ông Tâm và quý
đạo hình quý đó trước mùa mưa.

Con ở làm gần anh luôn, con vẫn
tặng Ông Tâm này hơn, nên con may mắn
kiểu xin Ông Tâm quý đó cho con chiếc áo mới nhất
trước mùa mưa.

Kính xin Ông Tâm nhận lời đây hay bớt ở nhà
định con. Một lần nữa kính chào Ông Tâm và gia đình
mình đây,

Con,
Đ. T. H.

Thầy gửi ngày 22-8-91.
50 US\$: 487.500 \$VN
Cho Đ H

Ngày 15-8-1991

H ,

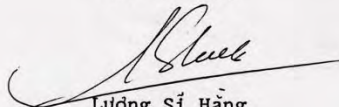
Thầy đã nhận được thư con, được biết con đang ở trong hoàn cảnh thiếu thốn. Kiếp này nhà bị đốt, thiếu thốn tức là kiếp trước thiếu tu. Phúc là căn nhà che thân. Thiếu phước, nhà không tốt và không ổn định. Đó là bằng chứng cho con thấy rõ, và lo tu thì mọi việc sẽ được giải quyết.

Con đã biết hành trình của Thầy thì con sẽ tu như: " Ông Tám có tu mới có ngày hôm nay bán bạc với con, nếu ông Tám thiếu tu thì không có cơ hội này".

Gặp phải nhồi quả, đau khổ thiếu thốn là chìa khóa xây dựng đức tin, có Trời có Phật mới có ta, không nên tự thị mà đau khổ, chúng ta có giới đến mấy, lo cho biết bao nhiêu công chuyện cũng không bằng tính trời thương yêu và lo lắng cho chúng ta.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Kính gửi thầy quý trường,

Cách đây hơn tháng con có nhân dờu tiên lễ kỉ và một bài thơ do anh Long ở thiên viên Nhân hòa trao nói là thầy tặng. Con thật vô cùng cảm kích không biết nói sao cho hết sự biết ơn và thường nhớ trong lòng của con. Nay con xin gửi đến thầy sự cảm ơn chân thành nhất và chúc thầy dồi dào sức khỏe con mừng.

Chắc con không cần nói ra đây thầy cũng biết con đã năm lần bảy lượt viết thư thăm thầy nhưng không thành. Lần sau cũng viết được là thư đầu 2 trang nhưng không dám gửi một phần muốn viết thêm vài hàng cho chú Bê, phần nữa thầy mình diễn tả chưa được đúng ý. Bây giờ đọc lại thấy chẳng nghĩa lý gì, toàn là những lời tham cháng đúng với tình thân và vì nên con xin giữ lại không gửi nữa. Con xin lỗi thầy vì xử xung đột gia đình vừa rồi mà thầy bị mang tiếng con thầy khổ tâm vô cùng. Vì con thiếu nhận thức mà mẹ con đã thất lễ với thầy thêm lần nữa. Con có lỗi nặng với thầy và cha mẹ vì đã không làm chủ được hoàn cảnh lúc bây giờ. Bây giờ nghĩ lại thấy mình thật đáng sợ, ~~những việc xung đột đó con mới hiểu được con~~ ~~đang hiểu được con~~ ~~đang hiểu được con~~. Có lẽ thầy là người hiểu con hơn hết, con ~~có tâm tư, mục tu~~ những thông biết Tu và thiếu dũng cảm về sự ngu si sẵn có nên khổ càng khổ thêm. Thầy ơi, với những tình xấu sẵn có, con muốn sửa lỗi nhưng thầy ra thông tiền bạc bao nhiêu vì bốn phần và trách nhiệm không cho phép con công phu tu do như khi còn đờ đẫn. Có những ngày quá bận rộn đêm lại không ngủ được vì con quấy nên công phu đã bị gián đoạn nhiều lần. Bây giờ con mới thật hiểu nghiệp là gì. Lúc đọc bài thơ thầy tặng con biết thầy khuyên con phá mê phá chấp những khi đọc bài huấn tử của thầy ở đài hội thời Quang phản chiếu con mới hiểu tại sao thầy khuyên con thế: phá mê chấp để giải nghiệp. Lý con đã hiểu, bây giờ chỉ còn trông vào công trình của mình mà thôi. Nay giờ con nói dòng dẫu đã nhiều, giờ con xin được hỏi đôi ba điều xin thầy chỉ giao cho con:

1) Tình dục là một vấn đề lớn của con hiện giờ. Tuy con chưa diệt được nó nhưng ít khi đòi hỏi. Chồng con thì nghĩ định dục là điều cần thiết cho sự sống như ta đời thì cần phải ăn, nhất cần uống. Con đã nhiều lần nói với chồng về sự ngại

mấy những anh ấy hình như không hiểu và nhiều khi làm con khó xử. Khi lấy con, anh ấy hứa để con tự những việc bên phần và trách nhiệm con có được tự theo ý mình đâu? Chả mẹ, anh em người ngoài đều công nhân rằng con không hiểu chẳng hiểu thì cần thiết là con là người về chiều phần phần con, vì kinh nghiệm đã cho con thấy rồi. Khi dục con không công phu hoặc nếu có thì về cái ngôi lấy lẽ. Thế hiểu nơi chỗ của con xin thầy chỉ con phải làm sao cho đúng. Con bây giờ không mong muốn gì hơn là sức khỏe đứng bên hơn để có thể công phu đến đến hơn đáng sửa tâm tâm nhanh hơn. Những con lại không muốn mang lại xáo xáo cho gia đình nếu không làm đúng ý chúng. Có phải con đã lỗi nhiều với chồng con trong vấn đề này?

2/ mỗi lần gần gũi cha mẹ con, con thấy mình mang lại nhiều bức mình cho người hơn là niềm vui, xa đi thì con lại thấy mình bất hiểu không sẵn sẽ được người khi tuổi đời cao. Thưa thầy, con phải làm sao trong tình trạng này?

3/ Khi một người thân qua đời, thầy khuyên chúng con nên cầu nguyện hưởng tâm hằng đêm để linh hồn sớm được siêu thăng. Vì dù con có người thân qua đời, con với trình độ chưa mở tuệ nhân, thì mình cầu cầu nguyện như thế bao nhiêu lâu hoặc làm sao mới biết được linh hồn người thân mình có được cứu hay chưa với đời cảnh giới nào?

Con chỉ nghĩ được bấy nhiêu câu hỏi chắc cũng đủ làm thầy mệt lắm rồi. Trước khi ngưng bút con thành thật cảm ơn thầy đã tận tâm giáo hóa chúng con trong bao nhiêu năm nay. Con không biết nói gì hơn là cố gắng tu được tí nào hay tí này và rất hy vọng có duyên gặp lại thầy trong tương lai gần cho thỏa lòng nhớ mong.

P.S. Xin thầy chuyển bức thư này đến chị Bê dùm con.

Kính bái,

T M H

Minhhuong Lam

Montréal, ngày 9/9/92

H con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 4/14/92, được biết con đang đứng lẫn quẩn trên đường đời và đạo. Khi đã chấp nhận lấy chồng, tức là dẫn thân vào đời thì phải cố tinh thần phục vụ đầy đủ trong và ngoài đều tốt đẹp, nhịn nhục tối đa, nhiên hậu mới đúng vị trí tiến hóa.

Còn đạo, thì phải lo cho hồn tiến hóa trong thanh tịnh, tức là niệm Phật thường xuyên, tự xây dựng ý thiền lành cho phần hồn có lối thoát, đó là nguyên lý của đời đạo song tu.

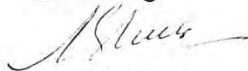
Con phải luôn luôn ý thức hồn là chủ của thể xác, chú không phải thể xác là chủ của phần hồn, còn tu về Vô Vi, luôn luôn phải thực hành rõ rệt đời đạo song tu thì chẳng có gì than trách cả, mỗi mỗi đều giới hạn, chúng ta chỉ giữ tâm hướng về từ bi để phát triển thì phương diện nào cũng tốt cả.

Giờ giấc phục vụ gia cang và giờ giấc tu học đều có thứ tự. Cùng cố tinh dục, gia tăng ham muốn hướng ngoại thì khối óc sẽ suy đồi và chậm tiến, nếu chúng ta gìn giữ điều hòa trật tự tùy khả năng sẵn có, thì sẽ không có gì trở ngại cả. Đối với đời thì sống vui hòa bình, đối với đạo thì khai triển tâm linh, cú vậy tiến tới trong tuần tự, thì chẳng còn gì thắc mắc cả.

Còn về việc qua đời của người thân, giây phút tu học tham thiền nhập định, nên dành chút ít thì giờ hướng tâm về họ, thì người khuất lấp sẽ được hưởng một phần ấm áp của tâm linh. Cuộc sống chúng ta đã có rồi, chỉ chờ cái chết là chúng ta có cơ hội hướng về đạo, dầy công tu luyện thì lúc ra đi, sẽ được ở nơi cõi nhẹ nhàn để tiếp tục. Cuộc sống hiện tại gặp phải những sự chông gai của tình tiền duyên nghiệp thì mới có cơ hội thức tâm, dẫn thân học hỏi, chẳng có gì hoang mang và bỏ ngỡ cả.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng

12-8-92

Kính Hân Thăm Thăm Tam Miền

Con xin chúc thầy cũng gia đình
thầy được an vui. Khi con cũng khỏe, từ
khi con ra tù, con có một chứng bệnh nặng
trình hơn ba năm rồi, mà con chẳng thấy
hết, xin thầy cho con biết tại sao vậy thầy.

Kính Thầy! năm ngày trôi qua con
rất cố gắng tham thiền, để giải bớt vướng
vạ tâm lỗi ngục mỗi chính con tạo nghiệp,
con rất hổ thẹn quá, buồn quá thầy à. Con
à trong bốn đức tướng ngoài bốn tướng sáng
buồn mỗi thứ, không biết ngày nào, con cố
gắng quên đi hết thứ gì, để tìm giải thoát
tâm linh hồn, con đã hình như chết đi
sống lại đời xác thay hồn mới, con hình
như được Thượng Đế ban lại cho con một
cuộc sống mới, để đánh thức linh hồn chính
con, đã một mất từ vô minh, con cố gắng
tìm lại tâm hồn con, mà con chẳng thấy
tâm hồn con ở đâu cả? Thưa Thầy con

phải làm sao, xin Thầy chỉ dạy con ích ²đé,
Thưa Thầy! con cố gắng làm cho ra con
người, con cố gắng mở hai tay để đón
chào mọi người và về sau trong tình huống
như thưa Thầy ở đây bình không để gì làm
điều, theo ý con mong muốn, thật là khác
biết bao. Thưa Thầy con rất mong muốn
được gặp Thầy ~~trong~~ sống trong tình huống đó,
là con hẳn hạnh phúc giống biết bao khác,
và con thấy điều này khác ~~khác~~ khác trước
khoa người Thầy ạ.

Thưa Thầy! giờ đây con xin Thầy cúng Bể
Trần thường sát cho con, để chứng tỏ thành
cho con, để con được ăn năn sám hối từ đây,
và hết những tội nghiệp mà con đã gây
đạo đức kiếp đời kiếp. Con xin Nguyễn An 4
Phật Pháp Tăng, để tu làm viên lãnh, bỏ
những điều sai quấy đã phạm, trở về chân chính,
và Ngươn Cội. Con xin tạ Thầy và Bể Trần
ba lần. Con mong được thư Thầy, cho con
ít lời chỉ dạy, để được sống tâm tình trọn
tu hành, con xin làm bút nãi đây.

Kính Thầy Tâm Thường Hòa
con t

Thưa xin cho con ít lời giải thích
 này trong tâm con. Có lần con nhìn
 mẹ thấy hình như con bay khỏi giường ngủ.
 của con trong rất ngắn, con thấy lúc sáng
 ở các tầng, nhưng mỗi khi con cố ý thì
 nó thì nó đau, trên đầu nó rứt rứt,
 khoảng 2 tuần sau lại nó rứt rứt nữa,
 là thì con thom thỉm nó mới rứt lại ít
 ít, nhưng nó không có mạch máu lúc trước, mà
 nó mất bộ phận. Hiện giờ khi con thỉm
 nó bắt quá lạt lại. Xin thấy cho
 biết những việc tương đối là gì.

Thưa thấy! Khi thỉm định là ngũ căn
 phải thỉm hay thỉm, hoặc thỉm mạnh hay nhẹ
 nhẹ thỉm, còn cách bổ ngũ căn gạo, mà
 con thỉm thỉm thỉm? xin thấy sự dạy
 cho con như thế để đừng lầm tu. Lời đến
 kinh đó nào có thể xuất hồn, xuất
 vía, và khi xuất hồn hay xuất vía nó làm
 gạo có thể dễ xuất, thưa thấy xin thấy
 thỉm cho con, không biết nói vậy có ngay

4
thời không thấy, mình thấy hiểu về chữ
học của con xin gửi, con mừng thấy
mười hai em tâm hồn vẫn luôn gao con
cả thế giới thấy thì con ở qua xa,
thưa thầy, thầy có thể xuất hiện để
dạy dỗ cho con, đừng quên luôn luôn và
những điều con đang bị kết. Con xin đa
ta vô cùng.

Kính thầy yêu mến

Con Chia

Montréal, ngày 9/9/92

T con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 14/7/92, được biết con đang bị mất tự do của cơ thể, nhưng con vẫn còn sự tự do của tâm linh.

Con đã được may mắn gặp được tin lành của Pháp lý Vô Vi đang độ tha tại trần, đó là nguồn sống tâm linh giải thoát. Con có nhã ý thực hành pháp lý, tức là con có cơ hội ăn năn sám hối, cải sửa sự sai lầm từ tiền kiếp đến bây giờ, nhiên hậu tâm thức mới được sáng suốt. Nhân loại ở dưới vòm trời này, ai ai cũng bị giam hãm phần hồn trong thể xác, hướng ngoại đấu tranh, phạm pháp từ tội không nhiều thì ít, ngược lại người tu thiền càng thấy rõ chính ta là một tội hồn, và cũng là một ánh sáng của mặt đất, kẻ đi trước người đi sau, ban chiếu sự thức tâm cho nhau trong chu trình tiến hóa của nhân sinh. Ngày hôm nay con đang bị tù tội, mất quyền tự do của pháp luật hiện hành, đây cũng là cơ hội ăn năn tự thức, biết là chính mình đang sai, chẳng có ai sai cả. Cần nhịn nhục để tiến hóa, nhiên hậu mới thông suốt được vị trí tâm linh của chính mình. KHỔ! KHỔ! KHỔ! rồi mới bằng lòng bước vào biên giới của Phật Pháp, tức là buông bỏ sự tranh chấp vô lý, lui về thanh tịnh, và dung hòa cuộc sống trong thanh tịnh. Mất mũi tai miệng đều cảm nhận sự kích động của ngoại cảnh, rồi cũng phải lui về trật tự của tâm linh. Con cảm nhận được PL Vô Vi là nguồn sống của tâm linh, con cứ theo nó mà hành và tiến, thì con sẽ được thoát ngục trước khi xác rời khỏi ngục.

Hiện trình của Thầy cũng vậy, ngày đêm lo tu thiền để tiến tới sự kỳ diệu của tâm linh mà mặt đất đang khao khát.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Ngày 25 tháng 5 - 92

Kính gửi Minh Sư,

Tôi là c w k, vừa được anh Vinh cho biết địa chỉ của Minh Sư. Xin có lời chào Minh Sư, và xin Minh Sư chỉ dẫn cho tương hợp của tôi hiện tại cần phải sửa đổi như thế nào?

Nguyên trước đây khi ở Nam Hà, tôi đã được Minh Sư chỉ dạy cũng như Nguyễn Huệ Khang. Qua năm 83 đúng tôi phải chuyển về Xuân Lộc. Về đây được 2 năm thì từ dùng bên cơ trái của tôi, nói 2 cực bực và trống, nói của tôi chậm hẳn đi. Tại có cho thuốc uống nhưng không dứt. Thời gian này tôi có xin tạm ngưng thiền; và từ sau đó trống nói của tôi lần lần trở nên không rõ ràng rồi tay phải bị rung. Được thưa về vào dịp 2/4, tôi đã đi khám và chữa bệnh, nhưng vì hoàn cảnh sống của gia đình, tôi không thể ở thường xuyên tại Saigon và hơn nữa qua mấy tháng chữa trị, bệnh cũng không hết, tôi quyết định trở lại thiền, và theo đúng sự chỉ dạy, nhưng hơi thở của tôi không được mạnh và dài như trước đây, đôi lúc lại quá ngắn - vì tay phải bị rung, nên lúc "Sôi Hồn" có hơi ngại là ngón tay chỗ không chạm đúng chỗ được.

Trong số 5 anh em ở Nam Hà trước, thì Đức
và Nguyễn đã qua Mỹ, còn lại Huệ, Trang và tôi
Xin thay mặt cho những người chưa được đi
chức Mười Sáu vạn sự tốt lành

Kính

Wells

Địa chỉ của tôi

Ngày 10 tháng 9 năm 1992

C n K ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 25/5, được biết con đang mang bệnh uất khí trong nội tâm, dồn dập nhiều năm tháng, hư hại cơ quan khí quản, do bản tánh hờn giận sân si từ thuở bé đến giờ, hậu quả của nó là bệnh buồn cổ. Nói về tâm linh, thì phải thức tâm, thay đổi tình thế trong nội thức, hướng tâm về Trời Phật, giàu lòng tha thứ và thương yêu, óc khai tâm sáng, bệnh tật tiêu trừ, phải dụng ý, cơ lõi răng kê răng niệm Phật lối đa trong ngày, khi đi đứng ngồi nằm để tự cứu tâm thân. Nhịn nhục tối đa, buông bỏ tình đời trong tâm, tự lui về thanh tịnh, tâm giác tự trị, hướng về chánh gốc vô sanh, tai nạn tiêu trừ. Con nên đọc kỹ lá thư này nhiều lần và hành đúng pháp, sẽ có cơ hội tự cứu.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

State sept. 4,

Kính Chào Bà Ông.

Hôm nay con mạo muội viết lá thư này gửi đến
để cầu xin Bà Ông ra tay cứu giúp cho gia đình
con tránh được cảnh khổ-vô, nát-tan, vô, con xa các
thứ thì gian khổ lắm. Con biết việc này gần tại
Linh. Cầu xin Bà Ông ra tay cứu giúp cho con
tránh được cảnh khổ-vô. Con đã biết từ lâu
chưa con và con cũng rất đau khổ sau khi đi
vào đời này, cũng tại vì con được con như Bà Ông
đi sứ khác nhau, với nhau như mỗi ra ngoài rồi thì

Con khấn khấn cầu xin Bà Ông mở lòng
ra tay cứu giúp để cho con có cơ hội chữa trị lỗi lầm
với Bà Ông. Con xin phép sẽ luôn luôn tận tâm
đến Bà Ông đến vô phần nào.

Con tên là ĐÀO-BA-MANH, và con là NGUYỄN
THỊ-QUY. Chúng em có ở con và sống tại số nhà
11129 157th AVE NE REDMOND, WA. 98052-2661.

Hạ tuần tháng 7 vừa qua, vì nhận thấy và cần đến không
quên tâm đến sự khổ-cực cũng sẽ xảy sinh của con cho
gia đình từ suốt 15 năm qua. Sau hết mọi việc từ trong
ra ngoài đều 1 mình tay con gánh vác. Con đã tận tâm
sức và con trong những năm đầu con phải nằm bệnh viện
trong khoảng từ 1983 đến 1990 vì bệnh Viêm Gan,
bệnh mô Bì, với đến ung thư ruột. Vì hoàn cảnh
gia đình con đã xin đến làm việc ở các cơ:

Dữ cá ngày, cá chấu, cá con liêu và cá 2
 năm nay con cá chấu có 3 lần vào trong đống
 đống song mỗi về. Trong bình con nghĩ rất ít chỉ từ
 2 đến 4 tháng vì số cá chấu ngày càng ít, con nghĩ
 con bị phải lo việc bảo trì nhà cửa. Bao năm nay vì con
 không phải đi làm vì con nghĩ có ông bắt buộc và mình
 có ông ở nhà lo cho con con cũng có nhiều thời giờ để
 Công phước. Tháng 24 tháng 7, 22 tháng con cái và với
 nhau cũng đi về trẻ con ông áo, phải phải trong khi
 con sẽ yêu mến nghĩ nghĩ, và về con bị thiếu trách
 nhiệm bảo, không như khi mang thân ở đống chấu về
 đống con nghĩ giữ gìn lời giao tiếp từ con cá si và
 con chấu để bảo đảm từ cá si và gây đống chấu
 công. Có ông ở nhà con, bỏ nhà ra đi với 2 đống
 công nghĩ lời nghĩ nghĩ đống đống xin lý do. Có
 nghĩ lời chú bảo của nghĩ lời như có những lời khác
 trái sự thật, đống nghĩ cá nghĩ đống nghĩ để cho lời
 của cá nghĩ set up bắt công tạo sự việc, trong giờ
 sẽ đống nạp sẵn và bắt công tay con đống đi
 vì con mở cửa vào nhà sau khi tập xe tập trở
 (lúc làm đống xin lý do, lột sự của cá nghĩ đống
 Tunc. xuất con ra khỏi nhà kể từ lúc nạp đống,
 có giờ đống thối cho họ biết là con sẽ đống con
 hân, 1 tay tháng 8, tháng chấu. 31 tháng 7 họ gọi
 cent sát bắt con). Kể từ hôm 31 tháng 7 đống
 nghĩ con không được trở về nhà, không được tiếp
 với về, con. Riêng về con cũng không muốn nói
 với con nữa và con cũng các con của con tiếp

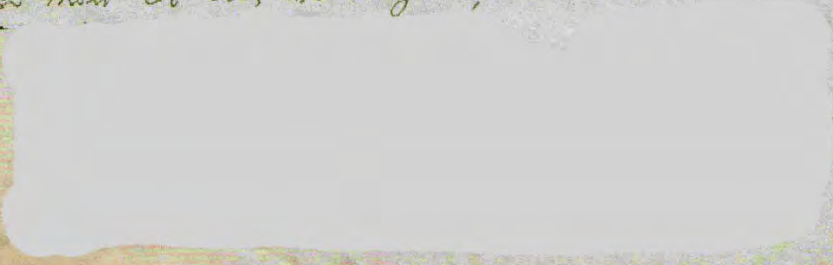
Với con. Con trên tay đang sống bỏ ra thật nhiều
Cả điều vẫn phải công phu đến đến nếu công con
Sinh - Đạo phần nào.

Điền ông ta rất cả sự việc con số việc kẻ
lại. Con khảm khảm em xin khảm khảm em tay
Cứu vật cho gia đình con tránh khỏi cảnh khổ. Về
về để cho Sinh. Con em về chắp con sẽ được như
Cốt đẹp hơn bao giờ hết. Con nguyện hứa với
trời khảm là em sẽ luôn luôn, luôn luôn chăm
lo sữa chữa lại chính con sẽ không phụ công bố
của trời khảm và sẽ luôn vui lòng về con, công
nhu để cho Sinh thật của gia đình con sẽ
luôn luôn sinh vui đẹp.

Con xin kính lạy và lễ bái
Trời khảm
Con.

Mark Mark
D B - M

P.S: Con em xin trời khảm
viết thư khảm về con
thư thư cho con theo
địa chỉ này cũng sớm
cũng tốt nhé khảm.
Số sinh thời để đời, con không biết số mệnh.

Montréal, ngày 10-9-92

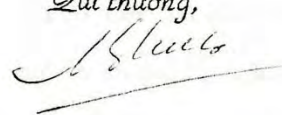
M con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 4-9-92, được biết nội
thức con đang ở trong tình cảnh bấp bênh; con đang bị vầy xéo
bởi quá tình chơi bùa phép, nhưng duyên lành vẫn đến với con sau
giây phút động loạn, tan vỡ mộng tình thương yêu của chính con,
thức tâm hướng về con đường tu học độc nhất vô nhị của tâm linh.
Trên hành trình tu học không nên phủ nhận lời đại nguyện của
chính mình, mà phải giầy công thực hành đúng pháp, cũng là một
kỳ công thăng hoa một cách vinh quang ở tương lai. Con biết quý
vợ, quý con nhưng mà không biết quý chính con, sợ là con đờng tu
chính tâm, cuối cùng sẽ chuốc lấy sự đau khổ triền miên trong nội
thức, biết ai là kẻ cứu ta ngoài ta. Con đã phát nguyện tự tu thức
thì phải nỗ lực tối đa, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa trên
con đường lớn rộng vô cùng bất diệt, gốc gác của chính nó là
Đại Từ Bi. Còn bùa phép thì chỉ giới hạn trong qui luật tranh
chấp mà thôi. Con đường Thầy đã vạch sẵn cho con tiến, nhưng
con không chịu u tiến, mà lại lui về lãnh vực thiếu trí, sân si, thì
hậu quả chính con phải gánh chịu. Phật có câu: “Ung vô sở trụ
đi sanh kỳ tâm”, tức là hứa thì phải làm, không nên tự hủy lời

hứa của chính mình, thì hồn vía sẽ tan nát, cũng như gia đình tan vỡ vậy. Một lần nữa, Thầy nhắc cho con, phải cố gắng hành đúng pháp, tức là thương con nhiều hơn mới thương gia đình và đồng loại, ngược lại con sửa pháp và hành không đúng pháp, thì con sẽ trằn miến đau khổ trong tâm thức.

Còn việc vợ con cũng đã mang đầy bệnh tật trong thân, cũng là để có cơ hội thức tâm, thì chúng con phải thành thật với chúng con, nhiều hơn mới tạo được một mầm mống tha thứ và thương yêu, tự cấy lại phúc điền trong tâm mà bước. Thầy là người đi trước, hàng ước mong nhiều người kế tiếp tự giải tâm thân, trở về ánh sáng từ bi của chính mình mà học đạo và hành đạo. Thầy không muốn nhìn thấy cảnh đổ vỡ và tan nát trong nội tâm nữa. Nếu con có thì giờ, nên truy nghiệm những gì Thầy đã nói trong lá thư này, tự thức và hướng tâm về thanh tịnh, hầu tiến hóa trong thanh nhệ.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

17. 09. 10. 92
MH

H

- Sept. 24, 1992

~~Handwritten scribble~~

Kính thưa Thầy,

Con là một cô bé gái tương thành sớm, 19 tuổi đầu nhưng có cuộc sống nội tâm rất sâu, và hiện tại con đang những lúc lo cho cuộc đời mình mà con gặt vác một phần cha mẹ, anh em.

Không như mọi người trong gia đình đã bị upset trước thực tế của xã hội xuống Tây, với những thay đổi lạnh lùng của người thân sau bao thời gian xa cách, con đã biết và chuẩn bị tất cả. Thầy ạ, có lẽ tên từ cho công lao mỗi chớm nở đó, trời phạt đã cho con gặp những người bạn lớn trong họa vô hi. Đơn từ 'giải thoát' không phải con mà biết từ môn khoa học thần giao này, mà nó đã in trong tâm thức con từ rất lâu rồi, chỉ khác là con bị lạc vào nẻo đường bị quan, con không thiết sống; nào ngờ đầu nghiệp đã mang thi từ chết kiếp này, kiếp sau cũng phải sống lại để trả, và sâu nào với nửa mặt chẳng giúp ích được gì v.v... tóm lại là tất cả mở ra trong những điều thầy giảng. Kể từ lúc sau quen, nay con đã tập thiền gần một năm rồi, và kết quả không biết nói gì hơn là chữ bất ngộ như đã đối với bao người khác. Con nghe nói tại thờ sãi cần có thể xin được từ Thầy, mong khuyên khích con trên bước đường tu học. Nay con mong Thầy dành một chút thời gian ít ỏi ứng vai đồng cho ý nghĩa tên họ con, để cho con hiểu thêm con sinh ra để làm gì trong xã hội loài người gần đây, tam thế này... Vai đồng cho Thầy hiểu lòng thành của con, muốn tâm sự với Thầy nhiều hơn nữa nhưng hiểu rằng cũng còn có người khác mong Thầy dạy thư như con, không khéo Thầy lại bảo 'tham sân si' mất!... Thầy có thể gửi về địa chỉ con để ngoài phòng trọ, hay địa chỉ của anh Vương Thanh Sơn, thiền đường Vancouver con có ghi ở sau.

Con cảm ơn Thầy
và mong thư hồi âm nhiều lắm.

Melissa

Con: E

Atlantic 09-10-92

Sở Giáo Trình Học Khoa Tâm Thức
THI HÒA TÂM SỰ LÝ PHÂN TRẦN
THU ĐƯỢC CẢM CẢM CẢM SANG ĐIỆT
THẢO THƯỜNG TRẦN BẢO THỨC NGHĨA TÂN
NHỮNG TÂN ĐỜI ĐẠO TÂM LINH
CHIEU SẦU TÂM ĐẠO TÂN CẢM DỮNG XÂY
VÀ XUA CHO ĐỂ NGÀY NAY
TINH THƯỜNG ĐẠO ĐỨC MUI VẦY CẢM GIỚI
THIỆP HỮNG KHAI TẠO ĐỂ TÂN
ĐỂ LÀ TÂM CẢM THẬP CAO DUNG HỒN
LÝ MỸ KHAI TẠO THẬP THỨ
TINH THƯỜNG ĐẠO ĐỨC CẢM HỒN LINH THƯỜNG
TÂM MỸ KHAI TẠO LỜI DẪN ĐƯỜNG
NGHĨA TÂN PHÂN NHỮNG PHÂN LINH NHỮNG TÂN
HIỂU TÂM KHAI TẠO TÂM LINH
PHÂN CAO PHÂN THẬP PHÂN GIỚI PHÂN XA
CẢM THƯỜNG NHỮNG LÝ THẬP THỨ
THƯỜNG MỸ KHAI TẠO CẢM HỒN LINH THƯỜNG
CẢM ĐỂ TÂM ĐẠO TẠO GIỚI
THƯỜNG LÝ THẬP THỨ TÂM DỮNG LÝ ĐỂ
THIỆP HỮNG KHAI TẠO TÂM LINH
TÂM LINH TÂM ĐỂ TẠO THỨ THẬP CẢM ĐỂ
KHAI TẠO TÂM LINH TÂM LINH THẬP
TÂM HỒN THƯỜNG NHỮNG ĐỂ ĐỂ DỮNG XÂY
VÔ SANG NHỮNG LÝ ĐỂ THẬP
BỔNG LINH NHỮNG NHỮNG ĐỂ MỸ VẦY CẢM . /

Đức Thích

Nguyen

6 27/08/92

Kính gửi thầy Giảng sư Hằng

Thưa thầy con là T & T một lúc nhập tu học tại Sydney vì cháu đã đến trên con xin được thầy thăm tâu an học.....

Thưa thầy con có 2 điều muốn xin thầy báo tin cho con

① Con đã y định sang Mỹ vào năm 1993 và ghé ở tại Thành Phố V. Kiến để tu tập trong thời gian từ 6-7 tháng. Con không biết dự định này có thành hiện hay không. Con kính xin thầy cho con biết

② Con đã tu tập tại lán trại sống bán chân bare đất trong 7 năm trước nhưng năm tết qua bị bệnh không thể ra máy như mong muốn. Con kính xin thầy báo tin cho quý bà mẹ con cho con một bài thơ về con trong tu học của con trong vòng một năm (10) bài con sẽ làm gửi. Vì nhà nghèo muốn thăm tới cho nên xin Thầy cho thư với những lời thể đến gần và để tiện xin thầy báo tăng về sống cảnh thấp vậy tốt) để cho con một không biết về sự sống hay khi gặp được thư của Thầy

Ước thì con kính chúc thầy Hằng thân an lạc. Con mong sự hồi đáp của thầy

Kính bái
T & T

Ngày 18-10-1992

Đ T con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 27/8/92, được biết con mang danh tu bảy năm trời, nhưng không tiến vì tâm không định, niệm Phật không rành mạch, vì không lưu ý nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, không tâm trong lúc thiền giác.

Hướng ngoại thu hút chuyện ngoại cảnh quá nhiều, tâm dục u ơ, óc không minh mẫn, làm mất trật tự trong nội khoa tâm lý, đâm ra hoang mang, không dứt khoát. Nếu con muốn lên thiền viện tu, tâm con phải lãnh hội giá trị "dứt khoát" thất tình lục dục nhân duyên, không còn biết gì chuyện đời nũa, nhiên hậu mới lên thiền viện tu tâm dưỡng tánh, mục đích rõ rệt, tuân theo 10 Điều Tâm Niệm của thiền viện, ngày đêm lo hành thiền niệm Phật, hành tâm pháp. Niệm Phật là hành tâm pháp, thiền định là ổn định thân pháp, xuất triển tâm thân. Thầy đã bỏ công viết Mục Bé Tám, giúp cho những người nào đọc thơ thi mà không hiểu gì hết. Nếu trung tìm điển tâm không khai mở, thì khó hiểu tình thật của chân lý.

Nếu con có biết thương con thì phải cấm đầu tu học và niệm Phật rõ rệt, quyết tâm dứt khoát tu học nhiều giờ trong ngày thì con sẽ đạt được siêu lý phát triển từ trung tâm khối óc của chính con. Bằng không thì con chỉ dẫn thân vào đời, lập nghiệp khổ tâm nhiên hậu mới thức tỉnh, tự hướng về lãnh vực từ bi thanh tịnh, nhiên hậu mới tiếp tục hành pháp tiến thân.

Máy hu thì phải sửa, muốn sửa tốt thì phải dứt khoát thay đổi món phụ tùng tốt đẹp và thích hợp hơn. Trí óc của Thầy không thể hạ thấp hơn nữa để làm bài thơ không giá trị, cho nên Thầy mạn phép không cung ứng thơ thi cho con, con ráng tu con sẽ thấy giá trị hạnh phúc của chính con, tự tìm tàng trong con mà có.

Lên thiền viện tu học, phải hạ mình nhịn nhục tối đa trong thời gian tu luyện tại thiền viện. Nhiều người đến thiền viện mà không thành tâm sửa mình cũng sẽ bị loại ra khỏi thiền viện. Thầy ước mong con biết tự cứu tự hành thì tương lai tâm lẫn thân của chính con sẽ sáng suốt và vinh quang.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

oct-14-92

Kính Gởi Đức Thầy

Trước hết cho con gởi lời thăm hỏi sức khỏe của Đức Thầy và chị Bè, lúc này Đức Thầy có khỏe không Thầy và con xin chúc Đức Thầy luôn luôn lúc nào cũng trường sanh bất tử để phò đờ chúng con về Đền Bến Giác. Thưa Đức Thầy con biết bộn phần con bà phải báo hiếu với cha mẹ của con và con cũng cố để giúp cha mẹ con trả nợ như luôn luôn gặp chặc trở cho nên trả không nổi. Bây giờ gia đình con nghe hỏi Bà coi bói đồ thay đổi số mạng bằng cách bà thêm tên lót vào. Gia đình con tám người sáu người đẻ thêm vào rồi và còn phải làm giấy tờ lại, con thật sự không biết phải làm sao bây giờ, con chỉ thay tờ cho gia đình con, con chỉ sợ linh hồn của họ xe không thuộc về bản thân của họ nữa. Đầu óc của con cũng muốn điên gì con suy nghĩ nhiều thì quá. con nhận thấy chỉ có tu mới giải quyết mọi vấn đề và con đã tìm được chìa khóa cho bản thân con là học thiền nhập không nên nghĩ đến tình, tiền, chuyên nghiệp, khổ tu, dụng tâm thông cảm nguyên lý Nam mô A Di Đà Phật và cố gắng nhớ nguyên lý Nam mô A Di Đà Phật. con đã làm thử có hiệu nghiệm lắm, như gì nghiệp lực của con quá nặng cho nên con khổ tu. con xin Đức Thầy cho con xin làm tu sinh ở Thiên Viên Vi Kiến để con có chỗ hội làm một chút công quả để giải bớt nghiệp lực của con và để đền đáp công ơn của cha mẹ con. Nam Đức Thầy về Vi Kiến mở khóa Thanh học con

lên ở² không tới² 2 tháng mà gia đình ở² nhà thay
đổi² nhiều cái tới² lắm. con nhân thấy² báo hiệu²
cho cha mẹ con là con phải tu tâm sửa tánh cho
tốt² khi nào con tìm được chỗ tâm của con và con
có cơ hội làm công quả², mới² thật báo hiệu² thật sự.
có thể² con nhân thấy² sai lầm con rất² muốn dùng
cái tâm của con để² hiểu², nhưng con không biết đâu
để² mà dùng. con cầu xin được² Thầy cho con dài
hỏi minh giải. Con xin được² Thầy cho con đi được
đại hội Du hành tu thuộc để² con có cơ hội gặp một
chút² thanh tịnh cho thế² giới sớm được hòa bình
và cho con sớm thức² tâm họ tu hành.
con xin cảm ơn được² Thầy

Con

HMD

Ngày 19-10-1992

M Đ con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 14-10-92, được biết gia đình con đang lâm vào trận đờ nhân sinh bày biểu. Danh là danh giả, đàng là đàng tu, có tu thì mới có cơ hội nhìn lại thực chất của mình, là một ánh sáng của mặt đất, nhất khí sanh ra trong hỗn độn. Nếu biết tu thì mới có cơ hội trở về thanh tịnh. Cảnh đời là bãi trường thi, nhưng tình trời là một mà thôi.

Nếu con quyết định tu học để sớm thức giác trở về với sự từ bi giàu mạnh của chính mình, thì con nên có cơ hội ẩn tu nơi thiền viện, tuân theo 10 điều tâm niệm để mà thực hành, thì tình thế gia cang sẽ thay đổi nhanh chóng. Tâm dứt khoát chuyện đời thì chuyện đạo sẽ được khai triển, là việc hóa độ quần sanh. Đó là làm việc lớn chứ không phải làm việc nhỏ. Con có ý chí thực hành đến đích là điều quý nhất cho quần sanh hiện tại.

Thiên cơ thay đổi, gia đình lộn xộn, tâm không vững tiến thì hồn xác sẽ bơ vơ ở tương lai. Những điều con đang ý thức là hạnh đức của chính con bắt đầu đang uóm nở, nếu thực hành được thì tương lai nó là đóa hoa hạnh đức dâng Trời Phật, nghìn năm không héo, nhưng cần sự nhịn nhục, nhưng cần sự nhịn nhục và tu luyện trong thực hành thì mới ngộ được huyền vi chánh pháp để tiến thân. Những gì con hiểu được và bằng lòng thực hành đúng đắn thì tương lai sẽ có kết quả tốt.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,

Ngày 23/10/92

Kính gửi chị H T N T ,

Chúng tôi nhận được thư chị đề ngày 15/10/92, được biết chị thấy rõ đời là tạm, quyết chí muốn tìm một phương pháp tự tu tự tiến. Đây là cơ hội chị đã nhận được pháp tu thực hành. Điều thứ nhất, chị cần xem video, chính đích thân ông Tám đã thực hành, vì sợ người đời hay gian dối thêm bớt. Thứ nhì là cần đọc Mục Bé Tám cho rõ rệt để cảm thức sự dày công tu học của ông Tám, để nghiên cứu rõ rệt hơn trước khi hành pháp, tự mình thực hành, đạt đến đâu hay đến đó, hơn là lệ thuộc mà không lối thoát, chỉ tạo khổ thêm, thì thà là không tu còn hơn.

Vô Vi là không không, mượn pháp thực hành, để tự trở về không không giải thoát nghiệp tâm, không nghe lời bất cứ ai bằng cách tự thực hành tiến thân. Còn về bệnh tà tâm thì phải hiểu rõ nguyên lý tại sao bị bệnh tà tâm. Vì ngũ tạng và khối óc ô trược nên mới rước trược vào thân, thí dụ như ăn uống không đúng cách vv... Vậy chị ấy cần thanh lọc trước khi tu. Vì độc tố hoành hành, cho nên bị đau mỗi, chúng tôi sẽ gửi đến chị thuốc để thanh lọc và chị ấy nên làm đúng theo lời chỉ dẫn, phối hợp với cách ăn uống thì chị sẽ khỏe ra, và việc thực hành pháp lý sẽ dễ dàng hơn.

Còn vấn đề muốn đến Canada để gặp Thầy Tám thì không đủ thì giờ, vì Thầy Tám sẽ rời khỏi Hoa Kỳ đi Đông Nam Á. Nếu có dịp Thầy sẽ ghé ngang Đại Hàn thăm các bạn, chưa nhất định ngày nào. Còn về sách vở và băng nhạc, ngâm thơ, video thực hành tu học, thì Hội sẽ lo gửi đến chị.

Kính chúc chị thân tâm an lạc.

Kính thư,

Kính Hồi Thăm Thấy Tâm

Kính Thấy Thương Khôn. Con rất vui mừng được nhận thư Thấy, gửi đến với yêu thương, khi được Thấy kêu gọi bằng con, lòng con cảm thấy sung sướng lắm, đây là lần đầu cảm động nở rộ trong tâm, con với bố thư xuống đánh lễ cảm tạ cha cũng Thấy để báo cáo con tình thương, tự nhiên con lễ hai hàng, thấy như những đi hơn khi nào, những lời quý báu đó, đã làm an ủi tâm hồn con rất nhiều và đây ý nghĩa đời với con. Con xin ghi nhớ thực hành, những lời Thấy để báo, lần lúc con cũng bị rất ngã yếu đuối, nhưng con sẽ cố gắng hơn nữa để vượt lên sống với Đai Đạo và chấp nhận trả nghiệp vai tiền.

Thưa Thầy! con xin trình lên
Thầy hiện tại có anh bạn từ thực
hành Pháp-Lý mà con có đưa cho
anh bạn sách cách chỉ dẫn thực
hành và con đang thời cũng bàn bạc
với gia đình con cũng thực hành, tuy
rằng trình độ con không đủ cảm lòng
mọi người, nhưng con mong rằng những
cuốn băng giảng Thầy sẽ đánh thức
tâm linh mọi người, xin Thầy giúp
đỡ cho.

Thời con xin dùng bút,
tả lên giấy bút, thì giải hạn quả,
Chúc Thầy khỏe mạnh và độ tha
nhĩn tâm bình thức tâm nhĩn
biên. Con xin tạ tạ Thầy cũng Bề
Trên mở lòng từ bi cho con duyên
may đặng gặp Pháp lý, an nhiên
hồi tâm hồi niệm.

Thưa Thầy, nếu
Thầy có rặng cho ^{con} ít
hàng sống qua ngày,
con tạ Thầy rồi.

Thầy của con
Cho Crave

Ngày 28/10/92

T con,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con đã nhận được thư của Thầy và cảm thấy yên lòng tu học. Môi trường tù tội ở trần gian là cơ hội tiến hóa của tâm linh, mất quyền hạn động loạn thì quyền hạn thanh tịnh sẽ hồi phục. Ở trên đời này, không ai yêu thương người đau khổ bằng thanh quang tử bi của Trời Phật. Chúng ta thực thi pháp lý Vô Vi, hướng tâm về Trời Phật thì mọi sự an bài tâm linh sẽ tốt đẹp ở về sau. Chỉ có đạo mới tiến tới vô cùng và giải thoát, còn đời thì giới hạn, đưng chạm và gây cản mà thôi.

Hồn là chủ của thể xác, chứ không phải thể xác là chủ của hồn. Chúng ta bị giam hãm trong thể xác ở trần gian này, phải tự ý thức phần hồn là chủ, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa trở về cõi trên, gom gọn lại là được giải thoát, ngược lại ở đời thì hướng ngoại lo âu nhiều chuyện không cần thiết cho phần hồn. Sống làm người mà không biết mình, cơ tạn lộn xộn, bôn ba muốn giàu có, liều lĩnh làm sai, không làm chủ được chính mình, gây ra ác tính.

Con có cơ hội thiên về Pháp Lý thì phải hướng về phần hồn nhiều hơn. Đời là giả tạm, tình tiền duyên nghiệp đều không thật, khi ta chết nhắm mắt thì mới thấy ngoại cảnh là giả tạo, xác thân do nước lửa gió đất hợp thành, rồi cũng trở về không mà thôi. Người biết thật thà với chính mình, lo tu thì mới thật sự lược lại bất cứ những gì mình đã mất từ lâu. Khi hồi phục rồi thì mới hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt của tâm linh. Cho nên Thầy thường nói:

"Thương ai hơn họ, thương mình hơn ai?"

Cứ lo chăm chú tu học thì mọi sự sẽ được giải quyết ở tương lai. Rồi đây con sẽ có cơ hội biết lấy con nhiều hơn và con sẽ được vui hơn lúc nào hết.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

16.10.92

Kính lạy thầy

mặc dù con đang bị bệnh nhiều, con vẫn cố gắng viết cho thầy, con lạy thầy như thầy ban cho con lời dạy.

Con tên CAO THU HỒNG là vợ của Huỳnh Văn Hưng, Anh Hưng đã đi Mỹ gần 2 tháng nay, anh có nói chuyện với thầy và khi con bị bệnh nặng như như chi Bê Lùn đem đi báo tin cho anh thì lát cả mọi sự việc đều do Bê ra, có lẽ thầy đã biết rõ chuyện của gia đình con, thật là 1 chân đống, 1 đầu thương cho con, anh Văn Quang mình đã nói cho con biết và có đọc lời thờ của thầy khuyên như con,

Con lập gia đình với anh H gần 17 năm qua, khi đến xin cưới con, anh và gia đình đều như họ nói về người về Kù, Đến sau này khi có vợ nói lại thì Bà Má con có nói cha mẹ anh lên và hỏi thì cha mẹ anh và anh đều nói đó chỉ là thời đi lính lương lương thôi, với gia đình con và con thì sự việc đã rồi, con đành phải cam chịu với số phận, lúc đó con cũng định rút lui ra khỏi con mẹ, như thành thật đó nhưng có lẽ vì duyên nghiệp quá nặng, vì vẫn đã đứng thuyền và vì thầy anh qua đũa như vậy xin nên con như nó Bê thì, lúc đó con cũng biết qua pháp của thầy và có hành thiện, khi gặp anh H, anh cũng ăn chay lo tu pháp vì vì nên con đã vì quá tin tưởng vào đũa hành mà lầm lạc, Anh nói với con rằng đó là nhữ việc đã qua, giờ anh biết ăn năn và lo tu, 17 năm qua vợ chồng sống với nhau biết bao gian lao cực khổ, cũng có vài lần anh lại làm con đau thương, nhữ vì thương con, con lại tha thứ cho anh, chỉ viết biên qua đây là chính anh đã thuyết phục con, nói là vợ chồng sống chết có nhau, Anh đi Mỹ ngày 31.8.92 do chủ anh gọi về may bay qua Mỹ, rồi bắt tin luôn, khi con bệnh nặng như biết anh ở đâu mà liên lạc và khi tin ra được thì mới

là anh đã tìm ra mẹ - anh.

Hay thì / con đã không gặp 1 con người đạo đức như anh lại có thể làm như vậy, dù sau cùng 17 năm tìm nghĩa anh lại đổi sự tò mò về con. Khi hay con bệnh nặng, anh có phone về và hỏi con rằng: có người bán mua cho về về VN, nếu không thì bỏ công và nói là sẽ ở bên đi làm để gọi liên về cho mẹ con con.

Thưa thầy, hiện tại anh vẫn đau con cũng bệnh kìa, anh đâu có biết rằng các bác đau rồi con đi biết, thật ra con đã quá ngàn năm và ghé thăm lòng da của người này, nhưng đâu sao con cũng đã có 2 đứa con về cha mẹ con ở VN nếu biết được thì sẽ đau lòng vì con bên đây bỏ về rồi xử lý. Con mới qua nhà của con đơn từ, đơn lui còn đang thiếu thôn mới bé, có lẽ anh thấy nghĩ đến bà kìa sau 17 năm ở Mỹ đã quên có lại đây dù năm sống với họ sẽ sống sống hơn, mỗi ngày lại có phone bên Mỹ gọi qua của 1 đứa em nói là anh H như nhân lại: nếu có bình thì anh về, còn không thì anh về VN xem mới về đây: cho tôi bây giờ anh vẫn không có ý về để lo cho con dù biết con bệnh nặng nhưng anh trẻ là con muốn anh về gặp con.

Thưa thầy ý con là con muốn gặp anh để dứt khoát 1 lần, thật đơn 1 lần rồi làm bình chửi anh để đây đưa thì con sẽ cho thoải, con biết là trong 2 ngày nữa anh sẽ về. con đang rồi thì không biết sẽ xử lý làm sao. con sẽ tiếp tục sống đi anh sẽ đời gặp con? vì con biết anh sẽ tìm cách đi nữa vì đã gặp ~~phần~~ anh hay là con dứt khoát làm để không bán lòng, nếu thế thì 2 con của con nó có bỏ về vì không cha phông? con muốn anh nữa đời con người lại phải biết ăn hân lơn đã làm, và không nên gây nghiệp nữa sẽ anh lương đến 2 con end con.

Thưa thầy, con đã biết thầy là người tu đức đạo tại thế, thầy có thể nhìn xe máy và bầu trời quá khứ và ở lại. Thầy có thể bắt cho con lời khuyên từ: giữa con và anh H có còn nghiệp nữa hay không? nếu như đã hết duyên hết nợ thì con sẽ để tâm dứt khoát mà nên tâm để lo cho 2

Và anh cũng không bỏ mẹ đàn bà kia vì anh có
2 đứa con thì thế nào?

Thưa thầy mấy hôm nay con cũng tập được
trở lại như bình thường mà là con buồn lắm
con lấy thầy xin thầy giúp con 1 lối thoát.
Con giống như 1 người đang đứng với giữa dòng
vực thẳm, âm u không biết lối nào, lối nào
đi đúng lối nào sai. Xin thầy tu bị bị xã
ban cho con 1 lối dạy, con sẽ nghe theo
thầy.

Con đang chờ mong từng ngày để được thầy
hà lời, để được thầy chỉ dạy, xin thầy hãy
cứu thoát con đừng bị quên con. 1 đứa con đang
ngủ yên trong tâm hồn và đang lạc lối.

con,

C . T . H

Thanh

Ngày 9/11/1992

T H con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 16/10/1992, được biết con đang đứng trong vị trí khó xử, cũng như Hùng bất ngờ đã tái hội câu chuyện yêu thương mà chính mình đã tự bỏ quên lòng chung thủy của một người chồng đã biết tu học, nhưng không giữ được nghiêm luật của Trời Phật để tận độ quần sanh nhưng đã vấp phải nghiệp duyên trần trước, điều luyện tâm thức trở về sự dứt khoát tu học của chính mình. Đây cũng là bài học xứng đáng đánh thức tâm hồn của ba bên, để tự hiểu được chân lý là tròn, không bao giờ bóp méo sự thật được.

Ngày hôm nay, con cũng nhờ Hùng mà con biết được một phần đạo pháp để tiến thân, hơi thở của Trời Đất diu tiến tâm nên ngày nay con hiểu được một phần nào về đạo lý, tức là con không muốn làm đau lòng bất cứ một phương diện nào cả. Đây cũng là cơ hội để cho con dứt khoát vượt khỏi cõi hồng trần, hướng tâm về con đường tu học, Hùng với con sẽ gắn bó nhau hơn trên đường tu học thay vì tình đời đối trá, đen bạc không phân minh.

Chỉ có tu mới giải quyết tất cả mọi sự việc. Con nói con đau khổ, ngược lại người vợ trước của Hùng, lại càng đau khổ gấp mấy lần con, trong lúc chia tay ở xứ lạ quê người, một lòng tin yêu có ngày tái ngộ giữa đôi bên, vì Trời không phụ người tu, nên Hùng mới có cơ hội tái ngộ được người yêu ban đầu của cuộc đời. Sự thật là sự thật, không thể chối bỏ được. Hùng đang ở trong tâm trạng đau khổ gấp mấy lần con đã và đang có.

Một mặt bất trung, bất nghĩa về đời, một mặt khác là không thành thật tiến hóa trên đường đạo pháp. Tâm hồn vất vưởng không thoát được.

Chúng con đã có cơ hội hiểu được nghiêm luật của Trời Đất cũng như nghiêm luật của nhơn gian, vậy chúng con nên thành thật với chính mình để chung lo tiến hóa trong cõi tạm này. Tất cả đều là bài học đã xấp đặt từ tiền kiếp cho đến bây giờ, mới có cơ hội giải thoát. Chúng con nên giàu lòng tha thứ và thương yêu nhiên hậu tâm từ bi của các con mới thật sự phát triển ở tương lai. Vàng cũng không đổi.

Thầy đã thường nói: " Làm người phải nhận lấy khổ, khổ, khổ !!! nhiên hậu mới có cơ hội bước vào biên giới của Phật Pháp". Hiện tại chúng con đang đứng vào dung điểm mà tình đời xét thấy là lụi, nhưng đường đạo từ bi hỷ xả là tiến. Vậy các con nên lấy đại bi làm gốc thì mọi sự sẽ được yên vui ở tương lai. Không còn ghét bỏ mà tạo bệnh cho nhau, hèn tiếu phách tán ở tương lai. Thầy ước mong các con lo tu hành đứng đắn, vô vi là phương pháp cứu rỗi tất cả và xây dựng cho tất cả.

Chúc chúng con vui tiến, nhịn nhục, thăng hoa.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng

VO VI ASSOCIATION OF CANADA

2590 ALLARD ST

MONTREAL, QC

H4E 2L4

CANADA